

අභිධම්මපිටකෙ

ධම්මසංඛිතය-අනුට්ඨකා

විසතිගාථාවණ්ණනා

1. අභිධම්මසංවණ්ණනාය අත්ථං සංවණ්ණෙතුකාමො තස්සා ආදිගාථාය තාව

පයොජනසම්බන්ධාභිධානපුබ්බිගමං අත්ථං නිද්ධාරෙන්නො උළාරජ්ඣාසයානං නිසම්මකාරීනං පටිපත්ති පරෙසං විවිධභිතසුඛනිප්පාදනප්පයොජනාති ආවරියස්සාපි ධම්මසංවණ්ණනාය ආදිමිහි සත්ථරි නිපව්වකාරස්ස අන්තරායවිසොසනත්ථතා විය සත්ථරි ධම්මෙ ව පරෙසං අවිචන්තසුඛප්පට්ඨාභසංවත්තනියසද්ධාරනනුප්පාදනත්ථතාපි සියාති දස්සෙතුං “ධම්මසංවණ්ණනාය”න්තිආදිමාහ. තත්ථ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙතීති ධම්මොති සාමඤ්ඤවචනොපි ධම්ම-සද්දො සද්දන්තරසන්තිධානෙන ඉධ පරියත්තිවිසෙසවිසයො. සංවණ්ණියති අත්ථො ඵතායාති සංවණ්ණනා, අට්ඨකථා.

තිවිධයානමුඛෙන විමුක්තිධම්මං යථාරහමනුසාසනීති සත්ථා. පණමනං පණාමො, කායවාචාවිත්තෙහි සත්ථු ගුණනින්තතා. කිරියා කරණං, පණාමස්ස කරණං පණාමකරණං, චන්දනාපයොගො. සො ච කිඤ්චාපි “ඉදාති අධිප්පෙන පණාමං කරොන්නො”තිආදිනා “තස්ස පාදෙ නමස්සිත්වා”තිආදිකස්ස අධිප්පෙනපණාමභාවං දස්සෙස්සති, “කරුණා වියා”තිආදිකස්ස පන සබ්බස්ස ථොමනාවසෙන චුත්තස්සපි වසෙන වෙදිතබ්බො. සො හි සත්ථු මහාකරුණාදිගුණවිසෙසකිත්තවසෙන පවත්තො මහාකරුණාදිගුණවිසෙසාවිනාභාවිනා සංවණ්ණියමානසංවණ්ණනාධම්මවිභාවිතෙන ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතභාවෙන ස්වාක්ඛාතධම්මෙ සත්ථරි අනුප්පන්නසද්ධානං සද්ධාජනනාය, උප්පන්නසද්ධානඤ්ච භියොගාභාවාය හොති. සත්ථුනො ච අවිපරිතධම්මදෙසනභාවෙන අවිතථදෙසනාභූතෙ ධම්මෙති ඵතෙන සත්ථුනො මහාකරුණාදිගුණානංයෙව ච ඵලවිසෙසනිප්පාදනසමත්ථතාය පසාදාභගනං ආහ. ධම්මෙන හි සත්ථුසිද්ධි, සත්ථාරා ච ධම්මසිද්ධි, ධම්මසම්පත්තියාපි සත්ථුගුණනාය සත්ථුගුණවිභාවනෙන සම්පජ්ජතීති.

ඵචං සත්ථරි පණාමකරණස්ස ඵකං පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදාති සම්බන්ධං විභාවෙති “තදුභයප්පසාදා හී”තිආදිනා. න හි සත්ථරි ධම්මෙ වා අප්පසන්නො සංවණ්ණියමානෙ තදධිගන්තබ්බෙ ව ධම්මෙ සම්මා පටිපජ්ජති, නාපි සීලාදිඅනුප්පාදාපරිනිබ්බානන්තං මහන්තං අත්ථං සාධෙති, තස්මා ධම්මසංවණ්ණනාසු පරෙසං සම්මාපටිපත්තිආකඤ්ඤාය තථාරූපධම්මපටිග්ගාහකෙහි ව විනියොජිතෙන සත්ථරි ධම්මෙ ව පසාදුප්පාදනං සත්ථරි පණාමකරණං විහිත්තී අධිප්පායො.

භගවතො ගුණසංකිත්තනං තස්ස ධම්මසංඝාතමිති ථොමනා හොතියෙවාති චුත්තං “රතනත්තයපණාමවචන”න්ති. තථා ච වක්ඛති “භගවතො ථොමනෙනෙවා”තිආදි (ධ. ස. මූලට්. 6). වක්ඛමානං වා “සද්ධම්මඤ්චස්ස පුජෙත්වා”තිආදිං සන්ධාය චුත්තං. විඤ්ඤාපනත්ථං පරෙසං විඤ්ඤානන්ති වා සම්බන්ධනීයං. අවිඤ්ඤානං අප්පමාණනාය අභාජනනාය ච විඤ්ඤානං ගහණං. තෙ හි බුද්ධාදීසු සගාරවස්ස පමාණභූතනං ජානන්තා තස්ස වචනං සොතබ්බං සද්ධාතබ්බං මඤ්ඤන්ති, සම්මදෙව ච නං අනුතිට්ඨන්තා තදධිප්පායං පුරෙත්ති. ඉධාපි පුරිමනයෙනෙව සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො පසාදවිඤ්ඤාපනාදිමුඛෙනපි සම්මාපටිපත්තිආකඤ්ඤාය පවෙදිතන්තා.

ඵත්ථ ව පයමො අත්ථවිකප්පො සද්ධානුසාරීනං පුග්ගලානං වසෙන චුත්තො, දුතියො ධම්මානුසාරීනං. පයමො වා අසංසිද්ධසත්ථුධම්මානං වසෙන චුත්තො, දුතියො සංසිද්ධසත්ථුධම්මානං. තථා පයමො පයමෙ රතනෙ පණාමකිරියාදස්සනපරො, දුතියො ඉතරෙසුපිති අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො.

පණාමො කරියති ඵතායාති පණාමකරණං, පණාමකිරියාහිනිප්පාදිකා වෙතනා. සා හි ඛෙත්තසම්පත්තියා ආවරියස්ස ව අප්ඣාසයසම්පත්තියා දිට්ඨධම්මවෙදනීයභූතා යථාලද්ධසම්පත්තිමිත්තකස්ස කම්මස්ස බලානුප්පදානවසෙන පුරිමකම්මනිප්පන්නස්ස විපාකසන්නාතස්ස අන්තරා වෙමජ්ඣෙ ආයන්ති ආපතන්තිති අන්තරායාති ලද්ධනාමානං රොගාදිඅනත්ථානං විධායකස්ස උපපිළකස්ස උපවිජ්ජකස්ස වා කම්මස්ස විද්ධංසනසමත්ථො පුඤ්ඤාතිසයොති ඉමමත්ථං දස්සෙති “රතනත්තයපණාම...පෙ.... විසෙසභාවතො”ති. ඵචඤ්ච කත්වා රාගාදිපරිපුට්ඨානාභාවවචනෙන අන්තරායස්ස කාරණභූතාය පයොගවිපත්තියා අභාවස්ස, අත්ථලාභාදිවචනෙන අනන්තරායතාහෙතුභූතාය පයොගසම්පත්තියා සබ්භාවස්ස, “සබ්බාප්ඣකාය පජාය අබ්බාප්ඣකාය විහරතී”ති (අ. නි. 6.10; 11.11) වචනෙන දිට්ඨෙව ධම්මෙ සුඛවිභාරිතාය ව පකාසනං මහානාමසුත්තංයෙව උදාහරං.

ගුණවිසේසදස්සනත්ථත්ති එතෙන සතිපි කායමනොපණාමානං අන්තරායවිසොසනසමත්ථභාවෙ තෙහි පණාමවිසයස්ස පණාමාරහභාවවිභාවනෙන සාතිසයො වට්ඨිපණාමො විහිතොති දස්සෙති. ගුණවිසේසවා හීතිආදිනා ආවරියස්ස යුත්තපත්තකාරිතං දස්සෙති. දෙසනා විනයපිටකෙති එත්ථ නනු විනයපිටකස්සපි දෙසනාභාවතො දෙසනා විනයපිටකානං හෙදවචනං න යුත්තත්ති? නො න යුත්තං “නිසුපි වෙතෙසු එතෙ ධම්මත්ථදෙසනාපට්ඨෙධා”ති (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; දී. නි. අට්ඨ. 1.පයමමහාසඬ්ඨිතිකථා; පාරා. අට්ඨ. 1.පයමමහාසඬ්ඨිතිකථා) එත්ථ විය සමුදායදෙසනාය අවයවදෙසනානං ආධාරභාවතො. දෙසනාකාලෙ වා මනසා වචත්ථාපිතාය විනයතත්තියා විනයපිටකභාවතො තදත්ථපඤ්ඤාපනස්ස ව දෙසනාභාවතො හෙදවචනං. අථ වා දෙසියති එතෙනාති දෙසනා, දෙසනාසමුට්ඨාපකො විත්තුප්පාදො, තස්ස ව විනයපිටකවිසයො කරුණාපුබ්බිගමො ව සොති එවමෙත්ථ හෙදවචනොපපත්ති දට්ඨබ්බා. යුත්තත්තපිටකෙතිආදියුපි එසෙව නයො.

කථං පන භගවතො දෙසනා විනයපිටකෙ කරුණාප්පධානා, යුත්තාහිධම්මපිටකෙසු ව පඤ්ඤාකරුණාපඤ්ඤාප්පධානාති විඤ්ඤායති? යතො උක්කංසපරියන්තගතහිරොත්තප්පොපි භගවා ලොකියසාධුජනෙහිපි පරිහරිතබ්බාති “සිබරණ්”තිආදිති වචනාති යථාපරාධඤ්ච ගරභවචනාති විනයපිටකදෙසනායං මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසො මහාපරිසමප්ඤ්ඤා අභාසි, තංතංසික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිකාරණාපෙක්ඛාය වෙරඤ්ජාදියු සාරිරිකඤ්ච බෙදමනුභොසි, තස්මා කිඤ්චාපි භූමන්තරපච්චයාකාරසමයන්තරකථානං විය විනයපඤ්ඤත්තියාපි සමුට්ඨාපිකා පඤ්ඤා අනඤ්ඤසාධාරණතාය අතිසයකිච්චවතී, තතොපි කරුණාය කිච්චං අධිකන්ති අධිප්පායෙන චුත්තං “විනයපිටකෙ කරුණාප්පධානා”ති. කරුණාඛ්‍යාපාරාධිකතාය හි දෙසනාය කරුණාප්පධානා, යුත්තත්තදෙසනාය මහාකරුණාසමාපත්තිබහුලො වෙනෙයාසන්තානෙසු තදප්ඤ්ඤාසයානුලොමෙන ගම්හිරමත්ථපදං පතිට්ඨපෙසීති කරුණාපඤ්ඤාප්පධානතා, අහිධම්මදෙසනාය පන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස විසයභාවප්පභොනකො රූපාරූපපරිච්ඡේදො ධම්මසභාවානුරොධෙන පවත්තිතොති පඤ්ඤාප්පධානතා. තෙනෙව ව කාරණෙනාතිආදිනා දෙසනානුරූපතංතංසංවණ්ණතාය ථොමනා ආවරියස්ස පකතීති දස්සෙති.

කුසලා රූපං චක්ඛුමා දස දාළිමාදි සමුභවසෙන අත්ථානවබ්බොධනත්ථො විය අත්ථාවබ්බොධනත්ථො හි සද්දප්පයොගො අත්තපරාධිනො කෙවලො අත්ථපදත්ථකො, සො පදත්ථවිපරියෙසකාරිනා ඉති-සද්දෙන සද්දපදත්ථකො ජායතිති ආහ “කරුණා වියාති නිදස්සනවචන”න්ති. නිදස්සනඤ්ඤි නාම නිදස්සිතබ්බධම්මෙ තෙන ව සම්බන්ධෙ සති හොති, නාඤ්ඤාති තස්ස නිදස්සනභාවං විභාවෙන්තො ආහ “යස්ස යථා...පෙ.... පවත්තිත්ථාති අත්ථො”ති.

“තත්ථ කරුණා වියාති නිදස්සනවචන”න්තිආදිනා නිදස්සනනිදස්සිතබ්බධම්මානං ආධාරවිසයඛ්‍යාපාරෙහි සවිසේසනෙහි සහ පකාසනවසෙන ගාථාය අත්ථතත්ථං දස්සෙත්ථා අවයවහෙදවසෙන අත්ථං දස්සෙතුං “කිරතීති කරුණා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ නිව්ඡන්දරාගානං භූතපුබ්බගතියා වා සත්තතා වෙදිතබ්බා. එකස්සපි ධම්මස්ස අනෙකසාමඤ්ඤාකාරවත්තතාය “යථාසභාවං පකාරෙහි”ති චුත්තං. තථා හි චුත්තං – “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙනා”ති (මහානි. 156; චූළනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 3.5) ධම්මානං අඤ්ඤෙයාත්තං පටික්ඛිපති ඤාතුං අසක්කුණෙයාත්තභාවතො. එතෙන තස්සා පඤ්ඤාය අකිච්ඡවුත්තිතං ආහ. යථෙව හි “ඤ්ඤෙයාසු සබ්බෙසු පවත්තිත්ථා”ති එත්තාවතා අධිප්පෙතත්ථෙ සිද්ධෙ තෙසං අත්තත්තනියතාවිරහසංසුචනත්ථං පරෙසං සත්තාදිමිච්ඡාගාහපටිසෙධනෙන ධම්ම-සද්දෙන ඤෙයා විසේසිතබ්බා, එවං “ධම්මෙසු සබ්බෙසු පවත්තිත්ථා”ති එත්තාවතා ව අධිප්පෙතත්ථෙ සිද්ධෙ ධම්මෙසු තස්සා පඤ්ඤාය ආකඬ්ඛප්පට්ඨිධ්‍යාය අකිච්ඡවුත්තිතං දස්සෙතුං අඤ්ඤෙයාත්තපටිසෙධනෙන ඤෙයා-සද්දෙන ධම්මා විසේසිතාති. ඤෙයාධම්ම-සද්දා නිලුප්පලසද්දා විය අඤ්ඤමඤ්ඤං හෙදාහෙදයුත්තාති “ඤෙයා ව තෙ ධම්මා වා”ති චුත්තං. යා යාති යථා-සද්දස්සත්ථං දස්සෙති. ඛ්‍යාපනිච්ඡායඤ්ඤි අයං යථා-සද්දො, තප්පහෙදා පඤ්ඤා පවත්තිත්ථාති සම්බන්ධොති.

භගවති පවත්තාවාති ඉදං යෙභුයෙයන උපමානොපමෙයාත්ථානං හින්තාධාරතාය හින්තාධාරස්ස ව උපමානත්ථස්ස ඉධ අසම්භවතො චුත්තං. භගවතො කරුණාය අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවො සත්තෙ සංසාරදුක්ඛතො උද්ධරිත්ථා අවචන්තසුබ්බෙ නිබ්බානෙන පතිට්ඨපෙතුං අත්තතො සරීරජීවිතපරිච්චාගෙනපි එකන්තහිතප්ඤ්ඤාසයතාවසෙන වෙදිතබ්බො, යතො විනෙයානං කොසොහිතවත්ථගුය්හපහුතජීවිතාච්ඤංසනම්පි කතං, යඤ්ච යදිමෙ සත්තා ජානෙයානුං, භගවතො සාසනෙන රහදම්ච සීතලං සම්පජ්ජලිතං අග්ගික්ඛන්ධම්පි සමොගාහෙයා. අඤ්ඤෙසං පස්සන්තානන්ති සම්බන්ධො. උද්ධට්ඨාති පදං අපෙක්ඛිත්ථා මහොසපක්ඛන්දානං සත්තානන්ති කම්මත්ථෙ සාම්චවනං. අයඤ්ඤත්ථ සබ්බෙපත්ථො – කාමාදිමහොසපක්ඛන්දෙ සත්තෙ තතො උද්ධට්ඨා නත්ථඤ්ඤො කොච්චි මං යපෙත්ථාති පස්සතො යථා භගවතො කරුණාය ආවිසනං හොති, න එවං අඤ්ඤෙසං තථාදස්සනස්සෙව අභාවතො. අථ වා අඤ්ඤෙසං පස්සන්තානන්ති යදිපි පරෙ පස්සෙයානුං, තථාපි න තෙසං භගවතො විය කරුණොක්කමනං අත්ථි අප්පට්ඨපත්තිතො අත්තහිතමත්තපට්ඨපත්තිතො වාති අත්ථො.

අනාවරණා තීසු කාලෙසු සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතචුත්තිතාය, අසාධාරණා සබ්බධම්මානං නිරවසේසහෙතුපච්චයපරිග්ගභවසෙන තෙසඤ්ච සභාවකිච්චාදිඅවත්ථාවිසේසාදිපරිජානනෙන ආයුභනවෙලායමෙව තංතංකම්මානං තංතංඵලවිසේසහිතමප්ඤ්ඤාදිවිභාගස්ස ඉන්ද්‍රියබද්ධෙසු අනින්ද්‍රියබද්ධෙසු ව අතිසුබුමතිරොහිතවිදුරචුත්තිඅතීතානාගතාදිහෙදහින්තානං රූපධම්මානං තංතංකාරණසමවායවිභාවනෙනෙව

තංතංඵලෙසු චණ්ණසණ්ඨානගන්ධරසඵස්සාදිවිසෙසස්ස නිරවසෙසතො පටිච්ඡක්කනෙන වෙදිතබ්බො. අයඤ්ච අත්ථො භගවතො අනෙකධාතුනානාධාතුලොකං යථාභූතං ඤාණාදිවසෙන වෙදිතබ්බො. යථා ච පස්සන්තස්සාති ඉදං රාගග්ගිආදීහි ලොකසන්තිවාසස්ස ආදිත්තතාදිආකාරදස්සනං භගවතො මහාකරුණොක්කමනුපායං සන්ධාය චුත්තං. තං පන බහුකෙහි ආකාරෙහි පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවත්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති. “ආදිත්තො ලොකසන්තිවාසො...පෙ.... උය්‍යුත්තො...පෙ.... පයාතො...පෙ.... කුම්මග්ගප්පට්ඨන්තො...පෙ.... උපතියති ලොකො අධුවො...පෙ.... අතාණො ලොකො අනභිස්සරො...පෙ.... අස්සකො ලොකො සබ්බං පභාය ගමනියං... පෙ.... උභො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසොති පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවත්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති” තිආදිනා (පටි. ම. 1.117) පටිසම්භිදාමග්ගෙ පරොසතං ආකාරෙහි දස්සිතන්ති ගන්ථවිත්ථාරං පරිහරිතුං සංචණ්ණයිතුඤ්ච උපායං දස්සෙතුං ආහ “තං සබ්බං පටිසම්භිදාමග්ගෙ මහාකරුණාඤාණවිභවගවසෙන ජාතිතබ්බ”න්ති. ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තආසයානුසය යමකපාටිභාරිය සබ්බඤ්ඤානාචරණඤාණානි සෙසාසාධාරණඤාණානි. තෙසම්පි හි විභවගො “ඉධ තථාගතො සත්තෙ පස්සති අප්පරජක්ඛෙ” තිආදිනා (පටි. ම. 1.111) පටිසම්භිදාමග්ගෙ නානප්පකාරෙන දස්සිතොති පුරිමනසෙනෙව අනිදිසති. ආදි-සද්දෙන තත්ථ විභත්තානං පටිසම්භිදාසච්චඤාණාදීනං සභිගහො කතොති වෙදිතබ්බො.

නිප්පදෙසසප්පදෙසවිසයා කරුණා විය භගවතො පඤ්ඤාපි ඉධ නිප්පදෙසසප්පදෙසවිසයා නිරවසෙසා අධිප්පෙතාති තස්සා කතිපයහෙදදස්සනෙන නයතො තදවසිට්ඨහෙදා ගහෙනබ්බාති දස්සෙන්තො “පඤ්ඤාග්ගහණෙන චා” තිආදිමාහ. තෙ පන සීලසමාධි පඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤාණදස්සන, ද්වාචත්තාලියසහදුකධම්ම, බාවිසතිතිකධම්ම, චතුසතිපට්ඨාන සම්මප්පධාන ඉද්ධිපාද සාමඤ්ඤඵල අරියවංසාදි, පඤ්චගති පඤ්චපධානියභගපඤ්චබ්ගිකසමාධි ඉන්ද්‍රිය බල නිස්සාරණියධාතු විමුත්තායතන විමුත්තිපරිපාචනියධම්මසඤ්ඤාදි, ඡසාරණියධම්ම අනුස්සතිට්ඨාන අගාරවගාරව නිස්සාරණියධාතු සතතවිහාර අනුත්තරිය නිබ්බේධභාගියපඤ්ඤාදි, සත්තඅපරිභානියධම්ම අරියධන බොජ්ඣංග සප්පුරිසධම්මනිප්පරවත්ථු පඤ්ඤා දක්ඛිණෙය්‍යපුග්ගලබ්බිණාසවබලාදි, අට්ඨපඤ්ඤාපටිලාභහෙතු මිච්ඡන්ත සම්මත්ත ලොකධම්ම අරියානරියවොහාර ආරම්භවත්ථු කුසිතවත්ථු අක්ඛණ මහාපුරිසවිතක්ක අභිභායතන විමොක්ඛාදි, නවයොනිසොමනසිකාරමූලධම්මපාරිසුද්ධිපධානියභග සත්තාවාස ආසාතවත්ථු ආසාතපට්ඨිනාය සඤ්ඤානානත්ත අනුපුබ්බවිභාරාදි, දසනාථකරධම්ම කසිණායතන අකුසලකම්මපථ කුසලකම්මපථ මිච්ඡන්ත සම්මත්ත අරියවාස දසබලඤාණ අසෙක්ඛධම්මාදි, එකාදසමත්තානිසංස සීලානිසංස ධම්මතා බුද්ධිහෙතු, ද්වාදසායතනපට්ඨවසමුප්පාද ධම්මවක්කාකාර, තෙරසධුතගුණ, චුද්දසබුද්ධඤාණ, පඤ්චදසවරණවිමුත්තිපරිපාචනියධම්ම, සොළසආනාපානස්සති සච්චාකාර සුත්තන්තපට්ඨාන, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මධාතු හෙදකරවත්ථු, එකුනවිසතිපච්චවෙක්ඛණ, චතුර්විසතිපච්චය, අට්ඨවිසතිසුත්තන්තපට්ඨාන, පණ්ණාසඋදයබ්බයදස්සන, පරොපණ්ණාසකුසලධම්ම, ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගත, අට්ඨසතතණ්හාවිචරිතාදිහෙදානං ධම්මානං පටිච්ඡක්කනදෙසනාකාරප්පවත්තා, යෙ ච චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසමාපත්තිසඤ්චාරිමහාවජීරඤාණප්පහෙදා, යෙ ච අනන්තනායසමන්තපට්ඨානපච්චයදෙසනාකාරප්පවත්තා, යෙ ච අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසයානුසයවරිතාදිවිභාවනාකාරප්පවත්තාති එවංපකාරා භගවතො පඤ්ඤාපහෙදා, සබ්බෙපි ඉධ ආදි-සද්දෙන නයතො සභග්ගන්තිති වෙදිතබ්බං. කො හි සමත්ථො භගවතො පඤ්ඤාය පහෙදෙ අනුපදං නිරවසෙසතො දස්සෙතුං. තෙනෙව භගවත්තං යපෙත්වා පඤ්ඤවත්තානං අග්ගභූතො ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරොපි බුද්ධගුණපරිවිජේදනං පතිඅනුයුත්තො “අපිව මෙ, භත්තෙ, ධම්මන්වයො විදිතො” ති (දී. නි. 2.146) ආහාති.

සංසාරමහොසපක්ඛන්දානං සත්තානං තතො සන්තාරණත්ථං පට්ඨන්තො තෙහි පයොජිතො නාම හොති අසතිපි තෙසං තථාවිධෙ අභිසන්ධියන්ති චුත්තං. “සත්තා හි මහාබොධිං පයොජෙන්ති” ති. එතෙන සබ්බෙනාති මහාබොධිමූලාදිදස්සනෙන. අපගමනං නිරුපක්කිලෙසන්ති යොජෙන්තිබ්බං. ජාතසංවද්ධිභාවදස්සනෙන “අනාදි අනිධනො ච සත්තො” ති එවංපකාරා මිච්ඡාවාදා පටිසෙධිතා හොන්ති. සමඤ්ඤා...පෙ.... දස්සෙති සත්තෙ පරමත්ථතො අසතිපි සත්තපඤ්ඤත්තිවොහාරසුවනතො. කරුණා ආදිපඤ්ඤා පරියොසානන්ති ඉදං සම්භරණනිප්ඵන්තිකාලාපෙක්ඛාය චුත්තං, න පරිවිජේදවත්තතාය. තෙනෙවාහ “තන්තිදානභාවතො තතො උත්තරිකරණියාභාවතො” ති. සබ්බෙ බුද්ධගුණා දස්සිතා හොන්ති නයතො දස්සිතන්තා. එසො එව හි අනවසෙසතො බුද්ධගුණදස්සනුපායො යදිදං නයග්ගහණං. පරධනහරණාදිතොපි චිරති පරෙසං අනන්තපරිහරණවසප්පවත්තියා සියා කරුණුපනිස්සයාති කරුණානිදානං සීලං. තතො එව “තතො පාණානිපාතාදිචිරතිප්පවත්තිතො” ති චුත්තං.

2. යස්සා සංචණ්ණනන්තිආදිනා “දයායා” තිආදිථොමනාය සම්බන්ධං දස්සෙති. පයොජනං පන චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බං. අබ්භන්තරං නියකප්ඤ්ඤාත්තං, තතො බ්හිභූතං බාහිරං. දයාති කරුණා අධිප්පෙතාති දයා-සද්දස්ස මෙත්තාකරුණානං වාවකත්තා වක්ඛමානඤ්ච අනුයොගං මනසි කත්වා චුත්තං. තාය හි සමුස්සාහිතො, න මෙත්තායාති අධිප්පායො. පුබ්බෙ චුත්තස්ස පටිනිද්දෙසො හොතිති ත-සද්දස්ස අත්ථං ආහ. තන්ති පඤ්ඤා විසෙසෙත්වා උපමාභාවෙන විනිවත්තා වරිතත්ථතාය. පටිනිද්දෙසං නාරහති පධානාපධානෙසු පධානෙ කිච්චදස්සනතො. ද්විත්තං පදානං...පෙ.... වතොති කරුණාවාවනා දයා-සද්දෙන එකාධිකරණභාවෙන වුවිච්චමානො ත-සද්දො තතො අඤ්ඤධම්මවිසයො භවිතුං න යුත්තොති අධිප්පායො. අපරියායසද්දානං සමානාධිකරණභාවො විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවෙ සති හොති, නාඤ්ඤථාති ආහ “සමානා...පෙ.... හොති” ති. සමානාධිකරණභාවෙන හෙත්ථ විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවො සාධියති, සා ච සමානාධිකරණතා විසිට්ඨවිභත්තිකානං න හොතිති සමානවිභත්තිතායපි තමෙව සාධියති “දයා...පෙ.... විද”න්ති ඉදං දයාය විසෙසිතබ්බභාවෙ කාරණවචනං.

පධානතාය හි සාමඤ්ඤතාය ව සා විසෙසිතබ්බා ජාතා. තත්ථ භගවතො තදඤ්ඤෙසඤ්ච කරුණානං වාවකත්තා සාමඤ්ඤතා වෙදිතබ්බා. තස්ස වානි දයා-සද්දස්ස. “පධානඤ්ච පඤ්ඤ”න්තිආදිනා කිඤ්චාපි පුරිමගාථාය පඤ්ඤාප්පධානා, “තායා”නි පන කෙවලං අවත්වා දයාවිසෙසනභාවෙන චුත්තත්තා අප්පධානායපි කරුණාය පටිනිද්දෙසො යුත්තොති දස්සෙති. අප්පධානතා ව කරුණාය පුරිමගාථාය වසෙන චුත්තා, ඉධ පන පධානා එව. තථා ව චුත්තං “දයාසමුස්සාහිනීති පධානා”නි (ධ. ස. මූලටී. 2).

කථං පන...පෙ.... ඤාතබ්බාති වක්ඛමානඤ්ඤෙව අත්ථං භද්දෙය ය්පෙත්වා වොදෙති. යදි එවන්ති යදි අට්ඨකථාය අධිප්පායං අග්ගභෙත්වා වචනමත්තමෙව ගණ්හසි. මෙත්තාති ව න යුජ්ජෙය්‍යාති යථා “මෙත්තචිත්තතං ආපන්නො”නි එතිස්සා අට්ඨකථාය වසෙන න දයා කරුණා , එවං “නික්කරුණතං ආපන්නො”නි එතිස්සා අට්ඨකථාය වසෙන න දයා මෙත්තාති වචනමත්තග්ගහණෙ අට්ඨකථානම්පි විරොධං දස්සෙති. “අධිප්පායවසෙන යොජෙතබ්බො”නි වත්වා තමෙව අධිප්පායං දයා-සද්දො හීනිආදිනා විවරති. අක්ඛරචිත්තකා හි දයා-සද්දං දානගතිරක්ඛණෙසු පයන්ති. අනුරක්ඛණඤ්ච මෙත්තාකරුණානං හිතුපසංභාරදුක්ඛාපනයනාකාරචුත්තීනං සමානකිච්චං, තස්මා උභයත්ථ දයා-සද්දො පවත්නීති චුත්තං. අන්තොනීතන්ති අන්තොගධං, රුක්ඛත්ථො විය ධවබදිරාදීනං අනුරක්ඛණත්ථො මෙත්තාකරුණානං සාමඤ්ඤන්ති අත්ථො, අධිප්පායො පන “දයාපන්නො”නි එත්ථ සබ්බපාණහුතහිතානුකම්පිති අනන්තරං කරුණාය චුත්තත්තා දයා-සද්දො මෙත්තාපරියායොති විඤ්ඤායති. මෙත්තාපි හි කරුණා විය පාණාතිපාතවිරතියා කාරණන්ති. “අදයාපන්නො”නි එත්ථ පන කාරුණිකො අවිහිං සප්ඤ්ඤාසයත්තා පරෙසං විභෙසාමත්තම්පි න කරොති, කො පන වාදො පාණාතිපාතනෙති නික්කරුණතාය පාණාතිපාතීතා දස්සිතාති වෙදිතබ්බා. එතමෙවත්ථං සන්ධාය “එවඤ්ඤි අට්ඨකථානං අවිරොධො භොති”නි ආහ. යදි දයා-සද්දො මෙත්තාකරුණානං වාවකො, එවම්පිකථං පන කරුණා “දයා”නි ජානිතබ්බාති අනුයොගො තදවත්ථො එවානි වොදනං මනසි කත්වා කරුණා ව දෙසනායාතිආදිනා කරුණාය එව ගහණෙ කාරණමාහ.

නනු තායාතිආදිනා සාමත්ථියතොපි පකරණං බලවත්ති පකරණවසෙනෙව කරුණාවිසයස්ස ඤාතතං දස්සෙති. යථාරූචි පවත්තිත්ථාති එතං පුරිමගාථාය සප්පදෙසනිප්පදෙසසත්තවිසයාය කරුණාය ගහිතභාවස්ස කාරණවචනං. යථාරූචිපවත්ති හි එකස්මිං අනෙකෙසු ව ඉච්ඡානුරූපප්පවත්තීති. “ඉධ පන නිප්පදෙසසත්තවිසයතං ගහෙතු”න්ති එතෙන සිද්ධෙ සති ආරම්භො ඤාපකත්ථො භොතීති පුන “සත්තෙසු”නි වචනං ඉමමත්ථවිසෙසං බොධෙතීති දස්සෙති. න දෙවෙසුයෙවාතිආදිනාපි දයාසාධනස්ස සමුස්සාහනස්ස සත්තවිසයභාවෙ සාමත්ථියලද්ධෙපි “සත්තෙසු”නි වචනං තස්ස නිප්පදෙසසත්තවිසයභාවො අධිප්පෙතොති ඉමං විසෙසං ඤාපෙතීති දස්සෙති.

කාලදෙසදෙසකපරිසාදිපරිදීපනං බාහිරනිදානන්ති කාලාදීනි නිද්ධාරෙත්තො “යස්මිං කාලෙ”නිආදිමාහ. අවසානම්පි වසන්නො තිදසාලයෙති වචනතොති එතෙන තස්ස පාටිභාරියස්ස සද්දන්තරසන්නිධානෙන අවච්ඡින්නතං දස්සෙති. තත්ථ පවත්තවොභාරෙන ව න සක්කාති පුටුප්පනසන්නානෙපි රාගාදිපටිපක්ඛරණස්ස අභාවතො නිච්ඡන්දරාගෙසු සත්තවොභාරො විය පුටුප්පනසන්නානෙ රාගාදිපටිපක්ඛරණවසෙන පවත්තං තදභාවෙපි භගවතො සන්නානෙ රුජ්ඣිවසෙන පාටිභාරියන්ත්වෙව චුච්චතීති න සක්කා වත්තුන්ති අධිප්පායො. දිට්ඨිහරණවසෙන යෙ සම්මාදිට්ඨිකා ජාතා අවෙලකකස්සපාදයො විය, දිට්ඨිප්පකාසනෙ අසමත්ථභාවෙන අප්පටිභානභාවාදිප්පත්තියා සච්චකාදයො විය.

3 . සීතපබ්බතා නාම “සීනෙරුං පරිවාරෙත්වා ධීතා යුගන්ධරො...පෙ.... ගිරි බ්‍රහා”නි (විසුද්ධි. 1.137; පාරා. අට්ඨ. 1.1 වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) එවං චුත්තපබ්බතා.

4-5. සබ්බසො වක්කවාළසහස්සෙහි සබ්බසො ආගම්ම සබ්බසො සන්නිසින්නෙනාති සම්බන්ධවසෙන තයො චිකප්පා යුත්තා, සබ්බසො වක්කවාළසහස්සෙහි දසහි දසහිති පන අනිට්ඨසාධනතො පටිසෙධිතො. චජ්ජිතබ්බෙති යෙ චජ්ජෙතුං සක්කා “අනිසම්මුඛා අනිසම්පං උන්නතප්පදෙසො”නි, එතෙ. ඉතරෙ පන තස්සා පරිසාය මහන්නභාවෙන න සක්කා පරිහරිතුං.

“සබ්බඤ්ඤා...පෙ.... සමත්ථා”නි වත්වා තෙසං දෙසෙතබ්බප්පකාරජානනසමත්ථාති වචනං අත්තනා පටිවිද්ධාකාරස්ස ධම්මසාම්පායි පරෙසං දෙසෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා චුත්තං. අඤ්ඤා සබ්බෙපි සත්තා දිට්ඨසච්චා එව භවෙය්‍යුං. සබ්බඤ්ඤාධම්මානං යථාසභාවජානනසමත්ථතාදියෙව යථාචුත්තබ්බලං. තෙසං ගහණසමත්ථතං දීපෙති, අධිකවචනමඤ්ඤමත්ථං බොධෙතීති අධිප්පායො.

6. තථාගතො වන්දනීයොතිආදිනා “නමස්සිත්වා”නිආදිකිරියාවිසෙසානං තංතංසුත්තානුරොධෙන පවත්තිතමාහ. සරිරසොභග්ගාදීනි ආදි-සද්දෙන කල්‍යාණවාක්කරණනාආධිපච්චපරිවාරසම්පත්තිආදි සධ්ගස්හති.

7. අන්තරධාපෙත්වාති නිරොධෙත්වා. නිරොධනඤ්චෙත්ථ උප්පාදකභෙතුපරිහරණවසෙන තෙසං අනුප්පත්තිකරණන්ති වෙදිතබ්බං. අත්ථං පකාසයිස්සාමීති සම්බන්ධොති “සොසෙත්වා”නි පුබ්බකාලකිරියාය අපරකාලකිරියාපෙක්ඛතාය චුත්තං.

8. දුක්කරභාවං දීපෙකුන්ති අදුක්කරස්ස තථාඅභියාචෙනබ්බතාභාවතොති අධිප්පායො. පාරාජිකසඬ්ඝාදිසෙසානං සීලවිපත්තිභාවතො ථුල්ලවිවයාදීනඤ්ච යෙභුයොන ආචාරවිපත්තිභාවතො ආචාරසීලානං තථා යොජනා කතා, තථා චාරිත්තසීලස්ස ආචාරසභාවත්තා ඉතරං සභාවෙනෙව ගහෙත්වා දුතියා. අසක්කුණෙය්‍යන්ති විසුද්ධාචාරාදිගුණසමන්තාගතෙන සබ්බමචාරිනා සද්ධම්මචිරට්ඨිතත්ථං සාදරං අභියාචිතෙන තෙන ච අභිධම්මත්ථප්පකාසනෙ සමත්ථොති යාථාවතො පමාණිතෙන තබ්බිමුඛභාවො න සුකරොති අධිප්පායො.

9. දෙවදෙව-සද්දස්ස අත්ථො පටියානසංවණ්ණනාටිකායං විපඤ්චිතොති න විත්ථාරයිමහ.

13. පයමසඬ්ඝිතියං යා අට්ඨකථා සඬ්ඝිතාති වචනෙන සා භගවතො ධර්මානකාලෙපි අට්ඨකථා සංවිජ්ජති, තෙන පායො විය භගවංමුලිකාචාති විඤ්ඤායති. “අභිධම්මස්සා”ති පදං “අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති එතදපෙක්ඛන්ති “කස්ස පන සා අට්ඨකථා”ති පුච්ඡිත්වා අධිකාරවසෙන තමෙව අභිධම්මපදං ආකඬ්ඪති. ආවුත්තිආදිවසෙන චා අයමත්ථො විභාවෙනබ්බො.

16. අරියමග්ගස්ස බොජ්ඣංගමග්ගධම්මානුකම්මවිසෙසං පාදකප්ඤ්ඤානමෙව නියමෙතිතිආදිනායප්පවත්තො තිපිටකවුළුනාගත්ථෙරවාදො ආදි-සද්දෙන විපස්සනාය ආරම්මණභූතා ඛන්ධා නියමෙතිති, පුග්ගලප්ඤ්ඤාසයො නියමෙතිති එවමාදයො මොරවාපිවාසිමහාදත්තත්ථෙරතිපිටකවුළාභයත්ථෙරවාදාදයො සඬ්ඝගන්ති. තප්පකාසනෙනෙවාති අභිධම්මස්ස අත්ථප්පකාසනෙනෙව. සොති මහාවිහාරවාසීනං විනිච්ඡයො. තථාති අසම්මිස්සානාකුලභාවෙන. අසම්මිස්සානාකුලභූතො චා විනිච්ඡයො මහාවිහාරවාසීනං සන්තකභාවෙන, එතෙන අභිධම්මස්ස අත්ථප්පකාසනෙනෙව මහාවිහාරවාසීනං විනිච්ඡයො ඉධ අභිනිප්පාදියතිති දස්සෙති. අථ චා තප්පකාසනෙනෙවාති අසම්මිස්සානාකුලභාවප්පකාසනෙනෙව. සොති පකාසියමානො අභිධම්මත්ථො. තථාති මහාවිහාරවාසීනං විනිච්ඡයභාවෙන. ඉමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ “අසම්මිස්සං අනාකුලං අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති සම්බන්ධතියං.

17. අඤ්ඤඤ්ච සබ්බං අත්ථප්පකාසනං භොතීති තොසනං භොතීති අත්ථො. තෙනෙවාහ “සබ්බෙන තෙන තොසනං කතං භොතී”ති. යුත්තරූපා යොජනා.

විසතිගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිදානකථාවණ්ණනා

පරිච්ඡෙදො සත්තප්පකරණභාවො. සන්තිවෙසො සත්තන්තං පකරණානං තදවයවානඤ්ච වචත්ථානං. සාගරෙහි තථා වින්තාති “ඉමස්ස අභිධම්මස්ස ගම්භීරභාවවිජානනත්ථං චත්තාරො සාගරා වෙදිතබ්බා”තිආදිනා නයෙන ජලසාගරාදිහි සහ නයසාගරවිචාරො. “සතභාගෙන සහස්සභාගෙන ධම්මන්තරා ධම්මන්තරං සඬ්ඝමිත්වා සඬ්ඝමිත්වා දෙසෙසි”තිආදිනා දෙසනාහෙදෙහි අභිධම්මස්ස ගම්භීරභාවකථා දෙසනාහි ගම්භීරතා.

“එවං තෙමාසං නිරන්තරං දෙසෙන්නස්සා”තිආදිනා දෙසනාකාලෙ භගවතො සරීරස්ස යාපිතාකාරවිචාරො දෙසනා...පෙ.... ගහණං. තථා ථෙරස්ස...පෙ....පි චාති “අභිධම්මෙ චාවනාමග්ගො නාමා”තිආදිනා අභිධම්මෙ චාවනාමග්ගස්ස සාරිපුත්තත්ථෙරසම්බන්ධිතතා තස්ස ච තෙනෙව උප්පාදිතතා. යො හි භගවතා දෙවතානං දෙසිතාකාරො, සො අපරිච්ඡින්නචාරනයතන්තිතාය අනන්තො අපරිමාණො න භික්ඛූනං චාවනායොග්ගො, යො ච ථෙරස්ස දෙසිතාකාරො, සො අතිසංඛිත්තතාය. නාතිසඬ්ඝපනාතිවිත්ථාරභූතො පන පාඨනයො ථෙරප්පභාවිතො චාවනාමග්ගොති.

වචනත්ථවිජානනෙනාතිආදිනා කුසලා ධම්මාතිආදිපදානඤ්ඤෙව අත්ථවණ්ණනං අකත්වා අභිධම්ම-සද්දවිචාරස්ස සම්බන්ධමාහ. “යෙ තෙ මයා ධම්මා අභිඤ්ඤා දෙසිතා. සෙය්‍යාටීදං – චත්තාරො සතිපට්ඨානා...පෙ.... සික්ඛිතං සික්ඛිංසු ද්වෙ භික්ඛූ අභිධම්මෙ නානාචාදා”තිආදිසුත්තවසෙන කිඤ්චාපි බොධිපක්ඛියධම්මා “අභිධම්මො”ති වුවචන්ති, ධම්ම-සද්දො ච සමාධිආදිසු දිට්ඨප්පයොගො, පරියත්තිධම්මො එව පන ඉධ අධිප්පෙතොති දස්සෙන්නො “සුත්තන්තාධිකා පාළිති අත්ථො”ති ආහ. තත්ථ ධම්මබ්‍යභිචාරභාවෙන විසෙසතො අභිධම්මො විය සුත්තන්තොපි “ධම්මො”ති වුවචති. “යො චො, ආනන්ද, මයා ධම්මො ච චිතයො ච දෙසිතො පඤ්ඤත්තො”තිආදිසු (දී. නි. 1.216) අඤ්ඤත්ථ ච සම්භවතො අභි-සද්දෙන නිචත්තෙනබ්බත්ථං දීපෙතුං “සුත්තන්තා”ති වුත්තං. නනු ච අතිරෙකවිසෙසට්ඨා භින්නසභාවා යතො තෙ යථාක්කමං අධිකවිචිත්තපරියායෙහි බොධිතා, තස්මා “ධම්මාතිරෙකධම්මවිසෙසට්ඨෙහි”ති බහුවචනෙන භවිතබ්බං, න එකවචනෙනාති අනුයොගං මනසි කත්වා ආහ “ද්විත්තමිපි...පෙ.... එකවචනාදිදෙසො කතො”ති.

පයොගමෙව තාරහති උපසග්ග-සද්දානං ධාතු-සද්දස්සෙව පුරතො පයොජනීයත්තා. අථාපි පයුජ්ජෙය්‍ය අතිමාලාදිසු අති-සද්දාදයො විය. එවමිපි යථා “අතිමාලා”ති එත්ථ සමාසවසෙන අනාවභූතාය කමනකිරියාය විසෙසකො අති-සද්දො, න මාලාය, එවමිධාපි අභි-සද්දො න ධම්මවිසෙසකො යුත්තොති අධිප්පායො. අඤ්ඤස්සපි හි

උපසග්ගස්සාති ඉදං රුළුභිවසෙන, අත්ථෙ උපසජ්ජතිති වා උපසග්ගස්ස අන්වත්ථසඤ්ඤානං ගහෙන්වා වුත්තං.
අතිජත්තාදිසු හි අති-සද්දො ඉධ උපසග්ගොති අධිප්පෙනො. තත්ථ යථා කල්‍යාණො පුජිතො වා පුරිසො අතිපුරිසොති
භවති, එවං අතිරෙකවිසෙසට්ඨානම්පි කල්‍යාණපුජිතත්ථභාවසම්භවතො කල්‍යාණං වා පුජිතං වා ඡන්තං අතිජත්තන්ති
සද්දනායො වෙදිතබ්බො. කල්‍යාණපුජිතභාවා හි ගුණවිසෙසයොගෙන ඉච්ඡිතබ්බො. ගුණවිසෙසො වෙස යදිදං
පමාණාතිරෙකො ව විචිත්තරූපතා ව. එවඤ්ච පන කත්වා “අකිරියායපි”ති වචනං සමත්ථිතං භවති. යථා ව
අතිජත්තාදිසු, එවං අභිධම්ම-සද්දෙපි දට්ඨබ්බං. අනෙකත්ථා හි නිපාතාති. තබ්බාවදීපකත්තාති
අතිරෙකවිසෙසභාවදීපකත්තා.

එකතො අනාගතත්තාති ඉදං සුත්තන්තෙ එකතො ආගතානං බන්ධායතනාදිනං සුත්තන්තභාජනීයස්ස දිට්ඨත්තා
“ඡ ඉමාති, භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියාති”තිආදිනා (සං. නි. 5.495-496) වක්ඛාදිනං ඡන්තං ඉත්ථිත්ථියාදිනං තිණ්ණං
සුඛිත්ථියාදිනං පඤ්චන්තං සද්ධිත්ථියාදිනං පඤ්චන්තං අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතිත්ථියාදිනඤ්ච තිණ්ණං වසෙන විසුං
විසුං සුත්තන්තභාවෙන ආගතත්තා එකසුත්තභාවෙන අනාගතානං බාවිසතියා ඉන්ද්‍රියානං සුත්තන්තභාජනීයස්ස
අදිට්ඨත්තා ව වුත්තං, න සුත්තන්තෙ එකතො ආගමනස්ස සුත්තන්තභාජනීයස්ස කාරණත්තා. සුත්තන්තෙ එකතො
සබ්බෙන සබ්බඤ්ච අනාගතා හි භූමන්තරපරිච්ඡේදපටිසම්භිදා සුත්තන්තභාජනීයවසෙන විභත්තා දිස්සන්ති, එකතො
ආගතාති ව සික්ඛාපදාති තථා න විභත්තාති. වෙරමණිනං විය පන සභාවකිච්චාදිවිභාගවිනිමුත්තො බාවිසතියා
ඉන්ද්‍රියානං සමානො විභජනප්පකාරො නත්ථි, යො සුත්තන්තභාජනීයං සියාති ඉන්ද්‍රියවිභවිගෙ සුත්තන්තභාජනීයං
නත්ථිති යුත්තං සියා.

යදිපි පච්චයධම්මවිනිමුත්තො පච්චයභාවො නාම නත්ථි, යථා පන පචත්තො පච්චයධම්මො
පච්චයුජ්ජන්තධම්මානං පච්චයො භොති, සො තස්ස පචත්තිආකාරවිසෙසො හෙතුආදිභාවො තතො අඤ්ඤො විය
පච්චයධම්මස්ස පච්චයභාවොති වුත්තො, සො ව “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා සම්භවන්ති”තිආදිසු පධානභාවෙන
වුත්තො. තත්ථ ව ගුණිභූතා හෙතුහෙතුඵලභූතා අවිජ්ජාසඬ්ඛාරාදයොති වුත්තං “පච්චයභාවො උද්දිට්ඨො”ති.
උද්දිට්ඨධම්මානන්තිආදි උද්දෙසෙන පරිච්ඡින්නානංයෙව බන්ධාදිනං බන්ධවිභවිගාදිසු පඤ්ඤාපුච්ඡකතයො දස්සිතො,
න ඉතො අඤ්ඤාපාති කත්වා වුත්තං.

සුත්තන්තෙ සඬ්ඛිතිසුත්තන්තාදිකෙ. පඤ්ච සික්ඛාපදාති පාණාතිපාතා...පෙ.... පමාදට්ඨානා වෙරමණිති එවං
උද්දිට්ඨාති. අඤ්ඤො පන වෙරමණිනං විභජිතබ්බප්පකාරො නත්ථිති ඉදං අනිතාතිච්චාදිවිභාගො වෙරමණිනං
බන්ධායතනාදිසු අන්තොගධත්තා තබ්බසෙනෙව විජාතිතබ්බො, තතො පන අඤ්ඤො අභිධම්මනයවිධුරො
වෙරමණිනං විභජිතබ්බප්පකාරො නත්ථිති අධිප්පායෙන වුත්තං. තථා ව පටිසම්භිදාමග්ගෙ “වක්ඛුං අනිච්චං...පෙ....
ජරාමරණං අනිච්ච”න්ති අනුපද්ධම්මසම්මසනකථායං න වෙරමණියො උද්ධටා.

නනු ධම්මසඬ්ඛගුණිකාකුචාදිනම්පි වසෙන අභිධම්මපාළියා අතිරෙකවිසෙසභාවො දස්සෙතබ්බොති? සච්චමෙතං,
සො පන එකන්තඅභිධම්මනයනිස්සිතො අවුත්තොපි සිද්ධොති කත්වා න දස්සිතො. එතෙන වා නිදස්සනෙන සොපි
සබ්බො නෙතබ්බො. අභිධම්මනයසාමඤ්ඤෙන වා අභිධම්මභාජනීයපඤ්ඤාපුච්ඡකෙහි සො වුත්තො එවාති න
වුත්තොති දට්ඨබ්බො.

පඤ්ඤාපාරාති පුච්ඡනවිස්සජ්ජනවසෙන පචත්තා පාළිනායා. එත්ථෙවාති ධම්මහදයවිභවිගෙ එව.
අපෙක්ඛාවසිකත්තා අප්පමහන්තභාවස්ස යතො අප්පමත්තිකා මහාධාතුකථාතන්ති ධම්මහදයවිභවිගෙවචනවසෙන
අවසෙසා, තං දස්සනත්ථං “ධම්මහදයවිභවිගෙ අනාගන්ත්වා මහාධම්මහදයෙ ආගතතන්තිතො”ති වුත්තං.
ධම්මහදය...පෙ.... ආගතතන්තිතො රූපකණ්ඩාකුචිගාදිසු අනාගන්ත්වා මහාධාතුකථායං ආගතතන්ති
අප්පමත්තිකාවාති සම්බන්ධො . අථ ධාතුකථාය විත්ථාරකථා මහාධාතුකථා ධම්මහදයවිභවිගෙ අනාගන්ත්වා
මහාධම්මහදයෙ ආගතතන්තිතො ධාතුකථායං අනාගන්ත්වා මහාධාතුකථාය ආගතතන්ති අප්පමත්තිකාවාති
යොජෙතබ්බං.

උපලබ්භතීති අනුලොමපච්චනීයපඤ්චකස්ස, නුපලබ්භතීති පච්චනීයානුලොමපඤ්චකස්ස උපලක්ඛණවසෙන
වුත්තං. සච්චිකට්ඨං නිස්සයන්ති “සබ්බත්ථා”තිආදිනා දෙසාදිඅනාමසනෙන රූපාදිසත්තපඤ්ඤාසධම්මප්පහෙදං
සච්චිකට්ඨමෙව නිස්සයභූතං. සබ්බත්ථාති එත්ථාපි “උපලබ්භති නුපලබ්භති පටිඤ්ඤාය ගහිතාය
පටික්ඛෙපග්ගහණත්ථ”න්ති ආනෙත්වා සම්බන්ධතියං, තථා සබ්බදා සබ්බෙසුති එත්ථාපි. යදි බන්ධායතනාදයො
ගහිතා අට්ඨකථායං ආගතනයෙන, අථ පන වුත්තන්ති සම්බන්ධො. යො සච්චිකට්ඨොති සච්චිකට්ඨනිස්සයං
උපලක්ඛෙති. එතෙහීති එතෙහි වචනෙහි. සච්චිකට්ඨදෙසකාලප්පදෙසෙහි කථං සච්චිකට්ඨාදිනං පදෙසො
එකදෙසභූතො සබ්බොති වූච්චති? පදෙසානං පුපුත්තා. “සබ්බෙසු පදෙසෙසු”ති පච්චෙකං හෙදාමසනවසෙන වායං
පඤ්ඤො පචත්තොති න පුරිමෙහි අවසෙසො.

උපලබ්භති...පෙ.... මිච්ඡාති එකන්ති උපලබ්භතීති පටිඤ්ඤාග්ගහණපටික්ඛෙපග්ගහණනිග්ගණනානං
අනුලොමපටිලොමතො පටිඤ්ඤාද්වයනනිග්ගහණපාපනාරොපනානඤ්ච වසෙන පචත්තා තන්ති පඨමපඤ්චකස්ස එකං
අඬ්ගං එකො අවයවොති අත්ථො. එවං සෙසෙසුපි නෙතබ්බං. නිග්ගහස්ස සුනිග්ගහභාවං ඉච්ඡතො සකවාදිනො “ත්ථං

වෙ පන මඤ්ඤාසි වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලො නුපලබ්භති” තිආදිනා (කථා. 3) පටිඤ්ඤායපනෙන, තෙන “තච තත්ථ හෙතාය පටිඤ්ඤාය හෙවං පටිජානන්තො හෙවං නිග්ගහෙනබ්බෙ අථ තං නිග්ගණ්හාම සුනිග්ගහිතො ව හොති” ති වත්වා “හඤ්චි පුග්ගලො නුපලබ්භති” තිආදිනා (කථා. 2) පරවාදිනො අත්තනො පටිකම්මං යථා සකවාදී න නිබ්බෙධෙති, එවං කරණං පටිකම්මවෙයනං. පරවාදිනො පටිකම්මස්ස දුප්පටිකම්මභාවං ඉච්ඡතො සකවාදිනො තංනිදස්සනෙන “එසො වෙ දුන්නිග්ගහිතො හෙව” න්ති පටිකම්මනිදස්සනෙන, “වත්තබ්බෙ බො පුග්ගලො උපලබ්භති...පෙ.... පරමත්ථෙතානි (කථා. 1). නො ව මයං තයා තත්ථ හෙතාය පටිඤ්ඤාය හෙවං පටිජානන්තො හෙවං නිග්ගහෙනබ්බො. අථ අම්හෙ නිග්ගණ්හාසි දුන්නිග්ගහිතො ව හොමා” ති වත්වා “හඤ්චි පුග්ගලො උපලබ්භති” තිආදිනා (කථා. 5) නිග්ගහස්ස දුන්නිග්ගහිතභාවදස්සනෙන අනිග්ගහිතභාවකරණං නිග්ගහනිබ්බෙධනං. “තෙන හි යං නිග්ගණ්හාසි හඤ්චි පුග්ගලො උපලබ්භති” තිආදිං වත්වා “තෙන හි යෙ කතෙ නිග්ගහෙ සෙ නිග්ගහෙ දුක්කටෙ සුක්කතෙ පටිකම්මෙ සුක්කතා පටිපාදනා” ති සකවාදිනො නිග්ගහස්ස, අනිග්ගහභාවාරොපනෙන අත්තනො පටිකම්මස්ස සුපටිකම්මභාවකරණෙන ව සකවාදිනො නිග්ගහස්ස ඡෙදො විනාසනං පුග්ගලවාදනිසෙධනවසෙන සමුට්ඨිත්තා. ධම්මතාය අනුලොමනවසෙන උට්ඨිතිත්වා තබ්බිලොමනවසෙන පවත්තො අනුලොමපච්චනිකපඤ්චකො චුත්තච්චරියායෙන දුතියපඤ්චකො වෙදිතබ්බො.

තදාධාරොති තෙ සච්චිකට්ඨපරමත්ථා රූපාදයො ආධාරා එතස්සාති තදාධාරො. එතෙන “රූපස්මිං අත්තා” ති එවංපකාරො පුග්ගලවාදො දස්සිතො හොති. තෙසං වා ආධාරභූතොති එතෙන “අත්තනි රූප” න්ති එවංපකාරො. අඤ්ඤත්ත වා තෙහිති තෙහි රූපාදිහි විනා. ආධාරාධෙය්‍යාදිභාවෙන අසංසට්ඨො විසුංයෙව විනා. තෙන සත්තාදිගුණෙහි අවොකිණ්ණො පුරිසොති එවමාදිකො. තංසාමිභූතතාය වා තදධිතභාවෙන “අඤ්ඤත්ත වා තෙහි” ති චුත්තන්ති “රූපවා අත්තා” ති එවංපකාරො පුග්ගලවාදො දස්සිතොති වෙදිතබ්බො. අනඤ්ඤොති එතෙන “රූපං අත්තා” ති එවංපකාරො. රූප්පනාදිසභාවො රූපක්ඛන්ධාදීනං විසෙසලක්ඛණං, සප්පච්චයාදිසභාවො සාමඤ්ඤලක්ඛණං. රූපාදිනො අඤ්ඤො අනඤ්ඤො වා අඤ්ඤත්තෙ ව තදාධාරාදිභූතො උපලබ්භිතමානො ආපජ්ජතිති අනුසුඤ්ජති සකවාදී පකාරන්තරස්ස අසම්භවතො. පුග්ගලවාදී පුග්ගලස්ස රූපාදිහි න අඤ්ඤත්තං ඉච්ඡති රූපාදි විය පච්චක්ඛතො අනුමානතො වා ගාහයිතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා තස්ස ව කාරකවෙදකභාවස්ස අයුජ්ජමානකත්තා. නාපි අනඤ්ඤත්තං රූප්පනසප්පච්චයාදිසභාවප්පසඬගතො පුග්ගලස්සෙව අභාවප්පසඬගතො ව. යථෙව හි න විනා ඉන්ධනෙන අග්ගි පඤ්ඤාපියති, න ව අඤ්ඤං ඉන්ධනතො අග්ගිං සක්කා පටිජානිතුං, නාපි අනඤ්ඤං. යදි හි අඤ්ඤො සියා, න උණ්හං ඉන්ධනං සියා. අථ අනඤ්ඤො, නිද්දහිතබ්බංයෙව දාහකං සියා. එවමෙව න විනා රූපාදිහි පුග්ගලො පඤ්ඤාපියති, න ව තෙහි අඤ්ඤො, නාපි අනඤ්ඤො සස්සතුච්ඡෙදභාවප්පසඬගතොති ලද්ධියං යත්වා පුග්ගලවාදී “න හෙවා” ති පටික්ඛිපති. තත්ථ අග්ගින්ධනොපමා තාව යදි ලොකවොහාරෙන චුත්තා, අපළිත්තං කට්ඨාදිඉන්ධනං නිද්දහිතබ්බඤ්ච, පළිත්තං භාසුරුණ්හං අග්ගි දාහකඤ්ච, තඤ්ච ඔපට්ඨමකරූපං පුරිමපච්ඡිමකාලිකං අනිච්චං සබ්බතං පටිච්චසමුප්පන්නං, යදි එවං පුග්ගලො රූපාදිහි අඤ්ඤො අනිච්චො ව ආපන්නො. අථ පරමත්ථතො, තස්මිංයෙව කට්ඨාදිකෙ පළිත්තෙ යං උසුමං සො අග්ගි, තංසහජාතාති තිණ් භූතාති ඉන්ධනං, එවමිපි සිද්ධං ලක්ඛණභෙදතො අග්ගින්ධනානං අඤ්ඤත්තන්ති අග්ගි විය ඉන්ධනතො රූපාදිහි අඤ්ඤො පුග්ගලො අනිච්චො ව ආපන්නොති බ්‍යාහතාති වෙදිතබ්බං.

පුග්ගලො උපලබ්භතීති පටිජානන්තස්ස පකාරන්තරස්ස අසම්භවතො චුත්තෙසු පකාරෙසු එකෙන පකාරෙන උපලබ්භිතමානො උපලබ්භතීති “ආපන්න” න්ති චුත්තං “පටිඤ්ඤාය එකත්තාපන්න” න්ති. එකත්තාපන්නත්තා එව අප්පටික්ඛිපිතබ්බං, පුග්ගලෙ පටිසිද්ධෙ තදහිතිවෙසොපි අයාථාවතො පුග්ගලවාදිනො ගහිතාකාරසුඤ්ඤානවිභාවනෙන සකට්ඨානතො වාවිතො පටිසෙධිතො එව නාම හොතිති චුත්තං “පුග්ගලදිට්ඨිං පටිසෙධෙන්තො” ති. පුග්ගලොයෙව වා තථා පස්සිතබ්බත්තා දිට්ඨි. “සාමී නිවාසී කාරකො වෙදකො නිච්චො ධූවො” ති අහිනිවෙසවිසයභූතො හි පරිකප්පමත්තසිද්ධො පුග්ගලො ඉධ පටික්ඛිපියති, “න වත්තාරොමෙ, හික්ඛවෙ, පුග්ගලො” තිආදිනා චුත්තවොහාරපුග්ගලොති අනනුයොගො ආකාසකුසුමස්ස රත්තනිලාදිභාවිච්චාරණා වියාති අත්ථො. පුබ්බෙ “නුපලබ්භති” ති පටිජානිත්වා විසෙසවොදනාය අනාපජ්ජනතො පුන “න හෙවා” ති පටික්ඛිතො පටිඤ්ඤාය ආපජ්ජනලෙසො. වඤ්ඤාපුත්තකස්ස දීඝරස්සනානුයොගස්ස විය සබ්බෙන සබ්බං පරමත්ථතො අනුපලබ්භිතමානස්ස පුග්ගලස්ස රූපාදිහි අඤ්ඤානඤ්ඤානානුයොගස්ස අනනුයොගභාවො එව ඉධ අවිපරිත්තථො.

යංකාරණාති එතෙන “යතොනිදාන” න්ති එත්ථ විභත්තිඅලොපො දට්ඨබ්බොති දස්සෙති. අප්ඤ්ඤාචරන්තිති අහිභවන්ති. අහිනන්දනාදයො තණ්හාදිහි යථාසඬ්ඛාං යොජෙතබ්බො, තණ්හාදිට්ඨිහි වා අහිනන්දනාප්ඤ්ඤාසානාති, තිහිපි අහිවදනං අවිසෙසෙන වා තිහිපි තයො යොජෙතබ්බො. එත්ථ වෙ නත්ථි අහිනන්දිතබ්බන්තිආදිනා අහිනන්දනාදීනං අභාවසුචනෙන ඵලපචාරතො අහිනන්දනාදීනං සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිභූතං මග්ගඵලං චූචිවති, තං පච්චාමසනඤ්ච එසෙවති ඉදන්ති කත්වා චුත්තං “අහි...පෙ.... ඵලං වා” ති.

“ඤ්ඤායතිති ජාන” න්ති උක්කංසගතිවිජානනෙන නිරවසෙසං ඤෙය්‍යජාතං පරිග්ගය්හතිති තබ්බිසයාය ජානාතිතිරියාය සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව කරණං භවිතුමරහතිති “සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන ජානිතබ්බං ජානාති” ති චුත්තං. අථ වා පකරණවසෙන, “හගවා” ති සද්දන්තරසන්තිධානෙන වා අයං අත්ථො විභාවෙනබ්බො. පස්සං පස්සතිති එත්ථාපි එසෙව නයො. ජානන්තාපි විපල්ලාසවසෙන ජානන්ති තිත්ථියා පයමජ්ඣානඅරූපජ්ඣානෙහි කාමරූපපරිඤ්ඤාවාදිනො. ජානන්තො ජානාතියෙව හගවා අනාගාමිඅරහත්තමග්ගෙහි තංපරිඤ්ඤාවාදිතාය. අයඤ්ච

අත්පො දුක්බක්බන්ධසුත්තවසෙන (ම. නි. 1.163, 175 ආදයො) විභාවෙනබ්බො. පඤ්ඤාවක්ඛුනා උප්පන්නත්තා වා වක්ඛුහුතො. ඤාණභුතොතිආදීසුපි එසෙව නයො. අප්ච වා දිබ්බවක්ඛුආදිකං පඤ්චවිධම්පි වක්ඛුං භූතො පත්තොති වක්ඛුහුතො. එවං ඤාණභුතොතිආදීසුපි දට්ඨබ්බං. සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය සාතිසයො භගවතො චත්තුආදිභාවොති චුත්තං “චතුසච්චධම්මෙ වදනීති වත්තා”තිආදි. “පවත්තා”ති එත්ථ ප-කාරස්ස පකට්ඨත්ථනං දස්සෙතුං “විරං...පෙ.... පවත්තා”ති ආහ. නිද්ධාරෙත්වා නෙතා නින්නෙතා.

“එකුනනවුති වත්තානී”ති චුත්තා විත්තසභවරියාය යථා “කුත්තා පවරන්තී”ති. තෙසඤ්ච පාළිපදෙසානං එකෙකං පදං උද්ධරිත්වාපි කිඤ්චාපි කුසලත්තිකපදානියෙව උද්ධරිත්වා විත්තුප්පාදකණ්ඩෙ විත්තානි විභත්තානි, කුසලත්තිකෙන පන සභාවධම්මසඬගහිතානං සෙසත්තිකදුකපදානං අසඬගහිතානං අභාවතො කුසලත්තිකපද්ධාරොන නයදස්සනභූතෙන ඉතරත්තිකදුකපදානිපි උද්ධටානෙවාවති චුත්තං. එවඤ්ච කත්වා මාතිකාග්ගහණං සමත්ථිතං භවති.

සො ව ධම්මොති “තයො කුසලහෙතු”තිආදීසු (ධ. ස. 1060) පුරිමාය පුරිමාය පාළියා පච්ඡිමා පච්ඡිමා අත්ථනිද්දෙසොති චුත්තං. “සමානෙත්තී”තිසද්දස්ස පට්ඨපායනි-සද්දස්ස විය සද්දනගො දට්ඨබ්බොති දස්සෙතුං “සමානං කරොත්තී”ති චුත්තං. සමානකරණඤ්ච ඌනපක්ඛිපනෙන අධිකාපනයෙන වා හොති, ඉධ ඌනපක්ඛිපනෙනාති දස්සෙතුං “පුරෙත්තී”ති චුත්තං. සමානෙතබ්බන්ති එත්ථාපීති “පට්ඨානං සමානෙතබ්බ”න්ති එත්ථ.

බලවතා ඤාණවෙගෙන අභිධම්මපච්චවෙක්ඛණවසප්පවත්තෙන. බලවතො ඤාණවෙගස්ස සබ්බකිලෙසක්ඛෙපනවසප්පවත්තස්ස. ගම්භීරමෙව ගම්භීරගතං දිට්ඨිගතන්තිආදීසු විය. නිරවසෙසෙනාති න කඤ්චි අවසෙසෙත්වා. පඤ්චබ්බිලරහිතෙනාති පඤ්චවෙතොබ්බිලරහිතෙන.

එකාධිකෙසු අට්ඨසු කිලෙසසතෙසුති “ජාතිමදො”තිආදිනා එකකවසෙන ආගතා තෙසත්තති, “කොධො ව උපනාහො වා”තිආදිනා දුකවසෙන ඡත්තිංස, “තීණි අකුසලමූලානී”තිආදිනා තිකවසෙන පඤ්චාධිකං සතං, “චත්තාරො ආසවා”තිආදිනා චතුක්කවසෙන ඡප්පඤ්ඤාස, “පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානී”තිආදිනා පඤ්චකවසෙන පඤ්චසත්තති, “ඡ විවාදමූලානී”තිආදිනා ඡක්කවසෙන චතුරාසීති, “සත්ත අනුසයා”තිආදිනා සත්තකවසෙන එකුනපඤ්ඤාස, “අට්ඨ කිලෙසවත්ථුනී”තිආදිනා අට්ඨකවසෙන චතුසට්ඨි, “නව ආසානවත්ථුනී”තිආදිනා නවකවසෙන එකාසීති, “දස කිලෙසවත්ථුනී”තිආදිනා දසකවසෙන සත්තති, “අජ්ඣන්තිකස්සුප්පාදාය අට්ඨාරස තණ්හාවිවරිතානී”තිආදිනා අට්ඨාරසකවසෙන අට්ඨසත්තති එවං එකාධිකෙසු අට්ඨසු කිලෙසසතෙසු. සෙසා තෙනවුතාධිකං ඡසතං කිලෙසා. තෙ බ්‍රහ්මජාලසුත්තාගතාහි ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිහි සහ පඤ්චපඤ්ඤාසාධිකං සත්තසතං හොත්තී.

අප්ච වා වුද්දසෙකන්තාකුසලා, පඤ්චවිසති කුසලාබ්‍යාකතසාධාරණා, වුද්දස කුසලත්තිකසාධාරණා, උපවයාදිද්වයං එකං කත්වා සත්තවිසති රූපානි වාති ඉමෙ අසීති ධම්මා, ඉමෙසු භාවද්වයෙ එකං යපෙත්වා අජ්ඣන්තිකා එකුනාසීති, බාහිරා එකුනාසීති සබ්බෙපි අට්ඨපඤ්ඤාසාධිකං සතං හොත්තී. ඉමෙසු එකෙකස්මිං දසන්තං දසන්තං කිලෙසානං උප්පජ්ජනතො අසීතිඅධිකං දියඩ්ඪකිලෙසසහස්සං හොත්තී.

අප්ච වා තෙපඤ්ඤාස අරූපධම්මා, අට්ඨාරස රූපරූපානි, ආකාසධාතු, ලක්ඛණරූපානි වාති පඤ්චසත්තති ධම්මා අජ්ඣන්තබ්බිද්ධාහෙදතො පඤ්ඤාසසතං හොත්තී. තත්ථ එකෙකස්මිං දස දස කිලෙසානිපි දියඩ්ඪකිලෙසසහස්සං. තථා එත්ථ වෙදනං සුඛන්ද්‍රියාදිවසෙන පඤ්චවිධං කත්වා සත්තපඤ්ඤාස අරූපධම්මා, අට්ඨාරස රූපරූපානි වාති පඤ්චසත්තති විපස්සනුපගධම්මා අජ්ඣන්තබ්බිද්ධාහෙදතො පඤ්ඤාසසතං හොත්තී. එතෙසු එකෙකස්මිං දස දස කිලෙසානිපි දියඩ්ඪකිලෙසසහස්සං. හොත්තීති වෙදිතබ්බං.

අපරො නගො – ද්වාදසඅකුසලවිත්තුප්පාදෙසු පයමෙ ඡ කිලෙසා, දුතියෙ සත්ත, තතියෙ ඡ, චතුත්ථෙ සත්ත, පඤ්චමෙ ඡ, ඡට්ඨෙ සත්ත, සත්තමෙ ඡ, අට්ඨමෙ සත්ත, නවමෙ පඤ්ච, දසමෙ ඡ, එකාදසමෙ පඤ්ච, ද්වාදසමෙ චත්තාරොති සබ්බෙ ද්වාසත්තති, ඉමෙ පඤ්චද්වාරිකා පඤ්චසු රූපාදීසු ආරම්මණෙසු එකෙකස්මිං ද්වාසත්තතිති සට්ඨිඅධිකානි තීණි සතානි, මනොද්වාරිකා පන ඡසු ආරම්මණෙසු එකෙකස්මිං ද්වාසත්තති ද්වාසත්තතිති කත්වා ද්වත්තිංසාධිකානි චත්තාරි සතානි, සබ්බානිපි ද්වානවුතිඅධිකානි සත්තසතානි, තානි අජ්ඣන්තබ්බිද්ධාවිසයනාය චතුරාසීතිඅධිකං දියඩ්ඪකිලෙසසහස්සං හොත්තීති වෙදිතබ්බං.

අප්ච වා රූපාරම්මණාදීනි පඤ්ච, අවසෙසරූපවෙදනාසඤ්ඤාසඬාරවිඤ්ඤාණවසෙන පඤ්ච ධම්මාරම්මණකා සෙසා වාති දස, තෙ අජ්ඣන්තබ්බිද්ධාහෙදතො විසති, පඤ්ඤත්ති වාති එකවිසතියා ආරම්මණෙසු ද්වාසත්තති ද්වාසත්තති කිලෙසානි ද්වාදසාධිකං දියඩ්ඪකිලෙසසහස්සං හොත්තී.

අප්ච වා ද්වාදසසු අකුසලවිත්තුප්පාදෙසු පයමෙ විසති ධම්මා, දුතියෙ ද්වාච්චිසති, තතියෙ විසති, චතුත්ථෙ ද්වාච්චිසති, පඤ්චමෙ එකුනවිසති, ඡට්ඨෙ එකුනවිසති, සත්තමෙ එකුනවිසති, අට්ඨමෙ එකවිසති, නවමෙ එකුනවිසති, දසමෙ එකවිසති, එකාදසමෙ සොළස, ද්වාදසමෙ සොළසානි සබ්බෙ අකුසලධම්මා ඡත්තිංසාධිකානි ද්වෙ සතානි, ඉමෙ ඡසු

ආරම්භණය පව්වෙකං ඡන්තිං සාධිකානි ද්වෙ සතානි, සබ්බෙ සොළසාධිකානි චත්තාරි සතානි ච සහස්සං හොන්තිති එවම්පි දියඩ්ඪකිලෙසසහස්සං වෙදිතබ්බං.

ඉතරෙසන්ති තණ්හාවිවර්තානං “අතීතානි ඡන්තිංසා”තිආදිනා අතීතාදිභාවාමසනතො. ඛෙපනෙති අරියමග්ගෙන සමුච්ඡින්නදෙන. “දියඩ්ඪකිලෙසසහස්සං ඛෙපෙත්වා”ති හි චුත්තං. පරමත්ථතො අතීතාදීනං මග්ගෙන අප්පහාතබ්බත්තා “අතීතාදිභාවාමසනා අග්ගහණං ඛෙපනෙ”ති චුත්තං. යං පන පට්ඨානෙ “දස්සනෙන පහාතබ්බො ධම්මො දස්සනෙන පහාතබ්බස්ස ධම්මස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”තිආදිනා තිකෙ, තථා දස්සනෙන පහාතබ්බාතිතතිකතිකෙ “අතීතා දස්සනෙන පහාතබ්බා”තිආදිනා ච තිසු කාලෙසු දස්සනාදිපහාතබ්බවචනං කතං, තං අතීතාදීනං සංකිලිට්ඨතාය අපායගමනීයතාය ච දස්සනපහාතබ්බෙහි නිරතිසයත්තා චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

න භාසිතත්ථවචනන්ති ඉදං “හිතපරියායවචන”න්ති එතෙන නිවත්තිතස්ස එකදෙසකථනං. යථා හි අයං අත්ථ-සද්දො න භාසිතත්ථවචනං, එවං විසයප්පයොජනාදිවචනම්පි න හොතිති. යථාචුත්තස්සාති හිතපරියායස්ස. “න හඤ්ඤදත්ථත්ථිපසංසලාභා”ති පදස්ස නිද්දෙසෙ “අත්තත්ථො චා පරත්ථො චා”තිආදිනා (මහානි. 69) කිඤ්චාපි සුත්තනිරූපෙක්ඛං අත්තත්ථාදයො චුත්තා සුත්තත්ථභාවෙන අනිද්දිට්ඨත්තා, තෙසු පන එකොපි අත්ථප්පහෙදො සුත්තෙන දිපෙතබ්බතං නාතික්කමතිති ආහ “තෙ සුත්තං සුවෙති”ති. ඉමස්මිං විකප්පෙ අත්ථ-සද්දො භාසිතත්ථවචනම්පි හොති. පුරිමකා හි පඤ්ච අත්ථප්පහෙදා හිතපරියායා, තතො පරෙ ඡ භාසිතත්ථප්පහෙදා, පච්ඡිමකා පන උභයසභාවා. තත්ථ දුරධිගමතාය විභාවෙන අලද්ධගාමො ගම්භීරො, න විචටො ගුළ්හො, මුලුදකාදයො විය පංසුනා අක්ඛරසන්තිවෙසාදිනා තිරොහිතො පටිච්ඡන්තො, නිද්ධාරොත්ථා ඤාපෙතබ්බො නෙය්‍යා, යථාරුතවසෙනෙව වෙදිතබ්බො නීතො. අනවජ්ජනික්කිලෙසවොදානා පරියායවසෙන චුත්තා, කුසලවිපාකකිරියධම්මවසෙන චා. පරමත්ථො නිබ්බානං, අවිපරිතසභාවො එව චා. සාතිසයං පකාසිතානි තප්පරභාවෙන පකාසිතත්තා. “එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්න”න්ති (පාටි. 1242), “සකවාදෙ පඤ්චසුත්තසතානි”ති (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; කථා. අට්ඨ. නිදානකථා) ච එවමාදීසු සුත්ත-සද්දො උපවර්තොති අධිප්පායෙනාහ “ඉදමෙව අත්ථානං සුවනතො සුත්තන්ති චුත්ත”න්ති. එකත්තහිතපටිලාභසංවත්තනිකා සුත්තන්තදෙසනාති ඉදම්පි විනෙය්‍යානං හිතසම්පාපනෙ සුත්තන්තදෙසනාය තප්පරභාවංයෙව සන්ධාය චුත්තං. තප්පරභාවො ච විනෙය්‍යප්ඤ්ඤාසයානුලොමතො දට්ඨබ්බො, තථා අත්තත්ථාදිප්පකාසනපට්ඨානාපි. ඉතරෙහිති විනයාහිධම්මෙහි.

රත්තිආදීසුති රත්තිරාජවිනයෙසු විසයභූතෙසු. නනු ච “අභිරත්ති”ති අචුත්තත්තා රත්තිග්ගහණං න කත්තබ්බං, “අභිඤ්ඤානා අභිලක්ඛිතා”ති ච ඤාණලක්ඛණකිරියාවිසෙසකො අභි-සද්දොති? න, “අභිඤ්ඤානා අභිලක්ඛිතා”ති අභි-සද්දවිසිට්ඨානං ඤාතලක්ඛිතසද්දානං රත්තිසද්දෙන සමානාධිකරණතාය රත්තිවිසයත්තා. එත්ථ ච වාචකසද්දසන්තිධානෙ නිපාතානං තදත්ථජොතකමත්තත්තා ලක්ඛිතසද්දත්ථජොතකො අභි-සද්දො ලක්ඛණෙ වත්තතිති චුත්තො. අභිලක්ඛිතසද්දපරියායො ච අභිඤ්ඤාතසද්දොති දට්ඨබ්බො, අභිවිනයසද්දස්ස පන අභිපුරිසස්ස විය සමාසසිද්ධි දට්ඨබ්බො. අනෙකත්ථා හි නිපාතා, අනෙකත්ථභෙදො ච සද්දානං පයොගවිසයොති.

කිඤ්චාපි දෙසනාදයො දෙසෙතබ්බාදිනිරූපෙක්ඛා න සන්ති, ආණාදයො පන විසෙසතො දෙසකාදිඅධිනාති තංතංවිසෙසයොගවසෙන තෙසං භෙදො චුත්තො. යථා හි ආණාට්ඨානං විසෙසතො ආණාරභාධිතං තත්ථ කොසල්ලයොගතො, එවං වොහාරපරමත්ථට්ඨානානි ච විධායකාධිනානිති ආණාදිවිධිතො දෙසකායත්තතා චුත්තා. අපරාධප්ඤ්ඤාසයානුරූපං විය ධම්මානුරූපම්පි සාසනං විසෙසතො තථාවිනෙතබ්බපුග්ගලාපෙක්ඛන්ති චුත්තං. “සාසිතබ්බ...පෙ.... තබ්බභාවෙනා”ති. සංවරාසංවරනාමරූපානං විය විනිවෙදෙතබ්බාය දිට්ඨියාපි කථනං සති වාචාවත්ථුස්මිං, නාසනිති විසෙසතො තදධිනන්ති ආහ “කට්ඨතබ්බස්ස...පෙ.... කථා”ති. උපාරම්භාදීති උපාරම්භනිස්සරණධම්මකොසරක්ඛණානි. පරියාපුණනාදීති පරියාපුණනසුප්පටිපත්තිදුප්පටිපත්තියො.

තත්තිසමුදායො අවයවතත්තියා ආධාරො යථා “රුක්ඛෙ සාබා”ති. න වොදෙතබ්බමෙතං සමුඛෙන, විසයවිසයිමුඛෙන චා විනයාදීනංයෙව ගම්භීරභාවස්ස චුත්තත්තාති අධිප්පායො. ධම්මො හි විනයාදයො, තෙසඤ්ච විසයො අත්ථො, ධම්මත්ථවිසයා ච දෙසනාපටිවෙධානි. “පටිවෙධස්සා”තිආදිනා ධම්මත්ථානං දුප්පටිවිද්ධත්තා දෙසනාය උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා පටිවෙධස්ස උප්පාදෙතුඤ්ච පටිවිජ්ඣිතුඤ්ච අසක්කුණෙය්‍යත්තා දුක්ඛොගාහනං දස්සෙති.

ධම්මානුරූපං යථාධම්මන්ති ච අත්ථො යුජ්ජති. දෙසනාපි හි පටිවෙධො විය අවිපරිතං සවිසයවිභාවනතො ධම්මානුරූපං පවත්තති යතො “අවිපරිතාහිලාපො”ති චුච්චති. ධම්මනිරුත්තිං දස්සෙතිති එතෙන දෙසනාසද්දසභාවාති දිපෙති. තථා හි නිරුත්තිපටිසම්භිදාය පරිත්තාරම්මණාදිභාවො පාළියං චුත්තො, අට්ඨකථායඤ්ච “තංතංසභාවනිරුත්තිසද්දං ආරම්භණං කත්වා”තිආදිනා සද්දාරම්මණතා. ඉමස්ස අත්ථස්ස අයං සද්දො වාචකොති වචනවචනීයං වචත්ථජෙත්වා තංතංවචනීයවිභාවනවසෙන පවත්තිතො හි සද්දො දෙසනාති. නනු ච “ධම්මො තත්ති”ති ඉමස්මිං පක්ඛෙ ධම්මස්සපි සද්දසභාවත්තා ධම්මදෙසනානං විසෙසො න සියාති? න, තෙසං තෙසං අත්ථානං බොධකභාවෙන ඤාතො උග්ගහිතාදිවසෙන ච පුබ්බෙ පවත්තිතො සද්දප්පබන්ධො ධම්මො, පච්ඡා පරෙසං අවබොධනත්ථං පවත්තිතො තදත්ථප්පකාසනකො සද්දො දෙසනාති. අථ චා යථාචුත්තසද්දසමුට්ඨාපකො

විත්තුප්පාදො දෙසනා මුසාවාදාදයො විය. වචනස්ස පවත්තනන්ති ව යථාචුත්තවිත්තුප්පාදමාහ. සො හි වචනං පවත්තෙති, තං වා එතෙන පවත්තියතිති පවත්තනං. දෙසියති අත්ථො එතෙනාති දෙසනා. පකාරෙහි ඤාපියති එතෙන, පකාරතො ඤාපෙතිති වා පඤ්ඤත්තිති චූච්චති. තෙනෙවාහ “අධිප්පායො”තිආදි. අභිසමෙති, අභිසමියති වා එතෙනාති අභිසමයොති එවමපි අභිසමයත්ථො සම්භවති. අභිසමෙතඛිඛතො පන අභිසමයොති දුතියවිකප්පෙ පටිවෙධොයෙවාති.

චුත්තනසෙන වෙදිතඛිඛාති අවිජ්ජාසඛිඛාරාදිනං ධම්මත්ථානං දුප්පට්ඨිජ්ඣකාය දුක්ඛොගාහතා, තෙසං පඤ්ඤාපනස්ස දුක්කරභාවතො තංදෙසනාය පටිවෙධනසඛිඛාතස්ස පටිවෙධස්ස උප්පාදනවිසයිකරණානං අසක්කුණෙයානාය දුක්ඛොගාහතා වෙදිතඛිඛා.

කාරණෙ ඵලවොහාරෙන තෙ ධම්මා දුක්ඛාය සංවත්තන්තිති චුත්තන්ති ආහ “උපාරම්භ...පෙ.... හෙතුභාවෙනා”ති. අඤ්ඤං අත්ථන්ති උපාරම්භං නිස්සරණඤ්ච. නිට්ඨාපෙත්වාති කථනවසෙන පරියොසාපෙත්වා. තස්ස “ආරද්ධ”න්ති එතෙන සම්බන්ධො. උද්දානසඛිගහාදිහෙදො සඛිගිතොති පායො යුත්තො, “සඛිගිතියා”ති පන ලිඛන්ති. පුරිමං වා සඛිගිතියාති භාවෙන භාවලක්ඛණෙ භූමිමං, පච්ඡිමං අධිකරණෙ. පිටකාදීති පිටකනිකායඛිගධම්මක්ඛන්ධාති.

තත්ථ අඛිගෙසු සුත්තඛිගමෙව න සම්භවති “සගාථකං සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙයාකරණං”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.පයමමභාසඛිගිතිකථා; පාරා. අට්ඨ. 1.පයමමභාසඛිගිතිකථා; ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා) චුත්තත්තා, මඛිගලසුත්තාදීනඤ්ච සුත්තඛිගසඛිගහො න සියා ගාථාභාවතො ධම්මපදාදිනං විය, ගෙයාඛිගසඛිගහො වා සියා සගාථකත්තා සගාථාවග්ගස්ස විය, තථා උභතොවිභවිගාදීසු සගාථකපදෙසානන්ති? චූච්චතෙ –

සුත්තන්ති සාමඤ්ඤවිධි, විසෙසවිධියො පරෙ;
සනිමිත්තා නිරුළ්භත්තා, සහතාඤ්ඤෙන නාඤ්ඤතො. (තෙත්ති. අට්ඨ. සඛිගහවාරවණ්ණනා);

සබ්බස්සපි හි බුද්ධච්චනස්ස සුත්තන්ති අයං සාමඤ්ඤවිධි. තෙනෙවාහ ආයස්මා මහාකච්චායනො තෙත්තියං “නවවිධසුත්තන්තපරියෙට්ඨි”ති (තෙත්ති. සඛිගහවාර). “එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං (පාවි. 1242) සකවාදෙ පඤ්ච සුත්තසතාති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; කථා. අට්ඨ. නිදානකථා) එවමාදි ව එතස්ස අත්ථස්ස සාධකං, තදෙකදෙසෙසු පන ගෙයාදයො විසෙසවිධියො තෙන තෙන නිමිත්තෙන පතිට්ඨිතත්තා. තථා හි ගෙයාස්ස සගාථකත්තං තඛිභාවනිමිත්තං. ලොකෙපි හි සසිලොකං සගාථකං වා චූණ්ණියගන්ථං “ගෙයා”න්ති වදන්ති. ගාථාවිරහෙ පන සති පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනභාවො වෙයාකරණස්ස. පුච්ඡාචිස්සජ්ජනඤ්ඤි ඛ්‍යාකරණන්ති චූච්චති. ඛ්‍යාකරණමෙව වෙයාකරණන්ති.

එවං සන්තෙ සගාථකානම්පි පඤ්ඤවිස්සජ්ජනවසෙන පවත්තානං වෙයාකරණභාවො ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති වෙයාකරණාදිසඤ්ඤානං අනොකාසභාවතො “ගාථාවිරහෙ පන සති”ති විසෙසිතත්තා ව. තථා හි ධම්මපදාදීසු කෙවලං ගාථාබන්ධෙසු සගාථකත්තෙපි සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපටිසංයුත්තෙසු “චුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදිච්චනසම්බන්ධෙසු අඛිභුතධම්මපටිසංයුත්තෙසු ව සුත්තවිසෙසෙසු යථාක්කමං ගාථාඋදානඉතිචුත්තකඅඛිභුතධම්මසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, තථා සතිපි ගාථාබන්ධභාවෙ භගවතො අතීතාසු ජාතීසු වරියානුභාවප්පකාසකෙසු ජාතකසඤ්ඤා. සතිපි පඤ්ඤවිස්සජ්ජනභාවෙ සගාථකත්තෙ ව කෙසුචි සුත්තන්තෙසු වෙදස්ස ලභාපනතො වෙදල්ලසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති එවං තෙන තෙන සගාථකත්තාදිනා නිමිත්තෙන තෙසු තෙසු සුත්තවිසෙසෙසු ගෙයාදිසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති විසෙසවිධියො සුත්තඛිගතො පරෙ ගෙයාඛිගාදයො. යං පනෙත්ථ ගෙයාඛිගාදිනිමිත්තරහිතං, තං සුත්තඛිගං විසෙසසඤ්ඤාපරිභාරෙන සාමඤ්ඤසඤ්ඤාය පවත්තනතොති.

නනු ව සගාථකං සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙයාකරණන්ති සුත්තඛිගං න සම්භවතිති වොදනා තදවත්ථාති? න, සොධිතත්තා. සොධිතඤ්ඤි පුබ්බෙ ගාථාවිරහෙ සති පුච්ඡාචිස්සජ්ජනභාවො වෙයාකරණභාවස්ස නිමිත්තන්ති. යඤ්ච චුත්තං “ගාථාභාවතො මඛිගලසුත්තාදිනං සුත්තඛිගසඛිගහො න සියා”ති, තං න, නිරුළ්භත්තා. නිරුළ්භො හි මඛිගලසුත්තාදීසු සුත්තභාවො. න හි තානි ධම්මපදබුද්ධවංසාදයො විය ගාථාභාවෙන පඤ්ඤාතානි, කින්තු සුත්තභාවෙනෙව. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං සුත්තනාමකන්ති නාමග්ගණං කතං. යං පන චුත්තං “සගාථකත්තා ගෙයාඛිගසඛිගහො වා සියා”ති, තදපි නත්ථි. යස්මා සහතාඤ්ඤෙන. සහ ගාථාහිති සගාථකං, සහභාවො ව නාම අත්තතො අඤ්ඤෙන භොති, න ව මඛිගලසුත්තාදීසු ගාථාවිනිමුත්තො කොචි සුත්තප්පදෙසො අත්ථි, යො “සහ ගාථාහි”ති චූච්චෙයා, න ව සමුදායො නාම කොචි අත්ථි. යදපි චුත්තං “උභතොවිභවිගාදීසු සගාථකප්පදෙසානං ගෙයාඛිගසඛිගහො සියා”ති, තදපි න, අඤ්ඤතො. අඤ්ඤා එව හි තා ගාථා ජාතකාදිපරියාපන්නත්තා. අතො න තාහි උභතොවිභවිගාදීනං ගෙයාඛිගභාවොති එවං සුත්තාදිනං අඛිගානං අඤ්ඤමඤ්ඤසඛිකරාභාවො වෙදිතඛිඛො.

ජිනසාසනං අභිධම්මො. පට්ඨිද්ධට්ඨානං පටිවෙධභූමි පටිවෙධාවත්ථා, පටිවෙධහෙතු වා. “සො එවං පජානාමි සම්මාදිට්ඨිපච්චයාපි වෙදයින”න්ති (සං. නි. 5.11-12) චුත්තං. පාළියං පන “සො එවං පජානාමි මිච්ඡාදිට්ඨිපච්චයාපි

වෙදයිනං. සම්මාදිට්ඨිපච්චයාපි වෙදයිනං”න්ති ආගතං (සං. නි. 5.11-12). පච්චයාදීහීති පච්චයසභාවවූපසමතදූපායාදීහි. පරවාදිවොදනං පත්වාති අට්ඨකථායං ආගතං පරවාදිවොදනං පත්වා. අධිග...පෙ.... රූපෙනාති අධිගන්තබ්බො ව සො දෙසෙතබ්බො වාති අධිගන්තබ්බදෙසෙතබ්බො, සො එව ධම්මො, තදනුරූපෙන. එත්ථ ව යථාධම්මසාසනත්තා යථාධිගතධම්මදෙසනාභාවතො අභිධම්මස්ස අභිසම්බොධි අධිගමනිදානං. දෙසකාලාදියෙව දෙසනානිදානං. යං පන අට්ඨකථායං “දෙසනානිදානං යාව ධම්මවක්කප්පවත්තනා”ති වුත්තං, තං අභිධම්මදෙසනාවිසෙසෙන ධම්මවක්කප්පවත්තනන්ති කත්වා වුත්තං. ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තෙ වා දෙසිතෙහි අරියසච්චෙහි සකලාභිධම්මපදත්ථසඬගහතො, පරමත්ථතො අභිධම්මභූතානං වා සම්මාදිට්ඨිආදීනං තත්ථ දෙසිතත්තා වුත්තං. තත්තකානංයෙව දෙසනාරුළුභතාය අඬ්ඞ්ඞ්කෙසු ජාතකසතෙසු පරිපාවනං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. න හි එත්තකාසු එව ජාතිසු පුඤ්ඤාදිසම්භාරසම්භරණං , කිං පන කාරණං එත්තකා එව ජාතියො දෙසිතාති? තදඤ්ඤෙසං අට්ඨප්පත්තියා අභාවතො.

සුමෙධකථාවණ්ණනා

උප්පන්නෙ බුද්ධෙ තතො අත්තානං සෙයාතො වා සද්දිසතො වා දහන්තො ඤානාභිඤ්ඤාහි පරිභායති, න තථා සුමෙධපණ්ඩිතො අට්ඨාසීති තස්ස ඤානාභිඤ්ඤාහි අපරිභානි දට්ඨබ්බා. තෙනෙවාහ “තාපසෙහි අසමො”ති. යථා නිබ්බානං, අඤ්ඤං වා නිව්වාහිමතං අවිපරිතවුත්තිතාය සබ්බකාලං තථාභාවෙන “සස්සත”න්ති වුච්චති, එවං බුද්ධානං වචනන්ති තස්ස සස්සතතා වුත්තා. තෙනෙවාහ “අවිපරිතමෙවා”ති. උපපාරමීආදිවිභාගෙන අනෙකප්පකාරතා. සමාදානාධිට්ඨානන්ති සමාදානස්ස අධිට්ඨානං පවත්තනං කරණන්ති අත්ථො. ඤාණතෙජෙනාති පාරමීපච්චයඤාණප්පභාවෙන. මහානුභාවඤ්ඤි තං ඤාණං බොධිසම්භාරෙසු අනාවරණං අනාවරියකං මහාබොධිසමුප්පත්තියා අනුරූපපුබ්බනිමිත්තභූතං. තථා හි තං මනුස්සපුරිසභාවාදිආධාරමෙව ජාතං. කායාදිසු අසුභසඤ්ඤාදිභාවෙන සුද්ධගොචරා. “අඤ්ඤං”ති පදස්ස පකරණපරිච්ඡින්නං අත්ථං දස්සෙන්නො “ලිනතා”ති ආහ. ලිනතාති ව සඬකොවො වීරියභානි වීරියාරම්භස්ස අධිප්පෙතත්තා. තෙනාහ “එසා මෙ වීරියපාරමී”ති.

නිදානකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1. වික්‍රමපාදක ශ්‍රීඩං

නිකමානිකාපදවණ්ණනා

1. තෙනානි වෙදනාසද්දෙන. සබ්බපදෙහිති නිති පදෙහි ලද්ධනාමො හොති අවයවධම්මෙනාපි සමුදායස්ස අපදිසිතබ්බතො යථා “සමං වුණ්ණ”න්ති. වොදකො යථාධිප්පෙනමත්ථං අප්පට්ඨප්පමානො චිත්තතිඅන්තස්සෙව පදභාවං සල්ලක්ඛෙන්වා “නනු සුඛායා”තිආදිනා වොදෙති. ඉතරො “අධිප්පෙනප්පකාරත්ථගමකස්සා”තිආදිනා අන්තතො අධිප්පායං විවරති. තෙන “වාක්‍යං ඉධ පදන්ති වුත්ත”න්ති දස්සෙති. හෙතුපදසහෙතුකපදාදීහිති ආදි-සද්දෙන නහෙතුපදඅහෙතුකපදහෙතුසම්පයුත්තපදානි හෙතුවිප්පයුත්තපදම්පි වා සඬගණ්හාති.

උභයෙකපදවසෙනානි උභයපදවසෙන හෙතුදුක්ඛසම්බන්ධො, එකපදවසෙන සහෙතුදුක්ඛසම්බන්ධො. තථානි උභයෙකපදවසෙන. එත්ථ ව සහෙතුකහෙතුසම්පයුත්තදුක්ඛාතිආදිනා යථා හෙතුගොච්ඡකෙ පඨමදුක්ඛසම්බන්ධා දුතියතතියදුක්ඛා, පඨමදුක්ඛදුතියදුක්ඛසම්බන්ධා චතුත්ථප්ඨදුක්ඛා, පඨමදුක්ඛතතියදුක්ඛසම්බන්ධො පඤ්චමො දුක්ඛො, එවං ආසවගොච්ඡකාදීසුපිති නයං දස්සෙති. සක්කා හි ඉමිනාව නයෙන තෙසුපි දුක්ඛන්තරසම්බන්ධො විඤ්ඤාතුං, කෙවලං පන ආසවගොච්ඡකාදීසු දුතියදුක්ඛතතියදුක්ඛසම්බන්ධො ඔසානදුක්ඛො, කිලෙසගොච්ඡකෙ ව දුතියචතුත්ථදුක්ඛසම්බන්ධොති. ධම්මානං සාවසෙසනිරවසෙසභාවෙන නිකදුක්ඛානං සප්පදෙසනිප්පදෙසනා වුත්තානි යෙහි නිකදුක්ඛා සාවසෙසානි පදිස්සන්ති අපදිස්සන්ති, තෙ අසඬගහිතධම්මාපදෙසො. එවං සති “අසඬගහිතො”ති විසෙසනං කිමත්ථියන්ති? එතස්සෙවත්ථස්ස පාකට්ඨකරණත්ථං දට්ඨබ්බං. අථ වා පදිස්සති එතෙන සමුදායොනි පදෙසො, අවයවො. “සාමඤ්ඤපොතනා විසෙසෙ අවතිට්ඨති”ති යථාධිප්පෙන විසෙසං දස්සෙන්තො “අසඬගහිතො”ති ආහ.

අනවජ්ජත්ථො අවජ්ජවිරහත්ථො. නාමං සඤ්ඤා, කිරියා කරණං, පයොජනං රථරථඬගවිභාවනෙන තෙසං පකාරතො යොජනං. කුසෙන ඤාණෙන ලාභබ්බාති කුසලාති අයමත්ථො ඤාණසම්පයුත්තානං තාව හොතු, ඤාණවිප්පයුත්තානං කථන්ති ආහ “ඤාණවිප්පයුත්තානම්පි”තිආදි. ඤාණවිප්පයුත්තාපි හි ඤාණෙනෙව පවත්තියන්ති හිතසුඛහෙතුභූතාය පවත්තියා පඤ්ඤවත්තානං පටිපත්තිභාවතො. න හි අන්තරෙන යොනිසොමනසිකාරං කුසලුප්පත්ති අත්ථිති. “යදි කුසලස්ස උභයභාගගතං සංකිලෙසලවනං පාකට්ඨං සියා, කුසා විය ලුනන්තිති කුසලාති අයමත්ථො යුත්තො සියා”ති කොච්ච දෙය්‍යානි ආසඬකාය ආහ “සම්මප්පධානද්වයං වියා”ති.

න වාතිආදිනා “සභාවං ධාරෙන්ති”ති එත්ථ පරමත්ථතො කත්තුකම්මස්ස ව හෙදො නත්ථි, කප්පනාසිද්ධො එව පන හෙදොති දස්සෙති. තත්ථ නාමවසෙන විඤ්ඤාතාවිඤ්ඤාතෙති යෙසං “ධම්මා”ති ඉමිනා පරියායෙන අවිඤ්ඤාතා සභාවා, “සභාවං ධාරෙන්ති”ති ඉමිනා ව පරියායෙන විඤ්ඤාතා, තෙසං වසෙන එවං වුත්තං. එත්ථ ව පඨමො අත්ථො සඬබ්බතාසඬබ්බතධම්මවසෙන වුත්තො, දුතියො සඬබ්බතවසෙන, තතියො සඬබ්බතාසඬබ්බතපඤ්ඤත්තිධම්මවසෙනානි දට්ඨබ්බං.

කුසලපටිසෙධනං කුසලාභාවො එව. අභාවො හි සත්තාපටිසෙධොති. ධම්මොති සභාවධම්මො. අකුසලවචනෙන න කොච්ච අත්ථො සභාවධම්මස්ස අබොධකත්තානි අධිප්පායො. අථ සියා අකුසලවචනෙන කොච්ච අත්ථො අසභාවධම්මබොධකත්තෙපි “පඤ්ඤත්තිධම්මා”තිආදීසු විය, එවං සති “අනාඛාකතා”ති ව චත්තබ්බං සියා, තතො වායං චතුක්කො ආපජ්ජති, න තිකො. තස්මාති යස්මා දුක්ඛතුක්ඛභාවො අනාඛාකතවොභාරො ව නත්ථි, සො ව වුත්තනයෙන අභාවමත්තවචනෙ ආපජ්ජති, තස්මා. සභාවධාරණාදීති ආදි-සද්දෙන “ධාරියන්ති පච්චයෙහි”ති අයමත්ථො සඬගහිතො. ඤෙය්‍යාපරියායෙන පන ධම්ම-සද්දෙනායං දොසොති නනු අඤ්ඤායාපරියායෙපි ධම්ම-සද්දෙ න කොච්ච දොසොති? න, වුත්තදොසානතිචත්තනතො.

පාරිසෙසෙනානි එත්ථ නනු අයමකාරො න-අත්ථත්තයස්සෙව ජොතකො, අථ බො “අහෙතුකා ධම්මා, අහික්ඛුකො ආවාසො”ති තංයොගතිචත්තියා, “අප්පච්චියා ධම්මා”ති තංසම්බන්ධිභාවතිචත්තියා. පච්චයුප්පන්තඤ්ඤි පච්චයසම්බන්ධිති අප්පච්චයුප්පන්තත්තා අසම්බන්ධිතා එත්ථ ජොතියති. “අනිදස්සනා ධම්මා”ති තංසභාවතිචත්තියා. නිදස්සනඤ්ඤි දට්ඨබ්බතා. අථ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං නිදස්සනං, තග්ගස්භාවතිචත්තියා, තථා “අනාසවා ධම්මා”ති. “අප්පට්ඨා ධම්මා අනාරම්මණා ධම්මා”ති තංකිච්චතිචත්තියා. “අරුපිනො ධම්මා අවෙනසිකා ධම්මා”ති තබ්බාවතිචත්තියා. තදඤ්ඤතා හි එත්ථ පකාසියති. “අමනුස්සො”ති තබ්බාවමත්තතිචත්තියා. මනුස්සත්තමත්තං නත්ථි අඤ්ඤං සමානන්ති සදිසතා හෙත්ථ සුවියති. “අසමණො සමණපටිඤ්ඤො අපුත්තො”ති තංසම්භාවනගුණතිචත්තියා. ගරභා හි එත්ථ ඤායති. “කච්චි නු හොතො අනාමයා, අනුදරා කඤ්ඤා”ති තදප්පභාවතිචත්තියා. “අනුප්පන්නා ධම්මා”ති තංසදිසභාවතිචත්තියා. අනිතානඤ්ඤි උප්පන්නපුබ්බත්තා උපාදිධම්මානඤ්ඤි පච්චයෙකදෙසනිප්පත්තියා ආරද්ධුප්පාදභාවතො කාලවිනිමුත්තස්ස ව විප්පමානත්තා උප්පන්නානුකූලතා, පගෙව පච්චුප්පන්නානන්ති තබ්බිධුරභාවො එත්ථ විඤ්ඤායති. “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති තදපරියොසානතිචත්තියා. තංතිට්ඨානඤ්ඤෙත්ථ පකාසියතිති එවමනෙකෙසං අත්ථානං ජොතකො, තත්ථ කිං වුච්චතෙ අත්ථද්වයමෙව වත්ථා පාරිසෙසෙනානි? ඉතරෙසං එත්ථ සුවිදුරභාවතො. න හි කුසලවිප්පයුත්තාදීනං ධම්මානං අකුසලභාවො යුජ්ජති.

අකුසලසද්දස්ස උච්චාරණානන්තරං විනෙය්‍යානං කුසලපටිපක්ඛතෙ අත්ථෙ පටිපත්තිභාවතො තත්ථ නිරුල්භතා දට්ඨබ්බා. “විරුද්ධසභාවත්තා”ති වුත්තං කිච්චවිරොධාදීනම්පි තදන්තොගධත්තා, විරුද්ධසභාවත්තෙපි විනාසකවිනාසිතබ්බභාවො කුසලාකුසලෙසු නියතොති දස්සෙතුං “තප්පහෙය්‍යභාවතො”ති ආහ. ඉතරථා කුසලානම්පි

අකුසලෙහි පහාතබ්බභාවෙ අවිචන්තං සමුච්ඡින්නකුසලමූලත්තා අපායපූරකා එව සත්තා සිද්ධං. යං පන “ධම්මාපි වො, භික්ඛවෙ, පහාතබ්බා”ති (ම. නි. 1.240) චූත්තං, තං “රූපං, භික්ඛවෙ, න තුම්භාකං, තං පජභං”තිආදීසු (සං. නි. 3.33) විය තදාරම්මණසංකිලෙසප්පහානවසෙන පරියායෙන චූත්තං. යථාහ “න හි කුසලා අකුසලෙහි පහාතබ්බා”ති (ධ. ස. මූලටී 1).

එස්සාදිවචනෙහි තංනිද්දෙසභූතෙහි. තබ්බවතීයභාවෙනාති තෙහි “සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා ධම්මා”තිආදිවචනෙහි අභිධෙයාභාවෙන. යථා අනවජ්ජසුඛවිපාකාදිඅත්ථා කුසලාදිවචනෙහි, එවං අවිපාකත්ථා අබ්‍යාකතවචනෙන බොධිතා එවාති ආහ “අබ්‍යාකතවචනෙනෙව වා”ති. කාරණං අවත්ථාති ඉධ චූත්තභාවෙන අනුචත්තමානත්තාති කාරණං අවත්ථා. අඤ්ඤා...පෙ.... නිවාරෙනබ්බොති එතෙන කුසලාකුසලසද්දා විය කුසලාකුසලසභාවානං තදුභයවිපරිතසභාවානං ධම්මානං අබ්‍යාකතසද්දො බොධිකොති දස්සෙති. න හි අවිපාකවචනං චූත්තං, අකුසලවචනඤ්ච අචූත්තං. යතො අවිපාකවචනස්ස අධිකතභාවො අකුසලස්ස ව තබ්බවතීයභාවෙන අකථිතභාවො සියා, තස්මා න අකුසලානං අබ්‍යාකතතාති අයං අකුසලානං අනබ්‍යාකතභාවෙ යොජනා.

තං පරිහරිතුන්ති අබ්‍යාකතනිවත්තනමාහ. යදි එවං “සුඛවිපාකානවජ්ජා”ති වත්තබ්බං. අනවජ්ජා හි බ්‍යභිචාරිකාය විසෙසිතබ්බාති? න, සුඛවිපාකවචනස්ස විසෙසනභාවෙන අග්ගහිතත්තා. සුඛවිපාකවචනෙන හි කුසලභාවෙ සමත්තො විඤ්ඤායති, අනවජ්ජවචනං පනෙත්ථ කුසලානං අගරහිතබ්බතාසඬ්ඛානං කඤ්චි විසෙසමාහ. තෙනෙව ව තස්ස විසෙසනභාවෙන චූත්තස්ස පවත්තිසුඛතාදිදස්සනභාවං සයමෙව වක්ඛතීති. මනොසමාචාරවිසෙසභූතා ඵලධම්මා විසෙසෙන පටිප්පස්සද්ධාවජ්ජා නාම භොන්තිති සමාචාරත්තයවසෙන තස්මිං සුත්තෙ අනවජ්ජධම්මානං චූත්තත්තා ව තෙ අනවසෙසතො සඬ්ගභෙත්ථා දස්සෙතුං “විරහිතාවජ්ජමත්තා”ති චූත්තං. අවජ්ජවිනාසනභාවො දස්සිතො කණ්හසුක්කධම්මානං වජ්ඣසාතකභාවස්ස නියතත්තා. සවිපාකතා විපාකධම්මතා. සුඛො විපාකො එතෙසන්ති සුඛවිපාකාති ඉම්නා සමාසෙන කුසලානං සුඛවිපාකවත්තතා චූත්තා. සා ව නෙසං න තංසමඬ්ගිතාය අසභවත්තනතොති තදුප්පාදනසමත්ථතාති විඤ්ඤායතිති චූත්තං “සුඛවිපාකවිපවචනසභාවං දස්සෙති”ති. යුත්තමෙතන්ති පරමත්ථතො භෙදභාවෙපි යථාචූත්තවචනවචනීයභාවසඬ්ඛාතො භෙදො තස්මිං අභිධෙයාත්ථභූතෙ වත්ථුස්මිං උපවාරෙන භොතිති යුත්තමෙත්ථ ලක්ඛණලක්ඛිතබ්බභාවෙන භෙදවචනං. භවති හි සද්දත්ථවිසෙසමත්තෙනපි අභින්නෙ වත්ථුස්මිං භෙදවචනං යථා “සිලාසුත්තකස්ස සරීර”න්ති.

විනාපි භාවාභිධායිනා සද්දෙන භාවජ්ජධානො නිද්දෙසො භොතිති චූත්තං “අනවජ්ජවචනෙන අනවජ්ජත්තං ආහා”ති. එවඤ්චෙත්ථ පදවිග්ගහො ගහෙතබ්බො – න අවජ්ජං අනවජ්ජං, අවජ්ජපටිපක්ඛතාය අගරහිතබ්බසභාවො. සුඛො විපාකො අස්සාති සුඛවිපාකං, සුඛවිපාකවිපවචනසමත්ථතා. අනවජ්ජඤ්ච තං සුඛවිපාකඤ්චාති අනවජ්ජසුඛවිපාකං, තං ලක්ඛණං එතෙසන්ති අනවජ්ජසුඛවිපාකලක්ඛණං. අථ වා පුබ්බෙ විය අනවජ්ජං, විපවචනං විපාකො, සුඛස්ස විපාකො සුඛවිපාකො, අනවජ්ජඤ්ච සුඛවිපාකො ව අනවජ්ජසුඛවිපාකං එකත්තවසෙන. තං ලක්ඛණං එතෙසන්ති අනවජ්ජසුඛවිපාකලක්ඛණං. කිං පනෙත්ථ කාරණං පද්ද්වයපරිග්ගහෙ, නනු එකෙනෙව පදෙන ඉට්ඨප්පසිද්ධි. යදිපි “අවජ්ජරහිතං අනවජ්ජ”න්ති ඉමස්මිං පන පක්ඛෙ අබ්‍යාකතනිවත්තනත්ථං සුඛවිපාකග්ගහණං කත්තබ්බං සියා, සුඛවිපාකග්ගහණං පන කතෙ අනවජ්ජග්ගහණං න කත්තබ්බමෙව. “අවජ්ජපටිපක්ඛා අනවජ්ජා”ති එතස්මිං පන පක්ඛෙ සුඛවිපාකග්ගහණඤ්චාති වොදනං මනසි කත්ථා ආහ “තත්ථ අනවජ්ජවචනෙනා”තිආදි. තෙන පවත්තිසුඛසුඛවිපාකතාඅත්තසුද්ධිවිසුද්ධිවිපාකතාඅකුසලඅබ්‍යාකතසභාවනිවත්තිරසපවිචුපට්ඨානපදට්ඨානවිසෙසදීපනතො එවං විපුලප්පයොජනත්ථො පද්ද්වයපරිග්ගහොති දස්සෙති. සුඛ-සද්දස්ස ඉට්ඨපරියායතා විය “නිබ්බානපරමං සුඛං (ධ. ප. 203-204), සුඛා විරාගතා ලොකෙ (උදා. 11), තෙසං චූපසමො සුඛො”තිආදීසු (දී. නි. 2.221, 272) සඬ්ඛාරදුක්ඛුපසමපරියායතාපි විජ්ජති, තංඅවිපාකතාය පන ඉධ සුඛවිපාකභාවො න සක්කා වත්තුන්ති දස්සෙන්නො ආහ “සඬ්ඛා...පෙ.... නත්ථී”ති. ඉදං චූත්තං භොති – තෙභුමකකුසලානම්පි විචට්ටසන්තිස්සයභාවෙන පවත්තිසභාවත්තා කිඤ්චාපි සබ්බෙ කුසලා සඬ්ඛාරදුක්ඛුපසමසුඛනිජ්ඵාදකා සම්භවන්ති, යථාචූත්තසුඛස්ස පන අවිපාකභාවතො න එතෙන පදෙන කුසලානං සුඛවිපාකතා සම්භවති. විපක්ඛභාවමාපන්නෙසු අරූපධම්මෙසු නිරුල්භත්තා විපාක-සද්දස්ස “යදි පනා”ති සාසඬ්ඛං වදති.

යථාසම්භවන්ති සහ අවජ්ජෙනාති සාවජ්ජා, ගරහිතබ්බභාවයුත්තා. තෙන නෙසං ගරහිතබ්බසභාවං දස්සෙති. අඤ්ඤෙපි අත්ථී දුක්ඛභාවෙන ගරහිතබ්බසභාවා අකුසලවිපාකාති සාවජ්ජවචනමත්තෙන තෙසම්පි අකුසලතාපත්තිදොසං දිස්වා තං පරිහරිතුං දුක්ඛවිපාකවචනමාහ. අවජ්ජ-සද්දො වා රාගාදීසු එකත්තාකුසලෙසු නිරුල්භොති තංසභවත්තිධම්මානං එව සාවජ්ජභාවෙ කුසලාබ්‍යාකතෙහි අකුසලානං විසෙසො සාවජ්ජවචනෙනෙව දස්සිතො. අබ්‍යාකතෙහි පන විසිට්ඨං කුසලාකුසලානං සාධාරණං සවිපාකතාලක්ඛණන්ති තස්මිං ලක්ඛණෙ විසෙසදස්සනත්ථං දුක්ඛවිපාකලක්ඛණං චූත්තං. ඉතො පරං “දුක්ඛො විපාකො එතෙසන්ති දුක්ඛවිපාකා”තිආදිනා සුඛවිපාකඅනවජ්ජකුසලපදානං යානෙ දුක්ඛවිපාකසාවජ්ජඅකුසලපදානි යපෙත්ථා යථාචූත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො . යොජනා ව සාවජ්ජවචනෙන අකුසලානං පවත්තිදුක්ඛතං දස්සෙති, දුක්ඛවිපාකවචනෙන විපාකදුක්ඛතං. පුරිමඤ්චි අත්තතො පවත්තිසභාවවසෙන ලක්ඛණවචනං, පවිඡිමං කාලන්තරෙ විපාකුප්පාදනසමත්ථතායාති. තථා පුරිමෙන අකුසලානං අවිසුද්ධසභාවතං දස්සෙති, පවිඡිමෙන අවිසුද්ධවිපාකතං. පුරිමෙන ව අකුසලෙ කුසලසභාවතො නිවත්තෙති, පවිඡිමෙන අබ්‍යාකතසභාවතො සවිපාකත්තදීපකත්තා පවිඡිමස්ස. පුරිමෙන වා අවජ්ජවත්තතාදස්සනතො කිච්චට්ඨෙයන රසෙන අනත්ථජනනරසතං දස්සෙති, පවිඡිමෙන සම්පත්තිඅත්ථෙයන අනිට්ඨවිපාකරසතං. පුරිමෙන ව උපට්ඨානාකාරට්ඨෙයන පවිචුපට්ඨානෙන සංකිලෙසපවිචුපට්ඨානතං, පවිඡිමෙන ඵලට්ඨෙයන දුක්ඛවිපාකපවිචුපට්ඨානතං. පුරිමෙන ව අයොනිසොමනසිකාරං අකුසලානං පදට්ඨානං පකාසෙති. තතො හි තෙ සාවජ්ජා ජාතාති. පවිඡිමෙන

අකුසලානං අඤ්ඤෙසං පදට්ඨානභාවං විභාවෙති. තෙ හි දුක්ඛවිපාකස්ස කාරණං භොතීති. එත්ථ ච දුක්ඛ-සද්දො අනිට්ඨපරියායවචනන්ති වෙදිතබ්බං. අනිට්ඨවතුක්ඛන්ධවිපාකා හි අකුසලා, න දුක්ඛවෙදනාවිපාකාව. විපාක-සද්දස්ස ඵලපරියායභාවෙ පන නිස්සන්දවිපාකෙන අනිට්ඨරූපෙනපි දුක්ඛවිපාකතා යොජෙතබ්බා. විපාකධම්මතාපට්ඨෙධවසෙන අබ්‍යාකතානං අවිපාකලක්ඛණාති ලක්ඛණං චුත්තන්ති තදත්ථං දස්සෙන්තො “අවිපාකාරභසභාවා”ති ආහ. එවංපකාරානන්ති අභිඤ්ඤාදිකෙ සඬගණ්හාති.

ඡහි පදෙහි තිකෙසු, චතුහි දුකෙසු යථාක්කමං ඡ වත්තාරො අත්ථා චුත්තා. ඡක්කභාවො න භවිස්සතීති එතෙන චතුක්කභාවාභාවො දස්සිතනයත්තා වොදිතොයෙවාති දට්ඨබ්බං. අත්ථහෙදො උපපජ්ජතීති කස්මා එවං චුත්තං, නනු තිහි ධම්මසද්දෙහි චුවිචමානො සභාවධාරණාදිඅත්ථෙන අභින්නො එව සො අත්ථොති? න, ජාතිආදිහෙදෙන හෙදසබ්භාවතො. හෙදකා හි ජාතිආදයො. මාසපදත්ථතායාති මාස-සද්දාහිධෙයාභාවෙන. තබ්බවතීයහින්තත්ථානන්ති තෙහි කාලසද්දාදිහි වත්තබ්බානං විසිට්ඨත්ථානං. ඉදං චුත්තං භොති – “යථා කාලසද්දාදිඅභිධෙයානං කාලාදිඅත්ථානං හින්තසභාවානම්පි මාස-සද්දාහිධෙයාභාවෙන අහෙදො, එවං ජාතිආදිහෙදෙන හින්තානම්පි තෙසං තිණ්ණං ද්වින්තඤ්ච අත්ථානං ධම්ම-සද්දාහිධෙයාභාවෙන නත්ථි හෙදො”ති. විනි...පෙ.... මානාති ධම්ම-සද්දස්ස රූපාහෙදෙපි හෙදකාරණමාහ. හින්තජාතියත්ථවචනීයතාය හි තස්සෙවත්ථහෙදොති.

සාධෙතුන්ති බොධෙතුං. භොතු අසම්බන්ධො, කා නො භාතීති කදාපි වදෙයාති ආසඬකාය ආහ “පුබ්බා...පෙ.... නාම භොන්තී”ති. සො වාති සභාවධාරණපච්චයධරියමානතාසඬබාතො අත්ථො න සක්කා වත්තන්ති යථාචුත්තස්ස අභාවස්ස අපෙක්ඛාචුත්තිතාය චුත්තං. න හි අපෙක්ඛාචුත්තිතො අන්තරෙන අපෙක්ඛිතබ්බං ලහන්ති. සතිපි සභාවධාරණාදිඅත්ථසාමඤ්ඤෙ කුසලජාතිආදිවිසිට්ඨස්සෙව තස්ස ඉධ අධිප්පෙතත්තා එකත්ථතා න අනුඤ්ඤාතාති චුත්තං, වචනසිලෙසවසෙන වා. අථ වාතිආදිනා තිණ්ණං ධම්මසද්දානං අභාවත්තං අසම්පට්චින්නො නානත්ථතාභාවදොසං පරිහරති.

ඤාපකහෙතුභාවතො උපපත්ති ඉධ කාරණන්ති චුත්තාති ආහ “කාරණං නාම යුත්ති”ති. පුනරුත්තීතිආදිනා නනු “කුසලාදීනම්පි එකත්තං ආපජ්ජතී”ති චුත්තත්තා එකත්තාපත්තිපි වත්තබ්බාති? සච්චං වත්තබ්බා, සා පන අභාවාපත්තියං එව අත්තොගධා නානත්තාභාවවොදනාසාමඤ්ඤෙන. හෙදාහෙදනිබන්ධනත්තා විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවස්ස සො අච්චන්තමහින්තෙසු නියමෙන නත්ථිති විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවෙන අච්චන්තාහෙදං දස්සෙති, න පන අච්චන්තං අහින්තෙසුයෙව විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවං. අථ වා අච්චන්තං අහින්තෙසු අච්චටසද්දත්ථවිවරණත්ථං පවත්තා. කස්මා? විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවතොති එවං යොජනා කාතබ්බා. අමිත්තං අභිභවිතුං සක්කුණාතීති සක්කො, ඉන්ද්‍රිතීති ඉන්ද්‍රො, පුරිමෙ දදාතීති පුරින්දදොති එවං කිරියාගුණාදිපරිග්ගභවිසෙසෙන.

හෙදාහෙදවත්තෙසුති විසෙසසාමඤ්ඤවත්තෙසු. නීල-සද්දො හි උප්පලසද්දසමායොගො රත්තූප්පලසෙතූප්පලාදිඋප්පලජාතිසාමඤ්ඤතො විනිවත්තෙන්වා නීලගුණයුත්තමෙව උප්පලජාතිවිසෙසං ජොතෙති. උප්පල-සද්දොපි නීල-සද්දසමායුත්තො භමරඬිගාරකොකිලාදිගතනීලගුණසාමඤ්ඤතො අච්චින්නිදින්වා උප්පලවත්ථුගතමෙව නීලගුණං පකාසෙතීති විසෙසත්ථසාමඤ්ඤත්ථයුත්තතා පද්ද්වයස්ස දට්ඨබ්බා. ඉමිනා නයෙන ඉතරත්‍රාපි හෙදාහෙදවත්තතා යොජෙතබ්බා. තාය තාය අනුමතීයාති තෙන තෙන සඬකෙතෙන. තෙ තෙ වොහාරාති අච්චන්තං අභින්නෙ අත්ථෙ පරියායභාවෙන අච්චන්තං හින්තෙ යථාසකං අත්ථවිවරණභාවෙන හෙදාහෙදවත්තෙ විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවෙන තා තා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්තියො සිද්ධාති අත්ථො . සමානෙති එකස්මිං. කුසලාදිභාවන්ති කුච්ඡිතසලනාදිභාවං. අභිධානත්ථොපි හි අනවජ්ජසුඛවිපාකාදිඅභිධෙයාත්ථො විය සභාවධාරණාදිසාමඤ්ඤත්ථං විසෙසෙතීති.

එත්ථාහ “කිං පන කාරණං තිකා එව පයමං චුත්තා, න දුකා, තිකෙසුපි කුසලත්තිකොව, න අඤ්ඤො”ති? චුවිචතෙ – සුඛග්ගහණතො අප්පහෙදතො ච තිකා එව පයමං චුත්තා. යස්මා තිකෙහි බොධිතෙ කුසලාදිහෙදෙ තබ්බිභාගහින්තා හෙතුආදයො චුවිචමානා සුච්ඤ්ඤෙයා භොන්ති. තථා හි “තයො කුසලහෙතු”තිආදිනා කුසලාදිමුඛෙන හෙතුආදයො විභත්තා, කතිපයහෙදා ච තිකා ද්වාච්ඡතිපරිමාණත්තා.

තෙසු පන සබ්බසඬගහඅසඬකරආදිකල්‍යාණභාවෙන පයමං කුසලත්තිකං චුත්තං. නිරවසෙසා හි රූපාරූපධම්මා කුසලත්තිකෙන සඬගහිතා, න තථා වෙදනාත්තිකාදිහි. නනු විපාකත්තිකාදිහිපි නිරවසෙසා ධම්මා සඬගහිතාති? සච්චමෙතං, තෙසු පන අනවජ්ජසාවජ්ජධම්මා න අසඬකරතො චුත්තා යථා කුසලත්තිකෙ. නනු ච සංකිලිට්ඨසංකිලෙසිකත්තිකාදිසුපි තෙ අසඬකරතො චුත්තාති? එවමෙතං, තෙ පන අකල්‍යාණභූතෙ පාපධම්මෙ ආදිං කත්වා චුත්තා, න එවමයං. අයං පන කල්‍යාණභූතෙ පුජ්ජභවපරිනිබ්බුතීතිප්ථාදකෙ පුඤ්ඤධම්මෙ ආදිං කත්වා චුත්තො. ඉති භගවා සණ්ඨසුබ්බං රූපාරූපදෙසනං ආරභන්තො සබ්බසඬගහඅසඬකරආදිකල්‍යාණගුණයොගතො පයමං කුසලත්තිකං දෙසෙති, කිඤ්ච තදඤ්ඤත්තිකානං සුඛග්ගහණතො. තථා හි කුසලත්තිකමුඛෙන “කාමාවචරකුසලතො වත්තාරො සොමනස්සසභගචත්තූප්පාදා”තිආදිනා වෙදනාත්තිකාදයො විභත්තාති.

කුසලත්තිකෙපි ව පධානපාසංසලභයහිතභාවතො කුසලා ධම්මා පයමං චුත්තා. කුසලා හි ධම්මා සුඛවිපාකත්තා සබ්බසඬබ්බධම්මානං උත්තමා අවජ්ජවිධම්මනතො විඤ්ඤූප්පසත්ථා ඉධලොකපරලොකෙසු අත්ථාවභා නිස්සරණාවභා ව, තස්මා පධානාදිභාවෙන පයමං චුත්තා, තප්පට්පක්ඛත්තා තදනන්තරං අකුසලා, තදුභයවිපරිතසභාවා තදනන්තරං අබ්‍යාකතා චුත්තා. කුසලවසෙන වා අස්සාදො, අකුසලවසෙන ආදීනවො, අබ්‍යාකතධම්මෙසු තිබ්බානවසෙන

නිස්සරණන්ති ඉමිනා අස්සාදාදික්කමෙන, කුසලෙසු පතිට්ඨාය පණ්ඩිතා අකුසලෙ පජහන්තා
අබ්බාකතධම්මභූතමග්ගඵලං නිබ්බානඤ්ච සච්ඡිකරොන්තිති ඉමිනා වා පටිපත්තික්කමෙන අයමනුපුබ්බි යපිතාති
වෙදිතබ්බා.

කස්මා පනෙත්ථ සෙක්ඛන්තිකාදීසු විය සරුපතො පුරිමපද්දවයපටික්ඛෙපවසෙන තතියපදං න චුත්තං “නෙවකුසලා
නාකුසලා”ති? විසෙසදීපනත්ථං. යථා හි සෙක්ඛාසෙක්ඛසභාවෙසු ධම්මෙසු කොවිපි ධම්මො තද්දුභයසභාවෙන කෙනවිපි
පරියායෙන කදාවි අබ්බාකරණියො නාම නත්ථිති සෙක්ඛන්තිකෙ පද්දවයපටික්ඛෙපවසෙන “නෙවසෙක්ඛා
නාසෙක්ඛා”ත්වෙව චුත්තං, න එවං ඉධ. ඉධ පන කුසලසභාවා එව ධම්මා අග්ගඵලප්පත්තියා තථා න බ්බාකරණියා
භොන්තිති ඉමස්ස විසෙසස්ස දීපනත්ථං “අබ්බාකතා”ති චුත්තං. වචනමත්තෙ එව වා ඉදං නානාකරණං “අබ්බාකතා
නෙවකුසලා නාකුසලා”ති බ්බාකත-සද්දෙන කුසලාකුසලානං බොධිතත්තාති.

එත්ථ ව අකුසලෙසු තණ්හාය සබ්බාකුසලෙහි, තෙභුමකකුසලාකුසලෙහි වා සමුදයසච්චං,
තංතංඅවසිට්ඨතෙභුමකධම්මෙහි දුක්ඛසච්චං, ලොකුත්තරකුසලෙන මග්ගසච්චං, අවසිට්ඨඅබ්බාකතවිසෙසෙන
නිරොධසච්චං දස්සිතං භොති. තත්ථ සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදීනවො, මග්ගනිරොධෙහි නිස්සරණං. කිඤ්චාපි
නාමරූපපරිච්ඡේදභාවතො සභාවධම්මනිද්ධාරණපට්ඨානා අභිධම්මකථා, තෙසං පන කුසලාදිවිසෙසෙ නිද්ධාරිතෙ තස්ස
උපසම්පාදෙනබ්බතාදිපි අත්ථතො චුත්තමෙව භොති. අකුසලානං ධම්මානං පභානාය කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය
“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා”ති (ධ. ප. 183; දී. නි. 2.90) එවමාදිවචනතො හි කුසලාදීනං
උපසම්පාදනාදිදස්සනපරං භගවතො සාසනං, තස්මා කුසලානං උපසම්පාදනං අකුසලානං පභානඤ්ච උපායො,
අබ්බාකතවිසෙසස්ස සච්ඡිකිරියා ඵලං, කුසලාදීනං උපසම්පාදනාදිඅත්ථා දෙසනා ආණන්තිති අයං දෙසනාභාරො.

ආරොග්‍යාට්ඨෙත අනවජ්ජට්ඨෙත කොසලාසම්භූතට්ඨෙත ව කුසලා, තප්පටිපක්ඛතො අකුසලා, තද්දුභයවිපරිතතො
අබ්බාකතා, සභාවධාරණාදිඅත්ථෙත ධම්මාති අනුපදවිචිතනං විවයො භාරො.

පුජ්ජභවඵලපරිනිබ්බුන්තිප්ඵත්ති කුසලෙහිති යුජ්ජති සුඛවිපාකත්තා, අපායදුක්ඛසංසාරදුක්ඛප්පත්ති අකුසලෙහිති
යුජ්ජති අනිට්ඨඵලත්තා, තද්දුභයඵලානං අනුප්පත්ති අබ්බාකතෙහිති යුජ්ජති අවිපාකධම්මත්තාති අයං යුත්ති භාරො.

කුසලා ධම්මා සුඛවිපාකස්ස පදට්ඨානං, අකුසලා දුක්ඛවිපාකස්ස, අබ්බාකතා කුසලාකුසලාබ්බාකතධම්මානන්ති අයං
පදට්ඨානො භාරො.

කුසලග්ගහණෙන යෙ අනවජ්ජසුඛවිපාකා සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා
විපාකධම්මධම්මා අනුපාදින්නුපාදානියා අනුපාදින්නුපාදානියා...පෙ.... අරණා ධම්මා, තෙ බොධිතා භවන්ති
කුසලලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. තථා අකුසලග්ගහණෙන යෙ සාවජ්ජදුක්ඛවිපාකා සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා
දුක්ඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා විපාකධම්මධම්මා අනුපාදින්නුපාදානියා
සංකිලිට්ඨසංකිලෙසිකා...පෙ.... සරණා ධම්මා, තෙ බොධිතා භවන්ති අකුසලලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. තථා
අබ්බාකතග්ගහණෙන යෙ අවිපාකාරභා සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා දුක්ඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා අදුක්ඛමසුඛාය
වෙදනාය සම්පයුත්තා විපාකා ධම්මා නෙවවිපාකතවිපාකධම්මධම්මා උපාදින්නුපාදානියා අනුපාදින්නුපාදානියා
අනුපාදින්නුපාදානියා...පෙ.... අරණා ධම්මා, තෙ බොධිතා භවන්ති අබ්බාකතලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තාති අයං
ලක්ඛණො භාරො.

“කුච්ඡිතෙ පාපධම්මෙ සලයන්ති”තිආදීනා නිරුත්ති වෙදිතබ්බා, කුසලාදිමුඛෙන රූපාරූපධම්මෙ පරිග්ගහෙත්වා
විසුද්ධිපරම්පරාය “කථං නු බො සත්තා අනුපාදියෙසනිබ්බානභාගිනො භවෙය්‍යු”න්ති අයමෙත්ථ භගවතො අධිප්පායො,
නිදානං අසාධාරණතො කුසලාදිභෙදෙන බුජ්ඣනකසත්තා. සාධාරණතො පන පාකට්ඨෙව. පඨමං කුසලත්තිකස්ස
දෙසනා විචාරිතායෙවාති අයං චතුබ්බුභො භාරො.

කුසලග්ගහණෙන කලායාණමිත්තපරිග්ගහො යොනිසොමනසිකාරපරිග්ගහො ව. තත්ථ පඨමෙන සකලං
බ්‍රහ්මවරියමාවත්තති, දුතියෙන ව යොනිසොමනසිකාරමූලකා ධම්මා. අකුසලග්ගහණෙන චුත්තවිපරියායෙන
යොජෙතබ්බං. අබ්බාකතග්ගහණෙන පන සකලසංකිලෙසවොදානපක්ඛො යථාරහමාවත්තතිති අයං ආචත්තො භාරො.

තත්ථ කුසලා භූමිතො චතුධා විභත්තා, සම්පයුත්තපවත්තිආකාරාදිතො පන අනෙකධා. අකුසලා භූමිතො එකධා
විභත්තා, සම්පයුත්තාදිතො අනෙකධා. අබ්බාකතා පන විපාකකිරියරූපනිබ්බානවසෙන චතුධා භූමිසම්පයුත්තාදිතො
අනෙකධා ව විභත්තාති අයං විභත්ති භාරො.

කුසලා ධම්මා අකුසලානං තද්ධිගාදිප්පභානාය චිතික්කමාදිප්පභානාය ව සංවත්තන්ති, අකුසලා ධම්මා කුසලානං
අනුපසම්පජ්ජනාය, අබ්බාකතෙසු අසඬ්ඛතධාතු සබ්බසඬ්ඛතනිස්සරණායාති අයං පරිචත්තො භාරො.

කුසලා අනවජ්ජා පුඤ්ඤානීති පරියායවචනං, අකුසලා සාවජ්ජා අපුඤ්ඤානීති පරියාය වචනං, අබ්බාකතා
අවිපාකාරභා නෙවආවයගාමී නඅපවයගාමීනොති පරියායවචනන්ති අයං වෙවචනො භාරො.

කුසලාදයෝ “යස්මිං සමයෙ” තිආදිනා පභවභූමිවෙවචනපඤ්ඤත්තිවසෙන යථාසම්භවං පරිඤ්ඤාදිපඤ්ඤත්තිවසෙන ව පඤ්ඤත්තාති අයං පඤ්ඤත්ති භාරො.

අකුසලානං කුච්ඡිතානං පාපධම්මානං සලනං කුසානං විය කුසානං වා රාගාදීනං ලවනං එවංධම්මතාති අයං පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන අවතරණං, තථා කුසෙන ලාභබ්බා කොසල්ලසම්භූතා වාති පච්චයපටිබද්ධවුත්තිතාය පටිච්චසමුප්පාද...පෙ.... අවතරණං, පච්චයපටිබද්ධවුත්තිතාය වා ආදිඅන්තවන්තා අනිච්චත්තිකා වාති අනිච්චතාමුඛෙන අවතරණං, අනිච්චතා එව උදයබ්බයපටිපිළිතතාය දුක්ඛාති දුක්ඛතාමුඛෙන අවතරණං, නිස්සත්තනිප්පීවට්ඨයෙන ධම්මාති අබ්‍යාපාරතො සුඤ්ඤතාමුඛෙන අවතරණං, එවං කුසලාති චත්තාරො ඛන්ධා ද්වයතනානි ද්වෙ ධාතුයොතිආදිනා ඛන්ධායතනධාතාදිමුඛෙනපි අවතරණං වෙදිතබ්බං. ඉමිනා නයෙන අකුසලාබ්‍යාකතෙසුපි අවතරණං දස්සෙතබ්බන්ති අයං අවතරණො භාරො.

කුසලාති ආරම්භො, ධම්මාති පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. තථා අකුසලා ධම්මා අබ්‍යාකතාති, ධම්මාති පන පදසුද්ධි ආරම්භසුද්ධි වාති අයං සොධනො භාරො.

ධම්මාති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙන්වා විසෙසවචනං කුසලාකුසලාබ්‍යාකතාති. තථා කුසලා ධම්මාති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙන්වා කාමාවචරං සොමනස්සසහගතන්තිආදි විසෙසවචනං. අකුසලා ධම්මාතිආදිසුපි එසෙව නයොති අයං අධිට්ඨානො භාරො.

කුසලානං ධම්මානං නවමො ඛණො චත්තාරි ව සම්පත්තිවක්කාති යොනිසොමනසිකාරො එව වා හෙතු, වුත්තච්චරියායෙන අකුසලානං ධම්මානං හෙතු, කුසලාකුසලා ධම්මා යථාසම්භවං අබ්‍යාකතානං ධම්මානං හෙතූති අයං පරික්ඛාරො භාරො.

කුසලාති පරිඤ්ඤෙයාග්ගහණඤ්චෙව භාවෙනබ්බග්ගහණඤ්ච. අකුසලාති පරිඤ්ඤෙයාග්ගහණඤ්චෙව පභාතබ්බග්ගහණඤ්ච. අබ්‍යාකතාති පරිඤ්ඤෙයාග්ගහණඤ්චෙව සච්ඡිකාතබ්බග්ගහණඤ්ච. ධම්මාති පරිඤ්ඤාදිනං පචත්තනාකාරග්ගහණං. තෙන පරිඤ්ඤෙයාප්පභානභාවනාසච්ඡිකරණානි දිපිතානිති තදඛගාදිචිතික්කමාදිප්පභානානි ලොකියලොකුත්තරා ව භාවනා දස්සිතාති අයං සමාරොපනො භාරො.

කාමඤ්චෙනං අවිසෙසතො සභාවධම්මකථනං, විසෙසවන්තො පන ධම්මා විසෙසතො නිද්ධාරිතා. තථා හි චිත්තෙනෙව සමයො නියමිතො, තස්මා කුසලග්ගහණෙන විසෙසතො සාධිට්ඨානො සමථො විපස්සනා ව දස්සිතාති. තථා තප්පටිපක්ඛතො අකුසලග්ගහණෙන සාධිට්ඨානා තණ්හා අවිජ්ජා ව , අබ්‍යාකතග්ගහණෙන සපරිවාරා වෙතොවිමුත්ති පඤ්ඤාවිමුත්ති වාති අයං නන්දියාවත්තස්ස නයස්ස භූමි.

තථා කුසලග්ගහණෙන මූලභාවවිසෙසතො තිණි කුසලමූලානි, තෙසු ව අදොසෙන සීලක්ඛන්ධො, අලොහෙන සමාධික්ඛන්ධො, අමොහෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධො නියති. තථා අකුසලග්ගහණෙන තිණි අකුසලමූලානි, තෙසු ව ලොහෙන තදෙකට්ඨා අකුසලා ධම්මා. තථා දොසමොහෙහි තංතදෙකට්ඨා. අබ්‍යාකතග්ගහණෙන අප්පණිහිතානිමිත්තසුඤ්ඤතා නියන්තිති අයං තිපුක්ඛලස්ස නයස්ස භූමි.

තථා කුසලග්ගහණෙන යතො කොසල්ලතො සම්භූතා කුසලා, තං පඤ්ඤන්ද්‍රියං. තංසහජාතා තදුපනිස්සයා ව සද්දහනුස්සහනාපිලාපාචික්ඛෙපා සද්ධන්ද්‍රියාදීනි. තෙහි ව සබ්බෙ සද්ධම්මා බොධිතා භවන්ති. අකුසලග්ගහණෙන අකොසල්ලපටිච්ඡාදිනාදිනවෙසු කායවෙදනාචිත්තධම්මෙසු සුභසුඛනිච්චඅත්තාහිනිවෙසභූතා චත්තාරො විපල්ලාසා. අබ්‍යාකතග්ගහණෙන යථාවුත්තඉන්ද්‍රියපච්චයානි යථාවුත්තවිපල්ලාසප්පභානභූතානි ව චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි බොධිතානිති අයං සිහවික්කිළිතස්ස නයස්ස භූමිති ඉමෙ තයො අත්ථනායා.

තෙහි ව සිද්ධෙහි ද්වෙ කම්මතයාපි සිද්ධා භොන්තිති. අයං තිකො සබ්බධම්මසඬගහිතසබ්බභාගියො වෙදිතබ්බොති ඉදං සාසනපට්ඨානං.

අයං තාව නෙත්තිනයෙන කුසලත්තිකචණ්ණතා.

එවං වෙදනාත්තිකාදිසුපි යථාසම්භවං චතුසච්චනිද්ධාරණාදිවිධිනා සොළස භාරා පඤ්ච නයා නිද්දිසිතබ්බා, අතිචිත්ථාරහයෙන පන න චිත්ථාරයාම. සක්කා හි ඉමිනා නයෙන තෙසු තෙසු තිකදුකෙසු තංතංභාරනායයොජනානුරූපධම්මනිද්ධාරණවසෙන තෙ තෙ භාරනායා විඤ්ඤනා නිද්දිසිතූන්ති.

2. තඤ්ච සුඛන්ද්‍රියං සුඛවෙදනා එව භොති සාමඤ්ඤස්ස හෙදපරියාදානතො, හෙදස්ස ව සාමඤ්ඤපරිච්චාගතොති අධිප්පායො. යස්මා පන විසෙසසාමඤ්ඤානි අවයවසමුදායා විය අඤ්ඤමඤ්ඤතො හින්නානි, තස්මා “න පන...පෙ.... සමානත්ථත්තා”ති වුත්තං. ඉදානි තමෙව නෙසං හින්නතත්ථං “අයඤ්චි”තිආදිනා විවරති. තන්ති සුඛහෙතුනං කාරණං. තෙන සුඛස්ස කාරණං සුඛහෙතු, සුඛස්ස කාරණකාරණං සුඛමූලන්ති දස්සෙති. සුඛහෙතුනන්ති එත්ථ හෙතු-සද්දෙන කාරණභාවසාමඤ්ඤතො හෙතුපච්චයා සඬගහිතාති ආහ “සුඤ්ඤපස්සද්ධිආදින”න්ති. එත්ථ ව සුඛමූලසුඛහෙතුසු

එලුපවාරෙන, සුඛාරම්මණසුඛපච්චයට්ඨානෙසු සුඛසහවරියාය, අඛ්‍යාපජ්ජනිබ්බානෙසු දුක්ඛාපගමභාවෙන සුඛපරියායො චුත්තොති දට්ඨබ්බො. ඉට්ඨාසුති සුඛපෙක්ඛානං විපරිණාමාඤ්ඤාණසංඛාරදුක්ඛතාය අනිට්ඨභාවොපි අත්ථිති විසෙසෙති. උපෙක්ඛමෙව වා අපෙක්ඛිත්වා විසෙසනං කතං. සා හි අකුසලවිපාකභූතා අනිට්ඨාපි අත්ථිති. එවමාදීසුති ආදි-සද්දෙන “සොවග්ගිකං සුඛවිපාක”න්ති (දී. නි. 1.163) එවමාදිං සංඛිගණ්හාති. ඉට්ඨපරියායො හි එත්ථ සුඛ-සද්දොති.

සංඛාරදුක්ඛාදීසුති එත්ථ ආදි-සද්දෙන “ධීතිසුඛං විපරිණාමදුක්ඛං, අකුසලං කායකම්මං දුක්ඛුද්‍රයං දුක්ඛවිපාක”න්තිආදිකෙ සංඛිගණ්හාති. යථාක්කමං සුඛවෙදනා දුක්ඛඅනිට්ඨපරියායො හි එත්ථ දුක්ඛ-සද්දොති. දුක්ඛවෙදනාදුක්ඛවත්ථුආදීසු දුක්ඛසද්දජ්ජවත්ති චුත්තතයෙනෙව යොජෙනබ්බො. විපාකාවිපාකභෙදාය සංඛායපි සුඛවෙදනාය වසෙන ලක්ඛණස්ස චුත්තත්තා තදුභයානුකූලමත්ථං විවරන්තො “සභාවතො”තිආදිමාහ. තත්ථ විපාකා සභාවතො ඉට්ඨස්ස අනුභවනලක්ඛණා. ඉතරා සභාවතො සංඛිකජ්ජතො ව ඉට්ඨස්ස ඉට්ඨාකාරස්ස වා අනුභවනලක්ඛණාති දට්ඨබ්බො.

අසමානපච්චයෙහි එකජ්ඣං උජ්ජත්තිතො සමානපච්චයෙහි එකජ්ඣං උජ්ජත්ති සාතිසයාති ලක්ඛංසගතිවිජානනවසෙන “සමානපච්චයෙහි සහුජ්ජත්තිකාති අත්ථො”ති චුත්තං. අථ වා උජ්ජජ්ජනං උජ්ජාදො, උජ්ජජ්ජනි එතස්මාති උජ්ජාදොති දුට්ඨොපි උජ්ජාදො එකුජ්ජාදාති එත්ථ එකසෙසනසෙන සංඛිගණිතොති ඉමිනා අධිජ්ජායෙන “සමා...පෙ.... අත්ථො”ති චුත්තං සියා. තෙන තාති එකවත්ථුකානීති එතස්ස ව “කජ්ජෙන්තස්සා”තිආදිනා සම්බන්ධො. තත්ථ පුරිමවිකජ්ජෙ එකං වත්ථු නිස්සයො එතෙසන්ති යොජනා, න එකංයෙව වත්ථුති. එකෙකභූතස්ස භූතත්තයනිස්සිතත්තා චතුභූතනිස්සිතත්තා ව උපාදාරූපානං. දුතියවිකජ්ජෙ පන එකංයෙව වත්ථු එතෙසු නිස්සිතන්ති යොජනා. නිස්සයනිස්සිතතාසංඛිකාඋපකාරොපකත්තබ්බභාවදීපනං එකවත්ථුකවචනන්ති දුතියවිකජ්ජෙ මභාභූතවසෙන යොජනා කතා. ඉතරා එකං වත්ථු එතෙසුති සමාසත්ථභාවෙන උපාදාරූපානම්පි පරිග්ගහො වත්තබ්බො සියා. පඤ්චවිඤ්ඤාණසම්පට්ච්ඡනානන්ති ඉදං නිදස්සනන්ති දට්ඨබ්බො. කිරියමනොධාතුවක්ඛුඤ්ඤාණාදයොපි හි එකාරම්මණාහින්තවත්ථුකා වාති පාකටොයමත්ථොති. සන්තීරණාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන වොට්ඨබ්බනජවනතදාරම්මණානි සංඛිගණන්ති, එතාති ව සම්පට්ච්ඡනාදීනි චුතිආසන්නාති ඉධාධිජ්ජෙනානීති දට්ඨබ්බො. තාති හි තදුද්ධං කම්මජරූපස්ස අනුජ්ජත්තිතො එකස්මිංයෙව භදයවත්ථුස්මිං වත්තන්ති, ඉතරාති පන පුරිමපුරිමවිත්තක්ඛණුජ්ජන්තෙ භදයවත්ථුස්මිං උත්තරුත්තරාති පවත්තන්ති. ඡසු වා වත්ථුසු එකං භදයවත්ථුයෙව වත්ථු එතෙසන්ති එවං පන අත්ථෙ සති චුතිආසන්නතො ඉතරෙසං සම්පට්ච්ඡනාදීනං ගහණං සියාති ඤාතබ්බො.

එත්ථාහ – “කස්මා පනෙත්ථ කුසලත්තිකානන්තරං වෙදනාත්තිකොව චුත්තො”ති? කිස්මිං පන චුච්චමානෙ අයමනුයොගො න සියා, අපිව අවයවානං අනෙකභෙදතාදස්සනත්ථා තිකන්තරෙදසනා. සම්මාසම්බුද්ධෙන හි කුසලත්තිකෙන සම්බධම්මානං තිධා විභාගං දස්සෙත්ථා පුන තදවයවානං කුසලාදීනම්පි අනෙකභෙදහින්තනං දස්සෙන්නෙන තෙසං වෙදනාසම්පයොගවිභාගවිභාවනත්ථං “සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා”ති චුත්තං. කුසලා හි ධම්මා සියා සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා, සියා අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා. අකුසලා ධම්මා සියා සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා, සියා දුක්ඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා, සියා අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා, තථා අඛ්‍යාකතා සම්පයොගාරහාති. එවං කුසලාදිධම්මානං පච්චෙකං වෙදනාභෙදෙන විභාගදස්සනත්ථං කුසලත්තිකානන්තරං වෙදනාත්තිකං වත්ථා ඉදාති සුඛසම්පයුත්තාදීනං පච්චෙකං විපාකාදිභෙදහින්තනං දස්සෙතො වෙදනාත්තිකානන්තරං විපාකත්තිකො චුත්තො. සුඛසම්පයුත්තා හි ධම්මා සියා විපාකා, සියා විපාකධම්මධම්මා, සියා නෙවවිපාකනවිපාකධම්මධම්මා. තථා අදුක්ඛමසුඛසම්පයුත්තා, දුක්ඛසම්පයුත්තා පන සියා විපාකා, සියා විපාකධම්මධම්මාති ඉමිනා නයෙන අවසෙසන්තිකානං දුකානඤ්ච තස්ස තස්ස අනන්තරවචනෙ පයොජනං විභාවෙතබ්බො.

3. විපාකනිරුත්තිඤ්ච ලහන්තීති තෙසු විපාකසද්දස්ස නිරුජ්ඣනං දස්සෙති. සුක්කකණ්හාදීනි ආදි-සද්දෙන අකණ්හඅසුක්කඵස්සාදිභාවො පරිග්ගහිතො. සති පන පාක-සද්දස්ස ඵලපරියායභාවෙ රූපං විය න නිහිනො පක්කං විය විසිට්ඨො පාකොති විපාකොති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. සංඛ්‍යාපාරතාති සඋස්සාහතා. සන්තානෙ සංඛ්‍යාපාරතාති එතෙන විත්තජ්ජයොගසංඛිකාතෙන කිරියාභාවෙන විපාකධම්මානං සන්තානවිසෙසමාහ “යතො යස්මිං චිත්තජ්ජාදෙ කුසලාකුසලා වෙනතා, තංසන්තානෙ එව තස්සා විපාකුජ්ජන්ති”ති. එත්ථ ව “සංඛ්‍යාපාරතා”ති එතෙන ආචජ්ජනද්වයං විපාකඤ්ච නිවත්තෙති, “අනුපච්ඡන්තාවිජ්ජාතණ්හාමානෙ”ති ඉමිනා අවසිට්ඨං කිරියං නිවත්තෙති. උභයෙනපි අනුසයසභායසඋස්සාහනලක්ඛණා විපාකධම්මධම්මාති දස්සෙති. ලොකුත්තරකුසලානම්පි හි අනුසයා උපනිස්සයා හොන්ති, යතො “කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං...පෙ.... තස්මිං සමයෙ අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාරා”තිආදිනා (විහ. 342) අරියමග්ගවෙනනාය අවිජ්ජාඋපනිස්සයනා පට්ච්චසමුප්පාදවිභවිගෙ පකාසිතා. නිරුජ්ජාහසන්තභාවලක්ඛණා විපාකා, උභයවිපරිතලක්ඛණා නෙවවිපාකනවිපාකධම්මධම්මාති.

අභිඤ්ඤාදිකුසලානන්ති ආදි-සද්දෙන “අහොසි කම්මං නාහොසි කම්මවිපාකො”ති (පටි. ම. 1.234) ඉමිනා තිකෙන සංඛිගණිතං ගතිඋපධිකාලපයොගාභාවෙන අවිපාකං දිට්ඨධම්මවෙදනීයං උපජ්ජජ්ජවෙදනීයඤ්ච සංඛිගණ්හාති. අපරාපරියවෙදනීයං පන සංසාරජ්ජවත්තියං අහොසිකම්මාදිභාවං න භජති. භාවනාය පහාතබ්බාදීනි ආදි-සද්දෙන දස්සෙනෙත පහාතබ්බං සංඛිගණ්හාති. උභයම්පි “විපාකානුජ්ජාදෙන”ති වචනතො ගතිඋපධිකාලපයොගාභාවෙන අනුජ්ජන්තවිපාකමෙව අධිජ්ජෙන භාවනාය පහාතබ්බස්සපි පවත්තිවිපාකස්ස අනුජානනතො. යෙසං පන භාවනාය

පහතබ්බා අවිපාකා, තෙසං මනෙන ආදි-සද්දෙන දස්සනෙන පහතබ්බස්ස අහොසිකම්මන්ති එවංපකාරස්සෙව පරිග්ගහොති වෙදිතබ්බං.

4. “කථමාදින්තා”ති අයම්පි පඤ්ඤා ලබ්භති. “ඵලභාවෙනා”ති හි ආදානප්පකාරවචනං. කෙසඤ්චි ගොත්‍රභූපච්චවෙක්ඛණාදීනං උපෙනකිරියභූතානං තංකත්තුභූතානඤ්ච අත්ථානං උපෙනබ්බසම්බන්ධභාවතො තද්භිධායිතොපි සද්දා සම්බන්ධා එවාති “උපෙනසද්දසම්බන්ධිතා”ති වුත්තං. උපෙනන්ති හි උපෙනබ්බන්තං වූව්වමානෙ අවස්සං උපෙනකිරියා උපෙනා ව ඤායතිති. “රූපධාතුයා බො පන, ගහපති, යො ඡන්දො යො රාගො යා නන්දී යා තණ්හා යෙ උපසුපාදානා, වෙනසො අධිට්ඨානා අභිනිවෙසා අනුසයා”තිආදීසු “උපයො”ති තණ්හාදිට්ඨියො අධිප්පෙනාති ආහ “උපය...පෙ... දිට්ඨිහි”ති. යථාසම්භවන්ති “ආරම්මණකරණවසෙනා”තිආදිනා අට්ඨකථායං වුත්තඅත්තංපසු යො යො සම්භවති යොජෙතුං, සො සොති අත්තං. න වචනානුපුබ්බෙනාති “කිං පන තං උපෙන”න්තිආදිනා වුත්තවචනානුපුබ්බෙන න යොජෙතබ්බො. සබ්බපච්චයුප්පන්නානන්ති සබ්බතෙභූමකපච්චයුප්පන්නානං. නාපජ්ජති සාමඤ්ඤභොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො විසෙසන්තීනා ව විසෙසො අනුපයුජ්ජතිති තං පන විසෙසං වුත්තප්පකාරං නියමෙත්වා දස්සෙතුං “බොධනෙය්‍යා”තිආදි වුත්තං.

උපෙනං දීපෙතිති යථා “පාවරියො”ති එත්ථ පගතො ආවරියො පාවරියොති ප-සද්දො පගතං දීපෙති, එවං උප-සද්දො උපෙනං දීපෙති එව, න වෙන්ථ ගතාදිඅත්ථානං එකන්තෙන පච්චත්තවචනයොගො ඉච්ඡිතොති. අතිසද්දො වියාති ව ඉදං සසාධනකිරියාදීපනසාමඤ්ඤෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. පච්චයභාවෙනාති එතෙන පුරිමනිබ්බන්තිං විසෙසෙති. තෙන සහජාතස්සපි උපාදානස්ස සඬිගහො කතො හොති. සහජාතොපි හි ධම්මො පච්චයභූතො පුරිමනිප්ඵන්නො විය වොහරියති යථා “එකං මහාභූතං පටිච්ච තයො මහාභූතා”ති, “එකං බන්ධං පටිච්ච තයො බන්ධා”ති (පටියා. 1.1.53) ව. ධාතුකථායං පකාසිතන්ති “උපපත්තිහවො පඤ්චති බන්ධෙහි එකාදසභායතනෙහි සත්තරසහි ධාතුහි සඬිගහිතො. කතිහි අසඬිගහිතො. න කෙහිවි බන්ධෙහි එකෙනායතනෙන එකාය ධාතුයා අසඬිගහිතො”ති (ධාතු. 67) එවමාදිං සන්ධායාහ. තස්මා එවාති උපාදින්නසද්දානපෙක්ඛන්තා එව. අවිසෙසෙත්වාති උපාදින්නානුපාදින්නවිසෙසං අකත්වා. උපාදානානං ආරම්මණභාවානතිවත්තනතො උපාදානෙහි උපාදානබ්බාති වා උපාදානියා, උපාදාතුං වා අරහන්තිති උපාදානියා, උපාදානෙ නියුත්තාති වා උපාදානියා ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වාති එවමෙන්ථ අත්තං දට්ඨබ්බොති.

5. විබාධනං පිළනං කිලමනං උපතාපො පරිළාහො අප්පස්සද්ධිභාවො. විදුසිතා මලීනා ව යතො කෙචි අකිලෙසසභාවාපි අනිට්ඨඵලා ගාරය්‍යා ව ජාතා.

6. “සීලමත්තකං, පරං විය මත්තායා”තිආදීසු මත්තා-සද්දස්ස පමාණවාචකතා දට්ඨබ්බා. මරියාදවාචකො වා මත්තා-සද්දො. විචාරො හෙත්ථ කුමනඬිගෙසු හෙට්ඨිමමරියාදො, න පඨමජ්ඣානඋපචාරජ්ඣානෙසු විය චිත්තකො. සා පන විචාරමරියාදතා චිත්තකාභාවෙන එතෙසං ජාතාති අචිත්තකග්ගහණං කතං. ඉදං වුත්තං හොති – අචිත්තකා හුත්වා විචාරමරියාදකුමනඬිගෙසු විචාරහෙට්ඨිමකොටිකාති. අථ වා ඊසදන්තො මත්තා-සද්දො “මත්තාසුඛපරිච්චාගා”තිආදීසු (ධ. ප. 290) විය. අයඤ්ඤෙන්ථ අත්තං – චිත්තකරහිතා භාවනාය අතිසුබ්බභූතවිචාරත්තා ඊසං විචාරා ව අචිත්තකවිචාරමත්තාති. න හි ඉතො පරං විචාරො අත්තීති. යදි චිත්තකවිසෙසරහිතා විචාරමත්තා, එවං සන්තෙ අචිත්තකවචනං කිමත්තියන්ති ආහ “විචාරමත්තවචනෙනා”තිආදි. යදි විචාරමත්තතො අඤ්ඤෙසම්පි අචිත්තකානං අත්තීභාවභොතන්තං අචිත්තකවචනං, අචිත්තකා ව විචාරමත්තා අවිචාරාති නිවත්තෙතබ්බා ගහෙතබ්බා ව, එවං සති විචාරමත්තා විසෙසනං, අචිත්තකා විසෙසිතබ්බාති විචාරමත්තාචිත්තකාති වත්තබ්බන්ති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවො”තිආදි. යථාකාමන්ති වත්තුඉච්ඡානුරූපං. යෙන යෙන හි පකාරෙන ධම්මෙසු නිවත්තෙතබ්බගහෙතබ්බභාවා ලබ්භන්ති, තෙන තෙන පකාරෙන විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවො සම්භවතිති. පදානං අනුක්කමො පදානුක්කමො.

අචිත්තකා සචිත්තකා ව සච්චාරා අච්චාරා වාති අචිත්තකාසච්චාරා සචිත්තකා අච්චාරාති යොජෙතබ්බං. උභයෙකදෙසදස්සනම්පි උභයදස්සනන්ති අධිප්පායෙන “යදි සචිත්තකසච්චාරා”තිආදි වුත්තං. ඉතරම්පි පකාසෙතුන්ති ඉදං යථා සචිත්තකසච්චාරෙසු චිත්තුප්පාදෙසු චිත්තකො අචිත්තකසච්චාරතාය “අචිත්තකවිචාරමත්තො”ති වුත්තො, එවං යථාවුත්තචිත්තුප්පාදෙසු විචාරො “සචිත්තකඅච්චාරො”ති සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති ඉමමත්ථං සන්ධාය වුත්තං. චිත්තකාභාවෙන එතෙ විචාරමත්තාති අයම්පි අත්තං විසෙසනිවත්තිඅත්තංයෙව මත්තා-සද්දං ගහෙත්වා වුත්තො. විචාරමත්තාති හි විචාරමත්තවත්තොති විඤ්ඤායමානන්තා තදඤ්ඤවිසෙසවිරහසාමඤ්ඤතො නිවත්තෙත්වා චිත්තකවිසෙසවිරහසඬිගතෙ අචිත්තක-සද්දො සන්තිධාපිතො විසෙසෙති දුතියජ්ඣානධම්මෙති. යථාහ “න විචාරතො”තිආදි.

7. වෙදයමානාති අනුභවමානා. සුඛාකාරෙති ඉට්ඨාකාරෙ, ඉට්ඨානුභවනාකාරෙ වා. උදාසීනාති නතිඅපනතිරහිතා. සුඛදුක්ඛානං අවිරුද්ධා තෙසං බ්‍යවධායිකාභාවතො. සුඛදුක්ඛානි විය හි සුඛදුක්ඛානං අනන්තරං පවත්තනතො බ්‍යවධායිකාභූතා න තෙහි විරුද්ධකි, න පන සුඛදුක්ඛානි අනන්තරාපවත්තිතො. “උපපත්තිතො ඉක්ඛතිති උපෙක්ඛා”ති අයං පනත්තො ඉධ උපෙක්ඛා-සද්දස්ස සබ්බුපෙක්ඛාපරියාදානතො න වුත්තො. න හි ලොභසම්පයුත්තාදිඋපෙක්ඛා උපපත්තිතො ඉක්ඛතිති. තස්මාති යස්මා පීතිසහගතායෙව න සුඛසහගතා, සුඛසහගතාපි න පීතිසහගතා එවාති පීතිසහගතා සුඛසහගතා ව අඤ්ඤඉඤ්ඤං හින්තා, තස්මා. සතිපි සුඛසහගතානං යෙභුයොන පීතිසහගතභාවෙ යෙන සුඛෙන

සමන්තාගතා සුඛසහගතා එව හොන්ති, න පිතිසහගතා, තං සුඛං නිප්පීතිකසුඛන්ති අයං විසෙසො ඉමිනා තිකෙන දස්සිතොති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො “පිතිසහගතාති වත්වා”තිආදිමාහ.

සිද්ධොති සාවසෙසං නිරවසෙසස්ථව සුඛපිතියො සඬගහෙන්වා පවත්තෙහි පටමදුතියපදෙහි යො පිතිසහගතො ධම්මවිසෙසො, තං සුඛං, යො ච සුඛසහගතො ධම්මවිසෙසො, සා පිතීති සතිපි අස්සද්ධස්සද්ධං සංසට්ඨභාවෙ පදන්තරසඬගහිතභාවදීපනතොසිද්ධො ඤාතො විදිතොති අත්ථො. “චතුත්ථස්සකානසුඛං අතිපණ්ණසුඛන්ති ඔළාරිකඬගතො නිහරිත්වා තස්ස පණ්ණභාවං දස්සෙතුං අයං තිකො චුත්තො”ති කෙවි වදන්ති, තදෙන සබ්බෙසං සුඛවෙදනාසම්පයුත්තධම්මානං ඉධ “සුඛසහගතා”ති චුත්තත්තා විචාරෙතබ්බං. තථා හි “සුඛභූමියං කාමාවචරො”තිආදිනා (ධ. ස. 1283) “කාමාවචරකුසලතො චත්තාරො සොමනස්සසහගතචිත්තුප්පාදා”තිආදිනා (ධ. ස. 1598) ච නිද්දෙසො පවත්තොති.

8. නිබ්බානාරම්මණතං සන්ධායාහ, න නිබ්බානපටිච්ඡිකුන්තං, ඉතරථා ගොත්‍රභුස්ස දස්සනභාවාපත්ති අවොදනියා සියාති අධිප්පායො. නනු ච දිස්වා කත්තබ්බකිච්චකරණෙන සොනාපත්තිමග්ගොව දස්සනන්ති උක්කංසගතිවිජානනෙන නිබ්බානස්ස පටිච්ඡිකුන්තමෙව දස්සනන්ති ගොත්‍රභුස්ස දස්සනභාවාපත්ති න වොදෙතබ්බාලාති? න, දස්සනසාමඤ්ඤස්සෙව සුයාමානත්තා දස්සනකත්තබ්බකිච්චකරණානස්ථව හෙදෙන චුත්තත්තා. තත්ථ යදිපි “පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති”තිආදියු (ම. නි. 2.182) විය අභින්නකාලස්සපි භින්නකාලස්ස විය හෙදොපචාරදස්සනතො හෙදවචනං යුත්තං, දස්සනවිසෙසෙ පන අධිප්පෙනෙ දස්සනසාමඤ්ඤවචනං න කත්තබ්බන්ති දස්සනසාමඤ්ඤමත්තං ගහෙන්වා වොදනා කතාති “නිබ්බානාරම්මණතං සන්ධායාහ”ති චුත්තං. දුතියතතියමග්ගානම්පි ධම්මවක්ඛුපරියායසබ්භාවතො “භාවනාභාවං අප්පත්ත”න්ති චුත්තං. තත්ථ භාවනා වඩ්ඪනා. සා ච බහුලං උප්පත්තියා හොතිති ආහ “පුනථපුනං නිබ්බත්තෙනො”ති. තථා හි සතීති “උභයපටික්ඛෙපවසෙනා”ති පදස්ස දස්සනභාවනාපටික්ඛෙපවසෙනාති අත්ථෙව සති. නනු ලොකියසමට්ඨපස්සනාපි යථාබලං කාමච්ඡන්දාදිනං පභායකා, තනු කට්ඨිදං චුත්තං, න ච අඤ්ඤො පභායකො අත්ථීති වොදනං සන්ධායාහ “අඤ්ඤෙහී”තිආදි.

9. අප්පහාතබ්බහෙතුමත්තෙසුති අප්පහාතබ්බහෙතුකමත්තෙසු. සබ්බො කුසලාඛ්‍යාකතධම්මො යථාධිප්පෙතත්ථො. සමාසො න උපපජ්ජති අසමත්ථභාවතො. යෙසන්ති යෙ තතියරාසිභාවෙන චුත්තා ධම්මා, අත්ථො තෙසං. උභින්නන්ති විසුං විසුං යොජෙතබ්බකාය ද්වෙ පහාතබ්බහෙතුසද්දාති කත්වා චුත්තං. එතන්ති “නෙවදස්සනෙන නභාවනාය පහාතබ්බො හෙතු එතෙසං අත්ථී”ති එතං වචනං. තෙහි දස්සනභාවනාපදෙහි යුත්තෙන පහාතබ්බහෙතුකපදෙන. එවස්ථව කත්වාති එවං දස්සනභාවනාපදෙහි පහාතබ්බහෙතුකපදස්ස විසුං විසුං යොජනතො. එවස්ථව පුරිමපද්දවය...පෙ.... දස්සනමෙතං හොතිති. එවන්ති දස්සනභාවනාහි නපහාතබ්බො හෙතු එතෙසන්ති එවං අත්ථෙව සති. “හෙතු...පෙ.... සියා”ති එතස්ස “පුරිමස්මිඤ්ඤි අත්ථෙව”තිආදිනා අහෙතුකානං අග්ගහිතභාවදස්සනවසෙන අත්ථං වත්වා ඉදාති “අථ වා”තිආදිනා දුතියස්සෙව අත්ථස්ස යුත්තභාවං විභාවෙන්තො “ගහෙනබ්බත්ථස්සෙවා”තිආදිමාහ. සො හි “එවමත්ථො ගහෙනබ්බො”ති චුත්තත්තා ගහෙනබ්බත්ථො.

10. අඤ්ඤථාති ආරම්මණකරණමත්තෙ අධිප්පෙන. කථං පනෙතං ජානිතබ්බං “ආරම්මණං කත්වාති එතෙන චතුක්ඛිච්චසාධකං ආරම්මණකරණං චුච්චති”ති? සාමඤ්ඤජොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො අරියමග්ගධම්මානංයෙව ච අපවයගාමිභාවතො. “චත්තාරො මග්ගා අපරියාපන්තා අපවයගාමිනො”ති (ධ. ස. 1021) හි චුත්තං. තෙනෙවාහ “අරියමග්ගානං එතං අධිවචන”න්ති. එතෙනෙව වා විසෙසුපලක්ඛණහෙතුභූතෙන වචනෙන යථාචුත්තො ආරම්මණකරණවිසෙසො විඤ්ඤායති. උක්කංසගතිවිජානනෙන වා අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. පච්චචෙක්ඛණාදීනන්ති වොදානාදයො සඬගණ්ණාති. හෙතුභාවෙනාති සම්පාපකහෙතුභාවෙන. ඤාපකො කාරකො සම්පාපකොති තිවිධො හි හෙතු, තථා ඤාපෙතබ්බාදිභාවෙන එලං. යථා නිරයාදිමනුස්සභාවාදිගාමිපටිපදාභාවතො අකුසලලොකියකුසලචිත්තුප්පාදා “ආවයගාමිනො ධම්මා”ති චුත්තා, න මිච්ඡාදිට්ඨිආදිලොකියසම්මාදිට්ඨිආදිධම්මා එව, එවං නිබ්බානගාමිපටිපදාභාවතො ලොකුත්තරකුසලචිත්තුප්පාදා “අපවයගාමිනො”ති දට්ඨබ්බා, න අරියමග්ගධම්මා එවාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො ආහ “පුරිමපච්ඡිමාන”න්තිආදි. තත්ථ අරියමග්ගස්සෙව නිබ්බානගාමිපටිපදාභාවො පරිබ්‍යත්තොති තස්සෙව අපවයගාමිභාවො යුත්තො, තදනුචත්තකත්තා පන සෙසධම්මෙ සඬගහෙන්වා චුත්තං. අපවයෙ දුක්ඛපරිජානනාදිනා සාතිසයං ගමනං යෙසන්තෙ අපවයගාමිනොති “මග්ගා එව අපවයගාමිනො”ති චුත්තං. පුරිමපච්ඡිමානන්ති ච ඉමස්මිං තිකෙ පට්ඨපදුතියපදසඬගහිතානං අත්ථානන්ති අත්ථො. “ජයං වෙරං පසවති (ධ. ප. 201), වරං වා යදි වා තිට්ඨ”න්තිආදියු (ඉතිවු. 86, 110; සු. නි. 195) විය සානුනාසිකො ආවය-සද්දොති “අනුනාසිකලොපො කතො”ති චුත්තං. එත්ථ ච “ආචිත”න්ති වත්තබ්බෙ “ආවය”න්ති බ්‍යත්තයවසෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ආවයා හුත්වා ගච්ඡන්තිති එතෙන අපචිතන්තිති අපවයා, අපවයා හුත්වා ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිති අයමත්ථො නයතො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං.

11. ලොකියෙසු අසෙක්ඛභාවානාපත්ති දට්ඨබ්බාති කස්මා එවං චුත්තං, නනු –

“සික්ඛතීති බො භික්ඛු තස්මා සෙක්ඛොති චුච්චති. කිඤ්ච සික්ඛති, අධිසීලම්පි සික්ඛති අධිචිත්තම්පි සික්ඛති අධිපඤ්ඤම්පි සික්ඛති. සික්ඛතීති බො භික්ඛු තස්මා සෙක්ඛොති චුච්චති (අ. නි. 3.86). යොපි කල්‍යාණපුප්ප්ජනො අනුලොමපටිපදාය පරිපූරකාරි සීලසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො හොජනෙ මත්තඤ්ඤ ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො පුබ්බරත්තාපරරත්තං බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං

භාවනානුයෝගමනුයුත්තො විහරති ‘අප්ප වා ස්වෙ වා අඤ්ඤතරං සාමඤ්ඤඵලං අධිගමිස්සාමි’ති, සොපි සික්ඛතීති සෙක්ඛො”ති –

වචනතො යථාචුත්තකල්‍යාණපුප්ප්ඡන්දස්සපි සිලාදිධම්මා සෙක්ඛාති චුච්චන්තිති? න, පරියායභාවතො. නිප්පරියායෙන හි සෙක්ඛාසෙක්ඛභාවො යථාසම්භවං මග්ගඵලධම්මෙසු ඵලානි ලොකියෙසු සෙක්ඛභාවාසඬකාභාවතො අසෙක්ඛභාවානාපත්ති චුත්තා. තෙනෙවාහ “සීලසමාධි”තිආදි. අරහත්තඵලධම්මාපි සික්ඛාඵලභාවෙන පවත්තනතො හෙට්ඨිමඵලධම්මා විය සික්ඛාසු ජාතාතිආදිඅත්ථෙහි සෙක්ඛා සියුං, හෙට්ඨිමඵලධම්මාපි වා සික්ඛාඵලභාවෙන පවත්තනතො අරහත්තඵලධම්මා විය අසෙක්ඛාති වොදනං මනසිකත්වා “පරිනිවර්තසික්ඛාතිච්චත්තා”ති චුත්තං, තථා “හෙට්ඨිමඵලෙසු පනා”තිආදි. “තං ඵල සාලිං භුඤ්ජාමි, සා ඵල තිත්තිරි, තානි ඵල ඔසධානි”තිආදියු තංසදියෙසු තබ්බොභාරො දට්ඨබ්බො. එතෙන ව සෙක්ඛසදියො අසෙක්ඛා යථා “අමනුස්සො”ති චුත්තං හොතීති අඤ්ඤො. අඤ්ඤත්ථ “අරිට්ඨ”න්තිආදියු චුද්ධිඅත්ථෙපි අ-කාරො දිස්සන්ති චුද්ධිපත්තා සෙක්ඛා අසෙක්ඛාති අයම්පි අත්ථො චුත්තො.

12. කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථතායාති ඉදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. විතක්කාදිවික්ඛම්භනසමත්ථතාපි හෙත්ථ ලබ්භතීති. අකුසලවිද්ධංසනරසත්තා වා කුසලානං තත්ථ සාතිසයකිව්වයුත්තතං පරිත්තධම්මෙහි මහග්ගතානං පකාසෙතුං “කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථතායා”ති චුත්තං. විපාකකිරියෙසු දීඝසන්තානානාව, න කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථතා විපුලඵලතා වාති අත්ථො. “විපුලං ඵලං විපුලඵල”න්ති ඵලං පන අත්ථෙ ගස්භමානෙ විපාකෙසුපි විපුලඵලතා ලබ්භතෙව. සොපි එකසෙසනයෙන අට්ඨකථායං චුත්තොති වෙදිතබ්බො. මහත්තෙහි ගතා පටිපත්තාති අයං පනත්ථො තිණ්ණමපි සාධාරණොති. ගුණතො අයං එත්තකොති සත්තානං පමාණං කරොත්තා විය පවත්තන්ති ඔළාරිකා කිලෙසා “පමාණකරා”ති චුත්තා. තෙහි පරිතො ඛණ්ඩිතා පරිච්ඡින්නාති පරිත්තා. සතිපි කෙහිපි පරිච්ඡින්නත්තෙ මහාපමාණභාවෙන ගතා පවත්තාති මහග්ගතා. පරිච්ඡේදකරානං කිලෙසානං සුබ්බමානමපි අගොචරභාවතො තෙහි න කථඤ්චිපි පරිච්ඡින්නා විනික්කන්තාති අපරිච්ඡින්නා අප්පමාණා, යතො තෙ “අපරියාපන්නා”තිපි චුච්චන්ති.

14. තිත්තිං න ජනෙත්ති සන්තතරතාය අසෙවනකභාවතො. එත්ථ ව “පමාණකරෙහි”තිආදිකො අත්ථවිකප්පො “අතප්පකත්ථො”තිආදිකාය හීනත්තිකපදවණ්ණනාය පරතො බහුසු පොත්ථකෙසු ලිඛියති, යථායානෙ ඵල පන ආනෙත්වා චත්තබ්බො.

15. ලොකියසාධුජනෙහිපි අතිජිගුච්ඡන්තියෙසු ආනන්තරියකම්මනත්ථිකවාදාදියු පවත්ති විනා විපල්ලාසබලවභාවෙන න හොතීති “විපරියාසදළ්භතායා”ති චුත්තං. එතෙනාති “විපාකදානෙ සති”තිආදිනා සතිපි කාලතියමෙ විපාකුප්පාදනෙ සාසඬිකවචනෙන. තස්මාති යස්මා යථාචුත්තනයෙන නියතතාය අතිප්පසඬිගො දුන්නිවාරො, තස්මා. බලවතා...පෙ.... පවත්තිති එතෙන අසමානජාතිකෙන අනිවත්තනියවිපාකතං, සමානජාතිකෙන ව විපාකානුප්පාදනෙපි අනන්තරං විපාකුප්පාදනසමත්ථතාය අවිහන්තබ්බතං අනන්තරිකානං දස්සෙති. යතො තෙසං විපාකධම්මතා විය සභාවසිද්ධා නියතානන්තරියතා. අඤ්ඤස්ස...පෙ.... දානතොති ඉමිනාපි අසමානජාතිකාදිහි අනිවත්තනියඵලතං ඵල විභාවෙති.

වොදකො අධිප්පායං අජානන්තො “නනු”තිආදිනා අතිප්පසඬිගමෙව වොදෙති. ඉතරො “නාපප්පති”තිආදිනා අත්තතො අධිප්පායං විවරති. එකත්තෙහි අවස්සම්භාවිති. සන්තියතත්තාති සම්පාදනෙ ජනනෙ නියතභාවතො. උපරතා අවිපච්චනසභාවාසඬිකා යෙසු තානි උපරතාවිපච්ච...පෙ.... සඬිකානි, තබ්බාචො උප...පෙ.... සඬිකත්තං, තස්මා. “න සමත්ථතාවිසාතත්තාති බලවතාපි ආනන්තරියෙන අනුපහන්තබ්බතං ආහ. උපත්ථම්භකානි අනුබලප්පදායකානි හොන්ති උප්පත්තියා සන්තානස්ස විසෙසිතත්තා. තෙන තෙසං විපාකානුප්පාදනෙපි අමොසචුත්තිතං ආහ.

16. මග්ගකිච්චං පරිඤ්ඤාදි. අට්ඨකිගිකමග්ගසම්මාදිට්ඨිමග්ගසම්පයුත්තාලොභාදොසසඬිබාතෙහි මග්ගහෙතුහි මග්ගසම්පයුත්තබ්බසෙසමග්ගසම්මාදිට්ඨිතං සහෙතුකභාවදස්සනතො තිණ්ණං නයානං අසඬිගහිතසඬිගණ්භනවසෙනාති චුත්තං. හෙතුබ්බතාවසෙනාති බ්බුහෙතුකස්ස පට්ඨනසස්ස අනන්තරං බ්බුහෙතුකතාසාමඤ්ඤෙන නික්ඛෙපකණ්ඩපාළියං තතියං චුත්තනයො ඉධ අට්ඨකථායං දුතියං චුත්තො. යථාසකං පච්චයෙහි පවත්තමානෙසු නිරිභකෙසු ධම්මෙසු කෙසඤ්චි අනුචත්තනියභාවො න කෙවලං ධම්මසභාවතොයෙව, අථ බො පුරිමධම්මානං පවත්තිවිසෙසෙනපි හොතීති ආහ “පුබ්බාහිසඬිබාරවසෙනා”ති. පවත්තිවිසෙසො හි පුරිමපුරිමානං චිත්තවෙතසිකානං උත්තරුත්තරෙසු විසෙසාධානං භාවනාපුබ්බාහිසඬිබාරොති. අනුචත්තසමානොති ගරුකාරයමානො. උදාහරණවසෙනාති නිදස්සනවසෙන, න නිරවසෙසදස්සනවසෙන. යස්මා පනාතිආදිනා යථාචුත්තං අත්ථං පාඨන්තරෙන සාධෙති. තත්ථ හි අධිපතිපච්චයස්ස පච්චනියෙ ධීතත්තා මග්ගො අධිපති මග්ගාධිපතීති අයමත්ථො ලබ්භතීති. සමානසද්දත්ථවසෙනාති සතිපි අඤ්ඤපදත්ථසමානාධිකරණසමාසත්ථහෙදෙ මග්ගාධිපතිසද්දත්ථහෙදාභාවං සන්ධාය චුත්තං.

17. උප්පන්න-සද්දො උප්පාදාදිං පටිපප්පමානො, පත්ථා විගතො වාති දුට්ඨෙසු අත්ථෙසු උභයෙසම්පි වාවකො, න පුරිමානංයෙවාති තමත්ථං දස්සෙතුං “අනුප්පන්නා”තිආදිමාහ. තත්ථ උප්පන්නභාවො උප්පාදාදිප්පත්තතා. තෙන අතීතාපි සඬිගහිතා හොන්ති. තෙනෙවාහ “සබ්බො උප්පන්නභාවො”ති. උප්පන්නධම්මභාවො “උප්පන්නා ධම්මා”ති පදෙන ගහිතධම්මභාවො, චත්තමානධම්මභාවොති අත්ථො. යො වා උප්පාදාදිප්පත්තො අත්තතො ව සභාවං ධාරෙති පච්චයෙහි ව ධාරියති, සො උප්පන්නධම්මොති පච්චුප්පන්නභාවො උප්පන්නධම්මභාවොති ඵලමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. උප්පන්නධම්මෙ වත්ථා “අනුප්පන්නා”ති වචනං න යථාධිගතපටිසෙධනන්ති කථමීදං පච්චෙතබ්බන්ති ආහ

“යදි හී”තිආදි. කෙවි පනෙන් “උප්පන්නාති පදෙන අතීතාපි සඞගහිතා. යදි න සඞගහිතා, නිබ්බානං විය තෙපි නවත්තබ්බාති වත්තබ්බං සියා , න ව තථා චුත්ත”න්ති වදන්ති, තං පන තෙසං මතිමත්තමෙව. අයං පන තිකො ද්විත්තං අද්ධානං වසෙන පුරෙත්වා දස්සිතොති අට්ඨකථායං වක්ඛන්ති. එවං සන්නෙ කස්මා අතීතා නවත්තබ්බාති න චුත්තාති? ධම්මවසෙන අසඞගහිතත්තාභාවතො. ධම්මවසෙන හි අසඞගහිතං නිබ්බානං තත්ථ නවත්තබ්බං ජානං, න ව නියොගතො අතීතා නාම ධම්මා කෙවි අත්ථී, යෙ ඉධ අසඞගහිතත්තා නවත්තබ්බා සියුන්ති. එලනිබ්බත්තිතො කාරණස්ස පුරෙතරං නිබ්බත්ති ඉධ පරිනිට්ඨිතසද්දෙන චුච්චති, න තස්ස හුත්වා විගතභාවොති ආහ “අනාගතෙ වා”ති. යතො මෙත්තෙයාස්ස භගවතො උප්පජ්ජනකඵලමිපි “උප්පාදි”ති චුච්චති.

20. යස්ස ක්කානා චුට්ඨහිත්වාතිආදිනා “තෙනානන්දා”තිආදිපාළියා හෙට්ඨාපාළිං අත්ථවසෙන දස්සෙති. අයඤ්භි තත්ථ පාළි –

“කථඤ්චානන්ද , හික්ඛු අප්ඤ්ඤානමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙනි සන්තිසාදෙති එකොදිං කරොති සමාදහති. ඉධානන්ද, හික්ඛු විචිච්චෙව...පෙ.... වතුත්ථං ක්කානං උපසම්පජ්ජ විහරති. එවං බො...පෙ.... සමාදහති. සො අප්ඤ්ඤානං සුඤ්ඤානං මනසි කරොති, තස්ස අප්ඤ්ඤානං සුඤ්ඤානං මනසිකරොතො සුඤ්ඤානාය චිත්තං න පක්ඛන්දති...පෙ.... මුච්චති. එවං සන්නමෙතං, ආනන්ද, හික්ඛු එවං සම්පජානාති අප්ඤ්ඤානං බො මෙ සුඤ්ඤානං මනසිකරොතො අප්ඤ්ඤානං සුඤ්ඤානාය චිත්තං න පක්ඛන්දති...පෙ.... මුච්චති, ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති. සො බහිද්ධා සුඤ්ඤානං...පෙ.... අප්ඤ්ඤානබහිද්ධා සුඤ්ඤානං...පෙ.... සො ආනෙඤ්ජං මනසි කරොති, තස්ස ආනෙඤ්ජං මනසිකරොතො ආනෙඤ්ජාය චිත්තං න පක්ඛන්දති...පෙ.... මුච්චති, ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති. තෙනානන්ද, හික්ඛුනා”ති (ම. නි. 3.188).

තත්ථ අප්ඤ්ඤානසුඤ්ඤානාදීසුති අප්ඤ්ඤානං බහිද්ධා අප්ඤ්ඤානබහිද්ධා ව සුඤ්ඤානාය ආනෙඤ්ජෙ ව. පට්ඨකානාදිසමාධිනිමිත්තෙති පාදකභූතපට්ඨකානාදිසමාධිනිමිත්තෙ. අපගුණපාදකප්ඤ්ඤානතො චුට්ඨිතස්ස හි අප්ඤ්ඤානං සුඤ්ඤානං මනසිකරොතො තත්ථ චිත්තං න පක්ඛන්දති. තතො “පරස්ස සන්නානෙ නු බො කථ”න්ති බහිද්ධා මනසි කරොති, තත්ථපි න පක්ඛන්දති. තතො “කාලෙන අත්තතො සන්නානෙ, කාලෙන පරස්ස සන්නානෙ නු බො කථ”න්ති අප්ඤ්ඤානබහිද්ධා මනසි කරොති, තත්ථපි න පක්ඛන්දති. තතො උභතොභාගවිමුත්තො හොතුකාමො “අරුපසමාපත්තියං නු බො කථ”න්ති ආනෙඤ්ජං මනසි කරොති, තත්ථපි න පක්ඛන්දති. “ඉදානි මෙ චිත්තං න පක්ඛන්දති”ති විස්සට්ඨවිරියෙන න භවිතබ්බං, පාදකප්ඤ්ඤානමෙව පන සාධුකං පුනප්පුනං මනසි කාතබ්බං, එවමස්ස රුක්ඛං ඡින්නො ඵරසුමිහි අවහන්තෙ පුනප්පුනං නිසිතනිසිතං කාරෙත්වා ඡින්නත්තස්ස ඡිප්පෙ ඵරසු විය කම්මට්ඨානෙ මනසිකාරො වහතිති දස්සෙතුං “තස්මිංයෙවා”තිආදි චුත්තන්ති.

අත්ථතො ව අසමානත්තාති ඉදං කස්මා චුත්තං. නනු යෙසු අත්ථෙසු අප්ඤ්ඤාන-සද්දො වත්තති, තෙ සබ්බෙ දස්සෙත්වා ඉධාධිප්පෙතත්ථනිද්ධාරණත්ථං අත්ථුද්ධාරවසෙනෙතං චුත්තං. වක්ඛාදීසු ව අප්ඤ්ඤානික-සද්දො අප්ඤ්ඤානානං අබහන්තරතාවිසෙසමුපාදාය පවත්තති, යතො තෙ අප්ඤ්ඤානඅප්ඤ්ඤානාති චුච්චන්ති. අපිව “ඡ අප්ඤ්ඤානිකානි”ති ඉදං අප්ඤ්ඤානික-සද්දස්ස වක්ඛාදීනං අප්ඤ්ඤානභාවච්චාවනසබ්භාවතො ඉධ උදාහරණවසෙන චුත්තං. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං අප්ඤ්ඤානිකදුකෙ “අප්ඤ්ඤානාව අප්ඤ්ඤානිකා”ති චුත්තං. එවඤ්ච සති න එත්ථ සද්දතො අසමානතාපි සියා, තස්මායෙව යථාචුත්තවොදනං විසොධෙන්තො “අයං පනෙත්ථා”තිආදිමාහ. තෙනාති තස්මා. තංවාචකස්සාති අප්ඤ්ඤානප්ඤ්ඤානවචකස්ස සක්කා වත්තුං තදත්ථස්ස අප්ඤ්ඤානභාවසබ්භාවතො.

“න බො, ආනන්ද, හික්ඛු සොහති සඞගණිකාරාමො සඞගණිකාරතො සඞගණිකාරාමතං අනුයුත්තො”තිආදිනා (ම. නි. 3.186) පබ්බජිතාසාරුප්පස්ස තෙක්ඛම්මසුඛාදිනිකාමලාභිතාය අභාවස්ස ව දස්සනෙන සඞගණිකාරාමතාය, “නාහං, ආනන්ද, එකං රුපමිපි සමනුපස්සාමි, යත්ථ රත්තස්ස යථාභිරත්තස්ස රුපස්ස විපරිණාමඤ්ඤාථාභාවා න උප්පජ්ජෙය්සං සොකපරි...පෙ.... උපායාසා”ති (ම. නි. 3.186) එවං රුපාදිරතියා ව ආදීනවං වත්ථා සවෙ කොවි දුප්පඤ්ඤාථාතිකො පබ්බජිතො වදෙයා “සම්මාසම්බුද්ධො ඛෙත්තෙ පට්ඨා ගාවියො විය අම්භෙයෙව ගණතො නිහරති, එකීභාවෙ නියොජෙති, සයං පන රාජරාජමහාමත්තාදීහි පරිවුතො විහරති”ති, තස්ස වචනොකාසුපච්ඡෙදනත්ථං වක්ඛවාළපරියන්තාය පරිසාය මජ්ඣෙ නිසින්නොපි තථාගතො එකකොවාති දස්සනත්ථං “අයං බො පනා”ති දෙසනා ආරද්ධාති ආහ “තප්පට්ඨපක්ඛිභාරදස්සනත්ථ”න්ති. තත්ථ සබ්බනිමිත්තානන්ති රුපාදීනං සබ්බනිමිත්තානං . අප්ඤ්ඤානන්ති විසයප්ඤ්ඤානං. සුඤ්ඤානන්ති අනත්තානුපස්සනානුභාවනිබ්බත්තඵලසමාපත්තිං. තෙනෙවාහ “අප්ඤ්ඤාන”න්තිආදි. තත්ථ දුතියෙ විකප්පෙ යාන-සද්දො කාරණපරියායො දට්ඨබ්බො. සච්චකසුත්තෙනාති මහාසච්චකසුත්තෙන. තත්ථ හි –

“අභිජානාමි බො පනාහං, අග්ගිවෙස්සන, අනෙකසතාය පරිසාය ධම්මං දෙසෙතා, අපිස්සු මං එකමෙකො එවං මඤ්ඤති ‘මමෙවාරබ්භ සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති’ති. න බො පනෙතං, අග්ගිවෙස්සන, එවං දට්ඨබ්බං. යාවදෙව විඤ්ඤාපනත්ථාය තථාගතො පරෙසං ධම්මං දෙසෙතිති. සො බො අහං, අග්ගිවෙස්සන, තස්සායෙව කථාය පරියොසානෙ තස්මිංයෙව පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ අප්ඤ්ඤානමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙමි සන්තිසාදෙමි, එකොදිං කරොමි, සමාදහාමි ‘යෙන සුදං නිච්චකප්පං විහරාමි’ති (ම. නි. 1.387) –

ආගතන්ති.

22. අඤ්ඤාහි අනිදස්සනෙහි අඤ්ඤාං විය කත්වා යථා “සිලාපුත්තකස්ස සරීර”න්ති.

ධම්මසභාවසාමඤ්ඤානාතිආදීනා කිඤ්චාපි රූපායතනතො අඤ්ඤො නිදස්සනභාවො නාම නත්ථි, ධම්මසභාවො පන අත්ථි. තතො ච රූපායතනස්ස විසෙසො නිදස්සනභාවෙන කතොති තදඤ්ඤධම්මවිසෙසකරො නිදස්සනභාවො රූපායතනතො අනඤ්ඤොපි අඤ්ඤො විය කත්වා උපවරිතොති දස්සෙති. අත්ථවිසෙසො සාමඤ්ඤවිසෙසත්ථභෙදො. සයං සම්පත්තානං ථොට්ඨබ්බධම්මානං, නිස්සයවසෙන සම්පත්තානං ඝානජීවිහාකායානං ගන්ධරසානඤ්ච, ඉතරෙසං අසම්පත්තානං. අඤ්ඤමඤ්ඤපතනං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස යොග්‍යඳෙසෙ අවට්ඨානං, යෙන පටිහනනභාවෙන. බ්‍යාපාරාදීති චිත්තකිරියාවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන අක්ඛිපට්ඨාදීනං භෙට්ඨා උපරි ච සංසිද්ධලක්ඛණාදිජ්ජවත්තිමාහ. විකාරූප්පත්ති විසදිසුජ්ජත්ති, විසයස්ස ඉට්ඨානිට්ඨභාවෙන අනුග්ගහො උපසානො වාති අත්ථො.

තිකමාතිකාපදවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුකමාතිකාපදවණ්ණනා

1-6. සමානදෙසග්ගණනාං එකස්මිංයෙව චන්ද්‍රස්මිං ගහෙනබ්බානං, එකචන්ද්‍රවිසයානං වා. අථ වා සමානදෙසානං එකචන්ද්‍රකත්තා සමානගහෙනබ්බානානං එකුප්පාදිතොති අත්ථො. යෙ ධම්මා හෙතුසහගතා, තෙ හෙතුහි සහ සඬගග්ගන්ති. යො ච තෙසං සහෙතුකභාවො, සො සහජාතාදිහි හෙතුහි කතොති කත්වා චුත්තං “සමා... පෙ.... සබ්භාව”න්ති. ආදි-සද්දෙන චෙන්ථ සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනාදිහෙතුබ්බාපාරෙ පරිග්ගණ්ණාති. එකිභාවුපගමනන්ති එකකලාපභාවෙන පචන්තමානානං චිත්තචෙතසිකානං සංසට්ඨතාය සමුහසනභාවෙන දුට්ඨස්සෙය්‍යානානාකරණතංයෙව සන්ධාය චුත්තං. ධම්මනානත්තභාවෙපීති සභාවත්ථහෙදාභාවෙපි. පදත්ථනානත්තෙනාති නානාපදාහිධෙය්‍යනාහෙදෙන. එතෙන පකාරන්තරාපෙක්ඛං දුක්ඛන්තරවචනන්ති දස්සෙති. අනෙකප්පකාරා හි ධම්මා. තෙනෙව “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස හගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති”ති (මහානි. 156; චූළනි. මොසරාජමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 85) චුත්තං. අයඤ්ච අත්ථො තිකෙසුපි දට්ඨබ්බො. යෙසං විනෙය්‍යානං යෙහි පකාරවිසෙසෙහි ධම්මානං විභාවනෙ කතෙ පටිච්චෙධො හොති, තෙසං තප්පකාරහෙදෙහි ධම්මානං විභාවනං. යෙසං පන යෙන එකෙනෙව පකාරෙන විභාවනෙ පටිච්චෙධො හොති, තෙසමිපි තං වත්වා ධම්මීස්සරත්තා තදඤ්ඤනිරවසෙසප්පකාරවිභාවනඤ්ච දෙසනාවිලාසොති ආහ “දෙසෙනබ්බප්පකාරජානන”න්තිආදි. නනු එකෙන පකාරෙන ජානන්තස්ස තදඤ්ඤප්පකාරවිභාවනං අඵලං හොතිති? න හොති පටිසම්භිදාප්පහෙදස්ස උපනිස්සයත්තා. තෙ පකාරා එතෙසන්ති තප්පකාරා, තබ්බාවො තප්පකාරකා. ඉමිනා ධම්මානං විජ්ජමානස්සෙව පකාරවිසෙසස්ස විභාවනං දෙසනාවිලාසොති දස්සෙති.

අඤ්ඤත්ථාපීති “අහෙතුකා චෙව ධම්මා න ච හෙතු”තිආදීසු. යථා පට්ඨදුක්ඛකදෙසෙ ගහෙන්වා දුතියතතියදුක්ඛෙහි සද්ධිං ඡට්ඨදුක්ඛනායෙ යොජනා “හෙතු ධම්මා සහෙතුකාපි අහෙතුකාපි”තිආදයො තයො දුකා ලබ්භන්ති, එවං දුතියතතියදුක්ඛකදෙසෙ ගහෙන්වා පට්ඨදුක්ඛනෙ සද්ධිං යොජනාය “සහෙතුකා ධම්මා හෙතුපි න හෙතුපි, අහෙතුකා ධම්මා හෙතුපි න හෙතුපි, හෙතුසම්පයුත්තා ධම්මා හෙතුපි න හෙතුපි, හෙතුවිජ්ජයුත්තා ධම්මා හෙතුපි න හෙතුපි”ති වත්තාරො දුකා ලබ්භන්ති, තෙ පන චුත්තනායෙනෙව සක්කා දස්සෙතුන්ති න දස්සිතාති දට්ඨබ්බො. අථ වා පාළියං චුත්තෙහි චතුත්ථපඤ්චමෙහි අට්ඨකථායං දස්සිතෙහි පුරිමෙහි ද්විතී නින්නානාකරණතො එතෙ න චුත්තා. සන්තිචෙසවිසෙසමත්තමෙව හෙන්ථ විසෙසොති. තෙනෙව හි නින්නානත්ථත්තා පාළියං ආගතදුක්ඛෙසු යථානිද්ධාරිතදුක්ඛානං යථාසම්භවං අවරොධනෙන අචුත්තතං දස්සෙතුං “එතෙසු පනා”තිආදිමාහ.

අථ වා “එතෙන වා ගතිදස්සනෙනා”තිආදිනා වක්ඛමානනායෙන “හෙතු චෙව ධම්මා අහෙතුකා වා”තිආදිනං සම්භවත්තානං දුක්ඛානං සඬගහෙ සති එතෙසමිපි සඬගහො සියා. යතො වා දුක්ඛතො පදං නිද්ධාරන්වා දුක්ඛන්තරං චුච්චති, තෙන සති ච නානත්තෙ දුක්ඛන්තරං ලබ්භති, න චෙන්ථ කොචි විසෙසො යථාචුත්තදුක්ඛෙහිති සංවණ්ණනාසු න දස්සිතන්ති දට්ඨබ්බො. එත්ථ ච යථා සහෙතුකදුක්ඛතො හෙතුසම්පයුත්තදුක්ඛස්ස, හෙතුසහෙතුකදුක්ඛතො ච හෙතුහෙතුසම්පයුත්තදුක්ඛස්ස පදත්ථමත්තතො නානත්තං, න සභාවත්ථතො. එවං සන්තෙපි සහෙතුකහෙතුසහෙතුකදුක්ඛෙ වත්වා ඉතරෙපි චුත්තා, එවං හෙතුසම්පයුත්තහෙතුහෙතුසම්පයුත්තදුක්ඛාදිහි සභාවත්ථනානත්තභාවෙපි පදත්ථනානත්තසම්භවතො ධම්මනානත්තභාවෙපි පදත්ථනානත්තෙන දුක්ඛන්තරං චුච්චතිති චුත්තත්තා “හෙතුසහගතා ධම්මා, න හෙතුසහගතා ධම්මා, හෙතුසහජාතා ධම්මා, න හෙතුසහජාතා ධම්මා. හෙතුසංසට්ඨා ධම්මා, හෙතුවිසංසට්ඨා ධම්මා. හෙතුසමුට්ඨානා ධම්මා, න හෙතුසමුට්ඨානා ධම්මා. හෙතුසහභුතො ධම්මා, න හෙතුසහභුතො ධම්මා”තිආදීනං, තථා “හෙතු චෙව ධම්මා හෙතුසහගතා වා”තිආදීනං, “න හෙතු ඛො පන ධම්මා හෙතුසහගතාපි, න හෙතුසහගතාපි”තිආදීනඤ්ච සම්භවත්තානං අනෙකෙසං දුක්ඛානං සඬගහො අනුඤ්ඤාතො විය දිස්සති. තථා හි වක්ඛති “එතෙන වා ගතිදස්සනෙනා”තිආදි. එවං ආසවගොච්ඡකාදීසුපි අයමත්ථො යථාසම්භවං වත්තබ්බො. ධම්මානං වා සභාවකිච්චාදිං බොධෙනබ්බාකාරඤ්ච යථාචතො ජානන්තෙන ධම්මසාමිනා යත්තකා දුක්ඛා චුත්තා, තත්තකෙසු යාතබ්බං. අද්ධා හි තෙ දුක්ඛා න වත්තබ්බො, යෙ හගවතා න චුත්තාති චෙදිතබ්බං. න හෙතුහෙතුසම්පයුත්තදුක්ඛො ඡට්ඨදුක්ඛන නින්නානත්ථොති අධිප්පායො. තෙසුති පට්ඨදුක්ඛතතියදුක්ඛෙසු. යදි දුක්ඛන්තරෙහි දුක්ඛන්තරපදෙහි ච සමානත්ථත්තා එතෙසං දුක්ඛානං දුක්ඛන්තරපදානඤ්ච අවචනං, එවං සති ඡට්ඨදුක්ඛෙ පට්ඨපදමිපි න වත්තබ්බං චතුත්ථපදුක්ඛෙ දුතියපදෙන සමානත්ථත්තා. තථා ච ඡට්ඨදුක්ඛොයෙව න හොතිති චොදනං සන්ධායාහ “චතුත්ථපදුක්ඛ”තිආදි. දුක්ඛපුරණත්ථත්ති ඉදං සමානත්ථතංයෙව සන්ධාය චුත්තං, දෙසනාවිසෙසො පන විජ්ජනියෙව. අත්ථන්තරතභාවෙපි පකාරහෙදහෙතුකං දුක්ඛන්තරවචනන්ති දස්සිතො හි අයමත්ථොති. එතෙන ගතිදස්සනෙනාති අත්ථවිසෙසභාවෙපි ඡට්ඨදුක්ඛපුරණසඬබ්බානෙන නායදස්සනෙන. පට්ඨදුක්ඛො...පෙ.... දස්සිතො පාළියං චුත්තෙහි චතුත්ථපඤ්චමෙහි, අට්ඨකථායං දස්සිතෙහි පුරිමෙහි ද්විතී, ඉධ දස්සිතෙහි චතුතී. තෙසුති දුතියතතියදුක්ඛෙසු. පට්ඨදුක්ඛපක්ඛෙපෙන දස්සිතො පාළියං ඡට්ඨදුක්ඛන ඉතරත්‍ර ච ඉතරදුක්ඛෙහිති චෙදිතබ්බං.

7-13. පච්චයභාවමත්තෙන...පෙ.... අත්ථිතන්ති එතෙන න පටිලද්ධත්තසාසඬබ්බානා සසභාවතාව අත්ථිතා, අථ බො පටිපක්ඛෙන අනිරොධො අප්පභීතතා අනිප්ඵාදිතඵලතා කාරණාසමුග්ගසාතෙන ඵලනිබ්බත්තනාරහතා වාති ඉමමත්ථං දස්සෙති. තථා හි “ඉමස්මිං සති ඉදං හොති”ති එත්ථ “සති”ති ඉමිනා වචනෙන යෙන විනා යං න හොති, තං අතීතාදිපි කාරණං සඬගහිතමෙවාති. තෙනෙවාහ “න සහෙතු...පෙ.... කාලානමෙවා”ති. සමෙ...පෙ.... දීපෙති සමෙච්ච සම්භූය පච්චයෙහි කතන්ති සඬබ්බන්ති. අයමෙතෙසං විසෙසොති අයං පච්චයනිබ්බත්තානං පච්චයවත්තතා

අනෙකපව්වයනිප්ඵාදිතතා ව දුකද්වයෙ පුරිමපදත්ථානං හෙදො, ඉතරෙසං පන පුරිමපදසඬගහිතධම්මවිධුරසභාවතායාති. අවිනි...පෙ.... යපනතොති “එත්තකා”ති පහෙදපරිවිජේදනිද්ධාරණවසෙන අභිධම්මමාතිකායං ධම්මානං අවුත්තත්තා චුත්තං. සුත්තත්තමාතිකායං පන නිද්ධාරිතසරුපසඬබාවිසෙසත්තා විනිවිජිතත්ථපරිවිජේදායෙව අවිජ්ජාදයො චුත්තාති. “පථවිආදි රූප”න්ති එතස්මිං අත්ථවිකප්පෙ අනෙකහෙතුකෙසු විත්තුප්පාදෙසු හෙතුනං සහෙතුකභාවො විය සබ්බෙසං පථවිආදිනං රූපිභාවො සිද්ධොති ආහ “පුරිම...පෙ.... පජ්ජති”ති. න හි තෙසු නියතො කත්ථවි සංසාම්භාවොති. අනිච්චානුපස්සනාය වා ලුජ්ජති ජිජ්ජති විනස්සතිති ගහෙතබ්බො ලොකොති තංගහණරහිතානං ලොකුත්තරානං නත්ථි ලොකතා. තෙනෙවාති දුක්ඛසව්වභාවෙන පරිඤ්ඤායාභාවෙනාති අත්ථො.

දුකඛහුතා ආපජ්ජතිති කස්මා චුත්තං, නනු වියති දුකා විහත්තා, “අවුත්තොපි යථාලාභවසෙන වෙදිතබ්බො”ති ව චක්ඛතිති දුකඛහුතා ඉච්ඡිතා ඵවාති? සච්චමෙතං, තංයෙව පන දුකඛහුතං අනිච්ඡන්තො ඵවමාහ. අපිච දුකඛහුතා ආපජ්ජති, සා ව බො විඤ්ඤාණහෙදානුසාරිනී, තත්තාපි කාමාවචරකුසලතො ඤාණසම්පයුත්තාති, තථා මහාකිරියතො මනොද්වාරාවජ්ජනන්ති ඵවංපකාරානං සබ්බධම්මාරම්මණවිඤ්ඤාණානං අනාමසනතො න බ්‍යාපිනීති දස්සෙති “දුකඛහුතා”තිආදිනා. අබ්‍යාපිභාවෙ පන දොසං දස්සෙන්නො “තථා ව...පෙ.... සියා”ති ආහ. නිද්දෙසෙන ව විරුද්ධන්ති “යෙ තෙ ධම්මා චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා, න තෙ ධම්මා සොතවිඤ්ඤෙය්‍යා”තිආදිනා රූපායනනාදිනං පච්චෙකචක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිනා කෙනවි විඤ්ඤෙය්‍යානං, සොතවිඤ්ඤාණාදිනා කෙනවි නවිඤ්ඤෙය්‍යානඤ්ච දස්සෙන්නෙන නික්ඛෙපරාසිනිද්දෙසෙන “ද්වින්තම්පි පදානං අත්ථනානත්තෙන දුකො හොති”ති ඉදං වචනං විරුද්ධං, තථා අත්ථුද්ධාරනිද්දෙසෙනපි අත්ථතො න සමෙතිති අත්ථො. තත්ථාති තස්සං නික්ඛෙපරාසිසංවණ්ණනායං. යො ව පටිසෙධො කතො අත්ථනානත්තෙන දුකං දස්සෙතුන්ති අධිප්පායො. න හි සම...පෙ.... සෙධෙතුන්ති ඵතෙන “යෙ තෙ ධම්මා චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා, න තෙ ධම්මා සොතවිඤ්ඤෙය්‍යා”ති එත්තකෙසු නිද්දෙසපදෙසු දුකපද්ද්වයප්පවත්ති පාළිතො ඵව විඤ්ඤායනීති දස්සෙති.

තථෙවාති උභින්නං කෙචිත-සද්දානං අනියමතො චක්ඛුසොතාදිනිස්සයවොභාරෙන චක්ඛුසොතවිඤ්ඤාණාදිකො භින්තසභාවායෙව ධම්මො අත්ථොති දස්සනවසෙන. රූපායනනමෙව හි චක්ඛුසොතවිඤ්ඤාණෙහි විඤ්ඤෙය්‍යාවිඤ්ඤෙය්‍යාභාවතො “කෙනවි විඤ්ඤෙය්‍යං කෙනවි නවිඤ්ඤෙය්‍යා”න්ති ව චුච්චතිති. යදි ඵවං ඉමස්මිම්පි පක්ඛෙ දුකඛහුතා ආපජ්ජතිති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “න චෙත්ථා”තිආදි. විඤ්ඤාතබ්බහෙදෙනාති විඤ්ඤාතබ්බවිසෙසෙන, විඤ්ඤෙය්‍යාකදෙසෙනාති අත්ථො. දුකහෙදොති දුකවිසෙසො, කෙනවි විඤ්ඤෙය්‍යාදුකො, තප්පහෙදොයෙව වා. සමත්තො පරියත්තො පරිපුණ්ණොති අත්ථො. යත්තකා විඤ්ඤාතබ්බා තත්තකා දුකාති දුකහෙදාපජ්ජනප්පකාරදස්සනං. ඵවඤ්ච සතීතිආදිනා ඉමිස්සා සංවණ්ණනාය ලද්ධගුණං දස්සෙති. “යෙ තෙ ධම්මා චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා, න තෙ ධම්මා සොතවිඤ්ඤෙය්‍යා”ති රූපායනනස්සෙව චුත්තත්තා අත්ථහෙදාභාවතො කථමයං දුකො හොතිති ආහ “විඤ්ඤාණනානත්තෙනා”තිආදි. යදි පන සබ්බවිඤ්ඤාතබ්බසඬගහෙ දුකොසමත්තො හොති, නික්ඛෙපරාසිනිද්දෙසො කථං නියතිති ආහ “එතස්ස පනා”තිආදි.

එත්ථ පන යථා විඤ්ඤාණනානත්තෙන විඤ්ඤාතබ්බං භින්දිත්වා දුකෙ චුච්චමානෙ සතිපි විඤ්ඤාතබ්බානං ඛහුභාවෙ යත්තකා විඤ්ඤාතබ්බා, තත්තකා දුකාති නත්ථි දුකඛහුතා දුකසඬගහිතධම්මෙකදෙසෙසු දුකපද්ද්වයප්පවත්තිදස්සනභාවතො. ඵවං ද්වින්තම්පි පදානං අත්ථනානත්තෙන දුකෙ චුච්චමානෙපි යත්තකාති විඤ්ඤාණාති, තත්තකා දුකාති නත්ථි දුකඛහුතා දුකසඬග...පෙ.... භාවතො ඵව. න හි එකංයෙව විඤ්ඤාණං “කෙනවි කෙනවි”ති චුත්තං, කිත්තු අපරම්පිති සබ්බවිඤ්ඤාණසඬගහෙ දුකො සමත්තො හොති, න ව කත්ථවි දුකස්ස පච්ජේදො අත්ථි ඉන්ද්‍රියවිඤ්ඤාණානං විය මනොවිඤ්ඤාණස්සපි විසයස්ස භින්තත්තා. න හි අතීතාරම්මණං විඤ්ඤාණං අනාගතාදිආරම්මණං හොති, අනාගතාරම්මණං වා අතීතාදිආරම්මණං, තස්මා යථාලද්ධවිසෙසෙන විසිට්ඨෙසු මනොවිඤ්ඤාණහෙදෙසු තස්ස තස්ස විසයස්ස ආලම්බනානාලම්බනවසෙන දුකපද්ද්වයප්පවත්ති න සක්කා නිචාරොතුං. තෙනෙව ව අට්ඨකථායං “මනොවිඤ්ඤාණෙන පන කෙනවි විඤ්ඤෙය්‍යාඤ්චෙව අවිඤ්ඤෙය්‍යාඤ්චාති අයමත්ථො අත්ථි, තස්මා සො අවුත්තොපි යථාලාභවසෙන වෙදිතබ්බො”ති භූමිහෙදවසෙන යථාලාභං දස්සෙස්සති. “චචත්ථානාභාවතො”ති ඉදම්පි අනාමට්ඨවිසෙසං මනොවිඤ්ඤාණසාමඤ්ඤමෙව ගහෙත්වා චුත්තං. පාළි පන ඉන්ද්‍රියවිඤ්ඤාණෙහි නයදස්සනවසෙන ආගතාති දට්ඨබ්බං. ඵවඤ්ච කත්වා ඉමිස්සාපි අත්ථවණ්ණනාය “කෙනවි”ති පදං අනියමෙන සබ්බවිඤ්ඤාණසඬගහකත්ති සිද්ධං හොති, නිද්දෙසෙන ව න කොචි විරොධො. චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යානසොතවිඤ්ඤෙය්‍යාභාවෙහි දුකපද්ද්වයප්පවත්ති දස්සිතා, න පන චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යාවක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යාභාවෙහි විසෙසකාරණාභාවතො. කිඤ්ච “යෙ වා පනා”ති පදන්තරසම්පිණ්ඩනතොපි “යෙ තෙ ධම්මා චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා...පෙ.... න තෙ ධම්මා චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා”ති (ධ. ස. 1101) එත්තාවතා දුකපද්ද්වයප්පවත්ති දස්සිතාති විඤ්ඤායති. පදන්තරභාවදස්සනත්ථො හි යෙවාපන-සද්දො යථා “යෙ කෙචි කුසලා ධම්මා, සබ්බෙ තෙ කුසලමූලා. යෙ වා පන කුසලමූලා, සබ්බෙ තෙ ධම්මා කුසලා”තිආදිසු (යම. 1.මූලයමක.1). අඤ්ඤා “යෙ තෙ ධම්මා චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා, න තෙ ධම්මා සොතවිඤ්ඤෙය්‍යා. යෙ තෙ ධම්මා සොතවිඤ්ඤෙය්‍යා, න තෙ ධම්මා චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා”ති පාළි අභවිස්ස. යං පන වදන්ති “යෙ තෙ ධම්මා චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා...පෙ.... න තෙ ධම්මා චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යාති ඉමිනා අත්ථතො ද්වෙ දුකා චුත්තා හොන්ති”ති, තදපි චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යාවක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යානං සොතවිඤ්ඤෙය්‍යාසොතවිඤ්ඤෙය්‍යානඤ්ච සන්ධාය චුත්තං, න පන “චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යානසොතවිඤ්ඤෙය්‍යානං සොතවිඤ්ඤෙය්‍යානචක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යානඤ්චා”ති දට්ඨබ්බං. ඵතෙන පාළිපටිසෙධනඤ්ච නිචාරිතං දට්ඨබ්බං පටිසෙධනස්සෙව අභාවතො. තථා යස්ස ආරම්මණස්ස විජානනභාවෙන යො

අත්පො වුවුවමානො අනියමදස්සනත්ථං “කෙනවි”ති වුත්තො, සොයෙව තතො අඤ්ඤස්ස අවිජානනභාවෙන වුවුවමානො අනියමදස්සනත්ථං පුන “කෙනවි”ති වුත්තොති තදත්ථදස්සනෙ තෙනෙවාති අයං පදත්පො න සම්භවතිති න සක්කා චත්තුත්ති. එවමෙත්ථ යථා අට්ඨකථා අවට්ඨිතා, තථා අත්පො යුජ්ජතිති වෙදිතබ්බං.

14-19. සත්තානස්ස අපඤ්ඤමලීනභාවකරණතො කණ්ඞකම්මවිපාකහෙතුතො ව අපරිසුද්ධත්තා “අසුචිභාවෙන සන්දන්ති”ති වුත්තං. තත්ථාති වණෙ. පග්ගරණක...පෙ.... සද්දොති එතෙන ආසවො විය ආසවොති අයම්පි අත්පො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. ගොත්තු...පෙ.... වුත්තානීති එතෙන ගොත්තුග්ගහණං උපලක්ඛණං යථා “කාකෙහි සජ්ජි රක්ඛිතබ්බ”න්ති දස්සෙති. ගොත්තුසද්ධා ගොත්තුති පන අත්පෙ සති ගුණජපධානත්ථානං එකෙන සද්දෙන අවච්ඡිදන්තා වොදානාදයොව වුත්තා භවෙය්සුං. අථ වා ගොත්තුති එකසෙසෙන සාමඤ්ඤෙන වා අයං නිද්දෙසොති වෙදිතබ්බං. අභිවිධිවිසයං අවධිත්ති විහත්තිං පරිණාමෙත්වා චත්තබ්බං.

සම්පයුත්තෙහි ආසවෙහි තංසනිතතා ආසවසනිතතා. ඉදං වුත්තං හොති – යථා සහෙතුකානං සම්පයුත්තෙහි හෙතුහි සහෙතුකතා, න එවං සාසවාති වුත්තධම්මානං සම්පයුත්තෙහි ආසවෙහි සාසවතා, අථ බො විජ්ජයුත්තෙහිති. දුක්ඛත්තරෙ අවුත්තපදභාවොයෙවත්ථ දුක්ඛයොජනාය ඤායාගතතා. යදි එවං හෙතුගොච්ඡකෙ කථන්ති ආහ “හෙතුගොච්ඡකෙ පනා”තිආදි. පඨමෙ දුක්ඛෙ දුක්ඛයස්ස පක්ඛෙපෙ එකොති චතුත්ථදුක්ඛාහ. පඨමෙ දුක්ඛෙ තතියස්ස පක්ඛෙපෙ ද්වෙති “ආසවා වෙව ධම්මා ආසවච්ඡපයුත්තා ව, ආසවච්ඡපයුත්තා වෙව ධම්මා නො ව ආසවා”ති ඉමිනා සද්ධිං පඤ්චමදුක්ඛාහ. පඨමස්ස දුක්ඛයෙ දුක්ඛෙ පක්ඛෙපෙ එකොති “නො ආසවා ධම්මා සාසවාපි අනාසවාපි”ති අයමෙකො. තතියෙ පඨමස්ස පක්ඛෙපෙ ද්වෙති “ආසවා ධම්මා ආසවසම්පයුත්තාපි ආසවච්ඡපයුත්තාපි, නො ආසවාධම්මා ආසවසම්පයුත්තාපි ආසවච්ඡපයුත්තාපි”ති ඉමෙ ද්වෙ. තතියෙ දුක්ඛයස්ස පක්ඛෙපෙ එකොති “සාසවා ධම්මා ආසවසම්පයුත්තාපි ආසවච්ඡපයුත්තාපි”ති එකො. දුක්ඛයෙ තතියස්ස පක්ඛෙපෙ එකොති ජට්ඨදුක්ඛාහ. තිහීති චතුත්ථපඤ්චමජට්ඨෙහි. ඉතරෙති තදවසිට්ඨා පඤ්ච. තෙ පන පඨමෙ තතියදුක්ඛදුක්ඛයපදපක්ඛෙපෙ එකො, දුක්ඛයෙ පඨමදුක්ඛදුක්ඛයපදපක්ඛෙපෙ එකො, තතියෙ පඨමස්ස එකෙකපදපක්ඛෙපෙ ද්වෙ, තතියෙ දුක්ඛදුක්ඛයපඨමපදපක්ඛෙපෙ එකොති එවං වෙදිතබ්බං. “සාසවා ධම්මා ආසවාපි නො ආසවාපි. ආසවසම්පයුත්තා ධම්මා ආසවාපි නො ආසවාපි. ආසවච්ඡපයුත්තා ධම්මා ආසවාපි නො ආසවාපි”ති එතෙසම්පි, “ආසවසහගතා ධම්මා නො ආසවසහගතා ධම්මා”ති එවමාදිනඤ්ච අග්ගහණෙ කාරණං ගහණනායො ව පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

එස නයොති යො එස පඨමදුක්ඛෙ දුක්ඛදුක්ඛපක්ඛෙපාදිකො උපායො ඉධ ආසවගොච්ඡකෙ වුත්තො, එස නයො සංයොජනගොච්ඡකාදිසු දුක්ඛත්තරනිද්ධාරණෙහි අත්පො. තත්ථ පාළියං අනාගතදුක්ඛා සංයොජනගොච්ඡකෙ තාව “සංයොජනා වෙව ධම්මා සංයොජනච්ඡපයුත්තා ව, සංයොජනච්ඡපයුත්තා වෙව ධම්මා නො ව සංයොජනා, සංයොජනා ධම්මා සංයොජනසම්පයුත්තාපි සංයොජනච්ඡපයුත්තාපි, නො සංයොජනා ධම්මා සංයොජනසම්පයුත්තාපි සංයොජනච්ඡපයුත්තාපි, නො සංයොජනා ධම්මා සංයොජනියාපි අසංයොජනියාපි, සංයොජනියා ධම්මා සංයොජනසම්පයුත්තාපි සංයොජනච්ඡපයුත්තාපි”ති පඤ්ච. එවං ගන්ථඛසයොගඋපාදානගොච්ඡකෙසු පච්චෙකං පඤ්ච. නිවරණගොච්ඡකෙ පන නිවරණානං නිවරණච්ඡපයුත්තභාවාභාවතො “නො නිවරණා ධම්මා නිවරණියාපි අනිවරණියාපි, නො නිවරණා ධම්මා නිවරණසම්පයුත්තාපි නිවරණච්ඡපයුත්තාපි, නිවරණියා ධම්මා නිවරණසම්පයුත්තාපි නිවරණච්ඡපයුත්තාපි”ති තයො. තථා පරාමාසගොච්ඡකෙ “නො පරාමාසා ධම්මා පරාමට්ඨාපි අපරාමට්ඨාපි, නො පරාමාසා ධම්මා පරාමාසසම්පයුත්තාපි පරාමාසච්ඡපයුත්තාපි, පරාමට්ඨා ධම්මා පරාමාසසම්පයුත්තාපි පරාමාසච්ඡපයුත්තාපි”ති. කිලෙසගොච්ඡකෙ “නො කිලෙසා ධම්මා සංකිලෙසිකාපි අසංකිලෙසිකාපි, නො කිලෙසා ධම්මා සංකිලිට්ඨාපි අසංකිලිට්ඨාපි, නො කිලෙසා ධම්මා කිලෙසසම්පයුත්තාපි කිලෙසච්ඡපයුත්තාපි, සංකිලෙසිකා ධම්මා සංකිලිට්ඨාපි අසංකිලිට්ඨාපි, සංකිලෙසිකා ධම්මා කිලෙසසම්පයුත්තාපි කිලෙසච්ඡපයුත්තාපි, අසංකිලිට්ඨා ධම්මා සංකිලෙසිකාපි අසංකිලෙසිකාපි”ති ඡ දුක්ඛාති එවං වෙදිතබ්බං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

20-25. පච්චයභාවෙනාති සංයොජනත්ථං දස්සෙති. යථාසකං පච්චයභාවො එව හි කාමරාගාදිනං වට්ටසංයොජනත්ති. යදි එවං කථං කාමරාගාදිනංයෙව සංයොජනභාවොති ආහ “සතිප්පි”තිආදි. අඤ්ඤසන්ති සංයොජනෙහි අඤ්ඤසං කිලෙසාහිසඛිබාරාදිනං. තප්පච්චයභාවෙහි තෙසං කිලෙසකම්මවිපාකවට්ටානං පච්චයභාවෙ. ඔරම්භාගියුද්ධංභාගියභාවෙන සඛිගතිතා පරිච්ඡින්නා ඔර...පෙ.... සඛිගතිතා, තෙහි කාමරාගාදිති විසෙසපච්චයභුතෙහි. කාමකම්මභවාදිනං කාමුපපත්තිභවාදිනිජ්ඣාදනෙපි නියමොති කත්වා ආහ “තංතං...පෙ.... හොති”ති. තෙන සංයොජනානං භාවෙ යථාවුත්තනියමානං කම්මුපපත්තිභවානං භාවං දස්සෙත්වා තදභාවෙ අභාවං දස්සෙත්තො “න වා”තිආදිමහ. බන්ධනං අසෙරිභාවකරණං අන්ද්වන්ධනාදයො විය. ගන්ථකරණං අවච්ඡින්නතාකරණං. චක්කලකං පාදපුඤ්ජනරජ්ජුමණ්ඩලං. න වොදෙතබ්බන්ති පඤ්ඤාවක්ඛුනා පවුරජනස්ස පස්සිතුං අසක්කුණෙයාත්තා යථාවුත්තවිසෙසස්ස සද්ධෙයානං ආහ. නිවිධො හි අත්පො කොච්ඡි පච්චක්ඛසිද්ධො යො රූපාදිධම්මානං පච්චත්තවෙදනියො අනිද්දිසිතබ්බාකාරො, සබ්බධම්මානං සභාවලක්ඛණන්ති වුත්තං හොති. කොච්ඡි අනුමානසිද්ධො යො සට්ඨසු පට්ඨසු ව පසිද්ධෙන පච්චයායත්තභාවෙන සට්ඨ-සද්දාදිනං අනිච්චතාදිආකාරො, කොච්ඡි ඔක්කප්පනසිද්ධො යො පවුරජනස්ස අවච්ඡින්නමදිට්ඨො සද්ධාවිසයො සග්ගනිබ්බානාදි. තත්ථ යස්ස සත්ථුනො වචනං පච්චක්ඛසිද්ධෙ අනුමානසිද්ධෙ ව අත්පෙ න විසංවාදෙති අවිපරිතප්පවත්තියා, තස්ස වචනෙන

සද්ධෙය්‍යත්ථසිද්ධිති තථාරූපො ච භගවාති “ධම්මානං සභාව...පෙ.... න වොදෙනබ්බ”න්ති චූත්තං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි එවරූපෙසු.

26-37. යථා සරහෙහි අතික්කම්මකබ්බා පබ්බතරාපී සරහනියා, එවං ඔසනියාති සද්දසිද්ධිති ආහ “තෙනා”තිආදි.

50-54. විපරියෙසග්ගාහො පරාමසනන්ති “පරතො”ති එත්ථ න ධම්මසභාවතො අඤ්ඤාමත්තං පරන්ති අධිජ්ජෙනං, අථ බො තබ්බිපරියායොති ආහ “පරතොති නිව්වාදිතො”ති.

55-68. යදි සභාවතො අවිජ්ජමානං, කථමාරම්මණභාවොති ආහ “විචිත්තසඤ්ඤාය සඤ්ඤිත”න්ති, පරිකප්පනාමත්තසිද්ධන්ති අත්ථො. දුච්ඤ්ඤෙය්‍යනානත්තතාය නිරන්තරභාවූපගමනං සංසට්ඨභාවොති “සුච්ඤ්ඤෙය්‍යනානත්තත්තා න සංසට්ඨතා”ති චූත්තං. තෙසං අරූපක්ඛන්ධානං. ඉතරෙහි රූපනිබ්බානෙහි. කිං පන කාරණං සමානුප්පාදනිරොධානං එකකලාපභූතානං අරූපධම්මානමෙව අඤ්ඤාමඤ්ඤං සංසට්ඨතා වූච්චති, න පන තථාභූතානම්පි රූපධම්මානන්ති ආහ “එස හි තෙසං සභාවො”ති. තෙන යදිපි කෙචි අරූපධම්මා විසුං ආරම්මණං හොන්ති, දන්ධජ්ජවත්තිකත්තා පන රූපධම්මානංයෙව සුච්ඤ්ඤෙය්‍යනානත්තං, න අරූපධම්මානන්ති තෙසං සංසට්ඨභාවො තදභාවො ච ඉතරෙසං සභාවසිද්ධොති දස්සෙති. සමුහසනතාය වා දුබ්බිභාගතරත්තා නත්ථි අරූපධම්මානං විසුං ආරම්මණභාවොති දුච්ඤ්ඤෙය්‍යනානත්තත්තා තෙසංයෙව සංසට්ඨතා. අමුඤ්චිත්වා තදධිනචූත්තිතාය ගහෙතබ්බතො බුද්ධියා.

83-100. කාමතණ්හා කාමො උත්තරපදලොපෙන යථා රූපභවො රූපං. එවං සෙසෙසුපි. ආරම්මණකරණවසෙනාති එතෙන කාමරූපාරූපතණ්හානං විසයභාවො යථාක්කමං කාමරූපාරූපාවචරතාය කාරණන්ති දස්සෙති. අවස්සඤ්ඤෙවනමෙවං සම්පට්ඨිතබ්බං, අඤ්ඤා කාමාවචරාදිභාවො අපරිපුණ්ණවිසයො සියා. යදි හි ආලම්බිතබ්බධම්මවසෙන භූමිපරිච්ඡේදො, එවං සති අනාරම්මණානං සඬගහො න සියා. අථ විපාකදානවසෙන, එවම්පි අවිපාකානං සඬගහො න සියා, තස්මා ආරම්මණකරණවසෙන පරියාපන්තානං භූමිපරිච්ඡේදො කාතබ්බො. එවඤ්ඤි සති කාමාවචරාදිභාවො පරිපුණ්ණවිසයො සියා. තෙනෙවාහ “එවඤ්ඤි සති”තිආදි. අපරියාපන්තානං පන ලොකතො උත්තිණ්ණභාවෙන අනුත්තරභූමිතා. අකාමාවචරාදිතා නාපජ්ජතිති අබ්‍යාපිතදොසං පරිහරති, කාමාවචරාදිතා නාපජ්ජතිති අතිබ්‍යාපිතදොසං. නනු ච ඉමස්මිං පක්ඛෙ කාමතණ්හා කතමා, කාමාවචරධම්මාරම්මණා තණ්හා, කාමාවචරධම්මා කතමෙ, කාමතණ්හාවිසයාති ඉතරීතරනිස්සයතා දොසොති? න, අවිච්ආදිඵකාදසොකාසනිත්තතාය කිඤ්ච තණ්හං කාමතණ්හාභාවෙන ගහෙත්වා තංසභාවාය විසයභාවෙන කාමාවචරධම්මානං උපලක්ඛෙතබ්බත්තා.

ඉදානි යථාචූත්තමත්ථං පාඨෙන සමත්ථෙත්තො “නික්ඛෙපකණ්ඩෙපි”තිආදිමාහ. තත්ථ හි කාමතණ්හාය ආලම්බිතබ්බත්තා කාමධාතුපරියාපන්තධම්මා ච කාමභවසඬබාතෙ කාමෙ ඔගාල්භා හුත්වා වරන්ති, නාඤ්ඤත්ථාති එත්ථාවචරාති චූත්තන්ති. විසෙසත්ථිතා විසෙසො අනුපයුජ්ජතිති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො ආහ “ලොකස්ස වසෙන පරියාපන්තනිව්ජයතො”ති. තෙන ලොකියධම්මෙසු පරියාපන්ත-සද්දස්ස නිරුල්භතං දස්සෙති භගවතො තදුච්චාරණානත්තරං විනෙය්‍යානං තදත්ථපටිපත්තිතො. පරිච්ඡේදකාපෙක්ඛා පරිච්ඡින්නතාති “පරිච්ඡේදකාරිකාය තණ්හායා”ති චූත්තං. සා හි ධම්මානං කාමාවචරාදිභාවං පරිච්ඡින්නති. පරි-සද්දො වෙන්ථ “උපාදින්නා”තිආදීසු උප-සද්දො විස සසාධනං කිරියං දීපෙතිති අයමත්ථො චූත්තොති දට්ඨබ්බං.

නිය්‍යානකරණසීලා නිය්‍යානිකා යථා “අපුපභක්ඛනසීලො ආපුපිකො”ති, නිය්‍යානසීලා එව වා. රාගදොසමොභාව ගහිතාති ඤායති, ඉතරථා පභානෙකට්ඨතාවචනං නිජ්ජයොජනං සියා. “රණොභතා න ජොතන්ති, චන්දසුරියා සතාරකා”තිආදීසු රණ-සද්දස්ස රෙණුපරියායතා දට්ඨබ්බා. සම්පහාරපරියායත්තා යුද්ධ-සද්දස්ස සම්පහාරො ච පහරිතබ්බාධාරොති අකුසලසෙනාව “සරණා”ති චූත්තා. දුක්ඛාදීනන්ති එලභූතානං දුක්ඛවිඝාතඋපායාසපරිලාභානං සභාගභූතාය ච මිච්ඡාපටිපදාය. තන්තිබ්බත්තකසභාවානං අකුසලානන්ති එතෙන සබ්බෙසම්පි අකුසලානං සරණතං දස්සෙති.

අභිධම්මදුකමාතිකාපදවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සුත්තන්තිකදුකමාතිකාපදවණ්ණනා

101-108. විජ්ජාසභාගතාය , න සඬකප්පාදයො විස විජ්ජාය උපකාරකභාවතො. “අභෙජ්ජං...පෙ.... රුහති”ති උභයම්පි අනවසෙසජ්ජනානමෙව සන්ධාය චූත්තං. කිඤ්චාපි හි හෙට්ඨිමමග්ගෙහිපි පභියමානා කිලෙසා තෙන තෙන ඔධිනා අනවසෙසමෙව පභියන්ති, යෙ පන අවසිට්ඨා හින්දිතබ්බා, තෙ ලොභාදිකිලෙසභාවසාමඤ්ඤතො පුන විරුල්භා විස හොන්ති. අරහත්තමග්ගෙ පන උජ්ජන්තෙ න එවං අවසිට්ඨාභාවතො. තදුපචාරෙන නිස්සයවොභාරෙන. කුසලෙහි තාපෙතබ්බාති වා තපනියා, තදධිගාදිවසෙන බාධිතබ්බා පභාතබ්බාති අත්ථො. සමානත්ථානි අධිවචනාදීනං සඬබාදිභාවතො. “සබ්බෙව ධම්මා අධිවචනපථා”තිආදීනා අධිවචනාදීනං විසයභාවෙ න කොච ධම්මො වජ්ජිතො,

වචනභාවො එව ව අධිවචනාදිනං වක්ඛමානෙන නයෙන යුජ්ජතිති අධිප්පායෙනාහ “සබ්බඤ්ච වචනං අධිවචනාදිභාවං හජති”ති.

109-118. අඤ්ඤං අනපෙක්ඛිත්වා සයමෙව අත්තනො නාමකරණසභාවො නාමකරණට්ඨොති, තෙන අරුපධම්මානං විය ඔපපාතිකනාමකාය පථවිආදිනම්පි නාමභාවො සියාති ආසඩ්ධකාය නිවත්තනත්ථං. “නාමන්තරානාපජ්ජනතො”ති ආහ. න හි විනා පථවිආදිනාමෙනපි රුපධම්මා විය කෙසාදිනාමෙහි විනා වෙදනාදිනාමෙහි අඤ්ඤෙන නාමෙන අරුපධම්මා පිණ්ඩාකාරතො වොහරියන්තීති. යං පන පරස්ස නාමං කරොති, තස්ස අඤ්ඤාපෙක්ඛං නාමකරණන්ති නාමකරණසභාවතා නත්ථිති සාමඤ්ඤනාමාදිකරණානං නාමභාවො නාපජ්ජති. යස්ස චඤ්ඤෙහි නාමං කරියති, තස්ස නාමකරණසභාවතාය අභාවොයෙවාති නත්ථි නාමභාවො. යෙ පන අනාපන්තනාමන්තරා සභාවසිද්ධනාමා ව, තෙ වෙදනාදයොව නාමං නාමාති දස්සෙන්නො “අත්තනාචා”තිආදිමාහ. එස්සාදිනං ආරම්මණාහිමුක්තා තං අග්ගහෙත්වා අප්පචන්තියෙවාති දස්සෙතුං “අවිනාභාවතො”ති වුත්තං. අධිවචනසම්ඵස්සො මනොසම්ඵස්සො, සො නාමමන්තරෙන ගහෙතුං අසක්කුණෙයානාය පාකටොති නිදස්සනභාවෙන වුත්තො. රුජ්ජනසභාවෙනාති නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. පකාසකපකාසිතබ්බභාවෙනපි හි විනාපි නාමෙන රුපධම්මා පාකටා භොන්තීති. අථ වා පකාසකපකාසිතබ්බභාවො විසයිවිසයභාවො චක්ඛුරුපාදිනං සභාවො, සො රුජ්ජනසභාවෙ සාමඤ්ඤෙ අත්තොගධොති දට්ඨබ්බං.

119-123. ඉතො පුබ්බෙ පරිකම්මන්තිආදිනා සමාපත්තිවුට්ඨානකුසලතා විය සමාපත්තිකුසලතාපි ඤානලාභිනංයෙව භොතිති වුත්තං විය දිස්සති. “ඉතරෙසම්පි අනුස්සවවසෙන සමාපත්තිනං අප්පනාපරිච්ඡේදපඤ්ඤා ලබ්භති”ති වදන්ති. “එවං සිලවිසොධනාදිනා සමාපත්තිං අප්පෙතිති ජානනකපඤ්ඤා සහ පරිකම්මෙන අප්පනාපරිච්ඡේදජානනකපඤ්ඤා”ති කෙවි. වුට්ඨානෙ කුසලභාවො වුට්ඨානවසිතා. පුබ්බෙති සමාපජ්ජනතො පුබ්බෙ.

124-134. සොහනෙ රතො සුරතො, තස්ස භාවො සොරච්චන්ති ආහ “සොහනකම්මරතතා”ති. සුට්ඨු වා ඔරතො චිරතො සොරතො, තස්ස භාවො සොරච්චන්ති. අයං පනත්ථො අට්ඨකථායං වුත්තො එව. අප්පට්ඨසඩ්ධානං මොහො. කුසලභාවතා බොධිපක්ඛියධම්මානං වඩ්ඪනා. සඤ්ඤාණං උපලක්ඛණං. සචිග්ගහං සබ්බිකං. උපලක්ඛෙනබ්බාකාරං ධම්මජානං, ආරම්මණං වා. අවික්ඛෙපොති චිත්තචික්ඛෙපපට්ඨකං. උපුට්ඨච්චිකතාය හි පභානවුට්ඨානෙන ව අවික්ඛෙපො චික්ඛෙපං පට්ඨකං, පචන්තිතුං න දෙතිති.

135-142. කාරණසීලං ලොකියං. එලසීලං ලොකුත්තරං තෙන සිජ්ඣතිති කත්වා, ලොකියස්සපි වා සීලස්ස කාරණඵලභාවො පුබ්බාපරභාවෙන දට්ඨබ්බො. සම්පන්නසමුදායස්ස පරිපුණ්ණසමුහස්ස. අකුසලා සීලා අකුසලා සමාචාරා. සීලසම්පදා සීලසම්පත්ති සීලගුණාති අත්ථො. සභොත්තජ්ජං ඤාණන්ති ඔත්තජ්ජස්ස ඤාණජ්ජධානනං ආහ, න පන ඤාණස්ස ඔත්තජ්ජසහිතතාමත්තං. න හි ඔත්තජ්ජරහිතං ඤාණං අත්ථිති. අධිමුත්තතා අභිරතිවසෙන නිරාසඩ්ධාපවත්ති. නිස්සට්ඨා විසංයුත්තතා. එත්ථ ව අධිමුත්තතානිස්සට්ඨාවචනෙහි තදුභයපරියායා ද්වෙ විමුත්තියො එකසෙසනයෙන ඉධ “විමුත්ති”ති වුත්තාති දස්සෙති. තථා හි වුත්තං “චිත්තස්ස ව අධිමුත්ති නිබ්බානඤ්චා”ති. උජ්ජජ්ජති එතෙනාති උජ්ජාදො, න උජ්ජාදොති අනුජ්ජාදො, තබ්බුතෙ අනුජ්ජාදපරියොසානෙ විමොක්ඛන්තෙ අනුජ්ජාදස්ස අරියමග්ගස්ස කිලෙසානං වා අනුජ්ජජ්ජනස්ස පරියොසානෙති යානඵලෙහි අරියඵලමෙව උපලක්ඛියතිති දට්ඨබ්බං.

මාතිකාපදවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කාමාවචරකුසලපදභාජනීයවණ්ණනා

1. අප්පෙතුන්ති නිගමෙතුං. “පදභාජනීයං න චුත්තං”න්ති පදභාජනීයාවචනෙන අප්පනාවරොධං සාධෙත්වා පදභාජනීයාවචනස්ස කාරණං වදන්තො “සරූපෙනා”ති ආදිමාහ. තත්ථ “එස්සො හොති”ති ආදීසු හොති-සද්දො අත්ථි-සද්දෙන අනානත්ථොති අධිප්පායෙන චුත්තං “දුතියෙන හොති-සද්දෙනා”ති. පුබ්බෙ අට්ඨකථාධිප්පායෙන චත්ථා යථාචුත්තස්ස පාළිප්පදෙසස්ස අප්පනාවරොධො සමත්ථිතොති අත්තනො අධිප්පායං දස්සෙත්තො “සඬ්ඛෙපෙනා”ති ආදිමාහ.

ඤාතුං ඉච්ඡිතොති ලක්ඛණස්ස පුච්ඡාච්ඡයනං දස්සෙතුං චුත්තං. යෙන කෙනච්ඡි දස්සනාදිවිසෙසයුත්තෙන, ඉතරෙන වා. අචත්ථාවිසෙසො හි ඤාණස්ස දස්සනතුලනතීරණානි. “අදිට්ඨත”න්ති ආදීසු ආහානි යොජෙතබ්බං, සබ්බත්ථ ව ලක්ඛණස්සාති. තඤ්ඤෙත්ථ අධිකතන්ති. අදිට්ඨං ජොතීයති එතායාති එතෙන දිට්ඨං සංසන්දනි එතායාති දිට්ඨසංසන්දනා. විමතිං ඡිත්තදනි එතායාති විමතිවිඡේදනාති එතාසම්පි සද්දත්ථො නයතො දස්සිතො, අත්ථතො පන සබ්බාපි තථාපචත්තං වචනං, තදුප්පාදකො වා චිත්තූප්පාදොති වෙදිතබ්බං.

අඤ්ඤමඤ්ඤතො පභිජ්ජතිති පහෙදො, විසෙසො, තෙන පහෙදෙන. ධම්මානං දෙසනන්ති කිඤ්ඤාපි සමයභූමිපාති ආරම්භසභාවාදිවසෙන අනවසෙසප්පහෙදපරිග්ගහතො නිද්දෙසදෙසනාව චත්තුං යුත්තා, තථාපි කුසලාදිමානිකාපදසඬ්ගහිතවිසෙසොයෙව ඉධ පහෙදොති අධිප්පෙතොති චුත්තං “පහෙද...පෙ.... දෙසනං ආහා”ති. තෙනෙවාහ අට්ඨකථායං “කුසල...පෙ.... දිපෙත්වාති එස්සො හොති...පෙ.... අචික්ඛෙපො හොති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. ධම්මුද්දෙසවාර එස්සපඤ්චමකරාසිවණ්ණනා). “එස්සො චුසනා”ති ආදිනා ව පහෙදවත්තොව සාතිසයං නිද්දිට්ඨා, න පන මාතිකායං චුත්තප්පහෙදොති පහෙදවත්තදස්සනං නිද්දෙසො. ඉදං චුත්තං හොතීති ආදිනා “පහෙද...පෙ.... දස්සනත්ථ”න්ති ඉමස්ස වාක්‍යස්ස පිණ්ඩත්ථමාහ. යදි ධම්මා එව පුච්ඡිතබ්බා විස්සජ්ජෙතබ්බා ව, කස්මා කුසලාති පහෙදවචනන්ති ආහ “තෙ පනා”ති ආදි. න හි පහෙදෙහි විනා පහෙදවත්තො අත්ථිති. “ඉමෙ ධම්මා කුසලා”ති එතෙන “එස්සො හොති”ති, “එස්සො චුසනා”ති ව ආදිනා උද්දිට්ඨනිද්දිට්ඨානං ධම්මානං කුසලභාවො විස්සජ්ජිතො හොතීති ඉමිනා අධිප්පායෙන “ඉමෙ ධම්මා කුසලාති විස්සජ්ජෙනපි”ති ආහ. ඉමස්මිඤ්ඤිති හි-සද්දො කාරණත්ථො. තෙන යස්මා ධම්මාව දෙසෙතබ්බා, තෙ ව කුසලා...පෙ.... හෙදා දෙසෙතබ්බා, තස්මාති එවං වා යොජනා. ධම්මානමෙවාති අවධාරණථං දස්සෙති “අවොහාරදෙසනාතො”ති. අත්ථානඤ්ඤාති ව-සද්දෙන “එස්සො චුසනා”ති එවමාදිසභාවනිරුත්තිං යථාචුත්තධම්මාදිඤ්ඤාණඤ්ඤා සඬ්ගණ්ණාති. “ඉති එවං අයං පචත්තෙතබ්බො නිචත්තෙතබ්බො වා”ති තථා තථා විධෙතබ්බභාවො ඉතිකත්තබ්බතා, තාය යුත්තො ඉති...පෙ.... යුත්තො, තස්ස විධෙතබ්බස්සාති අත්ථො, විසෙසනත්තා පහෙදස්සාති අධිප්පායො.

ඉතිකත්තබ්බතායුත්තස්ස විසෙසිතබ්බත්තා උද්දෙසො ධම්මප්පධානො, තස්මා තත්ථ ධම්මස්ස විසෙසිතබ්බත්තා “කුසලා ධම්මා”ති අයං පදානුක්කමො කතො. පුච්ඡා සංසයිතප්පධානා අනිච්ඡිතනිච්ඡයනාය පචත්තෙතබ්බත්තා. තෙන සබ්බධම්මෙසු සමුග්ගාටිතවිච්ඡිච්ඡානුසයානම්පි පුච්ඡා දෙසෙතබ්බපුග්ගලගතසංසයාපත්තිං අත්තනි ආරොපෙත්වා සංසයාපන්නෙහි විය පචත්තීයනීති දස්සෙති. කාමාවචරාදිහෙදො විය කුසලාදිභාවෙන කුසලාදිහෙදො ධම්මභාවෙන නියතොති ධම්මාති චුත්තෙ නිච්ඡයාභාවතො “කුසලා නු බො අකුසලා නු බො”ති ආදිනා සංසයො හොතීති ආහ “කුසලාදිහෙදො පන සංසයිතො”ති. ධම්මභාවො පන කුසලාදීසු එකන්තිකත්තා නිච්ඡිතොයෙවාති චුත්තං “න ව ධම්මභාවො සංසයිතො”ති. තෙන සංසයිතො නිච්ඡෙතබ්බභාවෙන පධානො එත්ථ කුසලභාවො, න තථා ධම්මභාවොති ධම්මා කුසලාති චුත්තන්ති දස්සෙති.

චිත්තූප්පාදසමයෙහි චිත්තස්ස උප්පජ්ජනසමයෙ. “අථ විජ්ජමානෙ”ති එත්ථ අථ-සද්දස්ස අත්ථමාහ “පච්ඡා”ති. හොජනගමනාදීහි සමයෙකදෙසනානත්තං දස්සෙත්වා අවසෙසනානත්තං දස්සෙතුං “සමවායාදී”ති චුත්තං. විසෙසිතාති එතෙන “නියමිතා”ති පදස්ස අත්ථං විචරති, තස්මා යථාචුත්තචිත්තවිසෙසිතබ්බතො සමයතොති අත්ථො. යථාධිප්පෙතානන්ති කාමාවචරාදිවිසෙසයුත්තානං. “තස්මිං සමයෙ”ති චිත්තූප්පත්තියා විසෙසිතබ්බොපි සමයො යෙන චිත්තෙන උප්පජ්ජමානෙන විසෙසියති, තස්සෙව චිත්තස්ස “යස්මිං සමයෙ”ති එත්ථ සයං විසෙසනභාවං ආපජ්ජති. තථා “තස්මිං සමයෙ”ති එත්ථ විසෙසනභූතං චිත්තං අත්තනා විසෙසිතබ්බසමයස්ස උපකාරත්ථං “යස්මිං සමයෙ... පෙ.... චිත්ත”න්ති විසෙසිතබ්බභාවං ආපජ්ජති. උපකාරොති ව අඤ්ඤමඤ්ඤං අවච්ඡේදකාවච්ඡිත්තබ්බභාවොති දට්ඨබ්බං. පුරිමධම්මානං භඩ්ගසමකාලං, භඩ්ගානන්තරමෙව වා පච්ඡිමධම්මානං උප්පත්ති පුරිමපච්ඡිමානං නිරන්තරතා කෙනවි අනන්තරිතතා. යාය භාවපක්ඛස්ස බලවභාවෙන පටිච්ඡාදිතො විය හුත්වා අභාවපක්ඛො න පඤ්ඤායතීති තදෙවෙනන්ති ගහණවසෙන පචුරප්පනො විපරියෙසිතො, සොයමත්ථො අලාතචක්කෙන සුපාකටො හොති. තෙනෙවාහ “එකිභූතානම්චා”ති. එකසමුහවසෙන එකිභූතානම්ච පචත්ති සමුහසනතා, දුබ්බිඤ්ඤෙයාකිච්චහෙදවසෙන එකිභූතානම්ච පචත්ති කිච්චසනතාති යොජනා. එත්ථ ව පච්චයපච්චයුප්පන්නභාවෙන පචත්තමානානං අනෙකෙසං ධම්මානං කාලසභාවායාපාරාමිමණෙහි දුබ්බිඤ්ඤෙයාහෙදතාය එකිභූතානම්ච ගහෙතබ්බතා යථාක්කමං සන්තතිසනතාදයොති දට්ඨබ්බං.

සහකාරිකාරණසන්නිප්ඛං සමෙති සමයො, සමවෙති අත්ථොති සමය-සද්දස්ස සමවායත්ථනං දස්සෙන්නො “පච්චයසාමග්ගි”න්ති ආහ. සමෙති සමාගච්ඡන්ති එත්ථ මග්ගභ්මවරියං තදාධාරපුග්ගලෙහිති සමයො, ඛණො. සමෙන්ති එත්ථ, එතෙන වා, සමාගච්ඡන්ති ධම්මා සහජාතධම්මෙහි උප්පාදාදිහි වාති සමයො, කාලො. ධම්මප්පවත්තිමත්තතාය අත්ථතො අභුතොපි හි කාලො ධම්මප්පවත්තියා අධිකරණං කරණං විය ව පරිකප්පනාමත්තසිද්ධෙන් රූපෙන වොහරියති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පවත්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො යථා “සමුදායො”ති. අවයවසභාවට්ඨානමෙව හි සමුහො. පච්චයන්තරසමාගමෙ එති එලං එතස්මා උප්පජ්ජති පවත්ති වාති සමයො, හෙතු යථා “සමුදයො”ති. සමෙති සම්බන්ධො එති සවිසයෙ පවත්ති, සම්බන්ධා වා අයන්ති එතෙනාති සමයො, දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්ති. සමයනං සඛිගති සමොධානන්ති සමයො, පටිලාභො. සමස්ස නිරොධස්ස යානං, සම්මා වා යානං අපගමො අප්පවත්තිති සමයො, පහානං. අභිමුඛභාවෙන සම්මා එතබ්බො අභිසමෙතබ්බො අධිගන්තබ්බොති අවිපරිතො සභාවො අභිසමයො. අභිමුඛභාවෙන සම්මා වා එති ගච්ඡති බුජ්ඣන්ති අභිසමයො, අවිරාධෙන්වා ධම්මානං අවිපරිතසභාවාවබොධො. එත්ථ ව උපසග්ගානං ජොතකමත්තත්තා තස්ස තස්ස අත්ථස්ස වාවකො සමය-සද්දො එවාති සඋපසග්ගොපි චුත්තො. තානෙවාති පිළිනාදිනෙව. විජ්ජාරිකතා සෙරිභාවෙන කිරියාසු උස්සාහනපරිනිප්පන්නො.

කෙසුචිති අකුසලවිපාකාදිසු. ඛණස්ස අසම්භවො තෙන විනාභාවොති ආහ “නනු”තිආදි. ධම්මෙනෙවාති විසෙසන්තරරහිතෙන. තංයෙව හි අවධාරණෙන නිවත්තිතං විසෙසං දස්සෙති “න තස්ස පවත්තිත්ථා”තිආදිනා. යථා වා තථා වාති කාලෙන ලොකො පවත්තිති නිවත්තිති වා කාලො නාම භාවො වත්තනලක්ඛණො භාවානං පවත්තිමකාසදායකොති වා යෙන තෙන පකාරෙන. ඉධ උත්තමහෙතූනො සම්භවො එව නත්ථිති හෙතුහෙතුසාධාරණහෙතූයෙව පටිසෙධෙති. තප්පච්චයනං අනෙකපච්චයනං.

පකතිස්සරවාදග්ගණං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. පජාපතිපුරිසකාලවාදාදයොපි “එකකාරණවාදො”ති. වා-සද්දෙන වා තෙසම්පි සඛිගහො දට්ඨබ්බො. අවයව...පෙ.... දායො චුත්තො අවයවධම්මෙන සමුදායස්ස අපදිසිතබ්බත්තා, යථා “සමං චුණ්ණං, අලඬිකතො දෙවදත්තො”ති ව. අනිජ්ජාදනං නිජ්ජාදනාභාවො අහෙතුභාවො. නිජ්ජාදෙනුං අසමත්ථස්ස පන පච්චයන්තරානං සහස්සෙපි සමාගතෙ නත්ථෙව සමත්ථතාති ආහ “නිජ්ජාදනසමත්ථස්සා”ති. එත්ථ ව සහකාරිකාරණායත්තා එලුප්පාදනා පච්චයධම්මානං අඤ්ඤාමඤ්ඤාපෙක්ඛාති චුත්තාති අපෙක්ඛා වියාති අපෙක්ඛා දට්ඨබ්බා.

නිබ්බාපාරෙසු අබ්බාවටෙසු. එකෙකස්මින්නි අට්ඨකථායං ආමෙඬිතවචනස්ස ලුත්තනිද්දිට්ඨනං දස්සෙති. සති ව ආමෙඬිතෙ සිද්ධො බහුභාවොති. අත්ඨසනං පස්සතිති ව පච්චිත්තවචනං නිද්ධාරණෙ භුමිමවසෙන පරිණාමෙන්වා “අත්ඨසනෙ”ති ආහ. තථා එකෙකස්මින්නි ඉමිනා විසුං අසමත්ථතා ජොතිතාති අත්ඨසනං පස්සතිති සමුදිතං පස්සතිති අත්ථතො අයමත්ථො ආපන්නොති ආහ “අත්ඨසනං සහිතං පස්සතිති අධිප්පායො”ති. අඤ්ඤාථාති යථාරූතවසෙන අත්ථෙ ගස්මානෙ. යස්මා අසා...පෙ.... සිද්ධො සිව්ඤ්ඤාබහනාදිසු, තස්මා නායමත්ථො සාධෙතබ්බො. ඉදාති තස්සත්ථස්ස සුපාකට්ඨාවෙන අසාධෙතබ්බතං දස්සෙන්නො “විසු”න්තිආදිමාහ.

එතෙනුපායෙනාති යොයං ඛණසඬ්ඛාතො සමයො කුසලුප්පත්තියා දුල්ලභභාවං දීපෙති. අත්තනො දුල්ලභතායාති එත්ථ ඛණත්ථො වා සමය-සද්දො ඛණසඬ්ඛාතො සමයොති අත්ථො චුත්තො. එතෙන උපායභුතෙන නයභුතෙන. යොජනා කාතබ්බාති එත්ථායං යොජනා – සමවාය...පෙ.... චුත්තිං දීපෙති සයං පච්චයසාමග්ගිභාවතො, සමවායත්ථො වා සමය-සද්දො සමවායසඬ්ඛාතො සමයො. සො යාය පච්චයසාමග්ගියා සතිති ඉමස්ස අත්ථස්ස පකාසනවසෙන ධම්මානං අනෙකහෙතූනො චුත්තිං දීපෙති. කාල...පෙ.... පරිත්තනං දීපෙති අත්තනො අතිපරිත්තතාය. සමුහ...පෙ.... සහුප්පත්තිං දීපෙති සයං ධම්මානං සමුදායභාවතො. හෙතු...පෙ.... චුත්තිතං දීපෙති සති එව අත්තනි අත්තනො ඵලානං සම්භවතොති. අත්ථපක්ඛෙ ව සද්දපක්ඛෙ ව යස්මිං අතිපරිත්තෙ කාලෙ යස්මිං ධම්මසමුදායෙ යම්හි හෙතූමිහි සතිති එතස්ස අත්ථස්ස ඤාපනවසෙන තදාධාරාය තදධිනාය ව කුසලධම්මප්පවත්තියා දුප්පට්ඨිජ්ඣාතං අනෙකෙසං සහුප්පත්තිං පරාධිනප්පත්තිඤ්ච දීපෙති.

දළ්භධම්මා ධනුග්ගහාති දළ්භධනුනො ඉස්සාසා. දළ්භධනු නාම ද්විසහස්සථාමං වුවිවති. ද්විසහස්සථාමන්ති ව යස්ස ආරොපිතස්ස ජියාබද්ධො ලොභසීසාදිනං භාරො දණ්ඨෙ ගහෙන්වා යාව කණ්ඩප්පමාණා උක්ඛිත්තස්ස පථවිතො මුවිවති. සික්ඛිතාති දසද්වාදසවස්සාති ආවරියකුලෙ උග්ගහිතසිප්පා. කතහත්ථාති ධනුස්මිං විණ්ණවසීභාවා. කොචි සිප්පමෙව උග්ගණ්හාති, කතහත්ථො න භොති, ඉමෙ පන න තථාති දස්සෙති. කතුපාසනාති රාජකුලාදිසු දස්සිතසිප්පා. චතුද්දිසා ධීතා අස්සුති එකස්මිංයෙව පදෙසෙ ඵම්භං වා රුක්ඛං වා යං කිඤ්චි එකංයෙව නිස්සාය චතුද්දිසාහිමුඛා ධීතා සියුන්ති අත්ථො. එවං චුත්තප්පනපුරිසස්සාති න එවරූපො පුරිසො කොචි භූතපුබ්බො අඤ්ඤා ඛොධසත්තෙන. සො හි ජවනහංසකාලෙ එවරූපමකාසී. සුත්තෙ පන අභූතපරිකප්පනවසෙන උපමාමත්තං ආහටං. තප්පරභාවාති තප්පරභාවතො හෙතුසඬ්ඛාතස්ස සමයස්ස පරායත්තචුත්තිදීපනෙ එකත්තබ්බාවට්ඨසභාවතොති අත්ථො. යෙ පන “තප්පරභාවො”ති පඨන්ති, තෙසං පච්චයායත්තචුත්තිදීපනතො තප්පරභාවො හෙතුසඬ්ඛාතස්ස සමයස්ස, තස්මා තස්ස පරායත්තචුත්තිදීපනතා චුත්තාති යොජනා. සමුදායායත්තතාදීපනෙ තප්පරො, තදෙකදෙසායත්තතාදීපනෙ තප්පරො න භොතිති ආහ “අතප්පරභාවතො”ති.

නනු ව තං තං උපාදාය පඤ්ඤන්තො කාලො වොහාරමත්තකො, සො කථං ආධාරො තත්ථ චුත්තධම්මානන්ති ආහ “කාලොපි හී”තිආදි. යදි කිරියාය කිරියන්තරලක්ඛණං භාවෙනභාවලක්ඛණං, කා පනෙන්ථ ලක්ඛණකිරියාති ආහ “ඉහාපි”තිආදි. ලක්ඛණභූතභාවයුත්තොති ඉති-සද්දො හෙතුඅත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මා සත්තාසඬ්ඛාතාය ලක්ඛණකිරියාය යුත්තො සමයො, තස්මා තත්ථ භූමිනිද්දෙසොති.

උද්දානතොති යදි සඬ්ඛෙපතොති අත්ථො. නනු ව අවසිට්ඨකිලෙසාදයො විය කිලෙසකාමොපි අස්සාදෙනබ්බතාය වත්ථුකාමෙ සමවරුද්ධො ඤාණං විය ඤෙයොති සඬ්ඛෙපතො එකොයෙව කාමො සියාති අනුයොගං සන්ධායාහ “කිලෙසකාමො”තිආදි. සහිතස්සාති විසයවිසයිභාවෙන අවට්ඨිතස්ස. “උද්දානතො ද්වෙ කාමා”ති කිඤ්චාපි සබ්බෙ කාමා උද්දිට්ඨා, “චතුත්තං අපායාන”න්තිආදිනා පන විසයස්ස විසෙසිතත්තා ඔරම්භාගියකිලෙසභූතො කාමරාගො ඉධ කිලෙසකාමොති ගහිතොති “තෙනා”තිආදිමාහ. වොදකො තස්ස අධිප්පායං අජානන්තො “නනු වා”තිආදිනා අනුයුඤ්ජති. ඉතරො පන “බහලකිලෙසස්සා”තිආදිනා අත්තතො අධිප්පායං විවරති.

කාමාවචරධම්මෙසු විමානකප්පරුක්ඛාදිප්පකාරෙසු පරිත්තකුසලාදියු වා. නනු ව “චතුත්තං අපායාන”න්ති විසයස්ස විසෙසිතත්තා රූපාරූපධාතුග්ගහණස්ස අසම්භවොයෙවාවි? න, “උද්දානතො ද්වෙ කාමා”ති නිරවසෙසතො කාමානං උද්දිට්ඨත්තා. උද්දිට්ඨෙපි හි කාමසම්මුදායෙ යථා තදෙකදෙසොව ගස්හති, තං දස්සෙතුං “දුට්ඨො”තිආදිමාහ. කාමරාගො පඤ්චකාමගුණිකො රාගො. කාමතණ්හා කාමාවචරධම්මවිසයා තණ්හා. නිරොධතණ්හා උච්ඡේදදිට්ඨිසහගතො රාගො. ඉධාති එකාදසවිධෙ පදෙසෙ. යදි අනවසෙසප්පවත්ති අධිප්පතො, “දුට්ඨොපෙසො”ති න වත්තබ්බං වත්ථුකාමෙකදෙසස්ස ඉධ අප්පවත්තනතොති අනුයොගෙන යෙභුය්‍යභාවතො අනවසෙසො විය අනවසෙසොති වා අත්ථො ගහෙනබ්බොති දස්සෙන්තො “වත්ථුකාමොපි”තිආදිමාහ. අනවසෙසසදිසතා වෙන්ථ සභාවහින්නස්ස කස්සවි අනවසෙසතො. එවඤ්ච කත්චාති කිලෙසකාමවත්ථුකාමානං අනවසෙසපරිපුණ්ණභාවෙන අභිලක්ඛිතත්තාති අත්ථො. වාසද්දස්ස රස්සත්තං කතන්ති කාමාවචරසද්දෙ හෙතුකත්තුඅත්ථො අත්තොතිතොති දස්සෙති.

විසයෙති වත්ථුස්මිං අභිධෙය්‍යත්ථෙති අත්ථො. නිමිත්තවිරහෙති එතෙන රුජ්ඣිසු කිරියා විභාගකරණාය, න අත්තකිරියායාති දස්සෙති. කුසලභාවන්ති ජාතකඛාහිතිකසුත්තඅභිධම්මපරියායෙන කථිතං කුසලත්තං. තස්සාති සුඛවිපාකභාවස්ස. තස්ස පච්චුපට්ඨානතං වත්තුකාමතායාති එතෙන “අනවප්පසුඛවිපාකලක්ඛණ”න්ති එත්ථ සුඛසද්දො ඉට්ඨපරියායො චුත්තොති දස්සෙති. සඤ්ඤාපඤ්ඤාකිව්චං සඤ්ඤාණකරණපටිච්ඡ්ඤානාති, තදුභයවිධුරා ආරම්මණුපලද්ධි “විජානාති”ති ඉමිනා වුවවතිති ආහ “සඤ්ඤා...පෙ.... ගහණ”න්ති. නනු ව එස්සාදිකිව්චතොපි විසිට්ඨකිව්චං විත්තන්ති? සච්චමෙතං, සො පන විසෙසො න තථා දුරවබොධො, යථා සඤ්ඤාපඤ්ඤාවඤ්ඤාණානන්ති සඤ්ඤාපඤ්ඤාකිව්චවිසිට්ඨලක්ඛණතාය විඤ්ඤාණලක්ඛණමාහ. අනන්තරධම්මානං පගුණබලවභාවස්ස කාරණභාවෙන පවත්තමානො සන්තානං විනොති නාම. තථාපවත්ති ව ආසෙවනපච්චයභාවොති ආහ “ආසෙවනපච්චයභාවෙන විනොති”ති.

විත්තකතමොති අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණකතමෙව. නානත්තාදීනං වචන්ථානන්ති එත්ථ වචන්ථානං පච්චෙකං යොජෙතබ්බං. වචන්ථානං පරිච්ඡේදො අසඬ්ඛරභාවො. තෙන ව ධම්මො නිච්ඡිතො නාම හොතිති ආහ “නිච්ඡිතතා”ති. ලිඬගනානත්තාදීනිති එත්ථ ඉත්ථිපුරිසසණ්ඨානවසෙන ලිඬගනානත්තං. දෙවමනුස්සතිරව්ඡානාදිවසෙන ඉත්ථිලිඬගස්ස පුට්ඨත්තං, තථා පුරිසලිඬගස්ස. දෙවාදිහෙදෙ ඉත්ථිලිඬගෙ පච්චෙකං නානත්තකායතාසඬ්ඛාතස්ස අඤ්ඤාමඤ්ඤාවිසදිසසභාවස්ස දෙසාදිහෙදහින්තස්ස ව විසෙසස්ස වසෙන පහෙදො වෙදිතබ්බො. තථා පුරිසලිඬගෙ. ලිඬගනිබ්බත්තකස්ස වා කම්මස්ස යථාචුත්තනානත්තාදිවසෙන ලිඬගස්ස නානත්තාදීනි යොජෙතබ්බාති. ලිඬගනානත්තාදියු පවත්තත්තා සඤ්ඤාදීනං නානත්තාදීනි. තෙනෙවාහ “කම්මනානත්තාදීහි නිබ්බත්තාති හි තාති”ති. අපදාදිනානාකරණදස්සනෙන ලිඬගනානත්තං දස්සිතං. තස්මිඤ්ච දස්සිතෙ සඤ්ඤානානත්තාදයො දස්සිතා එවාති ආවත්තති භවචක්කන්ති දස්සෙන්තො ආහ “අනාග...පෙ.... සට්ඨන්තො”ති. ඉත්ථිලිඬගපුරිසලිඬගාදි විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතස්ස රූපක්ඛන්ධස්ස සන්තිවෙසවිසෙසො. සඤ්ඤාසීසෙන වත්තාරො ඛන්ධා චුත්තා. වොහාරවචනෙන ව පඤ්චන්තං ඛන්ධානං වොහරිතබ්බභාවෙන පවත්ති දිපිතා, යා සා තණ්හාදිට්ඨිඅභිතිවෙසහෙතුති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “ලිඬගාදි...පෙ.... යොසානානී”ති ආහ.

“යෙ කෙච්චි, හික්ඛෙවෙ, ධම්මා අකුසලා අකුසලභාගියා, සබ්බෙතෙ මනොපුබ්බධිගමා”ති (අ. නි. 1.56-57), “මනොපුබ්බධිගමා ධම්මා”ති (ධ. ප. 1, 2) ව එවමාදිවචනතො විත්තහෙතුකං කම්මන්ති ආහ “කම්මඤ්ඤි විත්තතො නිබ්බත්ත”න්ති. යථාසඬ්ඛාන්ති කම්මතො ලිඬගං ලිඬගතො සඤ්ඤාති අත්ථො. න පුරිමචිකප්පෙ විය කම්මතො ලිඬගසඤ්ඤා ලිඬගතො ලිඬගසඤ්ඤාති උභයතො උභයප්පවත්තිදස්සනවසෙන. “හෙදං ගච්ඡන්ති ඉත්ථායං පුරිසොති වා”ති හෙදස්ස විසෙසිතත්තා ඉත්ථාදිභාවෙන වොහරිතබ්බභාවො ඉධ හෙදොති “ඉත්ථිපුරිසාදිවොහාරං ගච්ඡන්ති”ති චුත්තං. අද්ධද්වයවසෙනාති අතීතපච්චුප්පන්තද්ධද්වයවසෙන. ගුණාභිබ්‍යාපනං කිත්තිති ආහ “පත්ථවයසත”න්ති. කම්මනානාකරණෙන විනා කම්මනිබ්බත්තනානාකාරණභාවතො “කම්මපෙහි...පෙ.... නානාකරණ”න්ති චුත්තං. අවිපච්චනොකාසො අට්ඨානභූතා, ගතිකාලොපි වා. කාමාවචරං අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණං රූපධාතුයා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිං ජනෙන්වා අනොකාසතාය තදාරම්මණං අජනෙන්තං එත්ථ නිදස්සෙතබ්බං. එකච්චවිත්තකරණස්ස අධිප්පෙතත්තා වක්ඛාදිවෙකල්ලෙන වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං අජනකං කම්මවිඤ්ඤාණං අවසෙසපච්චයවිකලෙ අනොගධං දට්ඨබ්බං.

තදපි කාලගතිපයොගාදීති ආදි-සද්දෙන සඬගහිතන්ති. එත්ථ ව “සහකාරිකාරණවිකලං විපාකස්ස අවිචන්තං ඔකාසමෙව න ලහති, ඉතරං විපාකකදෙසස්ස ලද්ධොකාසන්ති, ඉදමෙනෙසං නානත්ත”න්ති වදන්ති, තං විපාකස්ස ඔකාසලාභෙ සති සභායකාරණවිකලතාව නත්ථිති අධිප්පායෙන චුත්තං.

භවතු තාව භවිත්වා අපගතං භූතාපගතං, අනුභවිත්වා අපගතං පන කථන්ති ආහ “අනුභූතභූතා”තිආදි. තෙන අනුභූත-සද්දෙන යො අත්ථො චුච්චති, තස්ස භූත-සද්දොයෙව වාවකො, න අනු-සද්දො, අනු-සද්දො පන ජොතකොති දස්සෙති. සාඛාහඬගසදිසා හි නිපාතොපසග්ගාති. කිරියාවිසෙසකත්තඤ්ච උපසග්ගානං අනෙකත්ථත්තා ධාතුසද්දානං තෙහි වත්තබ්බවිසෙසස්ස ජොතනභාවෙනෙව අවච්ඡින්නන්ති යත්තකා ධාතුසද්දෙන අභිධාතබ්බා අත්ථවිසෙසා, තෙසං යං සාමඤ්ඤං අවිසෙසො, තස්ස විසෙසෙ අවට්ඨාපනං තස්ස තස්ස විසෙසස්ස ජොතනමෙවාති ආහ “සාමඤ්ඤං...පෙ.... විසෙසියති”ති. අනුභූත-සද්දො බහුලං කම්මත්ථෙව එව දිස්සති තස්ස ඉධ කත්තුඅත්ථවාචිතං දස්සෙතුං “අනුභූතසද්දො වා”තිආදිමාහ. සතිපි සබ්බෙසං චිත්තුප්පාදානං සවෙදයිතභාවතො ආරම්මණානුභවතො, සවිපල්ලාසෙ පන සන්තානෙ චිත්තාභිසඬබ්බාරවසෙන පවත්තිතො අබ්බාකතෙහි විසිට්ඨො කුසලාකුසලානං සාතිසයො විසයානුභවනාකාරොති අයමත්ථො ඉධාධිප්පෙතොති දස්සෙන්නො “චත්තුං අධිප්පායවසෙනා”ති ආහ. භූතාපගතභාවාභිධානාධිප්පායෙනාති කුසලාකුසලස්ස ආකඬ්ඨනුපායමාහ.

උප්පතිතකිච්චතිප්පාදනතො උප්පතිතසදිසත්තා “උප්පතිත”න්ති චුත්තං. උප්පජ්ජිතුං ආරද්ධොති අනාගතස්සපි තස්සෙව උප්පන්න-සද්දෙන චුත්තතාය කාරණමාහ. එත්ථ ව රජ්ජනාදිවසෙන ආරම්මණරසානුභවනං සාතිසයන්ති අකුසලඤ්ච කුසලඤ්ච උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධතාසාමඤ්ඤෙන “සබ්බසඬබ්බං භූතාපගත”න්ති චුත්තං. සම්මොභවිතොදනියං පන “විපාකානුභවනවසෙන තදාරම්මණං. අවිපක්කවිපාකස්ස සබ්බථා අවිගතත්තා භවිත්වා විගතතාමත්තවසෙනකම්මඤ්ච භූතාපගත”න්ති චුත්තං. තෙනෙව තත්ථ ඔකාසකතුප්පන්නන්ති විපාකමෙවාහ. ඉධ පන කම්මමිති. ආරම්මණකරණවසෙන භවති එත්ථ කිලෙසජාතන්ති භූමීති චුත්තා උපාදානක්ඛන්ධා. අග්ගිආහිතො වියාති භූමිලද්ධන්ති වත්තබ්බතාය උපායං දස්සෙති. එතෙනාති කම්මං. එතස්සාති විපාකො චුත්තොති දට්ඨබ්බං.

අවික්ඛම්භිතත්තාති අවිනොදිතත්තා. සභූමියන්ති සකභූමියං. විච්ඡින්නදිත්වාති පුන උප්පජ්ජිතුං අදත්වා. බණත්තයෙකදෙසගතං බණත්තයගතන්ති චුත්තන්ති යථාචුත්තස්ස උදාහරණස්ස උපවාරභාවමාහ. තෙන උප්පන්නා ධම්මා පච්චුප්පන්නා ධම්මාති ඉදමෙත්ථ උදාහරණං යුත්තන්ති දස්සෙති. පධානෙනාති පධානභාවෙන. දෙසනාය චිත්තං පුබ්බඬගමන්ති ලොකියධම්මෙ දෙසෙනබ්බෙ චිත්තං පුබ්බඬගමං කත්වා දෙසනා භගවතා උචිතාති දස්සෙති. ධම්මසභාවං වා සන්ධායාති ලොකියධම්මානං අයං සභාවො යදිදං තෙ චිත්තප්පෙට්ඨකා චිත්තපුබ්බඬගමා පවත්තන්තිති දස්සෙති. තෙන තෙසං තථාදෙසනාය කාරණමාහ, සබ්බෙ අකුසලා ධම්මා චිත්තවජ්ජාති අත්ථො. කෙච්ඡි පදකාරා. එස්සාදයොපිති පි-සද්දෙන රාගාදයො සම්පිණ්ඩෙති. කාලභෙදාභාවෙපි පච්චයභාවෙන අපෙක්ඛිතො ධම්මො පුරිමනිප්පන්නො විය වොහරියතිති ආහ “පට්ඨං උප්පන්නො වියා”ති. අනුපවරිතමෙවස්ස පුබ්බඬගමභාවං දස්සෙතුං “අනන්තරපච්චයමන”න්තිආදි චුත්තං. “බිණා භවනෙත්ති”තිආදිවචනතො (දී. නි. 2.155; නෙත්ති. 114) නෙත්තිභූතාය තණ්හාය යුත්තං චිත්තං නායකන්ති ආහ “තණ්හාසම්පයුත්තං වා”ති.

“යං තස්මිං සමයෙ වෙනසිකං සාත”න්ති නිද්දිට්ඨත්තා සොමනස්සවෙදනා සාතසභාවාති ආහ “සභාවවසෙන චුත්ත”න්ති. නිප්පරියායෙන මධුර-සද්දො රසවිසෙසපරියායො, ඉට්ඨභාවසාමඤ්ඤෙන ඉධ උපවාරෙන චුත්තොතිආහ “මධුරං වියා”ති. පරමත්ථතො තණ්හාවිනිමුත්තො නන්දිරාගො නන්දිරාගභාවො වා නත්ථිති “න එත්ථ සම්පයොගවසෙන සහගතභාවො අත්ථි”ති, “නන්දිරාගසහගතා”ති ව චුච්චති. තෙන විඤ්ඤායති “සහගතසද්දො තණ්හාය නන්දිරාගභාවං ජොතෙති”ති. අවත්ථාවිසෙසවාචකො වා සහ-සද්දො “සනිදස්සනා”තිආදිසු විය, සබ්බාසුපි අවත්ථාසු නන්දිරාගසභාවාවිපහනදිපනවසෙන නන්දිරාගභාවං ගතා නන්දිරාගසහගතාති තණ්හා චුත්තා. ගත-සද්දස්ස වා “දිට්ඨිගත”න්තිආදිසු විය අත්ථන්තරාභාවතො නන්දිරාගසභාවා තණ්හා “නන්දිරාගසහගතා”ති චුත්තා, නන්දිරාගසභාවාති අත්ථො. ඉධාපිති ඉමිස්සං අට්ඨකථායං. ඉමස්මිම්පි පදෙති “සොමනස්සසහගත”න්ති එතස්මිම්පි පදෙ. අයමෙවත්ථොති සංසට්ඨො එව. යථාදස්සිතසංසට්ඨසද්දොති අත්ථුද්ධාරප්පසඬගෙන පාළිතො අට්ඨකථාය ආගතසංසට්ඨසද්දො. සහජාතෙති සහජාතත්ථෙව.

කාලවිසෙසානපෙක්ඛො කම්මසාධනො ආහට්ඨ-සද්දො භාසිතපරියායොති දස්සෙන්නො ආහ “අභාසිතබ්බතා අනාහට්ඨතා”ති. පාළියන්ති ඉමිස්සා පට්ඨචිත්තුප්පාදපාළියං. අභාසිතත්තා එවාති අසඬබ්බාරිකභාවස්ස අචුත්තත්තා එව. කාරණපරියායත්තා වත්ථුසද්දස්ස පච්චයභාවසාමඤ්ඤෙන ද්වාරභූතධම්මානම්පි සියා වත්ථුපරියායොති ආහ “ද්වාරං වත්ථුති චුත්ත”න්ති. තෙන වත්ථු විය වත්ථුති දස්සෙති. මනොද්වාරභූතා ධම්මා යෙභුයොන භදයවත්ථුනා සහ වරන්තිති ද්වාරෙන...පෙ.... භදයවත්ථු චුත්තන්ති ආහ යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති. සකිච්චභාවෙනාති අත්තනො කිච්චභාවෙන, කිච්චසහිතතාය වා. අඤ්ඤාසාධාරණොති ස-සද්දස්ස අත්ථමාහ. සකො හි රසො සරසොති.

අනන්තරචිත්තභෙතුකත්තා චිත්තස්ස එකසමුට්ඨානතා චුත්තා, සහජාතචිත්තඑස්සභෙතුකත්තා වෙනසිකානං ද්විසමුට්ඨානතා. “චිත්තසමුට්ඨානා ධම්මා, පුට්ඨො භික්ඛවෙ වෙදෙති, පුට්ඨො සඤ්ජානාති, පුට්ඨො වෙනෙති”ති (සං. නි. 4.93) හි චුත්තං.

සුමුරජාදිගුපත්ති අණුනප්පාරිපමාන. පරමාණුරූපෙ පන චත්තබ්බමෙව නත්ථි. චත්ථුපරිත්තතායාති එතෙන අනෙකකලාපගතාති බහුතියෙව රූපායනනාති සමුදිනාති සංභවිවකාරිතාය සිව්කුබ්බහනඤායෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයො, න එකං කතිපයාති වාති දස්සෙති. නනු ව එවං සන්තෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණං සමුදායාරම්මණං ආපජ්ජති? නාපජ්ජති සමුදායස්සෙව අභාවතො. න හි පරමත්ථතො සමුදායො නාම කොචි අත්ථි. චණ්ණායනනමෙව හි යත්තකං යොග්‍යදෙසෙ අවට්ඨිතං, සති පච්චයන්තරසමායොගෙ තත්තකං යථාචුත්තෙන ඤායෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයො හොති අවිකප්පකත්තා තස්ස. තදභිනිහටං පන මනොවිඤ්ඤාණං අනෙකක්ඛත්තුං උප්පජ්ජමානං පුරිමසිද්ධකප්පනාවසෙන සමුභාකාරෙන සණ්ඨානාදිආකාරෙන ව පවත්තති කිං චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස එකං චණ්ණායනනං ආරම්මණං, උදාහු අනෙකානිති න වොදෙනබ්බමෙනං. න හි පච්චක්ඛවිසයෙ යුත්තිමග්ගනා යුත්තා. කිඤ්ච හියො ආච්ඡරාසධිසාතක්ඛණෙන අනෙකකොට්ඨසධ්ධාය චිත්තූප්පත්තියා පවත්තනතො චිත්තස්ස ලහුපරිවත්තියා සමානෙපි සට්ඨරාචාදිචණ්ණානං යොග්‍යදෙසාවට්ඨානෙ පුරිමමනසිකාරානුරූපං “සට්ඨා”ති වා “සරාවො”ති වා පඨමං තාව එකො මනොවිඤ්ඤාණසන්තානෙන පරිච්ඡිජ්ජති, පච්ඡා ඉතරො චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිථියා බාවහිතෙනාති අවිසෙසවිදුතාය පන සට්ඨරාචාදිචුද්ධියා අභෙදාපත්තිපරිකප්පනාති. ඊදිසිපෙත්ථ වොදනා අවොදනාති දට්ඨබ්බා. බණ්ණපරිත්තතායාති පබ්බතකිංඤ්ඤාණස්ස ඉත්තරතාය. පබ්බතවසෙන හි පච්චෙකං රූපාරූපධම්මා විරොධිඅවිරොධිපච්චයසමායොගෙ ලහුං දන්ධඤ්ච නිරුජ්ඣනතො පරිත්තකාලා දීඝකාලා ව හොන්ති, සභාවලක්ඛණවසෙන පන එකපරිච්ඡෙදා එවාති. යථා ව රූපායනනං, එවං ඉතරානිපි. සද්දාදයොපි හි චත්ථුපරිත්තතාදිභාවෙන ලබ්භන්තිති. අවිච්ඡාදිතාදිතායාති ආදි-සද්දෙන අනාවජ්ජනං කෙනචි පටිච්ඡන්තතාති එවමාදිං සධිගණ්හාති. විසයිධම්මං විසෙසතො සිනොති බන්ධනීති විසයොති අනඤ්ඤත්ථභාවාපෙක්ඛො විසයොති ආහ “විසයො අනඤ්ඤත්ථභාවො”ති. න හි චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදයො රූපායනනාදිතො අඤ්ඤස්මිං ආරම්මණෙ පවත්තන්තිති. ගාවො වරන්ති එත්ථාති ගොවරො, ගොවරො වියාති ගොවරොති සම්බහුලවාරිතාපෙක්ඛො ගොවරොති ආහ “ගොවරො තත්ථ වරණො”ති. බහුලඤ්ච චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිහි රූපාදයො ගස්භන්ති, න තථා මනොවිඤ්ඤාණෙනාති. තෙසන්ති මනොවිඤ්ඤාණෙන ගස්භමානානං රූපායනනාදිනං. “වචනස්ස අනුපපත්තිතො”ති කස්මා චුත්තං, නනු පඤ්චද්වාරෙ පවත්තමනොවිඤ්ඤාණධාතුං සන්ධාය තෙසං ගොවරවිසයං පච්චනුහොතිති වචනං උපපජ්ජතියෙවාති? න, නියමාභාවතො. න හි පඤ්චද්වාරාභිනිහටංයෙව මනො ඉධ “මනො”ති චුත්තන්ති නියමහෙතු අත්ථිති, එතංයෙව වා වොදනං මනසි කත්වා දිබ්බචක්ඛුඤ්ඤාදිග්ගහණං කතං. එවංචණ්ණොතිආදිවචනතො පුබ්බෙතිවාසආදීතානාගතංසඤ්ඤාණාදයොපි ඉධ සම්භවන්ති. ඉතරථාති රූපං සද්දන්තිආදිනා.

භොජන ...පෙ.... උප්පාභාදීහිති ඉදං යාය කම්මඤ්ඤතාය රූපකායස්ස කල්ලතා හොති, තස්සා පච්චයනිදස්සනං. භොජනෙ හි සම්මාපරිණතෙ සප්පායෙ ව උතුභොජනෙ සම්මුපයුත්තෙ සම්මාපයොගසධ්ධානෙ කායිකචෙතසිකචීරියෙ ව සමාරද්ධෙ ලහුතාදිසබ්භාවෙන කායො කම්මක්ඛමො හොති සබ්බකිරියානුකූලොති. අථ වා භොජන...පෙ.... උප්පාභාදීහිති ඉදං කායස්ස කල්‍යානාය විය උපද්ද්වතායපි කාරණවචනං. විසමභොජනාපරිණාමාදිතො හි කායස්ස උපද්දවකරා වාතාදයො උප්පජ්ජන්තිති. අනුචත්තන්තස්සාති පදං “ජයං වෙරං පසවති”තිආදීසු (ධ. ප. 201) විය හෙතුඅත්ථවසෙන වෙදිතබ්බං. ජාගරණනිමිත්තඤ්ච ඉධ අනුචත්තනං අධිප්පෙතන්ති. අථ වා අනුචත්තන්තස්සාති ඉදං පකතියා දිට්ඨාදිවසෙන ආපාඨගමනුපනිස්සයානං කල්‍යානාදිතිබ්බත්තානං කායිකසුඛාදීනං සම්භවදස්සනං. කායකල්‍යානාදිං අනුචත්තන්තස්ස හි යථාචුත්තඋපනිස්සයාභොගාභාවෙන චුත්තප්පකාරං ආපාඨගමනං න සියාති. යථානුභූතෙ රූපාදිවිසයෙ චිත්තස්ස යපනං ආවජ්ජනං චිත්තපණ්දහනං. යථානුභූතෙන රූපාදිනා සදිසං අසදිසං සම්බන්ධඤ්ච සදිසාසදිසසම්බන්ධං, තස්ස දස්සනාදි සදිසාසදිසසම්බන්ධදස්සනාදි, චිත්තපණ්දහනඤ්ච සදිසාසදිස...පෙ.... දස්සනාදි ව චිත්ත...පෙ.... දස්සනාදයො තෙ පච්චයාති යොජෙනබ්බං. ධාතුක්ඛොභාදීති ආදි-සද්දෙන දෙවතුපසංභාරාදිං සධිගණ්හාති. තංසදිසතා දිට්ඨසුතසදිසතා. තංසම්පයුත්තතා දිට්ඨසුතපටිබ්බතා. කෙනචි චුත්තෙති ඉමිනා සද්ධාය අනුස්සවනිබ්බත්තනං ආහ. ආකාරවිචාරණන්ති තෙසං තෙසං අත්ථානං උපට්ඨානාකාරවිචාරණං. කත්ථචි අත්ථෙ.

නියමිතස්සාති කුසලමෙව මයා උප්පාදෙනබ්බන්ති එවං නියමිතස්ස. පසාදසිනෙභාභාවො දොසබහුලතාය හොතිති ලුඬසුග්ගලා දොසබහුලාති ආහ.

ආයතනභාවතොති කාරණභාවතො.

විජ්ජමානචත්ථුස්මිත්ති එතෙන “විනාපි දෙය්‍යධම්මපරිච්චාවගෙන චිත්තූප්පාදමත්තෙනෙව දානමයං කුසලං උපවිතං හොති”ති කෙසඤ්චි අතිධාවනං නිවත්තිතං හොතිති.

ධම්මසවනස්ස ඝොසනං ධම්මසවනඝොසනං. තස්සාති “සද්දදානං දස්සාමි”ති සද්දචත්ථුනං යානකරණභෙරිආදීනං සසද්දප්පවත්තිකරණස්ස. චිත්තනං තථා තථා චිත්තූප්පාදනං. අඤ්ඤත්ථාති සුත්තෙසු. අපරත්ථාති අභිධම්මපදෙසු. අපරියාපන්නාති පදස්ස අත්ථවණ්ණනා “පරිභොගරසො”තිආදිකාය අත්ථවණ්ණනාය පරතො බහුසු පොත්ථකෙසු ලිඛියති, යථායානෙයෙව පන ආනෙත්වා චිත්තබ්බා. තත්ථ පරමත්ථතො අවිජ්ජමානත්තා ලක්ඛණපඤ්ඤන්තියො අඤ්ඤායතනත්තා ජ අප්ඤ්ඤන්තිකායනනාති අසධිගහිතා ධම්මායතනෙනාති යොජෙනබ්බං.

“එකද්වාරිකකම්මං අඤ්ඤස්මිං ද්වාරෙ උප්පජ්ජති” ති කස්මා චුත්තං, නනු රූපාදිසු එකාරම්මණං චිත්තං යථා න අඤ්ඤාරම්මණං හොති චිත්තවිසෙසස්ස අධිප්පෙනත්තා, එවං කම්මවිසෙසෙ අධිප්පෙන කායද්වාරාදිසු එකද්වාරිකකම්මං අඤ්ඤස්මිං ද්වාරෙ න උප්පජ්ජති තත්ථෙව පරියොසිතත්තා, අථ කම්මසාමඤ්ඤං අධිප්පෙන, රූපාදිසු එකාරම්මණන්ති ඉදං උදාහරණං න සියාති? න, අසදිසභාවච්ඡාදනවසෙන උදාහරත්තා, ඉතරථා මනොවිඤ්ඤාණභූතං ඉදං චිත්තං ඡසුපි විසයෙසු පවත්තනතො අනිඛද්ධාරම්මණන්ති ආරම්මණං සදිසුදාහරණභාවෙන චුවචෙය්‍ය ආරම්මණං විය ද්වාරම්පි අනිඛද්ධන්ති. යස්මා පන සතිපි කම්මානං ද්වාරන්තරවරණෙ යෙභුයොන චුත්තියා තබ්බහුලචුත්තියා ව ද්වාරකම්මානං අඤ්ඤමඤ්ඤං වචන්ථානං වක්ඛති, තස්මා පාණාතිපාතාදිභාවසාමඤ්ඤෙන කම්මං එකත්තනායවසෙන ගහෙත්වා තස්ස වච්ඡාදාදිසු පවත්තිසබ්භාවතො කම්මස්ස අනිඛද්ධන්තාති චුත්තන්ති ආහ

“කායද්වාරාදිසු එකද්වාරිකකම්මං අඤ්ඤස්මිං ද්වාරෙ න උප්පජ්ජති” ති. රූපාදිසු පන එකාරම්මණං චිත්තං තෙනෙවාරම්මණෙන පරිච්ඡින්නන්ති විසිට්ඨමෙව ගතිතන්ති ආරම්මණමෙව නිඛද්ධන්ති චුත්තන්ති චිත්තවිසෙසො එව ගතිතො, න චිත්තසාමඤ්ඤං. “නනු ච රූපාරම්මණං වා...පෙ.... ධම්මාරම්මණං වා යං යං වා පනා” ති ආරම්මණම්පි අනියමෙනෙව චුත්තන්ති? සච්චමෙන, තත්ථ පන යං රූපාදිසු එකාරම්මණං චිත්තං, තං තෙන විනා නප්පවත්තති, කම්මං පන කායද්වාරිකාදිභෙදං වච්ඡාදාදිසු න නප්පවත්තති ඉමස්ස විසෙසස්ස ජොතනත්ථං පාළියං ආරම්මණමෙව ගතිතං, ද්වාරං න ගතිතන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති “ආරම්මණමෙව නිඛද්ධ” තිආදිනා. වච්ඡාදෙ උප්පජ්ජමානම්පි පාණාතිපාතාදිති අත්ථො.

කාමාවචරකුසලං

කායකම්මද්වාරකථාවණ්ණනා

කම්මද්වාරානන්තිආදිනා පකාසෙතබ්බස්ස සරූපං පකාසනුපායඤ්ච දස්සෙති. නියතරූපරූපවසෙනාති ධම්මසඬ්ඛගහෙ නිද්දිට්ඨතියතරූපරූපවසෙන. අඤ්ඤථා කම්මසමුට්ඨාතිකාකායෙ හදයවත්ථුපි ගහෙතබ්බං සියා. එකසත්තතිපරියාපන්නො උපාදින්නකායො ඉධ ගතිතොති වක්ඛායතනාදීති චුත්තෙසු එකො භාවො හදයවත්ථු ව ගතිතන්ති න සක්කා වත්තුං “වක්ඛායතනාදීති ජීවිතපරියන්තාති” ති සන්නිවෙසස්ස විභාවිතත්තා.

විප්ඵන්දමානවණ්ණග්ගහණානන්තරං විඤ්ඤත්තිග්ගහණස්ස ඉච්ඡිතත්තා වලනාකාරාව වායොධාතු විඤ්ඤත්තිවිකාරසහිතාති කදාපි ආසඬ්ඛකෙය්‍යාති තන්තිචිත්තනත්ථං “පට්ඨමජ්ඣමසමුට්ඨිතා” ති ආහ. දෙසන්තරූපත්තිහෙතුභාවෙන වාලෙතුන්ති එතෙන දෙසන්තරූපත්ති වලනං, තංනිමිත්තෙ ව කත්තුභාවො උපවරිතොති දස්සෙති, අඤ්ඤථා ඛණිකතා අබ්‍යාපාරතා ව ධම්මානං න සම්භවෙය්‍යාති. තදභිමුඛභාවවිකාරවතීති තංදිසමභිමුඛො තදභිමුඛො, තස්ස භාවො තදභිමුඛභාවො, සො එව විකාරො, තංසමඬ්ඛිති වායොධාතු තදභිමුඛභාවවිකාරවතී. ඉදානි තදභිමුඛභාවවිකාර රස්ස විඤ්ඤත්තිභාවං දස්සෙන්නො ආහ “අධිප්පායසහභාවී” තිආදි. එවඤ්ච කත්ථාතිආදිනා ඉමස්සා අත්ථවණ්ණනාය ලද්ධගුණං දස්සෙති. තත්ථ ආවජ්ජනස්සාති මනොද්වාරාවජ්ජනස්ස. යතො ඛාත්තිංසාතිආදිනා තස්ස විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකතා න සක්කා පටිසෙධෙතුන්ති දස්සෙති.

පච්චයො හවිතුං සමත්ථොති එතෙන යථාචුත්තවායොධාතූයා ථම්හනවලනසඬ්ඛාතකිච්චනිප්ථාදෙන තස්ස ආකාරවිසෙසස්ස සහකාරිකාරණභාවමාහ. අනිදස්සනසප්පට්ඨිතාදයො විය මහාභූතානං අවන්ථාවිසෙසමත්තං සො ආකාරවිසෙසොති පරමත්ථතො න කිඤ්චි හොතිති “පරමත්ථතො අභාවං දස්සෙති” ති ආහ. පරමත්ථතො චිත්තසමුට්ඨානභාවො පටිසෙධිතො. කම්මසමුට්ඨානාදිභාවස්ස පන සම්භවොයෙව නත්ථීති යථාචුත්තවිකාරස්ස පරමත්ථතො සබ්භාවෙ නකුතොවිසමුට්ඨිතත්තා අප්පච්චයත්තං ආපන්නං. න හි රූපං අප්පච්චයං අත්ථී, අප්පච්චයත්තෙ ව සති නිවච්ඡාදො ආපජ්ජති, න ව නිබ්බානවජ්ජො අත්ථො සභාවධම්මො නිව්ච්චො අත්ථී. චිත්තසමුට්ඨානභාවො වියාති විඤ්ඤත්තියා චිත්තසමුට්ඨානඋපාදාරූපභාවො උපවාරසිද්ධොති දස්සෙති.

විඤ්ඤත්තියා කරණභූතාය. යං කරණන්ති යං චිත්තකිරියං චිත්තබ්‍යාපාරං. විඤ්ඤත්තියා විඤ්ඤාතත්තන්ති ඉදමෙස කාරෙතිති යදෙන අධිප්පායච්ඡාවනං, එතං විඤ්ඤත්තිවිකාරරහිතෙසු රුක්ඛවලනාදිසු න දිට්ඨං, හත්ථවලනාදිසු පන දිට්ඨං, තස්මා විප්ඵන්දමානවණ්ණචිත්තිමුත්තො කොචි විකාරො අත්ථී කායිකකරණසඬ්ඛාතස්ස අධිප්පායස්ස ඤාපකොති විඤ්ඤායති. ඤාපකො ව හෙතු ඤාපෙනබ්බමත්ථං සයං ඤාතොයෙව ඤාපෙති, න සබ්භාවමත්තෙනාති වණ්ණග්ගහණානන්තරං විකාරග්ගහණම්පි විඤ්ඤායති. තථා හි විසයභාවමාපන්නො එව සද්දො අත්ථං පකාසෙති, නෙතරො. තෙනෙවාහ “න හි විඤ්ඤත්ති” තිආදි. යදි පන චිත්තජරූපානං වලනාකාරො විඤ්ඤත්ති, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස විප්ඵන්දමානවණ්ණාරම්මණත්තා තෙනපි සා ගතිතා සියාති ආසඬ්ඛකාය නිවත්තනත්ථං ආහ “වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්සා” තිආදි.

තාලපණ්ණාදිරූපානීතිආදිනාපි විඤ්ඤත්තියා විඤ්ඤාතබ්බතං මනොවිඤ්ඤාණෙනෙව ව විඤ්ඤාතබ්බතං දස්සෙති. සඤ්ජානාති එතෙනාති සඤ්ඤාණං, තස්ස උදකාදිතො සඤ්ඤාණං තංසඤ්ඤාණං, තස්ස ආකාරො තංසඤ්ඤාණාකාරො, උදකාදිසභවාරිප්පකාරො ව සො තංසඤ්ඤාණාකාරො වාති උදකා...පෙ.... කාරො, තං ගහෙත්වා ජානිත්වා. තදාකාරස්සාති උදකාදිඤාපනාකාරස්ස. යදි යථාචුත්තවිකාරග්ගහණංයෙව කාරණං

අධිප්‍රායග්ගහණය, අප කස්මා අග්ගහිතසධිකෙතස්ස අධිප්‍රායග්ගහණං න භොතිති? න කෙවලං විකාරග්ගහණමෙව අධිප්‍රායග්ගහණස්ස කාරණං, කිඤ්චරහිති ආහ “එතස්ස පනා”තිආදි.

අප පනාතිආදිනා විඤ්ඤත්තියා අනුමානෙන ගහෙනබ්බතං දස්සෙති. සාධිප්‍රාය...පෙ.... නන්තරන්ති අධිප්‍රායසහිතවිකාරෙන සහජාතවණ්ණායතනග්ගහණසධිබ්බතස්ස වක්ඛ්‍යද්වාරිකවිඤ්ඤාණසන්තානස්ස අනන්තරං. අධිප්‍රායග්ගහණස්සාති අධිප්‍රායවචන්ථාපකස්ස තතියවාරෙ ජවනස්ස. අධිප්‍රායසහභූ විකාරාභාවෙ අභාවතොති එතෙන යථාචුත්තවිකාරං අධිප්‍රායග්ගහණෙන අනුමිනොති. එවං සතීතිආදිනා යථානුමිතමත්ථං නිගමනවසෙන දස්සෙති. තත්ථ උදකාදිග්ගහණෙනෙවාති තාලපණ්ණාදිනං වණ්ණග්ගහණානන්තරෙන පුරිමසිද්ධසම්බන්ධානුග්ගහිතෙන උදකාදිනං තත්ථ අත්ථිභාවච්ජානනෙනෙව. යථා තාලපණ්ණාදිනං උදකාදිසහවාරිප්පකාරනං සඤ්ඤාණාකාරො විඤ්ඤානොයෙව භොති නානන්තරියකත්තා, එවං විජ්ජන්දමානවණ්ණග්ගහණානන්තරෙන පුරිමසිද්ධසම්බන්ධානුග්ගහිතෙන ගන්තුකාමතාදිඅධිප්‍රායච්ජානනෙනෙව විඤ්ඤත්ති විඤ්ඤාතා භොති තදභාවෙ අභාවතොති උපමායොජනා.

සභාවභූතන්ති අන්වත්ථභූතං. ද්විධාති විඤ්ඤාපනතො විඤ්ඤෙය්‍යතො ව. කායවිඤ්ඤත්තියා තථාපවත්තමානාය චෙතනාසධිබ්බතස්ස කම්මස්ස කායකම්මභාවො නිජ්ජප්පති තාය උපලක්ඛිතබ්බත්තා, න පන චතුර්විසතියා පච්චයෙසු කෙනචි පච්චයභාවතොති දස්සෙන්නො “තස්මිං ද්වාරෙ සිද්ධා”තිආදිමාහ. තෙන වච්ච්චාරුප්පන්තාපි පාණාතිපාතාදියො සධිගහිතාති තෙසං සධිගහිතභාවං දස්සෙති. අප වා කායද්වාරුප්පන්තාය කායකම්මභූතාය චෙතනාය වසෙන “තෙන ද්වාරෙන විඤ්ඤාතබ්බතාවතො”ති චුත්තං, තස්සායෙව ද්වාරන්තරුප්පන්තාය වසෙන “තෙන ද්වාරෙන නාමලාභතො”ති. මනොද්වාරාවජ්ජනස්සපි විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකභාවො නිවිජ්ජිතොති “එකාදසන්තං කිරියවිත්තාන”න්ති ආහ.

ද්වාරන්තරවාරිතොති ද්වාරන්තරභාවෙන පවත්තකා. ද්වාරසම්භෙදාති ද්වාරානං සධිකරණතො. ද්වාරානඤ්ඤි ද්වාරන්තරභාවජ්ජන්තියා සති කායද්වාරස්ස වච්ච්චාරාදිභාවො, වච්ච්චාරස්ස ව කායද්වාරාදිභාවො ආපජ්ජතිති තංතංද්වාරුප්පන්තකම්මානම්පි සධිකරො සියා. තෙනාහ “කම්මසම්භෙදොපි”ති. එවං සති කායකම්මං...පෙ.... වචන්ථානං න සියා. යදි කම්මාති කම්මන්තරවාරිති භොන්ති, කායකම්මාදිකස්ස වච්ච්චාරාදිකභාවාපත්තිතො “කම්මසම්භෙදා ද්වාරසම්භෙදොපි”ති කායකම්මං කායකම්මද්වාරන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤවචන්ථානං න සියාති ඉමමත්ථමාහ “කම්මානම්පි කම්මන්තරවරණෙ එසෙව නයො”ති. කම්මන්තරවරණං කම්මන්තරුප්පලක්ඛණතා. තෙනෙවාහ “ද්වාරභාවෙනා”ති. ද්වාරන්තරවරණං ද්වාරන්තරුප්පත්ති. ද්වාරෙති අත්තතො ද්වාරෙ. අඤ්ඤස්මිත්ති ද්වාරන්තරෙ. කම්මානිති තංතංද්වාරිකකම්මානි. අඤ්ඤාතිති අඤ්ඤද්වාරිකකම්මානි. ද්වාරෙ ද්වාරානි න වරන්තිති ද්වාරන්තරභාවෙන නජ්ජවත්තන්ති, ද්වාරන්තරං වා න සධිකමන්ති. කිඤ්චාපි විඤ්ඤත්තියා චතුර්විසතියා පච්චයෙසු යෙන කෙනචි පච්චයෙන චෙතනාය පච්චයභාවො නත්ථි, තථා පන විඤ්ඤත්තියා පවත්තමානාය එව පාණාතිපාතාදි භොති, නාඤ්ඤථාති සියා විඤ්ඤත්තියා භෙතුභාවො චෙතනායාති චුත්තං “ද්වාරෙහි කාරණභූතෙහි”ති. කායකම්මං වච්ච්චාරානිති කම්මවචන්ථානස්සෙව වා කාරණභාවං සන්ධාය “ද්වාරෙහි කාරණභූතෙහි”ති චුත්තං. යදිපි “ද්වාරෙහි කම්මානි”ති චුත්තං, “අඤ්ඤමඤ්ඤං වචන්ථිතා”ති පන චුත්තත්තා කම්මෙහිපි ද්වාරානි වචන්ථිතානිති අයමත්ථොපි සිද්ධොයෙවාති දස්සෙතුං “න කෙවල”න්තිආදි චුත්තං. අද්වාරවාරිහිති ද්වාරානං සයං වචන්ථිතභාවමාහ, න පන අවචන්ථානං, වචන්ථානමෙවාති අධිප්‍රායො. ඉදානි තං වචන්ථානං විභාවෙති කම්මානපෙක්ඛාතිආදිනා. තත්ථ සමයනියමිතෙන විත්තෙන සමයො විය ද්වාරනියමිතෙහි කම්මෙහි ද්වාරානි නියමිතානිති අයං සධිබ්බෙපත්ථො.

එවංසභාවත්තාති ද්වාරභූතෙහි කායාදිහි උපලක්ඛණියසභාවත්තා. ආණත්ති...පෙ.... මානස්සාති කායවච්ච්චාරානං වච්ච්චාරායවිඤ්ඤත්තිහි පකාසෙනබ්බතං ආහ. කායාදිහිති කායවච්ච්චාරායවිඤ්ඤත්තිහි. තස්මාති යස්මා ද්වාරන්තරෙ වරන්තානිපි කම්මානි සකෙන ද්වාරෙන උපලක්ඛිතානෙව වරන්ති, තස්මා. නාපි කම්මං ද්වාරස්සාති යස්මිං ද්වාරන්තරෙ කම්මං වරති, තස්ස ද්වාරස්ස අනත්තනියස්ස. තංතංද්වාරමෙවාති සකද්වාරමෙව. කම්මස්සාති සකසකකම්මස්ස. යදි කම්මෙහි ද්වාරානි වචන්ථිතානි, “කම්මස්ස අනිබ්බන්තා”ති ඉදං කථං නියතිති ආහ “පුබ්බෙ පනා”තිආදි.

සාති විඤ්ඤත්ති. තස්සාති කම්මස්ස. කෙනචි පකාරෙනාති චතුර්විසතියා පච්චයජ්ජකාරෙසු කෙනචි පකාරෙන. තංසහජාතාති එතෙන කායවිඤ්ඤත්තියා සබ්භාවෙයෙව කායකම්මස්ස සබ්භාවො, නාඤ්ඤථාති පරියායෙන විඤ්ඤත්තියා කම්මස්ස කාරණභාවං විභාවෙති. තෙනෙවාහ “උප්පත්තිට්ඨානභාවෙන චුත්තා”ති. යථාචුත්තනියමෙනාතිආදිනා කම්මස්ස උප්පත්තිට්ඨානභාවෙ බ්‍යභිවාරාභාවමාහ. තත්ථ යථාචුත්තනියමෙනාති අවධිකථායං චුත්තජ්ජකාරෙන වචන්ථානසුත්තිසධිබ්බතෙන නියමෙන. ද්වාරවරණෙහි අඤ්ඤද්වාරවරණෙ.

කායකම්මද්වාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වච්ච්චාරාකථාවණ්ණනා

වතුහි අඩගෙහිනි එත්ථ “සුභාසිතංයෙව භාසති, නො දුබ්භාසිතං. ධම්මංයෙව, පියංයෙව, සච්චංයෙව භාසති, නො අලික”න්ති (සං. නි. 1.213; සු. නි. සුභාසිතසුත්තං) යානි අඩගානි සුත්තෙ වුත්තානි, තෙසං වෛතනාසභාවං දස්සෙතුං “සුභාසිතභාසනා”නිආදි වුත්තං. තථාපචත්තානි සුභාසිතභාසනාදිභාවෙන පචත්තා. සහ සම්භුතත්තානි සහෙව උප්පන්නත්තා. න හි වච්චිඤ්ඤත්ති සද්දරහිතා අත්ථි. තථා හි “යා තාය වාචාය විඤ්ඤත්ති”නි වුත්තං. “වාචාගිරා බාපථො”නිආදිනා (ධ. ස. 636) නාතිසුමුමංයෙව සද්දවාචං වත්වා “යා තාය වාචාය විඤ්ඤත්ති”නි, තාය සද්ධිං යොජෙත්වා වච්චිඤ්ඤත්තියා වුත්තත්තා රූපායතනං විය වත්ථුපරිත්තතාදිනා සද්දායතනම්පි අනින්ද්‍රියගොචරො අත්ථිති ව අධිප්පායෙන “යා තාය...පෙ.... විඤ්ඤායති”නි ආහ.

ඉදානි අවිසෙසෙන චිත්තසමුට්ඨානසද්දස්ස සොතවිඤ්ඤාණාරම්මණතා පාළියං වුත්තානි චිත්තකච්ඡාරසද්දො න සොතවිඤ්ඤායොයානි මහාඅට්ඨකථාවාදස්ස පාළියා විරොධං දස්සෙතුං “චිත්තසමුට්ඨාන”න්තිආදි වුත්තං. එවං සඬගහකාරස්ස අධිප්පායෙ යත්වා මහාඅට්ඨකථාවාදස්ස පටිසෙධෙනබ්බතං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්තනො අධිප්පායෙ යත්වා තං පරිහරිතුං “මහාඅට්ඨකථායං පනා”නිආදිමාහ. සඬසට්ටනාකාරෙන පචත්තානං භූතානං සද්දස්ස නිස්සයභාවතො සඬසට්ටනෙන සහෙව සද්දො උප්පජ්ජති. තප්පච්චයභාවොති උපාදින්නකසට්ටනස්ස පච්චයභාවො. චිත්තප්පට්ඨිකායා උපාදින්නකසට්ටනෙ පච්චයො භවිතුං සමත්ථො චිත්තසමුට්ඨානමහාභූතානං එකො ආකාරවිසෙසො අත්ථි. තදාකාරත්තා හි තෙසං පට්ඨිකායා උපාදින්නකං සට්ටෙති ඉමමත්ථං වුත්තානුසාරෙන වෙදිතබ්බත්තා “වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො”නි වත්වා තමෙව වුත්තනයං “තබ්බිකාරාන”න්තිආදිනා විභාවෙති. තත්ථ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පච්චයභාවො තප්පච්චයභාවො වුත්තොති අත්ථො. අඤ්ඤම්පි සබ්බං විධානන්ති “න චිත්තසමුට්ඨානානි එතෙන පරමත්ථතො අභාවං දස්සෙති”නිආදිනා අත්තනා වුත්තවිධානං. අට්ඨකථායං පන වුත්තවිධානං “හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො”න්ති අට්ඨකථායං වුත්තමෙවති.

අත්තනො අත්තනො පච්චයුප්පන්නස්ස දෙසන්නරෙ පාරම්පරියෙන උප්පාදනං දෙසන්නරුප්පාදනපරම්පරතා. ලද්ධාසෙවනෙනානි ලද්ධපුබ්බාහිසඬ්ඛාරෙන. චිත්තෙනෙවති පයමචිත්තෙනෙව. “සත්ත ජවනානි සත්ත අක්ඛරානි නිබ්බත්තෙත්තිති වාදං පටික්ඛිපිත්වා එකජවනවාරපරියාපන්නානි චිත්තානි එකමක්ඛරං නිබ්බත්තෙත්ති”නි වදන්ති. කිඤ්චාපි පයමචිත්තෙනපි සට්ටනා නිප්පජ්ජති, එකස්සෙව පන බහුසො පචත්තනෙන අත්ථි කොචි විසෙසොති පුරිමජවනසමුට්ඨිකාහි සට්ටනාහි පටිලද්ධාසෙවනෙන සත්තමජ්ජවනෙන සමුට්ඨිකා සට්ටනා පරිබාත්තමක්ඛරං නිබ්බත්තෙත්ති උපත්ථම්භනං නත්ථිති න සක්කා වත්තුං. ලද්ධාහිසඬ්ඛාරෙන පන පයමචිත්තෙනපි සට්ටනා බලවති හොතිති අට්ඨකථායං “උපත්ථම්භනකිච්චං නත්ථි”නි වුත්තං සියා, සබ්බමෙතං විමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

වච්චකම්මද්වාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මනොකම්මද්වාරකථාවණ්ණනා

“සබ්බායපි කායච්චිඤ්ඤත්තියා කායච්චිද්වාරභාවො විය සබ්බස්සපි චිත්තස්ස මනොද්වාරභාවො සම්භවති”නි දස්සන්නත්ථං අට්ඨකථායං “අයං නාම මනො මනොද්වාරං න හොතිති න වත්තබ්බො”නි වත්වා තංද්වාරවත්තධම්මදස්සන්නත්ථං “අයං නාම වෛතනා”නිආදි වුත්තන්ති ආහ “යස්ස ද්වාරං මනො, තං දස්සන්නත්ථං වුත්ත”න්ති. යථා පන තිව්ධවතුබ්බිධකායච්චිකම්මානං ද්වාරභාවතො කායකම්මද්වාරච්චිකම්මද්වාරානි වුත්තානි, එවං මනොකම්මන්ති වුත්තඅභිජ්ඣාදිනං ද්වාරභාවතො වට්ටහෙතුභූතලොකියකුසලාකුසලසම්පයුත්තමනො එව මනොකම්මද්වාරන්ති සන්නිට්ඨානං කතන්ති දට්ඨබ්බං. වෛතනාය අත්තනො කිච්චං ආරද්ධාය සම්පයුත්තාපි තං තං සකිච්චං ආරහන්තිති සා නෙ සකිච්චෙ පචත්තෙති නාම, තථා පචත්තෙත්ති ව සම්පයුත්තෙ එකස්මිං ආරම්මණෙ අවිජ්ජකිණ්ණෙ කරොති බ්‍යාපාරෙති වානි වුච්චති, තථා සම්පයුත්තානං යථාවුත්තං අවිජ්ජකිණ්ණකරණං සම්පිණ්ඩනං ආයුහනං බ්‍යාපාරාපාදනං බ්‍යාපාරණං වෛතයනන්ති ආයුහනවෛතයනානං නානත්තං දස්සෙත්තො “එස්සාදිධම්මෙහි”නිආදිමාහ. තථාකරණන්ති යථා එස්සාදයො සකසකකිච්චෙ පසුතා භවන්ති, තථා කරණං. තෙනෙව යථාවුත්තෙන අවිජ්ජකිණ්ණබ්‍යාපාරණාකාරෙන සම්පයුත්තානං කරණං පචත්තනන්ති දට්ඨබ්බං. කම්මක්ඛයකරත්තානි කම්මක්ඛයකරමනස්ස කම්මද්වාරභාවො න යුජ්ජන්ති අධිප්පායො. යතො “කම්මපථකථා ලොකියා එවා”නි වදන්ති.

මනොකම්මද්වාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කම්මකථාවණ්ණනා

සමානකාලාපි කාරණඵලකිරියා පුබ්බාපරකාලා විය වත්තුං යුත්තායෙව. සෙය්‍යාථාපි පටිච්චසමුප්පාදෙ “වක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණ”න්ති දස්සෙතුං “අථ වා”නිආදිමාහ. වෛපනකිරියන්ති විඤ්ඤත්තිද්වයං ආහ. තස්සා හි චිත්තසමුට්ඨානකායසද්දවාචාහි කායච්චිඤ්ඤත්තිහි එව වා පුරිමපුරිමාහි පචත්තෙතබ්බත්තා “කායවාචාහි වෛපනකිරියං කරොති”නි වුත්තං තබ්බිකාරානං භූතානං තථාපචත්තනතො. අථ වා කායවාචාහිති කායච්චිඤ්ඤත්තිහි . වෛපනකිරියන්ති රූපකායස්ස ඵම්භනවලනකිරියං උපාදින්නකසට්ටනකිරියඤ්ච. එසා හි කිරියා “රූපකායං ඵම්භෙතුං වාලෙතුං පච්චයො භවිතුං සමත්ථො”නි, “උපාදින්නකසට්ටනස්ස පච්චයභූතො”නි ව

වුත්තත්තා කායවච්චිඤ්ඤත්තිහි නිප්පජ්ජති. එවඤ්ඤා කත්වා “වොපනකිරියානිස්සයහුතා කායවා”ති, “කායාදීහි කරණභූතෙහි වොපනාහිප්ඤ්ඤාදිකිරියං කරොන්ති වාසිආදීහි විය ඡෙදනාදි”න්ති ව ඉදම්පි වචනං සමත්ථිතං භවති. න කෙවලං ධර්මානතාව සබ්භාවො, අප්ඨං බො මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නතාපිති දස්සෙන්නො “අනිරොධිතෙවා”ති ආහ. අසමුච්ඡින්නතා ව කායාදීනං තදුපනිස්සයකිලෙසාසමුච්ඡෙදෙනෙවාති දට්ඨබ්බං. “කායාදීහි කරණභූතෙහි වොපනාහිප්ඤ්ඤාදිකිරියං කරොන්ති”ති එතෙන වොපනාහිප්ඤ්ඤාදිකිරියානිබ්බත්තිද්වාරෙන චෙතනානිබ්බත්තියෙව වුත්තාති ඉමිනා අධිප්පායෙන “එවඤ්ඤා...පෙ.... යුජ්ජන්ති”ති ආහ. එවඤ්ඤා කත්වා කායෙ සති වාචාය සතීතිආදිවචනං අනුලොමිතං හොති. යාය චෙතනායාති කරණනිද්දෙසො පන කායාදීනං වොපනාහිප්ඤ්ඤාදිකිරියාය ව චෙතනාහෙතුකත්තදස්සනත්ථං වුත්තොති.

සභාවතො උපකාරකතො මග්ගෙ සති සබ්භාවතො ව බොජ්ඣංගිගා මග්ගෙ අන්තොගධාති ආහ “න ව න සක්කා”තිආදි.

කම්මපථං අප්පත්තානම්පි තංතංද්වාරෙර සංසන්දනන්ති යථා කම්මපථං පත්තානං, එවං කම්මපථං අප්පත්තානම්පි සතිපි ද්වාරන්තරුප්පත්තියං යථාසකං ද්වාරෙරෙහෙව නාමග්ගභණන්ති වදන්ති, එවං සති අට්ඨකථාය විරොධො. දුතියත්ථස්ස ව අභාවො සියා, තස්මා තංතංද්වාරෙර සංසන්දනන්ති යස්මිං යස්මිං ද්වාරෙර කම්මපථං අප්පත්තා අකුසලචෙතනාදයො පචිත්තා, තාසං තෙන තෙනෙව ද්වාරෙරන නාමග්ගභණං. තං පන තංතංද්වාරපක්ඛිකභාවකරණතො තත්ථ අවරොධනන්ති වුත්තං. යථා හි කම්මපථං පත්තා කායකම්මාදිසඬ්ඛානා චෙතනා ද්වාරන්තරෙ උප්පන්නාපි කායකම්මාදිනාමමෙව ලභන්ති, න එවං කම්මපථං අප්පත්තා. තා පන යත්ථ යත්ථ ද්වාරෙර උප්පජ්ජන්ති, තෙන තෙනෙව ද්වාරෙරන කායදුච්චරිතං වට්ඨිච්චරිතන්තිආදිනාමං ලභන්ති. එවං නාමග්ගභණමෙව හි තෙසං තංතංද්වාරපක්ඛිකකරණං වුත්තං. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං “කිඤ්චාපි වච්ච්චාරෙර වොපනප්පත්තං කම්මපථං, අප්පත්තතාය පන කායකම්මං න හොති, කෙවලං වට්ඨිච්චරිතං නාම හොති”ති වුත්තං.

සතිපි පාණාතිපාතාදිචෙතනාය වච්ච්චාරාදිසු පචිත්තියං යථාවුත්තයෙභුයාතබ්බහුලවුත්තියා කායකම්මාදිභාවචත්ථාපනං කායාදිකස්ස තංතංද්වාරභාවචත්ථාපනඤ්ඤා කම්මද්වාරාහෙදනං. තඤ්ඤි කම්මද්වාරානං අසංකිණ්ණභාවෙන පතිට්ඨාපනං. යං සන්ධාය “ආණන්තිසමුට්ඨිතෙසු”ති අට්ඨකථායං වක්ඛති. කෙච්චි පන “එකෙකස්මිං ද්වාරෙර අනෙකෙසං කම්මානං පචිත්තිදස්සනම්පි ද්වාරසංසන්දන”න්ති වදන්ති. යථා පචිත්තො බ්‍යාපාදො කම්මපථො හොති, තං දස්සෙතුං “ඉමෙ සත්තා හඤ්ඤන්තු”ති පචිත්ති බ්‍යාපාදස්ස දස්සිතා. කායද්වාරිකචෙතනාය සහකාරිකාරණභාවතො කායකම්මවොහාරලාභා, අභිප්ඤ්ඤාදීනං පරසන්තකස්ස අත්තනො පරිණාමනවසෙන “ඉමෙ සත්තා හඤ්ඤන්තු”තිආදිනා ව අප්පචත්තත්තා මනොකම්මවොහාරචරිතා, අචෙතනාසභාවතො වා පාණාතිපාතාදිවසෙන අබ්බොහාරිකා, පාණාතිපාතාදිභාවෙන න චත්තබ්බාති අත්ථො. එත්ථාති අබ්බොහාරිකභාවෙ.

දසවිධා ඉද්ධි...පෙ.... තබ්බා චිත්ථාරෙරනාති අධිප්පායො.

තෙනාධිප්පෙතන්ති “අකුසලං වච්චිකම්මං මනොද්වාරෙර සමුට්ඨාති”ති වදන්තෙන අධිප්පෙන. “න උපොසථක්ඛන්ධකෙ වුත්ත”න්ති කස්මා වුත්තං, නනු තෙන උපොසථක්ඛන්ධකතො සුත්තං ආහටන්ති? කිඤ්චාපි ආහටං, තත්ථ අවුත්තොයෙව පන සො තෙන වුත්තොති ගහිතොති දස්සෙන්නො “තත්ථ අවුත්තමෙවා”තිආදිමාහ.

“සුගතිදුග්ගතිසු උපපජ්ජනං සුකතදුක්ඛකම්මතො න හොති, බන්ධසිච්චාදිහි පන හොතීති ගහෙත්වා ‘නත්ථි දින්න’න්තිආදිනා පරාමසන්තස්ස වසෙන ‘මිච්ඡාදිට්ඨි...පෙ.... පරිණිශ්චාදිති කරොති’ති වුත්ත”න්ති වදන්ති. අභිප්ඤ්ඤාදිපධානත්තාති එතෙන විජ්ජමානෙසුපි බ්‍යාපාදාදිසු යදා කායවච්ච්චාරෙරසු චෙතනා බලවතී හොති, න තථා ඉතරෙ, තදා පධානභාවතො චෙතනා කායකම්මං වච්චිකම්මන්ති ව වොහාරං ලභති. සො බො පනස්සා පධානභාවො පාණාතිපාතාදිසිද්ධියා විඤ්ඤායති. යදා පන තෙසුයෙව ද්වාරෙරසු අභිප්ඤ්ඤාදයො බලවන්නො හොන්ති, න තථා චෙතනා, තදා තත්ථ විජ්ජමානාපි චෙතනා අපධානභාවතො කායකම්මං වච්චිකම්මන්ති ව වොහාරං න ලභති. අභිප්ඤ්ඤාදයො පන පධානභාවතො සතිපි කායඬ්ගවාවඬ්ගවොපනෙ සකෙන වචත්ථානෙන මනොකම්මන්ත්තෙව වුවචන්තිති දස්සෙති. යෙ පන “නිසුපි ද්වාරෙරසු කම්මපථභාවෙන අප්පත්තියා ද්වාරන්තයෙපි කම්මපථප්පත්තමනොකම්මෙන සහ පචිත්තියා ව චෙතනා එත්ථ කම්මන්ති න වුවචති”ති වදන්ති, තෙහි අභිප්ඤ්ඤාදීනං පධානසභාවංයෙව සන්ධාය වුත්තං සියා. අප්ඨ වා චෙතනාය නිප්පරියායකම්මභාවතො පරියායකම්මෙ අනවරොධෙතබ්බත්තා “අබ්බොහාරිකා”ති වුත්තං. අත්තනො සභාවෙනෙව පන සා එත්ථාපි කම්මන්ති වුවචති. යථාහ “චෙතනාහං, හික්ඛවෙ, කම්මං වදාමි”තිආදි (කථා. 539). අට්ඨකථායඤ්ඤා “තස්මිං ද්වාරෙර සිද්ධා චෙතනා”තිආදිනා චෙතනායෙව පධානං කත්වා වුත්තං. තෙනෙවාහ “සභාවෙනෙව සා මනොකම්ම”න්තිආදි. අප්ඨ වා කම්මපථප්පත්තඅභිප්ඤ්ඤාදිහි කායවච්ච්චාරෙර සහජාතා චෙතනා කායවච්චිකම්මවසෙන අබ්බොහාරිකා චෙතනාසඬ්ඛාතමනොකම්මන්තාති. යදි අභිප්ඤ්ඤාදයො පධානා, න චෙතනා, එවං සති අභිප්ඤ්ඤාදයො චෙත්ථ කම්මං, න චෙතනා, අභිප්ඤ්ඤාදිපක්ඛිකා වා සා සියාති අනුයොගං මනසි කත්වා ආහ “නිවිධා, හික්ඛවෙ”තිආදි. “චෙතනාපි...පෙ. ... මනොද්වාරෙර එව සමුට්ඨහන්ති”ති ඉදං මනොද්වාරෙර චෙතනාය අභිප්ඤ්ඤාදිහි මනොකම්මභාවෙ නිබ්බිසෙසභාවදස්සනන්ති කත්වා “චෙතනා...පෙ.... අධිප්පායො”ති ආහ. චෙතනා චෙතනාකම්මං, අභිප්ඤ්ඤාදයො

වෙනනාසම්පයුක්තකම්මන්ති එත්තකමෙව හි එත්ථ විසෙසොති. එත්ථ ච වෙනනාය කායචිකම්මභාවො සියාති ආසඬ්ඨිකාය අභාවතො මනොද්චාරෙ අකුසලකායචිකම්මානං අනුප්පත්තීතො ච අබ්බොභාරිකාති න චූත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

විරතිවිසිට්ඨාති විරතීතො වෙනනාය පධානභාවමාහ. තත්ථ “තිවිධා, භික්ඛවෙ, කායසඤ්චෙනනා”තිආදිනා (කථා. 539) ආගමමිති “පාණාතිපාතාදිපටිපක්ඛභූතා”ති යුත්තිං දස්සෙති. යස්මා ච පට්ඨානෙ වෙනනාව “කම්මපච්චයො”ති චූත්තා, න විරති, අභිජ්ඣාදයො වා, තස්මා නිප්පරියායෙන කම්මං “වෙනනා”ති අනභිජ්ඣාදයො “වෙනනාපක්ඛිකා වා”ති චූත්තාති වෙදිතබ්බං. අසඬ්ඨිකරතො කම්මද්වාරාති වචන්ථපෙන්නො “රක්ඛති”ති, විපරියායෙන “භින්දති”ති චූත්තොති රක්ඛණභින්දනාති අනාසෙත්වා නාසෙත්වා ච කථනන්ති චූත්තාතිති.

කම්මකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියො විකප්පො පට්ඨමචතුත්ථවිඤ්ඤාණද්වාරෙරසුයෙව ලබ්භති, න ඉතරත්ථ “සොතං සාන”න්තිආදිනා අචූත්තත්තා, ඉතරථාපි චා අවිභන්තිකෙ නිද්දෙසෙ ලබ්භති. යතො සංවරවසෙන පාතිමොක්ඛසීලං පවත්තති, තං දුස්සීලාන්ති ආහ “දුස්සීලාං පාණාතිපාතාදිවෙනනා”ති. ඉතරා සංවරවිනිමුත්තා අභිජ්ඣාදොමනස්සයුත්තා තප්පධානා වා අකුසලධම්මා සතිපටිපක්ඛා අකුසලා ධම්මා . ආරම්මණෙ චිත්තවොස්සග්ගවසෙන පවත්තො අකුසලචිත්තුප්පාදො පමාදො. විරියපනොදනභාවතො ටීනමිද්ධං “කොසප්ප”න්ති චූත්තං, ටීනමිද්ධප්පධානො වා චිත්තුප්පාදො.

අසුද්ධතාති අකෙවලතා අඤ්ඤෙත සම්මිස්සතා. ද්වාරඤ්ඤි ද්වාරන්තරිකකම්මස්ස ද්වාරං භොන්තං තෙන මිස්සිතං විය භොති. තෙනෙවාහ “මුසාවාදාදිනොපි කායද්වාරෙ පවත්තිසබ්භාවා”ති. කෙච් පන “අවිඤ්ඤායාමානන්තරානං ද්වාරන්තරචිත්තානං අන්තරන්තරා අප්පවත්තීතො සුද්ධන්ති චූත්ත”න්ති වදන්ති, තං අනෙකස්සපි ජවනවාරස්ස කායකම්මාදිභාවෙන පබ්බන්ධනවසෙන පවත්ති අත්ථිති කත්වා චූත්තං. අවිරුද්ධං භොතිති අකුසලකායකම්මාදිභාවෙන අවධාරෙත්වා අසංවරං වත්වා පුන තස්සෙව වාචාඅසංවරද්වාරාදීසු උප්පත්තිවචනං කායද්වාරුපලක්ඛිතො අසංවරො ද්වාරන්තරෙ පවත්තොපි කායද්වාරිකො එවාති එවං සංවණ්ණනාය සති න විරුජ්ඣතිති අත්ථො. ඉදානි තං අවිරුජ්ඣනාකාරං “අසංවරො හි”තිආදිනා විභාවෙති. සද්වාරෙති අත්තනො ද්වාරෙ. අසංවරො ද්වාරන්තරෙ උප්පජ්ජමානොපි සද්වාරවසෙන උප්පන්නොති වුවච්ඡිති එතෙන වාචාඅසංවරද්වාරෙ උප්පන්නොපි කායිකො අසංවරො වොපනකායඅසංවරද්වාරවසෙන උප්පන්නොත්ථෙව චූත්තොති දට්ඨබ්බං. එස නයො ඉතරත්ථාපි. කම්මං අඤ්ඤද්වාරෙති කම්මස්ස ද්වාරන්තරවරණං පාකටන්ති කත්වා චූත්තං.

එවං සතිති වොපනසඬ්ඨාතෙ කායඅසංවරද්වාරෙ අසංවරොති එත්තකෙ එව ගහිතෙ. කම්මපථභාවප්පත්තස්සෙව කම්මභාවො අට්ඨකථායං චූත්තොති ආහ “කම්මපථභාවප්පත්තකාය වච්චිතොකම්ම”න්ති. සෙසන්ති ද්වාරන්තරානුපලක්ඛිතං. තථා න වුවච්ඡිති කායකම්මන්ති න වුවච්ඡිති අත්ථො. තත්ථෙව වක්ඛාමාති කම්මපථසංසන්දනෙ වක්ඛාම. “සො හි කායද්වාරෙ වොපනප්පන්නො අකුසලං කායකම්මං භොති”තිආදිනා (ධ. ස. අට්ඨ. කම්මපථසංසන්දනකථා) “වොපනකායඅසංවරද්වාරවසෙන උප්පන්නො අකුසලං කායකම්මමෙව භොති”තිආදිනා ච චිකම්මාදිනඤ්ච කම්මපථප්පත්තානං අසංවරභූතානං කායකම්මාදිභාවෙ ආපන්නෙ “චතුබ්බිධං චච්චුවරිතං අකුසලං චචිකම්මමෙව භොති”තිආදිනා අපවාදෙන නිවත්ති දට්ඨබ්බාති එවං වක්ඛමානතං සන්ධායාහ. අන්තොගධතා දට්ඨබ්බා පච්චයසන්තිස්සිතආජීවපාරිසුද්ධිසීලානං ඤාණවිරියෙහි සාධෙතබ්බත්තාති අධිප්පායො.

අකුසලකම්මපථකථාවණ්ණනා

සරසෙන අත්තනො සභාවෙන. යාය වෙනනාය පවත්තමානස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස පච්චයභූතෙසු මහාභූතෙසු උපක්කමකරණහෙතු තංමහාභූතපච්චයා උප්පජ්ජනකමහාභූතා නුප්පජ්ජස්සන්ති, සා තාදිසපයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා පාණාතිපාතො නාම. ලද්ධුපක්කමානි හි භූතානි න පුරිමභූතානි විය විසදානීති සමානජාතියානං භූතානං කාරණං න භොන්තිති. එකස්සපි පයොගස්ස සහසා නිප්පාදනවසෙන කිච්චසාධිකාය බහුක්ඛන්තුං පවත්තප්පනෙහි ලද්ධාසෙවනාය ච සන්තිට්ඨාපකවෙනනාය වසෙන පයොගස්ස මහන්තභාවො. සතිපි කදාචි බුද්දකෙ වෙව මහන්තෙ ච පාණෙ පයොගස්ස සමභාවෙ මහන්තං හනන්තස්ස වෙනනා තිබ්බතරා උප්පජ්ජතිති වත්ථුස්ස මහන්තභාවොති තදුභයං වෙනනාය බලවභාවෙනෙව භොතිති ආහ “පයොග...පෙ.... භාවතො”ති. යථාචූත්තපච්චයවිපරියායෙපීති පයොගවත්ථුආදිපච්චයානං අමහන්තෙපි. තංතංපච්චයෙහීති ගුණවත්තතාදිපච්චයෙහි. එත්ථ ච හන්තබ්බස්ස ගුණවත්තතාය මහාසාවජ්ජනා වත්ථුමහන්තතාය විය දට්ඨබ්බා. කිලෙසානං උපක්කමානං ද්විත්තඤ්ච මුදුතාය තිබ්බතාය ච අප්පසාවජ්ජනා මහාසාවජ්ජනා ච යොජෙතබ්බා. පාණො පාණසඤ්ඤිතා වධකචිත්තඤ්ච පුබ්බභාගසම්භාරා, උපක්කමො වධකවෙනනාසමුට්ඨාපිතො, පඤ්චසම්භාරවති පාණාතිපාතවෙනනාති සා පඤ්චසම්භාරවිනිමුත්තා දට්ඨබ්බා. එස නයො අදින්නාදානාදීසුපි.

මන්තපරිප්පනෙන පරස්ස සන්තකහරණං විජ්ජාමයො, විනා මන්තෙන පරසන්තකස්ස කායචිපයොගෙහි ආකඬ්ඨිතං තාදිසඉද්ධියොගෙන ඉද්ධිමයො පයොගොති අදින්නාදානස්සපි ජ පයොගා සාහත්ථිකාදයො වෙදිතබ්බා.

අභිභවිත්වා චිතික්කමනෙ මිච්ඡාචාරො මහාසාවජ්ජො, න තථා උභින්නං සමානච්ඡන්දහාවෙ. “වත්තාරො සම්භාරාති චුත්තත්තා අභිභවිත්වා චිතික්කමනෙ සතිපි මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිඅධිවාසනෙ පුරිමුප්පන්නසෙවනාභිසන්ධිපයොගාභාවතො මිච්ඡාචාරො න භොති අභිභුයාමානස්සා”ති වදන්ති. සෙවනචිත්තෙ සති පයොගාභාවො න පමාණං ඉත්ථියා සෙවනප්පයොගස්ස යෙභුයොන අභාවතො. පුරිසස්සෙව හි යෙභුයොන සෙවනප්පයොගො භොතිති ඉත්ථියා පුරෙතරං සෙවනචිත්තං උපට්ඨාපෙත්වා නිපන්නායපි මිච්ඡාචාරො න සියාති ආපජ්ජති, තස්මා පුරිසස්ස වසෙන උක්කංසතො වත්තාරො සම්භාරා චුත්තාති දට්ඨබ්බං. අඤ්ඤා ඉත්ථියා පුරිසකිව්වකරණකාලෙ පුරිසස්සපි සෙවනප්පයොගාභාවතො මිච්ඡාචාරො න සියාති. කෙච් පන “අත්තනො රුචියා පවත්තිතස්ස තිණි අඬගාති, බලක්කාරොන පවත්තිතස්ස තිණි සබ්බාති අග්ගහිතග්ගහණෙන වත්තාරි”ති වදන්ති, විමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

දුට්ඨචිත්තස්ස අමරණාධිප්පායස්ස ඵරුසකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා ඵරුසවෙනනා ඵරුසවාචා. මරණාධිප්පායෙ පන සති අත්ථසිද්ධිතදහාවෙසු පාණාතිපාතා ඛ්‍යාපාදා ව භොන්තිති. යං පති ඵරුසවාචා පයුජ්ජති, තස්ස සම්මුඛාව සිසං එති. “පරමමුඛෙපි ඵරුසවාචා භොති”ති වදන්ති.

යදි වෙනනාය සබ්බදා කම්මපථභාවාභාවතො අනියතො කම්මපථභාවොති කම්මපථරාසිමිහි අවචනං, නනු අභිජ්ඣාදිනම්පි කම්මපථං අප්පත්තානං අත්ථිතාය අනියතො කම්මපථභාවොති තෙසම්පි කම්මපථරාසියං අවචනං ආපජ්ජති? නාපජ්ජති, කම්මපථතාතංසභාගතාහි තෙසං තත්ථ චුත්තත්තා. යදි එවං වෙනනාපි තත්ථ වත්තබ්බා සියාති? සච්චමෙතං, සා පන පාණාතිපාතාදිකාති පාකටො තස්සා කම්මපථභාවොති න චුත්තං සියා. වෙනනාය හි “වෙනනාහං, භික්ඛවෙ, කම්මං වදාමි,” “තිව්ධා, භික්ඛවෙ, කායසඤ්ඤෙනා අකුසලං කායකම්ම”න්තිආදිවචනෙහි කම්මභාවො දීපිතො. කම්මංයෙව ච සුගතිදුග්ගතිනං තදුප්පජ්ජනසුබ්බදුක්ඛානඤ්ච පථභාවෙන පවත්තං කම්මපථොති චුච්චතිති පාකටො තස්සා කම්මපථභාවො. අභිජ්ඣාදිනං පන වෙනනාසම්භනභාවෙන සුවරිතදුච්චරිතභාවො, වෙනනාජනිතතංඛන්ධතිභාවෙන සුගතිදුග්ගතිතදුප්පජ්ජනසුබ්බදුක්ඛානං පථභාවො වාති න තථා පාකටො කම්මපථභාවොති තෙ එව කම්මපථරාසිභාවෙන චුත්තා. අනථාජාතියත්තා වා වෙනනා තෙහි සද්ධිං න චුත්තා සියා. විචාරෙත්වා ගහෙතබ්බං.

පාණාතිපාතාදිනං ආරම්මණානෙව තබ්බිරතිආරම්මණාතිති පඤ්ච සික්ඛාපදා පරිත්තාරම්මණා එවාති වචනෙන අදින්නාදානාදිනං සත්තාරම්මණතාවචනස්ස විරොධං වොදෙති. තථා හි වක්ඛති “චිතික්කමිතබ්බතොයෙව හි වෙරමණි නාම භොති”ති. සයමෙව පරිහරිස්සතිති සික්ඛාපදවිභඩ්ගෙ පඤ්ඤපුච්ඡකවණ්ණනං සන්ධාය වදති. තත්ථ හි “යස්මා සත්තොති සඬ්ඛං ගතෙ සඬ්ඛාරෙයෙව ආරම්මණං කරොති, තස්මා පරිත්තාරම්මණාති චුච්චන්ති”ති චුත්තං.

දුග්ගතතාදීනිති ආදි-සද්දෙන “අලද්ධාලාභො ලද්ධවිනාසො ඉච්ඡිතානං භොගානං කිච්ඡපට්ඨාභො රාජාදිහි සාධාරණභොගතා දුක්ඛවිභාරො සාසඬ්ඛවිභාරො”ති එවමාදයො සඬ්ගහිතා. කෙච් පන “දිට්ඨෙව ධම්මෙ භොගජාතිආදයො නිස්සන්දඵල”න්ති වදන්ති.

කුසලකම්මපථකථාවණ්ණනා

තාසඤ්ච විරතීනං වෙනනාසම්පයුත්තත්තා වෙනනාද්වාරෙන සුගතිදුග්ගතිතදුප්පජ්ජනසුබ්බදුක්ඛානං පථභාවො යුත්තොති අධිප්පායො.

කම්මපථසංසන්දනකථාවණ්ණනා

තථාති කම්මපථප්පත්තානං. කෙච්ති ධම්මසිරිත්ථෙරං සන්ධායාහ. සො හි කම්මපථප්පත්තානමෙව දුස්සිල්‍යාදිනං සුසිල්‍යාදිනඤ්ච කම්මපථෙහි අත්ථතො නානත්තාභාවදස්සනං, තෙසං වා එස්සද්වාරාදිහි අවිරොධභාවෙන දීපනං කම්මපථසංසන්දනන්ති වදති. කම්මපථතා තත්ථිති එතෙන යථාචුත්තානං අසංවරසංවරානං තෙසං වාදෙ කම්මපථසංසන්දනෙ අසඬ්ගහිතතං දස්සෙති. යෙ පන සඬ්ගහං ලභන්ති, තෙසං ගහණෙ පයොජනාභාවං දස්සෙතුං “තිව්ධ...පෙ.... දස්සෙනො”ති චුත්තං. එවං පුරිමපක්ඛෙ සඬ්ඛෙපතො දොසං වත්වා දුතියපක්ඛෙපි වත්තුං “න ව දුච්චරිතාන”න්තිආදිමාහ. තෙන යෙ දුච්චරිතසුවරිතඅසංවරසංවරා අනුචරියන්ති, තෙසං කායකම්මාදිනා විධියතිති දස්සෙති. “පඤ්චඵස්සද්වාරවසෙන උප්පන්නො අසංවරො අකුසලං මනොකම්මමෙව භොති”තිආදිනා හි චුත්තන්ති. යදි වාතිආදිනා අනවසෙසපරියාදානාභාවමාහ. උප්පත්ති න වත්තබ්බාති කම්මපථ...පෙ.... වදන්තෙහි “මනොකම්මං ඡඵස්සද්වාරවසෙන උප්පජ්ජති”ති න වත්තබ්බන්ති අත්ථො. අථ වා යදි කම්මපථප්පත්තානෙව දුස්සිල්‍යාදිනි කායකම්මාදිනාමෙහි අට්ඨකථායං චුත්තානිති එවං වදන්තෙහි අට්ඨකථාවරියෙහි මනොකම්මස්ස ඡඵස්සද්වාරවසෙන උප්පත්ති න වත්තබ්බාති අත්ථො. තංතංකම්මභාවස්ස චුත්තත්තාති “තිව්ධං කායදුච්චරිතං අකුසලං කායකම්මමෙව භොති”තිආදිං (විභ. 913) සන්ධායාහ.

කම්මන්තරම්පි තද්වාරිකකම්මමෙව සියාති පාණාතිපාතාදිකස්ස වචිකම්මාදිභාවමාසඬ්ඛාති. තස්මාති යස්මා කෙසඤ්චි අසංවරානං සංවරානඤ්ච කම්මපථතා තත්ථි, කායදුච්චරිතාදිනඤ්ච කම්මපථෙහි නානත්තාභාවදස්සනෙන

පයෝජනං නත්ථි, න ච දුච්චරිතාදීනං එස්සද්චාරානං වසෙන උප්පත්ති දීපිතා, න වායං විධි නිරවසෙසසඬගාහිකා, කම්මානාඤ්ච සඬකරො ආපජ්ජති, අට්ඨකථායඤ්ච පුබ්බාපරවිරොධො, තස්මාති අත්ථො. සමානතාමතා කායකම්මාදිතා. සාමඤ්ඤනාමාවිජ්ඣනං කායකම්මාදිභාවාවිජ්ඣනං. උභයෙසන්ති කම්මපථාකම්මපථානං. උප්පත්තිපරියායවචනාභාවතොති එතෙන එස්සද්චාරඅසංවරද්චාරාදීනං තංද්චාරිකකම්මානාඤ්ච අත්ථතො නානත්තාභාවෙපි තථා තථා පචත්තදෙසනාවසෙන තෙ විචාරිතාති දස්සෙති. “අකුසලං කායකම්මං පඤ්චඑස්සද්චාරවසෙන න උප්පජ්ජති” තිආදිකො දුතියවිනිච්ඡයො.

කායෙ වාචාය ව...පෙ.... සිද්ධිතොති එතෙන වොපනප්පත්තං අකුසලං මනොකම්මං වොපනං අප්පත්තතො විසෙසෙත්වා දස්සෙතුං “කායවිකම්මම”න්ති චුත්තං, න පන කායවිකම්මභාවතොති දස්සෙති. තෙන කායවිචිග්ගණං යථාචුත්තවොපනප්පත්තං එව විභාවෙතිති දට්ඨබ්බං. තෙනෙවාහ – “වොපනප්පත්තං අකුසලං කායද්වාරෙ වච්ඡද්වාරෙ ව මනොකම්මං හොති” ති. තං-සද්දෙ චුත්තෙ යං-සද්දො අබ්‍යභිවාරිතසම්බන්ධතාය චුත්තොයෙව හොතිති කත්වා “යං උප්පජ්ජති” ති චුත්තං. උප්පාදමත්තපරිච්ඡින්නෙනාති ඡඑස්සද්චාරිකකම්මෙනාති අත්ථො. මත්ත-සද්දෙන විසෙසනිවත්තිඅත්ථෙන මනොකම්මතාවිසෙසං නිවත්තෙති. නියමස්ස එව-සද්දස්ස අකතත්තා “කායවිකම්මමෙව හොති” ති අචුත්තත්තා. ඉදාති නියමාකරණෙන ලද්ධගුණං දස්සෙන්නො “න පන සබ්බමපි” තිආදිමාහ.

“නියමස්ස අකතත්තා” තිආදි පුරිමන යොති අධිප්පෙතො. වත්තුඅධිප්පායානුරොධිති සද්දප්පත්තිති සමාසපදෙ එකදෙසොපි ආකඬ්ඪියති අධිකාරවසෙනාති අධිප්පායෙන “කම්ම-සද්දමත්තෙන සම්බන්ධං කත්වා” ති චුත්තං. යං පන වදන්තිතිආදිතා එත්ථ පදකාරමත්තස්ස අයුත්තතං දස්සෙති. තත්ථ චෙතනාපක්ඛිකානන්ති කායවිකම්මභූතචෙතනාපක්ඛිකානං. සතන්ති සමානානං. තංතංද්වාරකම්මපථානාඤ්චාති ඉදං ඉමස්ස චිත්තස්ස කම්මපථභාවෙන පචත්තං කාලං සන්ධාය චුත්තං, න සබ්බදා, කම්මපථභාවෙනෙව පචත්තතතො. ව-සද්දෙන වා අකම්මපථසඬගහො දට්ඨබ්බො. අථ වා තංතංද්වාරා ව තංතංද්වාරකම්මපථා ව තංතංද්වාරකම්මපථාති “තංතංද්වාරා” ති පදෙන අකම්මපථානං සංවරානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තෙන සභාවෙනාති මනොකම්මස්ස ද්වාරභාවෙන, න අත්තතොති අධිප්පායො. එවම්ධාපීති චිත්තජනිතො චිත්තසම්පයුත්තස්ස කම්මස්ස ද්වාරභාවො චිත්තෙපි උපවරිතොති අත්ථො. වත්තබ්බමෙව නත්ථි අනන්තරපච්චයභූතමනොරහිතස්ස චිත්තස්ස අභාවතොති.

ද්වාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කමාභාවනියමාභාවෙ සබ්බාරම්මණතාදීති ආදි-සද්දෙන සඬගණ්ණාති. න හි...පෙ.... අත්ථිති පධානෙ අසම්භවතො අප්පධානං අධිකරියතිති දස්සෙති.

ධම්මුද්දෙසවාරකථා

එස්සපඤ්චමකරාසිවණ්ණනා

“තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති” තිආදිකාය පාළියා එස්සාදීනං කාමාවචරතාදිදස්සනෙ න තප්පරභාවො, සභාවදස්සනෙ එව පන තප්පරභාවොති දස්සෙති “න හි එස්සාදීන” තිතිආදිතා.

චිත්තකිරියාභාවෙනාති චිත්තබ්‍යාපාරභාවෙන. එස්සස්ස සම්පජ්ජනමුප්පජ්ජනමෙව. සන්තිපතිතප්පචත්තියා පච්චයො හොතිති එතෙන චිත්තාරම්මණසන්තිපාතකාරණං එස්සො චිත්තාරම්මණසන්තිපාතොති චුත්තොති දස්සෙති. එස්සො හි චිත්තස්ස ආරම්මණෙ චුසනාකාරෙනෙව පචත්තිතො තස්ස ආරම්මණෙ සන්තිපතිතප්පචත්තියා පච්චයොති ව චුච්චති. සා වස්ස චුසනාකාරප්පචත්ති සාබ්බග්ගෙ යීතං දිස්වා භූමියණ්ඨිතස්ස අචිරකපුරිසස්ස ජඬ්ඨවලනං, අම්බිලඅම්බපක්කාදිං බාදන්තං දිස්වා මුඛෙ බෙළුප්පත්ති, දයාලුකස්ස පරං හඤ්ඤමානං දිස්වා සරිරකම්පනන්ති එවමාදිසු පරිබ්‍යත්තා හොති. තබ්බිසෙසභූතා රූපධම්මාති යථා පටිභනනාවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං ආසන්නතරං උප්පජ්ජමානෙසු රූපධම්මවිසෙසෙසු සඬ්ඨිච්චනපරියායො, එවං චිත්තාරම්මණානං විසයකරණවිසයභාවප්පත්ති පටිභනනාකාරෙන හොති. සො ව චිත්තනිස්සිතො ධම්මවිසෙසො සඬ්ඨිච්චනපරියායෙන චුත්තො, යදාහ “එව”න්තිආදි. කෙචි පන “සඬ්ඨිච්චනරසො එස්සො පඤ්චද්වාරිකොව, න ඉතරො වත්ථාරම්මණසඬ්ඨිච්චනාභාවතො” ති වදන්ති, තං න යුජ්ජති උපචාරසිද්ධත්තා සඬ්ඨිච්චනස්ස. ඉතරථා පඤ්චද්වාරිකස්සෙති තං න සම්භවෙය්‍යාති. ඉන්ද්‍රියමනසිකාරෙසු යථාපචත්තමානෙසු තංතංආරම්මණෙ විඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති, තෙසං තථාපචත්තියෙව විඤ්ඤාණස්ස විසයභාවකරණං.

“යං බො, හික්ඛවෙ, ඉමෙ පඤ්ච කාමගුණෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං චුච්චති කාමානං අස්සාදො” තිආදිවචනතො (අ. නි. 9.34) සුඛවෙදනාව අස්සාදොති ආහ “අස්සාදභාවතො” ති. චුසනාදිභාවෙන ආරම්මණග්ගණං එකදෙසානුභවනන්ති අනුපවරිතමෙව එස්සාදීනං අනුභවනකිච්චමාහ.

නිමිත්තෙනාති නිලාදිතා දිසාදිතා ව නිමිත්තෙන. එතෙනුපායෙනාති යථා ඤාණප්පධානෙ චිත්තුප්පාදෙ සඤ්ඤා ඤාණමනුචත්තති, එවං සමාධිප්පධානෙ සමාධිත්ති දස්සෙති.

පබන්ධනීති පටිපාටි සම්පූර්ණකරණය සකස්කළදී පටිපාටි. තෙවන හි තදත්ව විවරණය
“පවත්නෙකි” නි ආභ.

විජ්ජාමානාසාදි භොති-සද්දො, විජ්ජාමානා ව සම්බන්ධමානං උප්පජ්ජනන විනා නත්තී “විත්තං න තථා අත්ථනො නුප්පජ්ජති” නි චුත්තං. තෙන යස්මා විත්තං න නුප්පජ්ජති උප්පජ්ජති එව, තස්මා විත්තං භොති නි චුත්තන්ති අයමෙත්ථ අට්ඨකථාය අත්ථො. එවමචට්ඨිතෙ භොති-උප්පජ්ජති-සද්දානං සමානත්ථත්තෙන න කිඤ්චි පයොජනං දිස්සති. අථ වා භවනං නාම සත්තා, සත්තා ව උප්පාදාදිනා සමඛිතිනාති එස්සාදිනං ඛණ්ණකයපරියාපන්නා “එස්සො භොති” නි ආදිසු භොති-සද්දෙන චුත්තා. තත්ථ යො භාවො උප්පාදසම්ඛිති, න සො න භොති නාම, තස්මා උප්පජ්ජති-සද්දෙන චුච්චමානස්ස අත්ථස්ස භොති-සද්දවච්චියතා න න සම්භවති. උප්පන්නං භොතීති එත්ථ පන කිඤ්චාපි උප්පන්න-සද්දෙනෙව උප්පාදාදසම්ඛිතිනා චුච්චති, තඛ්භාවානතිවත්ති පන භොති-සද්දෙන චුත්තා ඛණ්ණකයවිතිවත්තෙපි උප්පන්න-සද්දස්ස වත්තනතො, තස්මා න එත්ථ උප්පජ්ජති-සද්දෙන සමානත්ථතාසම්භාවදස්සනං විය උප්පජ්ජතිදස්සනමපි විරුජ්ඣති පාකට්ඨකරණභාවතො. ඉතරථා “විත්තං උප්පන්නං භොති” නි ඉමිනා ව විත්තස්ස විජ්ජාමානභාවො දස්සිතොති කිං පුන විජ්ජාමානභාවදස්සනෙනාති න න සක්කා වත්තුං, සමයවච්චනවසෙන සවිසෙසං චුත්තමපි විත්තං එස්සාදිති සහුප්පත්තියා සුට්ඨතරං නිබ්බිසෙසන්ති දස්සෙතුං විත්තස්ස පුන වචනං. උද්දිට්ඨමමානංයෙව චෙත්ථ නිද්දෙසවාරෙ විභජනං, න විභජිතෙ විය පාළියා ආරුළුභසබ්බපදානන්ති “උද්දෙසවාරෙ සඛිගණ්ණනත්ථං නිද්දෙසවාරෙ විභජනත්ථං” න්ති අයමි අත්ථො නිව්චලො. තථා හි “යස්මිං සමයෙ රුපුප්පත්තියා මග්ගං භාවෙති” නි ආදිසු මග්ගාදයො න විභත්තා. අපිව අධිපතිභාවෙන ඉන්ද්‍රියෙසු විය එස්සවෙදනාසඤ්ඤාවෙනනාති සහ සම්බවිත්තුප්පාදසාධාරණරාසියං ගහෙතබ්බත්තා සමයවච්චනානෙ චුත්තමපි විත්තං එස්සපඤ්ඤාවතෙ චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

සාධනාධාරණවිභජනා

විතක්කනන්ති විතක්කනකිරියා, සා ව විතක්කස්ස අත්තනො පටිච්චයෙහි පවත්තිමත්තමෙවති භාවනිද්දෙසො වසවත්තිභාවනිවාරණාය භොති. යස්මිං ආරම්මණෙ විත්තං අභිනිරොපෙති, තං තස්ස ගහණයොග්ගං කරොන්තො විතක්කො ආකොටෙන්තො විය පරිවත්තෙන්තො විය ව භොතීති තස්ස ආකොටනලක්ඛණතා පරියාහනනරසනා ව චුත්තා. ඉදඤ්ච ලක්ඛණං කිව්චසන්තිස්සිතං කත්වා චුත්තං. ධම්මානඤ්ඤි සභාවච්චිමුත්තා කාචි කිරියා නාම නත්තී, තථා ගහෙතබ්බාකාරො. බොධනෙයාපනානුරොධෙන පන පරමත්ථනො එකසභාවොපි සභාවධම්මො පරියායවචනෙහි විය සමාරොපිතරුපෙති බහුති පකාරෙහි පකාසියති. එවඤ්ඤි සො සුට්ඨ පකාසිතො භොතීති.

විජ්ජාරො නාම විතක්කස්ස ටීනමිද්ධපටිපක්ඛො ආරම්මණෙ අනොලීනතා අසඬකොවො, සො පන අභිනිරොපනභාවතො වලනං විය භොතීති අධිප්පායෙන “විජ්ජාරොති විචලනසුත්තො” නි චුත්තං. උප්පාරජ්ජනාසු සන්තානෙන පවත්තියන්ති එතෙන යථා අපුබ්බාරම්මණෙ පට්ඨානිතිපාතභූතො විතක්කො විජ්ජාරො භොති, න තථා එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ නිරන්තරං අනුප්පබන්ධවසෙන පවත්තියං, නාතිවිජ්ජාරො පන තත්ථ භොති සන්තිසින්නභාවතොති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “නිව්චලො හුත්වා” නි ආදි.

“පිතිසුබ්බෙන අභිසන්දෙති” නි ආදිවචනතො (දී. නි. 1.226; ම. නි. 1.427) පිතියා ඵරණං කායවිසයන්ති යථා තං භොති, තං දස්සෙතුං “පණ්ණිකරුපෙති” නි චුත්තං.

විසාරස්ස ඛාග්ගභාවස්ස පටිපක්ඛො සභාවො අවිසාරො, න විසාරාභාවමත්තං. අවිසාරාවික්ඛෙපානං සමාධානභාවතො අත්ථනො විසෙසාභාවෙපි සමුබ්බෙන සම්පූර්ණකමුබ්බෙන ව උභයං චුත්තන්ති දස්සෙතුං “අවිසා...පෙ. ... වික්ඛෙපො” නි චුත්තං. විසෙසතොති අතිසයෙනාති වා අත්ථො ගහෙතබ්බො. සුබ්බඤ්ඤි සමාධිස්ස විසෙසකාරණං “සුබ්බෙන විත්තං සමාධියති” නි (දී. නි. 3.359; අ. නි. 3.96; 6.10; 11.12) වචනතො.

ඉන්ද්‍රියාරාසිවිභජනා

තත්ථාති සද්දහනසම්බන්ධෙන අධිමොක්ඛලක්ඛණෙ. පුග්ගලො සද්දහනීති ඉමිනාපි සද්ධාය ආභිතවිසෙසානං තංසම්පූර්ණකමමානං සද්දහනකිරියාය කත්තුභාවමෙව විභාවෙති. අවයවඛාපාරො හි සමුදායෙ වොහරියතීති. න කෙවලං පසාදනියවත්ථස්මිං අප්පසාදනාකාරජ්ජවත්තමෙව අකුසලං අස්සද්ධියං, අථ බො අප්පසාදනියවත්ථස්මිං පසාදනාකාරජ්ජවත්තමපිති දස්සෙතුං “මිච්ඡාධිමොක්ඛො” නි චුත්තං. තෙන පුරණාදිසු පසාදස්ස අස්සද්ධියතමාහ. පසාදභූතොති එතෙන අප්පසාදභූතං අස්සද්ධියං නිවත්තෙති. වත්ථුගතොති ඉමිනා මිච්ඡාධිමොක්ඛං. “පසාදභූතො නිව්චයො” නි ඉමිනා පන විභාවිතමෙවත්ථං පාකට්ඨ කරොන්තො “න යෙවාපනකාධිමොක්ඛො” නි ආභ. අකාලුස්සියං පසාදො, තං පන අසඬකොභාවතො “අනාවිලභාවො” නි චුත්තං. තඤ්ඤි සම්පූර්ණතෙසු විදහන්ති සද්ධා අකාලුස්සියපච්චුපට්ඨානා. එවමෙතන්ති අධිමුච්චනාකාරෙන පන ගහෙතබ්බත්තා අධිමුත්තිපච්චුපට්ඨානා. බුද්ධාදිවත්ථුනීති එත්ථ ඉධලොකපරලොකකම්මඵලසම්බන්ධාපි සඬග්ගිතාති දට්ඨබ්බං. “සද්ධාහත්ථො, මහානාම, අරියසාවකො” නි, “සද්ධිං විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ” න්ති (සං. නි. 1.246; සු. නි. 184), “සද්ධා ඛිපං තපො චුට්ඨි” නි (සං. නි. 1.197; සු. නි. 77) එවමාදිවචනතො කුසලධම්මානං ආදානාදිසු හත්ථාදයො විය සද්ධා දට්ඨබ්බං.

“ඉඳ හික්බුනා කම්මං කත්තබ්බං හොති. තස්ස එවං හොති ‘කම්මං බො මෙ කත්තබ්බං භවිස්සති, කම්මං බො පන මෙ කරොන්තස්ස න සුකරං බුද්ධානං සාසනං මනසි කාතුං, හන්දාහං වීරියං ආරහාමි අප්පත්තස්ස පත්තියා අනධගතස්ස අධගමාය අසච්ඡිකතස්ස සච්ඡිකිරියායා’” (දී. නි. 3.335) –

ආදිකා අනුරූපපච්චවෙක්ඛණා.

තංමූලකානීති ගන්තබ්බමග්ගාදිමූලකානි. එත්ථ ච මග්ගො ගන්තබ්බො හොතීතිආදයො අට්ඨකථායං දස්සනවසෙනෙව වුත්තා, න පාළියං ආගතානුක්කමෙනාති දට්ඨබ්බං.

කරණාදිකාලෙ විය විරකතාදිආරම්මණං විභූතං කත්වා පවත්තන්ති සති තං උපගන්ත්වා තිට්ඨන්ති අනිස්සප්පන්ති ච හොති. යං ආරම්මණං සම්මුට්ඨං, තං පිලවිත්වා ගතං විය චලිතං විය ච හොති, තප්පට්ඨපක්ඛාලෙන පන අසම්මුට්ඨන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “උදකෙ අලාබ්ඛ වියා”තිආදිමාහ. තත්ථ සාරණන්ති එතෙන “සරන්ති තායා”ති ඉමමෙවත්ථං විභාවෙති. සරණකිරියාය හි පවත්තමානානං ධම්මානං තත්ථ ආධිපච්චිභාවෙන සති පච්චයො. තස්සා හි තථා පච්චයභාවෙ සති තෙ ධම්මා සාරිතා අසම්මුට්ඨකතා අපිලාවිතාහොන්තිති. “ඉමෙහි නාම හෙතුහි පච්චයෙහි ච එතෙ ධම්මා සම්භවන්ති”ති සම්භවතො. “ඉමං නාම එලං නිබ්බන්තෙන්නි”ති එලතො ධම්මා උප්පජ්ජෙනෙව විපච්චෙනෙව ච නිප්පන්නා නාම හොන්තිති. චත්ථුභූතාති ආරම්මණභූතා.

සතිපි සබ්බෙසං සාරම්මණධම්මානං ආරම්මණග්ගහණෙ න විත්තං විය පරෙ පරිච්ඡිප්පගාහිතොති “පරිච්ඡින්නොපලද්ධිවසෙන ජානාති”ති විත්තං වුත්තං. වෙනසිකෙසු හි කෙචි වියං පරිච්ඡිප්ප ගහෙතුං න සක්කොන්ති, කෙචි පන පරිච්ඡෙදමත්තෙයෙව තිට්ඨන්ති, න විඤ්ඤාණං විය වියං ගණ්හන්තිති යෙ ආසඬ්ඛිතබ්බා, තෙසු තදභාවං දස්සෙන්නො “න සඤ්ඤා...පෙ.... විජ්ඣනවසෙනා”ති ආහ.

පීතියා ච සොමනස්සභාවො ආපජ්ජන්ති ඉදං පීති ච සොමනස්සඤ්ච පීතිසොමනස්සන්ති පීතිසොමනස්සානං තුල්‍යයොගං සන්ධාය වුත්තං. සොමනස්සස්සෙව පන “ආජඤ්ඤරථො”ති විය පීතියුත්තං සොමනස්සං පීතිසොමනස්සන්ති පධානභාවො ඉච්ඡිතොති න පීතියා සොමනස්සභාවප්පත්ති. න හි පධානෙ විජ්ජමානෙ අප්පධානං උපයුජ්ජති, පීතිග්ගහණඤ්චෙත්ථ පීතියුත්තස්ස සොමනස්සස්ස යෙහුයොන භාවතො පරිබ්‍යන්තකිච්චතො ච කතං, න ච නිප්පීතිකසොමනස්සස්ස අසඬ්ගහො. රුල්හිසද්දෙසු කිරියාය අනච්චන්තිකභාවතො. පීතියා පන උපලක්ඛණභාවෙන අයමත්ථො සුට්ඨු යුජ්ජතිති දස්සෙන්නො ආහ “පීතිඋපලක්ඛිතං වා”තිආදි.

පවත්තං උපාදින්නක්ඛන්ධං. විරට්ඨීතිකං හොතීති එතෙන න කෙවලං අනුපාලෙනබ්බධම්මානං බණ්ඩිතියායෙව, අථ බො පබන්ධානුපච්ඡෙදස්සපි ජීවිතං කාරණන්ති දස්සෙති. අඤ්ඤථා හි ආයුක්ඛයමරණං න යුජ්ජෙය්‍යාති. අවිසෙසෙනාති කාරණවිසෙසානපෙක්ඛෙන ජීවිතින්ද්‍රියතාසාමඤ්ඤෙන. යදිපි අරූපාසඤ්ඤභවෙසු රූපාරූපධම්මා නප්පවත්තන්ති, තෙහි පන පුරිමපච්ඡිමභවෙසු වරිමපඨමධම්මා සමානජාතියෙන අබ්‍යවහිතතාය නිරන්තරායෙව නාම හොන්තිති “යාව පරිනිබ්බානං අවිච්ඡින්නං පවත්තති”ති වුත්තං. අනුපාලනාදිකස්සාති අනුපාලනපවත්තනට්ඨපනාතියෙව වදති. ජීවමානවිසෙසප්පච්චයභාවතොති සහජාතානං ජීවමානතාවිසෙසස්ස පච්චයභාවතො. ඉන්ද්‍රියබද්ධස්ස හි මතරූපතො කම්මපස්ස ච උතුජාදිතො විසෙසො ජීවිතින්ද්‍රියකතොති.

මග්ගඬගරාසිවණ්ණනා

අවිපරිතනියානිකභාවෙනාති ඉදං සම්මා-සද්දස්ස දිට්ඨි-ආදිසද්දානඤ්ච සමානාධිකරණතාවසෙන දිට්ඨිආදීනං අවිසෙසභූතස්ස නියානිකභාවස්ස සම්මා-සද්දෙන විසෙසිතබ්බන්තා වුත්තං. අවිපරිතත්ථො හි සම්මා-සද්දො, න නියානිකත්ථොති. අවිපරිතනියානිකත්ථො එව වා සම්මා-සද්දො. අනෙකත්ථා හි නිපාතාති. එවමෙචාති අවිපරිතනියානිකභාවෙන.

බලරාසිවණ්ණනා

පතිස්සවො වචනසම්පට්ග්ගහොති අධිප්පායෙන “සප්පතිස්සවං පතිස්සවභූතං තංසභාගඤ්ච යං කිඤ්චි ගාරව”න්ති ආහ. තත්ථ තත්ථ පාකච්චාවෙනාති අප්ඤ්ඤානභූතෙසු ජාතියාදිසු බහිද්ධාභූතෙසු හික්බුආදිසු හිරොත්තප්පානං අනුරූපපච්චවෙක්ඛණවසෙන සසම්භාරපට්ඨිආදිසු පට්ඨිධාතුආදීනං විය විභූතකිච්චභාවෙනාති අත්ථො.

මූලරාසිවණ්ණනා

එවඤ්චි උපමාය සමෙතීති යථා අසුච්චිති පතිතපුරිසස්ස සතිපි කායෙන අල්ලියෙන භාවො අනල්ලිනො, එවං අලොභොපි ආරම්මණකරණවසෙන ගහිතෙපි ආරම්මණෙ අලග්ගභාවෙන අනල්ලිනභාවො අනල්ලිනාකාරො එව පවත්තති. එවංසභාවො හි සො ධම්මොති. කිඤ්චි දුස්සීලාං දොසසමුට්ඨානං සබ්බමපි දුස්සීලාං දොසසපතිස්සයන්ති

“දොසසමුට්ඨානතං දොසුපනිස්සයතඤ්චා”ති වුත්තං. තෙන අදොසො දොසස්සෙව උජුච්චවනිකො, තංමුඛෙන දුස්සීලාස්සාති දස්සෙති.

තත්ථ ජාතානං ධම්මානං අනතිවත්තනටියෙන...පෙ.... ආසෙවනටියෙන භාවනාති යො සො එකත්තුපගතො පයමජ්ඣානාදිඅප්පනාවිත්තුප්පාදො ආසන්තුපචාරාහිතවිසෙසො නිවරණාදිපරිපන්ථවිසුද්ධියා විසුද්ධො, තදාවරණවිසයවිරහෙන ව සමප්පවත්තඅප්පනාසමාධිසංඛිතං මජ්ඣිමං සමථනිමිත්තං පටිපන්නො, එවං පටිපන්නත්තා එව තත්ථුපගමනෙන තත්ථ ව පක්ඛන්දො, විසොධෙනබ්බස්ස වික්ඛෙපස්ස කිලෙසසංසග්ගස්ස ව අභාවතො විසොධනසමාධානඑකත්තුපට්ඨානඛ්‍යාපාරවිරහෙන විසුද්ධිසමථපටිපත්තිඑකත්තුපට්ඨානාකාරෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛන්තො අභිඛ්‍යාත්තරූපාය සහජාතතත්‍රමජ්ඣාත්තුපෙක්ඛාය කිච්චවසෙන උපෙක්ඛානුබුභිතො, තස්මිංයෙව ජාතා සමාධිපඤ්ඤාසංඛිතා යුග්ගන්දධම්මා. තෙ යථා අඤ්ඤං අනතිවත්තමානා හුත්වා පවත්තත්ති, එවං භාවනා බුහනා. තථා යාති තත්ථ සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි නානාකිලෙසෙහි විමුත්තත්තා විමුත්තිරසෙන එකරසානි හුත්වා පවත්තාති. යඤ්ච තත්ථ තදුපගං, තෙසං අනතිවත්තනඑකරසභාවානං අනුච්ඡිකං චිරියං වාහියති පවත්තියති, යා වස්ස තස්මිං බණෙ පවත්තා පගුණබලවභාවාපත්තිසංඛිතා ආසෙවනා. සබ්බෙසං එතෙසං ආකාරානං භාවනා උප්පාදනා වඩ්ඪනා, අයං තත්ථ ජාතානං...පෙ.... ආසෙවනටියෙන භාවනා නාම.

යස්මා පනායං භාවනාකාරො “පයමස්ස ඤානස්ස පටිපදාවිසුද්ධි ආදි”තිආදිනාපි (පටි. ම. 1.158) පාළියං ආගතො එව, ඤාණෙන ව සංකිලෙසවොදානෙසු තං තං ආදීනවං ආනිසංසඤ්ච දිස්වා තථා තථා නිප්ථාදෙතබ්බො, තස්මා “එවං වුත්තාය පඤ්ඤාසාධනාය භාවනායා”ති වුත්තං. අප්පවත්තීති යස්මිං ධම්මෙ සති යථාවුත්තා භාවනා තප්පවත්තති, සො ධම්මො පටිපක්ඛභාවනාපරාමසනෙන අභාවනාති වුත්තොති අධිප්පායො. න හි අභාවමත්තස්ස අමොහො පටිපක්ඛොති යුජ්ජතීති. තප්පටිපක්ඛභූතා අකුසලා කාමච්ඡන්දාදයො දට්ඨබ්බා. පමාදවිසෙසො වා අභාවනා. සො හි “කුසලානං වා ධම්මානං අනාසෙවනා අභාවනා අබ්‍රහ්මිකම්ම”න්තිආදිනා නිද්දිට්ඨොති.

එකත්තෙන අලබ්භනෙයාදස්සනත්ථං “ජරාධම්මො”ති වුත්තං. තථා හි පාළියං “ජාතිධම්මානං, හික්ඛවෙ, සත්තානං එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති”තිආදිනා (ම. නි. 3.373) ඉච්ඡිතාලාභො විභත්තො. අලොභානුභාවෙන කායානුපස්සනාය, අමොහානුභාවෙන චිත්තධම්මානුපස්සනාය සිද්ධි පාකටායෙවාති අපාකටං අදොසානුභාවෙන වෙදනානුපස්සනාසිද්ධිං විභාවෙන්තො “සුඛවිපරිණාමෙ”තිආදිමාහ. අයඤ්ච යොජනා අලොභාදීනං විසෙසපච්චයනං සන්ධාය කතා, අවිසෙසෙන පන සබ්බෙ සබ්බෙසං පච්චයා. සභාවතො සඬකප්පතො ව උප්පන්නස්ස දුක්ඛස්ස අසහනවසෙනෙව උප්පජ්ජතීති දොසො තංදස්සනස්ස ආසන්නපටිපක්ඛො, න රාගො විය දුරපටිපක්ඛො.

කම්මපට්ඨාසිවණ්ණනා

අභිජ්ඣාදයො විය අනභිජ්ඣාදයොපි න එකත්තං කම්මපට්ඨාසිවණ්ණනායෙවාති ආහ “කම්මපට්ඨාසිවණ්ණනා”ති. මනොකම්මපට්ඨාසිවණ්ණනා පවත්තනකම්මභාවතො හි එතෙසං කම්මපට්ඨාසිවණ්ණනා සංඛිගහො, න සබ්බදා කම්මපට්ඨාසිවණ්ණනා. තෙන යො අඤ්ඤොපි ධම්මො අනියතො කම්මපට්ඨාසිවණ්ණනා පාකටො ව, තස්සපි කම්මපට්ඨාසිවණ්ණනා විරුජ්ඣතීති දස්සෙති.

පස්සද්ධාදියුගලවණ්ණනා

සමන්ති සම්මා. චෙතියවන්දනාදිඅත්ථන්ති චෙතියවන්දනාදිහෙතු. සමථවතුසච්චකම්මට්ඨානවසෙන තබ්බෙදවසෙන ව සබ්බකම්මට්ඨානභාවනාහිසුත්තානං මුදුමජ්ඣමතික්ඛිත්තියතාදිහෙදවසෙන සබ්බයොගීනං විත්තස්ස ලිනුද්ධවච්චාදිකාලවසෙන සබ්බදා හිතාහිතධම්මපලක්ඛණභාවතො යථාසභාවං පටිවෙධභාවතො ව සතිසම්පජ්ඤානං පාරිබන්ධකහරණභාවනාවඩ්ඪනාති අවිසෙසතො දට්ඨබ්බානි. යථා අප්පනාකොසල්ලෙන විනා සමපො සමථමන්තරෙන යථාභූතාවබ්බොධො ව නත්ථීති නානාක්ඛණිකා සමාධිපඤ්ඤා අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස විසෙසකාරණං, එවං පටිවෙධෙ එකක්ඛණිකාපීති දස්සෙන්නො ආහ “අඤ්ඤාමඤ්ඤං නිමිත්තභාවනා”ති. පඤ්ඤාය හි සාතිසයං අවභාසියමානෙ විසයෙ සමාධි එකත්තවසෙන අප්පෙතුං සක්කොති, සමාධිමිති ව මජ්ඣිමං සමථනිමිත්තං පටිපන්නෙ පඤ්ඤා ආරම්මණෙසු විසදා වහතිති. සමං පවත්තාති අඤ්ඤාමඤ්ඤානතිවත්තනෙන සමං අවිසමං එකරසභාවෙන පවත්තා. අඤ්ඤාමඤ්ඤාසභායභාවුපගමනෙන යොගිතො මනොරථධුරාකඩ්ඪනෙ රථධුරාකඩ්ඪනෙ විය ආජානෙයායුගො යුගලකො හුත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤානතිවත්තමානෙන නද්ධා බද්ධා වියාති වා යුගන්දධා. අධිවිත්තමනුසුත්තෙහි චිරියසමාධයො සමං යොජෙතබ්බාති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං පුබ්බෙ ගහිතාපි තෙ පුන ගහිතාති දස්සෙතුං චිරියසමාධියොජනත්ථායාති අට්ඨකථායං වුත්තං. තං පන සමාධිචිරියයොගස්ස විභාවනං භොතීති “යොගවචනත්ථායාති අත්ථො”ති ආහ.

යෙවාපනකවණ්ණනා

යථා තථා වාති සම්මා මිච්ඡා වා. අනධිමුච්චන්තොති “ඉදං කරිස්සාමි, එතං කරිස්සාමි”ති එවං පවත්තපුබ්බභාගසන්නිට්ඨානහෙතුකෙන පයොගකාලසන්නිට්ඨානෙන අනිච්ඡින්නො. යත්ථ හි අනිච්ඡයො, තත්ථ

අප්පට්ඨානි ඵවානි. සංසප්පනං සංසයො. සො හි “ආසප්පනා පරිසප්පනා”ති වුත්තො. අසනිපි බ්‍යාපාරෙ තත්‍රමජ්ඣන්තකාය සති තංසම්පයුත්තධම්මා සකසකකිච්චවසෙන අනුනානධිකතාය අලීනඅනුද්ධතතාය ව සංවත්තන්තිති සා තෙසං තථාපවත්තිතා පච්චයභුතා උනාධිකභාවං නිවාරෙති වියාති උනාධිකනිවාරණරසා වුත්තා. තථා පවත්තිපච්චයත්තායෙව තෙසු ධම්මෙසු මජ්ඣන්තකානි ව වුත්තා.

ඤානපදස්සාති ඤානසද්දස්ස. තෙසුති පඤ්චසු. පඤ්ච හි අධිගාති ඤානපදස්ස අත්ථොති ඉදං සංවණ්ණියමානත්තායෙව ඉමං චිත්තූප්පාදං සන්ධාය වුත්තං. න හි සබ්බස්මිං චිත්තූප්පාදෙ පඤ්චෙව ඤානධිගාති. පදසමුභො වාක්‍යං, පදකොට්ඨාසො වා ඵස්සපඤ්චමකාදි ධම්මරාසි. වුත්තං පූරිතන්ති ජපණ්ණාසාදිතාය පුරණවසෙන. ඵස්සපච්චයා වෙදනා “චුට්ඨො වෙදෙති, චුට්ඨො සඤ්ජානාති”තිආදිවචනතො (සං. නි. 4.93) ඵස්සො වෙදනාදිනං පච්චයො. යදිපි ඡන්දාදයො යථාවුත්තරාසිකිච්චාභාවතො තෙසු න චත්තබ්බා, විසුං රාසිඅන්තරභාවෙන පන සරූපතො චත්තබ්බාති වොදනං මනසි කත්වා “වුත්තානම්පි”තිආදිමාහ.

ධම්මුද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කාමාවචරකුසලං

නිද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා

2. සත්තෙති සභාවතො විජ්ජමානෙ. ඵස්සස්ස විසයවිසයිනං සන්තිපතනාකාරෙන ගහෙතබ්බත්තා චුසනං විසයෙ චිත්තස්ස සන්තිපතනං වුත්තං. “චිත්තනට්ඨෙන චිත්තං, මනනට්ඨෙන මනො”තිආදිනා චිත්තාදිසද්දා චිත්තනාදිබ්‍යාපාරමුඛෙන අත්තතො අත්ථං විභාවෙන්තිති ආහ “චිත්තං මනොතිආදියු විය කිච්චවිසෙසං අනපෙක්ඛිත්වා”ති. යථා ලොකෙ විකතමෙව වෙකතං, විසයො ඵව වෙසයන්ති වුච්චති, ඵවං මනො ඵව මානසන්ති සද්දමත්තවිසෙසො. නිලාදි-සද්දා විය වත්ථාදියු චිත්තෙසු පරිසුද්ධභාවනිබන්ධනා පණ්ඩරසද්දස්ස පවත්තිති තස්ස ගුණවිසෙසාපෙක්ඛතා වුත්තා. යථා කායිකං සාතන්ති ඵත්ථ කායප්පසාදනිස්සිතන්ති අත්ථො, ඵවං චෙතසිකං සාතන්ති ඵත්ථ චෙතොනිස්සිතං සාතන්ති නිස්සයවිසෙසාපෙක්ඛතා වුත්තා. ඵකක්ඛණිකා නානාක්ඛණිකා ව චිත්තස්ස ධීති නාම, තස්ස අවත්ථාවිසෙසොති අවත්ථාවිසෙසාපෙක්ඛො චිත්තස්ස ධීතිති ඵවංපකාරො නිද්දෙසො. “න ලුබ්භති”ති වුත්තස්ස චිත්තස්ස, පුග්ගලස්ස වා පවත්තිආකාරභාවෙන අලුබ්භනාති අලොභො වුත්තොති අඤ්ඤස්ස කිරියාභාවවිසෙසාපෙක්ඛො අලුබ්භනාති නිද්දෙසො. වුත්තනායෙනෙව අලුබ්භිතස්ස භාවො අලුබ්භිතත්තන්ති අයං නිද්දෙසො අඤ්ඤස්ස භාවභුතතාවිසෙසාපෙක්ඛො වුත්තො. කත්තුකරණභාවාදයො සභාවධම්මානං අජ්ඣාරොපනවසෙනෙව සිජ්ඣන්ති, භාවනිද්දෙසො පන අජ්ඣාරොපනානපෙක්ඛො, තතොයෙව ව විසෙසන්තරවිනිමුත්තො විනිවත්තො විසෙසතො නිජ්ජීවභාවගිභාවතො සභාවනිද්දෙසො නාම භොතිති ඵස්සොති ඉදං චුසනට්ඨෙන “ධම්මමත්තදීපනං සභාවපද”න්ති වුත්තං. ආරම්මණං චුසන්තස්ස චිත්තස්ස පවත්තිආකාරො චුසනබ්‍යාපාරො භොතිති “චුසනකිරියා චුසනාකාරො”ති වුත්තං. සම්චුසනාති සං-සද්දො “සමුදයො”තිආදියු විය සමාගමත්ථදීපකොති ආහ “සමාගමචුසනා”ති. “චුසාමි තෙක්ඛම්මසුඛ”න්තිආදියු (ධ. ප. 272) පටිලාභොපි චුසනා සම්චුසනාති ව වුච්චතිති ආහ “න පටිලාභසම්චුසනා”ති.

අපරෙන වෙච්චනෙන. බහුස්සුතභාවසම්පාදිකාය පඤ්ඤාය පණ්ඩිච්චපරියායො. සිජ්ජායනනාදියු දක්ඛනාභුතාය කොසල්ලපරියායො, යත්ථ කත්ථවි තික්ඛසුබ්බමාය නෙපුඤ්ඤපරියායො, සම්මා ධම්මෙ පඤ්ඤපෙන්තියා වෙහබ්‍යාපරියායොති ඵවමාදිනා තෙසු තෙසු පඤ්ඤාවිසෙසෙසු තෙ තෙ පරියායවිසෙසා විසෙසෙන පවත්තාති තෙසං පඤ්ඤාවිසෙසානං නානාකාලෙ ලබ්භමානතා වුත්තා, ඉතරෙපි අනුගතා භොන්ති යෙභුයොනාති අධිජ්ජායො. අත්ථනානත්තෙන පඤ්ඤාදිඅත්ථවිසෙසෙන. කොධො කුප්ඣකා කුප්ඣිතත්තන්ති ඵවංපකාරො නිද්දෙසො සභාවාකාරභාවදීපනවසෙන බ්‍යඤ්ජනවසෙනෙව විභාගවචනං. පණ්ඩිච්චන්තිආදයො පඤ්ඤාවිසෙසනිබන්ධනත්තා අත්ථවසෙන විභාගවචනන්ති ඉමමත්ථමාහ “අථ වා”තිආදිනා. ඵවමාකාරො පනාති පූරිමාකාරතො විසෙසො අත්ථතො විභත්තිගමනස්ස කාරණං වුත්තං.

පටික්ඛිපනං පටිසෙධනං පටික්ඛෙපො, තස්ස නානත්තං විසෙසො පටික්ඛෙපනානත්තං, සද්ධම්මගරුතාය පටික්ඛෙපො සද්ධම්මගරුතාපටික්ඛෙපො, තෙන සද්ධම්මගරුතාපටික්ඛෙපෙන නානත්තං සද්ධම්මගරුතාපටික්ඛෙපනානත්තං. තං සද්ධම්මගරුතාපටික්ඛෙපනානත්තං පන කොධගරුතාදිභෙදභින්නන්ති “කොධගරුතාදිවිසිට්ඨෙනා”ති වුත්තං. කොධාදිහි විසිට්ඨො භින්නො සද්ධම්මගරුතාය පටික්ඛෙපො පටිසෙධනං කොධාදිවිසිට්ඨපටික්ඛෙපො. කොධගරුතාදියෙව, තස්ස නානත්තෙන සද්ධම්මගරුතාපටිපක්ඛනානත්තෙනාති කොධගරුතා සද්ධම්මගරුතාය පටිපක්ඛො. මක්ඛලාභසක්කාරගරුතා සද්ධම්මගරුතාය පටිපක්ඛොති සද්ධම්මගරුතාය පටිපක්ඛභාවවිසෙසෙන අසද්ධම්මගරුතා තබ්භාවෙන ඵකීභුතාපි නානත්තං ගතා. යස්මා පන කොධො අත්ථතො දොසොයෙව. මක්ඛො දොසප්පධානා පරගුණවිද්ධංසනාකාරප්පවත්තා අකුසලා බන්ධා. තග්ගරුතා ව තෙසං සාදරඅභිසංඛරණවසෙන පවත්තනමෙව. ලාභගරුතා චතුන්නං පච්චයානං සක්කාරගරුතා, තෙසංයෙව සුසංඛිතානං ලද්ධකාමතා. තදුභයෙසු ව ආදරකිරියා තථාපවත්තා ඉච්ඡායෙව, තස්මා

“සද්ධම්මගරුතාපටිපක්ඛනානත්තෙන අසද්ධම්මා නානත්තං ගතා”ති වුත්තං. තථා හි චත්තාරො අසද්ධම්මා ඉව්වෙව උද්දිට්ඨා. අසද්ධම්මගරුතාති එත්ථ ව පුරිමස්මිං විකප්පෙ “න සද්ධම්මගරුතා”ති සද්ධම්මගරුතා න හොතිති අත්ථො. දුතියස්මිං සද්ධම්මගරුතාය පටිපක්ඛොති සද්ධම්මගරුතා එව වා පටිපක්ඛො, තස්ස නානත්තෙන සද්ධම්මගරුතාපටිපක්ඛනානත්තෙනාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කොධමක්ඛගරුතානඤ්ඤි සද්ධම්මවිසෙසා පවත්තිහෙදහින්නා මෙත්තා පටිපක්ඛො. ලාභසක්කාරගරුතානං අප්පිච්ඡතා සන්තොසා. තෙන කොධගරුතා න සද්ධම්මගරුතාති කොධගරුතා කායවි සද්ධම්මගරුතාය පටිපක්ඛොති අයමත්ථො වුත්තො හොති. තථා මක්ඛගරුතාදිසුපි. එවඤ්ච කත්වා “චත්තාරො සද්ධම්මා සද්ධම්මගරුතා න කොධගරුතා...පෙ.... සද්ධම්මගරුතා න සක්කාරගරුතා”ති (අ. නි. 4.44) ආගතතත්තිපි සමත්ථිතා භවති. ලොභො න හොතිති අලොභො ලුඛනා න හොතිති අලුඛනාති එවමාදිකො අලොභොතිආදිනං ලොභාදිවිසිට්ඨො පටිපක්ඛෙපො “එස්සො ථුසනා”තිආදිකෙහි විසද්ධිභාවතො “එස්සාදිහි නානත්ත”න්ති වුත්තො. එස්සාදිහිති චෙත්ථ අලුඛනාදයොපි ආදි-සද්දෙන සඬගහිතාති දට්ඨබ්බං. ලොභාදිපටිපක්ඛෙනාති “ලොභපටිපක්ඛො අලොභො”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. සෙසං පුරිමසද්ධිසමෙව. අලොභාදොසාමොභානං විධුරතාය පටිපක්ඛනාවෙන ව ලුඛනමානො අඤ්ඤමඤ්ඤවිසද්ධිසො ලොභාදිවිසිට්ඨපටිපක්ඛෙපනාවෙන ලොභාදිපටිපක්ඛනාවෙන ව විඤ්ඤායතිති ආහ “අලොභා...පෙ.... යොජෙතබ්බ”න්ති. බහුති පකාරෙහි දීපෙතබ්බත්ථතා මහත්ථතා. ආදරවසෙන සොතුනං.

3. යදිපි එකස්මිං බණෙ එකංයෙව ආරම්මණං හොති, ඡුසුපි පන ආරම්මණෙසු උප්පත්තිරහත්තා “තෙහි වා”තිආදි වුත්තං. තස්සාති සාතස්ස සුබස්ස. ජාතාති එතස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “කාරණභාවෙන එස්සත්ථං පවත්තා”ති වුත්තං. ඉදං වුත්තං හොති – යථා චෙතසිකසාතසඬබ්බතා සොමනස්සවෙදනා සහෙව උප්පජ්ජති, එවං තදනුරූපඑස්සසහිතා හුත්වා පවත්තා තජ්ජාති වුත්තා. සාදයතිති අධිගමාසිසාය අනඤ්ඤතින්තං කරොති.

5. න තස්සා තජ්ජතාති තස්සා මනොවිඤ්ඤාණධාතුයා තස්සාරුප්පා “තස්ස ජාතා”ති වා උභයථාපි තජ්ජතා න සුජ්ජති. යදිපි එස්සො විඤ්ඤාණස්ස විසෙසපච්චයො න හොති, තථාපි සො තස්ස පච්චයො හොතියෙවාති තස්ස තජ්ජාමනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්ඵස්සජතා චත්තබ්බාති වොදනං සන්ධායාහ “න ව තදෙවා”තිආදි. තෙහි ආරම්මණෙහි ජාතා තජ්ජාති ඉමිතාපි අත්ථොන තජ්ජා මනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්ඵස්සජාති චත්තුං න සක්කා. විඤ්ඤාණස්ස පන තජ්ජතාපඤ්ඤත්ති ලුඛනතෙව. තථා හි “කිං වා එතෙනා”තිආදිනා එස්සාදිනං තථා දෙසෙතබ්බතං ආහ.

7. විත්තස්ස ආරම්මණෙ ආනයනාකාරප්පවත්තො විතක්කො අත්ථොනො ආරම්මණං තත්ථ ආකඬ්ඨන්තො විය හොතිති “ආරම්මණස්ස ආකඬ්ඨනං විතක්කන”න්ති වුත්තං.

8. ආරම්මණස්ස අනුමජ්ජනාකාරප්පවත්තො විචාරො තත්ථ පරිබ්භමන්තො විය සමන්තතො වරන්තො විය ව හොතිති “සමන්තතො වරණං විවරණ”න්ති වුත්තං.

11. තථා අවට්ඨානමත්තභාවතොති පාණවධාදිසාධනඅවට්ඨානමත්තභාවතො, න බලවභාවතොති අධිප්පායො.

14. යෙන ධම්මෙන චිත්තෙ ආරම්මණං උපතිට්ඨති ජොතති ව, සො ධම්මො උපට්ඨානං ජොතනන්ති ව වුත්තොති ආහ “උපට්ඨානං ජොතනඤ්ච සතියෙවා”ති.

16. සණ්භට්ඨෙතාති සුබ්බමට්ඨෙතා.

30. භාවොති හිරියනං වදති.

33. න බ්‍යාපාදෙතබ්බොති අබ්‍යාපජ්ජ-සද්දස්ස කම්මත්ථතං ආහ.

42-43. යදි අනවජ්ජධම්මානං සීසසීසපරිවත්තනසමත්ථතා ලහුතා, සාවජ්ජධම්මානං කථන්ති ආහ “අවිජ්ජානිවරණාන”න්තිආදි. තෙසං භාවො ගරුතාති එතෙන සතිපි සබ්බෙසං අරූපධම්මානං සමානබණත්තෙ මොහසම්පයුත්තානං සාතිසයො දන්ධො පවත්තිආකාරොති දස්සෙති. සො පන තෙසං දන්ධාකාරො සන්තානෙ පාකට්ටො හොති.

44-45. අප්පට්ඨානො අවිලොමනං.

46-47. කිලින්නන්ති අවස්සුතං.

50-51. පච්චොසක්කනං මායා යා අච්චසරාතිපි වුව්වති. අරුමක්ඛනං චණාලෙපනං. වෙළු එව දාතබ්බභාවෙන පරිග්ගහිතො වෙළුදානං නාම.

නිද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කොට්ඨාසවාරකථාවේ නාම

58-120. තෙති පස්සපඤ්චමකාදයො. සඬිගහගමනෙනෙවාවානි සාධාරණතාදිනා කෙනවි සදිසතාලෙසෙන, න පස්සාදයො විය විසුං ධම්මභාවෙනෙවාවානි අත්ථො. තථා අවිජ්ජකිණ්ණත්තානි පස්සාදයො විය සරුපෙන විසුං විසුං අවුත්තත්තා. යදිපි ඡන්දාදයො සඬිගහසුඤ්ඤතවාරසුපි සරුපෙන න චුත්තා, ඛන්ධායතනධාතුරාසීසු පන සඬිගහිතායෙවාවානි දස්සෙනුං “යස්මා පනා”තිආදිමාහ. තංතිද්දෙසෙනි සඬ්ඛාරක්ඛන්ධනිද්දෙසෙ. ඛන්ධානං ධාතායතනභාවෙ බ්‍යභිවාරාභාවතො අඛන්ධභාවනිවාරණෙන අනායතනාධාතුභාවනිවාරණමපි දවිට්ඨං. න යෙවාපනකා යපෙනඛිබාති ඛන්ධාදිරාසිඅන්තොගධනං සන්ධාය චුත්තං. උද්දෙසාදීසු පන “යෙවාපනාත්ථෙව චුත්තානං තෙසං තථායෙව සඬිගහො යුත්තො”ති අවිට්ඨකථායං “යපෙන්වා යෙවාපනකෙ”ති චුත්තං. සරුපෙන අවුත්තානමපි චිත්තුප්පාදපරියාපන්නානං ඛන්ධාදිභාවො න වාරෙතඛිබොති න යෙවාපනකා යපෙනඛිබාති චුත්තන්ති උභයෙසමපි අධිප්පායො වෙදිතඛිබො.

ආහාරපච්චයසඬාබලනනාති උපත්ථම්මකපච්චයසඬාබලන. සො ව ආහාරානං උපත්ථම්මකභාවො පාකටොති කත්වා චූත්තො, න ජනකත්තාභාවතො. ඔප්ට්ඨමකරූපස්ස හි වෙදනාදීනඤ්ඤි ආහාරණුකො තෙසං ජනකත්තං ලබහතීති. යදි උපත්ථම්මකො ඉධ පච්චයොති අධිජ්ජෙතො, කබළිකාරාභාරස්ස තාව හොතු, ඉතරෙසං කට්ඨති ආහ “යථා හී”තිආදි . සහජාතාදිපච්චයෙති සහජාතඅඤ්ඤාමඤ්ඤානිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙ වදති, මභාවතුක්කං වා, එකෙනාකාරෙනාති රූපාරූපානං උපත්ථම්මකත්තෙන උපකාරකභාවමාහ. සො එව ව තෙසං ආහරණකිච්චං. “සඬාබරපච්චයා විඤ්ඤාණ”න්ති වචනතො චෙතනාය විඤ්ඤාණස්ස පච්චයභාවො සාතිස්සොති ආහ “විඤ්ඤාණං විසෙසෙනා”ති.

යථාගතමග්ගොති චුත්තො කාරණඵලානං අභෙදූපචාරෙනාති දට්ඨබ්බං, නානාක්ඛණිකො අට්ඨඛිතිකමග්ගො උපනිස්සයො එතස්සාති අට්ඨඛිතිකමග්ගුපනිස්සයො. අරියමග්ගස්ස යථාගතමග්ගපරියායො වුවීමානො තස්ස යා පුරිමකාලභූතා අභෙදොපචාරසිද්ධා ආගමනාවත්ථා තතො නාතිවිලක්ඛණාති ඉමමත්ථං විභාවෙතීති ආහ “පුබ්බභාග... පෙ.... දීපිතා”ති. විඤ්ඤාණස්ස චිත්තවිචිත්තතා විජානනභාවවිසෙසා එවාති ආහ “විජානනමෙව චිත්තවිචිත්තතා”ති. වෙදනාක්ඛන්ධාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන “ද්වයානනාති භොන්ති”තිආදීසු චුත්තමනායතනාදයොපි සඛගණ්හාති. තප්ථිකික්ඛෙජොති තස්ස ජාතිනිද්දෙසභාවස්ස පටික්ඛෙජො. කතො භොතීති එතෙන ආභාරිත්ථියක්ඛානමග්ගඵලභෙතුයො යත්තකා ඉමස්මිං චිත්තෙ ලබ්භන්ති, තෙ සබ්බෙපි “එකො විඤ්ඤාණාභාරො භොතී”තිආදීනා අවුත්තාපි අත්ථතො චුත්තායෙවාති දස්සෙති. එස නයො අඤ්ඤත්ථාපි.

කොට්ඨාසවාරකථාවක් ණය නිවිසින.

සුඤ්ඤතචාරාදිවශ්ඡනා

121-145. යථාච්ඡිත්තෙ සමයෙනි චුත්තජ්ජකාරසමුභෙ.

146. උස්සාහනං පෙසිනං නියොජනං.

156-159. නාතිසමාහිතායාති නානාවජ්ජනුපචාරං සන්ධාය වද්භි. යෙවාපනකෙහිපි නිබ්බිසෙසකං දස්සෙති කරුණාමදිතානම්පි උප්පජ්ජනතො.

කායචරිකිරියා කායචරිපවත්ති, විඤ්ඤත්ති එව වා. අසමත්තභාවනත්ති පුබ්බභාගභාවනමාහ.

කාමාවචරකුසලවණ්ණනා නිව්දිතා.

රුපාවිවරකුසලං

චතුර්කතයෝ

පටිමජ්ඣිමනිකායාවගේ මූලා

160. උත්තරපදලොපං කත්වා “රූපභවො රූප”න්ති චූත්තො, “රූපී රූපානි පස්සති (ම. නි. 2.248; 3.312; ධ. ස. 248; පටි. ම. 1.209), රූපරාගො”තිආදීසු (ධ. ස. 363) වියානි දට්ඨබ්බං. පයොගසම්පාදිතස්ස රූපජ්ඣානස්ස රූපභවාතික්කමස්සපි උපායභාවතො යථා රූපුප්පත්තියා එව මග්ගොති අයං නියමො න යුජ්ජති, එවං පච්චයන්තරවිකල්ලාදීනි රූපුප්පත්තියා අනභිනිජ්ජාදකස්සපි අත්ථිභාවතො රූපුප්පත්තියා මග්ගො එවානි අයම්පි නියමො න යුජ්ජති. එවඤ්ච සති යදෙව රූපුප්පත්තියා නිජ්ජාදකං, තස්සෙව සම්පයුත්තස්ස රූපාවචරකුසලභාවො, න

අනභිනිප්පාදකස්සානි අයමත්ථො ආපන්නොති වොදනං සමුට්ඨාපෙන න සබ්බස්ස කුසලජ්ඣානස්සානිආදිනා. තත්ථ සාමඤ්ඤසද්දොපි අධිකාරවසෙන විසෙසනිද්දිට්ඨො හොතිති “කුසලජ්ඣානස්ස මග්ගභාවො”ති වුත්තං.

රුපුපපත්තිජනකසභාවො රුපභවවිපව්වනසභාවොති තස්සපි විපාකධම්මභාවෙ සතිපි සබ්බකුසලාකුසලසාධාරණං විපාකධම්මභාවසාමඤ්ඤං “විපාකධම්මභාවො වියා”ති උදාහරණභාවෙන වුත්තං. සාමඤ්ඤම්පි හි විසෙසනො හින්තං කත්වා වොහරියතිති. සබ්බසමානොති රුපුපපත්තියා නිප්පාදකස්ස පව්වයන්තරවිකල්පාදිහි අනිප්පාදකස්ස ව සබ්බස්ස යථාධගතස්ස ඥානස්ස සාධාරණො. එතෙන උත්තරපදාවධාරණස්ස පරිග්ගහිතතං දස්සෙති. “ඉතො අඤ්ඤො මග්ගො නාම නත්ථි”ති ඉමිනාපි සජාතියා සාධාරණො අඤ්ඤජාතිවිනිවත්තියා අනඤ්ඤසාධාරණො ඉමස්ස ඥානස්ස රුපුපපත්තියා උපායභාවො වුත්තොති දට්ඨබ්බං. ඉතරෙ ද්වෙ සද්ධා හිරි ව. යදි පටිපදාය සාධෙනබ්බතො පුග්ගලපුබ්බධිගමාය දෙසනාය භාවෙන්තෙන සමයවචන්ථානං කතං. පටිපදාරහිතෙසු කථන්ති ආහ “කෙසඤ්චි”තිආදි. තත්ථ කෙසඤ්චිති සමථභාවනාය කතාධිකාරානං. තෙසඤ්චි මග්ගාධිගමනතො පුබ්බෙ අනාධිගතජ්ඣානානං පටිසම්භිදාදයො විය මග්ගාධිගමෙනෙව තාති සම්ප්ඤ්ඤාති.

අඤ්ඤානිති අරියමග්ගසිද්ධිතො අඤ්ඤානි. තෙසුපිති අරියමග්ගෙන සිද්ධත්තා පටිපදාරහිතෙසුපි. නනු ව අරියමග්ගසිද්ධස්සපි ආගමනවසෙන පටිපදා උපලබ්භතියෙව. ඉතරං “න කාමාවචරං විය විනා පටිපදාය උප්පජ්ජති”ති , “බහුතරං ලොකියජ්ඣානම්පි න විනා පටිපදාය ඉප්ඤ්ඤාති”ති ව වචනං විරුප්ඤ්ඤායාති? න, යෙභුයොන ගහණතො පුග්ගලවිසෙසාපෙක්ඛත්තා ව. අරියමග්ගසම්ප්ඤ්ඤානකඤ්චි ඥානං කස්සවිදෙව හොති, තස්මා ඉතරං බහුතරං ලොකියජ්ඣානං පුපුජ්ජනස්ස අරියස්ස ව අකතාධිකාරස්ස න විනා පටිපදාය සිප්ඤ්ඤාති තෙසං වසෙන වුත්තං. අරියමග්ගසිද්ධස්සපි ඥානස්ස විපාකානං විය කුසලෙන අරියමග්ගෙන සදිස්ත්තභාවතො අතබ්බිපාකත්තා ව න මග්ගාගමනවසෙන පටිපදා යුජ්ජති, එවමස්ස පටිපදාවිරහො සිද්ධො. එවඤ්ච කත්වා සුද්ධිකතවකදෙසනාපි සුට්ඨු නිතා හොති. තථා ව වක්ඛති ලොකුත්තරකථායං “ලොකියජ්ඣානම්පි”තිආදි (ධ. ස. මූලටී. 277).

වට්ඨාසයස්ස විසෙසපව්වයභුතාය තණ්හාය තනුකරණවසෙන විවට්ඨාසයස්ස වඩ්ඪනන්ති ආහ “තණ්හාසංකිලෙසයොධනෙන ආසයපොසන”න්ති. ආසයපොසනන්ති ව ඥානභාවනාය පව්වයභුතා පුබ්බයොගාදිවසෙන සිද්ධා අප්ඤ්ඤාසයසම්පදා. සා පන තණ්හුපතාපවිගමෙන හොතිති ආහ “තණ්හාසංකිලෙසයොධනෙනා”ති.

ථිතමිද්ධාදිනන්ති ථිතමිද්ධඋද්ධවචකුක්කුවච්චිකිව්ජානං. පභානන්ති පභායකං.

තංසදිසෙසුති මහග්ගතභාවාදිනා පට්ඨමජ්ඣානසමාධිසදිසෙසු.

පිතිසුඛවන්තං ඥානං පිතිසුඛන්ති වුත්තං යථා අරියසොති දස්සෙන්නො “පිතිසුඛ...පෙ.... අකාරො වුත්තො”ති ආහ. මග්ගස්සපි වා නිබ්බානාරම්මණතො තථලක්ඛණුපතිජ්ඣානනා යොජෙතබ්බා. අසම්මොසධම්මන්ති අවිනාසභාවං.

දුතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

161-162. දිට්ඨාදිනවස්ස තංතංඤානක්ඛණෙ අනුප්පජ්ජනධම්මතාපාදනං වූපසමනං විරජ්ජනං පභානඤ්චාති ඉධාධිප්පෙතවිතක්කාදයොයෙව ඥානභිග්භුතා තථා කරියන්ති, න තංසම්පයුත්තඵස්සාදයොති විතක්කාදිනංයෙව වූපසමාදිවචනං ඤායාගතං. යස්මා පන විතක්කාදයො විය තංසම්පයුත්තධම්මාපි එතෙන එතං ඔළාරිකන්ති දිට්ඨාදිනවා එව, තස්මා අවිසෙසෙන විතක්කාදිනං තංසහජාතානඤ්ච වූපසමාදිකෙ වත්තබ්බෙ විතක්කවිචාරාදිනංයෙව වූපසමාදිකං වූවිචමානං “අධිකවචනමඤ්ඤමත්ථං බොධෙති”ති කිඤ්චි විසෙසං දිපෙතිති තං දස්සෙන්නො “යෙහි විතක්කවිචාරෙහි”තිආදිමාහ. විසුං විසුං ධීතානිපි විතක්කවිචාරසමතික්කමවචනාදිති පහෙයාභිගනිද්දෙසනාසාමඤ්ඤෙන විත්තෙන සමුහතො ගහෙන්වා අවයවෙන සමුදායොපලක්ඛණං කතන්ති දස්සෙන්නො “තෙසං...පෙ.... තං දීපකන්ති වුත්ත”න්ති ආහ. ඉදානි අවයවෙන සමුදායොපලක්ඛණං විනා විතක්කවිචාරවූපසමවචනෙන පිතිවිරාගාදිවචනානං සවිසයෙ සමානත්තාපාරතං දස්සෙන්නො “අථ වා”තිආදිමාහ.

තස්මිං දස්සිතෙති “යා සද්ධා සද්දහනා”තිආදිනා ඥානවිභවිගෙ සම්පසාදනෙ දස්සිතෙ. සමානාධිකරණනිද්දෙසෙනෙවාති තත්ථෙව විභවිගෙ උද්දෙසපද්ධාරාදිසු සද්ධාඤානානං “සම්පසාදන”න්ති එකාධිකරණතාවවෙනෙනෙව.

ඔළාරිකභිගමුබ්බෙන “තදනුධම්මතා සති”ති වුත්තාය තංතංඤානනිකන්තියා වික්ඛම්භනං විතක්කවිචාරවූපසමවචනාදිති පකාසිතන්ති ආහ “තණ්හාජ්ජහනං එතෙසං වූපසමන”න්ති (විහ. 799). යතො විතක්කවිචාරෙසු විරත්තභාවදීපකං විතක්කවිචාරවූපසමවචනන්ති තදුහයාභාවදීපනං පුන කතන්ති දස්සෙතුං “යෙ වා”තිආදි වුත්තං.

163. විරියං උපෙක්ඛාති චුත්තං “පග්ගහනිග්ගහෙසු ඛායාපාරාකරණෙන උපෙක්ඛියති” ති. ගහණෙ මජ්ඣිමනිකායෙහි සඞ්ඛාරෙ උපෙක්ඛනීති සඞ්ඛාරුපෙක්ඛා, තථාපචත්තා විපස්සනා පඤ්ඤා. තස්සා පන විසයතො පහෙදො “අට්ඨ සඞ්ඛාරුපෙක්ඛා” තිආදිනා (පටි. ම. 1.57) යස්සං පාළියං චුත්තො, තං පාළියෙසං දස්සෙන්නො “පයමජ්ඣාන” තිආදිමාහ. තත්ථ උප්පාදන්ති සුරිමකම්මපච්චයා ඉධ උප්පත්තිං. පචත්තන්ති තථා උප්පන්නස්ස පචත්තිං. නිමිත්තන්ති සබ්බමපි සඞ්ඛාරගතං නිමිත්තභාවෙන උපට්ඨානතො. ආයුහනන්ති ආයතිං පටිසන්ධිගෙතුහුතං කම්මං. පටිසන්ධිත්ති ආයතිං උපපත්තිං. ගතින්ති යාය ගතියා සා පටිසන්ධි ගොති. නිබ්බන්තින්ති ඛන්ධානං නිබ්බන්තං. උපපත්තින්ති “සමාපන්නස්ස වා උපපන්නස්ස වා” ති එවං චුත්තං විපාකප්පචත්තිං. ජාතින්ති ජරාදිනං පච්චයභුතං භවපච්චයා ජාතිං. ජරාමරණාදයො පාකටා එව. එත්ථ ව උප්පාදාදයො පඤ්ඤෙව සඞ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණස්ස විසයවසෙන චුත්තා, සෙසා තෙසං වෙච්චනාවසෙන. “නිබ්බන්ති ජාති” ති ඉදං උප්පාදස්ස වෙච්ච පටිසන්ධියා ව වෙච්චනං. “ගති උපපත්ති වා” ති ඉදං ද්වයං පචත්තස්ස. ජරාදයො නිමිත්තස්සාති.

භූතස්සාති ඛන්ධපඤ්චකස්ස. එතෙහීති ඝානචිත්තසමුට්ඨිතරූපෙහි.

චතුක්කනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චකනයවණ්ණනා

167. ආකාරහෙදන්ති ආකාරවිසෙසං. අනෙකාකාරා හි ධම්මා, තෙ ව නිරවසෙසං යාථාවතො භගවතා අභිසම්බුද්ධා. යථාහ – “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති” ති (මහානි. 156; චූළනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. 3.5). දුතියජ්ඣානපක්ඛිකං න පයමජ්ඣානපක්ඛිකන්ති අධිප්පායො. තෙනෙවාහ “පයමජ්ඣානමෙව හී” තිආදි. අත්ථතො හි චතුක්කපඤ්චකනයා අඤ්ඤමඤ්ඤානුප්පවෙසිනො. පඤ්චකනයෙ දුතියජ්ඣානං කිං සවිචාරනය පයමජ්ඣානපක්ඛිකං උදාහු අවිතක්කනය දුතියජ්ඣානපක්ඛිකන්ති සියා ආසඬකාති තදාසඬකානිචත්තනත්ථමිදං චුත්තං. කස්මාතිආදිනා තත්ථ කාරණමාහ. සුත්තන්තදෙසනාසු ව දුතියජ්ඣානමෙව භජන්තීති සම්බන්ධො. ව-සද්දෙන න කෙවලං ඉධෙව, අථ ඛො සුත්තන්තදෙසනාසුපිති දෙසනන්තරෙපි යථාචුත්තජ්ඣානස්ස පයමජ්ඣානපක්ඛිකන්තාභාවං දස්සෙති. ඉදානි භජනම්පි දස්සෙතුං “විතක්කවූපසමා” තිආදි චුත්තං. තෙන සුත්තන්තෙපි පඤ්චකනයස්ස ලබ්භමානං දස්සෙති.

නනු ව සුත්තන්තෙ වත්තාරියෙව ඝානානි විභත්තානීති පඤ්චකනයො නත්ථියෙවාති? න, “සවිතක්කසවිචාරො සමාධි” තිආදිනා සමාධිත්තයාපදෙසෙන පඤ්චකනයස්ස ලබ්භමානන්තා. චතුක්කනයනිස්සිතො පන කත්වා පඤ්චකනයො විභත්තොති තත්ථාපි පඤ්චකනයො නිද්ධාරෙතබ්බො. විතක්කවිචාරානං වූපසමාති හි විතක්කස්ස විචාරස්ස විතක්කවිචාරානඤ්ච විතක්කවිචාරානන්ති සක්කා වත්තුං. තථා අවිතක්කඅවිචාරානන්ති ව විතා සහ ව විචාරෙන විතක්කප්පභානෙන අවිතක්කං සහ විතා ව විතක්කෙන විචාරප්පභානෙන අවිචාරන්ති අවිතක්කං අවිචාරං අවිතක්කඅවිචාරඤ්චාති වා තිට්ඨමපි සක්කා සඬගණිතුං.

දුතියන්ති ව විතක්කරහිතෙ විතක්කවිචාරද්වයරහිතෙ ව ඤායාගතා දෙසනා. දුතියං අධිගන්තබ්බන්තා විචාරමත්තරහිතෙපි ද්වයප්පභානාධිගතසමානධම්මන්තා. එවඤ්ච කත්වා පඤ්චකනයනිද්දෙසෙ දුතියෙ වූපසන්තොපි විතක්කො තංසභායවිචාරාවූපසමෙන න සම්මාවූපසන්තොති විතක්කවිචාරද්වයරහිතෙ විය විචාරවූපසමෙනෙව තදූපසමං සෙසධම්මසමානතඤ්ච දස්සෙන්නෙන “විතක්කවිචාරානං වූපසමා අප්ඤ්ඤානං සම්පසාදනං වෙනසො එකොදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිපං පිනිසුඛං තතියං ඝානං උපසම්පජ්ජ විහරති” ති තතියං චතුක්කනයෙ දුතියෙන නිබ්බිසෙසං විභත්තං. දුට්ඨස්සපි සභායවිරහෙන අඤ්ඤා ව විතක්කප්පභානෙන අවිතක්කන්තං සමාධිපං පිනිසුඛත්තඤ්ච සමානන්ති සමානධම්මන්තොපි දුතියන්ති නිද්දෙසො. විචාරමත්තම්පි හි විතක්කවිචාරද්වයරහිතං විය “යස්මිං සමයෙ රූපූපපත්තියා මග්ගං භාවෙති අවිතක්කවිචාරමත්තං සමාධිපං පිනිසුඛං දුතියං ඝානං උපසම්පජ්ජ විහරති” ති අවිතක්කං සමාධිපං පිනිසුඛන්ති විභත්තං. පයමජ්ඣානෙ වා සහචාරීසු විතක්කවිචාරෙසු එකං අතික්කමිත්වා දුතියම්පි තනුට්ඨමෙව දොසතො දිස්වා උභයම්පි සභාතික්කමන්තස්ස පඤ්චකනයෙ තතියං චුත්තං තතියං අධිගන්තබ්බන්තා. පයමතො අනන්තරභාවෙන පනස්ස දුතියභාවො ව උප්පජ්ජති. කස්මා පනෙත්ථ සරූපතො පඤ්චකනයො න විභත්තොති? විනෙයාජ්ඣාසයතො. යථානුලොමදෙසනා හි සුත්තන්තදෙසනාති.

පටිපදාවතුක්කාදිවණ්ණනා

176-180. තදනුරූපතාති තස්ස පයමාදිජ්ඣානස්ස අනුරූපසභාවා. යථාලද්ධජ්ඣානං සන්තතො පණිතතො දිස්වා අස්සාදයමානා නිකන්ති තංසම්පයුත්තා ඛන්ධා වා තදාරක්ඛභූතා සතියෙව වා තස්ස ඝානස්ස අනුවිෂ්ටිකතාය “තදනුධම්මතා සති” ති චුත්තාති. කදාචීති යදා පයමං අධිගන්ත්වා යථානිසින්තොයෙව විතා පයොගන්තරං දුතියාදීනි අධිගච්ඡති, ඊදිසෙ කාලෙති අත්ථො.

186. කුසලජ්ඣානස්ස අධිගතත්තා “සෙක්ඛා”ති වුත්තං. න හි තෙ උප්පාදෙන්ති නාමාති අරියමග්ගක්ඛණේ රූපාවචරජ්ඣානානං අනුප්පජ්ජමානානං සන්ධායාහ.

කසිණකථාවණ්ණනා

203. ආරුප්පපාදකතා ව දස්සිතා විනා අභාවතො. න හි තෙසං ආරුප්පපාදකතාය විනා නිරොධපාදකතා අත්ථිති. නිමිම්නිතුං ඉච්ඡිතස්ස වත්ථුනො නිමිමානවසෙන ඛිප්පං නිසන්ති නිසාමනං ආලොචනං අධිගමො එතස්සාති ඛිප්පනිසන්ති. තබ්බාවො “ඛිප්පනිසන්තිභාවො”ති ආහ “ඛිප්පදස්සනං ඛිප්පාභිඤ්ඤා”ති.

කසිණකථාවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

අභිභායතනකථාවණ්ණනා

204. පටිභාගනිමිත්තභූතං කසිණාරම්මණසඬ්ඛානං ආයතනං කාරණං එතස්සාති කසිණායතනං, ඥානං. අථ වා ආරම්මණස්ස අනවසෙසඵරණට්ඨේන කසිණඤ්ච තං ආයතනඤ්ච යොගිතො සුඛවිසෙසානං අධිට්ඨානභාවතො මනායතනධම්මායතනභාවතො වාති සසම්පයුත්තං ඥානං කසිණායතනං. තෙනෙවාහ “සතිපි අභිභායතනානං කසිණායතනත්තෙ”ති. භාවනාය නිමිත්තං භාවනානිමිත්තං, ආරම්මණස්ස පරිත්තප්පමාණතා සුවිසුද්ධනීලාදිතා ව, තදෙව නානත්තං. භාවනා එව වා පුඛ්ඛභාගභූතා භාවනානිමිත්තං, තස්ස නානත්තං භාවනානිමිත්තනානත්තං. පුඛ්ඛභාගභාවනා හි යථාචුත්තවිසෙසෙ ආරම්මණෙ පවත්තිආකාරවිසෙසතො නානාසභාවාති. කසිණනිමිත්තස්ස අභිභවනකභාවනානිමිත්තනානත්තං කසිණ...පෙ.... නානත්තං, තතොති යොජෙතබ්බං.

එත්ථ ව පුරිමානි වත්තාරි අභිභායතනානි භූතකසිණාරම්මණානි, භූතකසිණෙසු ව යං සුවණ්ණං දුඛඛණ්ණන්ති ව න සක්කා වත්තුං. තත්ථ පවත්තිතාති සබ්බත්ථ වා වණ්ණාභොගරහිතෙන පවත්තිතාති පට්මතනියාභිභායතනානිති දුතියවතුත්ථානි වණ්ණකසිණාරම්මණානි. යදි එවං දුතියවතුත්ථෙහි පඤ්චමාදීනං කො විසෙසොති “පඤ්චමාදීනි වණ්ණතො රමණීයතරානි, න තථා ඉතරානි”ති වදන්ති. පුරිමානිපි වත්තාරි අට්ඨ කසිණාරම්මණානෙව, තස්මා තං නෙසං මතිමත්තං “අට්ඨසු කසිණෙසු”ති වුත්තත්තා. විමොක්ඛෙසු ව පට්මදුතියවිමොක්ඛා අට්ඨ කසිණාරම්මණා. තතියො වණ්ණකසිණාරම්මණො. පට්මදුතියාපි වා වණ්ණකසිණාරම්මණො එව “බහිද්ධා නිලකසිණාදිරූපාති ඥානවක්ඛුනා පස්සති”ති වුත්තත්තා. ආරම්මණමනුඤ්ඤාය හි තත්ථ අනිග්ගතිතභාවෙන තෙසං පවත්තිති. එවං සන්තෙ තතියස්ස ඉතරෙහි කො විසෙසොති? සුභාකාරාභොගො. තතියො එව හි සුභන්ති ආභුජනවසෙන පවත්තිති, න ඉතරෙහි.

ඤාණං අප්පනාපඤ්ඤා. විජ්ජමානෙපිති අපි-සද්දෙන අවිජ්ජමානෙපිති දස්සෙති. පරිත්තප්පමාණතා අභිභවනස්ස කාරණං ඉමෙසු වතුසු අභිභායතනෙසුති අධිප්පායො. නනු ව සබ්බත්ථ “සුවණ්ණදුඛඛණ්ණානි”ති වචනතො වණ්ණාභොගසහිතානියෙව ගහිතානිති? න ගහිතානිති දස්සෙන්නො “තත්ථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථාති ආගමෙසු. තථා අප්පමාණානිති වණ්ණාභොගරහිතානි ව සබ්බාති අප්පමාණානි සුවණ්ණදුඛඛණ්ණානිති අත්ථො. යදි එවං කථං විසිට්ඨානං වණ්ණාභොගෙන රහිතානං සහිතානඤ්ච එකජ්ඣං මනසි කරොති? න එකජ්ඣං, විසුංයෙව පන තෙසු මනසිකාරො. යදි විසුං කථමෙකන්ති? පරිත්තභාවසාමඤ්ඤතො. යදි එවං “සුවණ්ණදුඛඛණ්ණග්ගණං අතිරිච්ඡති”ති, නාතිරිච්ඡතිති දස්සෙන්නො “අත්ථි හි එසො පරියායො”තිආදිමාහ. තත්ථ යදිදං වණ්ණාභොගජනිතං විසෙසං අග්ගහෙත්වා පරිත්තසාමඤ්ඤෙන එකත්තං නෙත්වා “පරිත්තානි අභිභූයා”ති වත්වා පුන තදන්තොගධම්මප්පහෙදං විනෙයාවසෙන දස්සෙතුං “තානි වෙ කදාවි වණ්ණවසෙන ආභුජිතානි භොන්ති සුවණ්ණදුඛඛණ්ණානි අභිභූයා”ති වත්තබ්බතාය වණ්ණාභොගරහිතානි සහිතානි ව විසුං මනසි කත්වා උභයත්ථාපි වණ්ණාභොගරහිතපරිත්තාභිභවනෙ තං සහිතපරිත්තාභිභවනෙ ව පරිත්තාභිභවනස්ස සාමඤ්ඤං ගහෙත්වා එකන්ති වචනං, එසො පරියායො විජ්ජතිති අයමධිප්පායො.

එවං සුත්තන්තාහිධම්මපාඨවිසෙසතො අට්ඨකථාය විරොධාභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සුත්තන්තාහිධම්මපාඨානං අවිරොධං අධිප්පායවිභාවනෙන දස්සෙතුං “තත්ථ වා”තිආදිමාහ. එවං අහිධම්මෙ වණ්ණාභොගරහිතානි සහිතානි ව විසුං වුත්තානි. සුත්තන්තෙ පන “උභයානි එකජ්ඣං”න්ති වුත්තං, තං කථං විඤ්ඤායනීති ආහ “තදෙත”න්තිආදි. තත්ථ ආගතස්සාති සුත්තන්තෙ ආගතස්ස. තත්ථ හි “අජ්ඣන්තං රූපසඤ්ඤී”ති ආගතං. අවචනතොති අහිධම්මෙ අවචනතො. යදිපි විමොක්ඛා විසුං දෙසිතා, කසිණායතනභාවො විය පන අභිභායතනානං විමොක්ඛකිව්චතාපි අත්ථිති අභිභායතනවිමොක්ඛානං ඉධාපි සඬ්ඛකරො දුන්නිවාරොති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “සබ්බවිමොක්ඛකිව්චසාධාරණවචනභාවතො”ති. තෙන යථා අභිභායතනදෙසනායං අභිභායතනකිව්චානි නිරවසෙසතො වුත්තානි, එවං විමොක්ඛදෙසනායං විමොක්ඛකිව්චානීති ඉධ තෙසං අසඬ්ඛකරොයෙවාති දස්සෙති.

යෙ ව යථාචුත්තං වචන්ථානං න සම්පට්චිජන්ති, තෙහි සුත්තන්තාහිධම්මපාඨහෙදෙ අඤ්ඤං කාරණං වත්තබ්බං සියා. කිමෙත්ථ වත්තබ්බං, නනු අට්ඨකථායං “කස්මා පන යථා සුත්තන්තෙ”තිආදිං වත්වා “අජ්ඣන්තරූපානං අනභිභවතීයතො”ති කාරණං වුත්තන්ති. න තං තස්ස කාරණවචනන්ති දස්සෙන්නො

“අප්ඤ්ඤානරූපාන” න්ති ආදිමාහ. තත්ථ යනති ඉධ සුත්තන්තෙ ව “බහිද්ධා රූපානි පස්සති” ති (අ. නි. 8.65) වුත්තවචනං සන්ධායාහ. බහිද්ධා රූපානියෙව හි අභිභවතියානීති. අඤ්ඤානෙකුකන්ති දෙසනාවිලාසනො අඤ්ඤං අභිභවතියහෙතු එතස්සාති අඤ්ඤානෙකුකං. අප්ඤ්ඤානරූපසඤ්ඤානාය ඵල, න සුත්තන්තෙ විය අප්ඤ්ඤානරූපසඤ්ඤානාය වාති අත්ථො. අවිභූතත්තාති ඉදං ඤාණුත්තරානං සහ නිමිත්තප්පාදනෙන අප්පනානිබ්බන්තනං ආරම්මණස්ස අභිභවො න සුචුට්ඨ විභූතභාවමත්තරෙන සම්භවතීති කත්වා වුත්තං. නනු ව අට්ඨකථායං පාඨද්වයවිසෙසස්ස දෙසනාවිලාසො කාරණභාවෙන වුත්තොති ආහ “දෙසනාවිලාසො ව යථාවුත්තවචන්ථානවසෙන වෙදිතබ්බො” ති. දෙසනාවිලාසො හි නාම විනෙයාප්ඤ්ඤානානුරූපං විජ්ජමානස්සෙව පරියායස්ස විභාවනං න යස්ස කස්සවීති. තත්ථ ව “පරියායදෙසනත්තා” ති ආදිනා වුත්තප්පකාරවචන්ථානං දෙසනාවිලාසනිබ්බන්ධනමාහ. තථා චෙව හි පුරතො දෙසනාවිලාසො විභාවිතො.

අභිභායතනකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විමොක්ඛකථාවණ්ණනා

248. තන්ති “සසන්තතිපරියාපන්නරූප” න්ති වුත්තකෙසාදිවණ්ණමාහ. තං පන යස්මා බලමණ්ඩලාදි විය පරම්පරාය ඤානස්ස කාරණං, තස්මා “ඤානස්ස හෙතුභාවෙනා” ති ආහ. යෙනාති යථාවුත්තරූපවිසෙසෙන. විසිට්ඨෙනාති අතිසයප්පත්තෙන “රූපුප්පත්තියා” ති ආදිසු (ධ. ස. 160 ආදයො; විහ. 625) විය උත්තරපදලොපෙන “රූප” න්ති වුත්තෙන රූපඤානෙන. “විසිට්ඨෙනා” ති ඉමිනා හි අතිසයරූපයුත්තො රූපීති වුත්තොති දස්සෙති. “පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති පට්ඨිකසිණ” න්ති ආදිනා (ධ. ස. 499) ඤානානමෙව කසිණභාවෙන පවත්තා. සුත්තෙ ආරම්මණානං කසිණභාවෙන පවත්තා “පට්ඨිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති” ති ආදිනා (දී. නි. 3.360; අ. නි. 10.25).

විමොක්ඛකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බ්‍රහ්මවිහාරකථාවණ්ණනා

251. අඤ්ඤාණසම්පයුත්තාපි වා උපෙක්ඛාවෙදනා අඤ්ඤාණුපෙක්ඛා, උපෙක්ඛාති අඤ්ඤාණසම්පයුත්තා උපෙක්ඛාවෙදනා, අඤ්ඤාණුපෙක්ඛාතිපි එතාසංයෙව නාමන්ති (විහ. අට්ඨ. 947) හි සම්මොහවිනොදනියං වක්ඛතීති. අප්පට්ඨාගනිමිත්තත්තෙපි එකං කතිපයෙ වා සත්තෙ ඔදිස්ස පවත්තා පරිච්ඡින්නරූපාදිඋපාදානවිසයෙ පවත්තත්තා කථමප්පමාණගොචරාති ආහ “න ව සම්මුතිසච්චවසෙනා” ති ආදි. එවමිපි යථා නත්ථි සත්තා ඔප්පාතිකාති සත්තවසෙන පවත්තායපි මිච්ඡාදිට්ඨියා සඬ්ඛාරාරම්මණනා වුවිච්චි උපාදානවසෙන, එවං සත්තවසෙන පවත්තානමිපි මෙත්තාදීනං සඬ්ඛාරාරම්මණනාපි සියාති චෙ? න, අපරාමසනවසෙන පවත්තානං මෙත්තාදීනං සඋපාදානග්ගහණාසම්භවතොති දස්සෙන්නො ආහ “අපරාමාසා” ති ආදි.

බ්‍රහ්මවිහාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අසුභකථාවණ්ණනා

263. “එකාහමනං වා ද්විහමනං වා” ති ආදිනා (දී. නි. 2.379; ම. නි. 1.112) වුත්තාසු නවසු සිවථිකාසු වණ්ණවසෙන පවත්තප්ඤානං සිවථිකාවණ්ණප්ඤානං. නනු චෙතස්ස වණ්ණකසිණෙහි ගහණං යුත්තං, න අසුභෙහිති? න, සිවථිකාවණ්ණං උපමං කත්වා අත්තනො කායෙ පටිකුලත්තං අමුඤ්ඤිත්වා ව වණ්ණවසෙන පවත්තනතො . තෙනෙවාහ “පටිකුලමනසිකාරසාමඤ්ඤෙනා” ති. අයමත්ථො සිවථිකාවණ්ණප්ඤානස්සාති එත්ථාපි යොජෙතබ්බොති විභාවෙන්තො “තමිපි” ති ආදිමාහ.

අසුභකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

රූපාවචරකුසලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරූපාවචරකුසලකථාවණ්ණනා

265. රූපනිමිත්තන්ති රූපහෙතු රූපාධිකරණං. රූපාරූපනිමිත්තෙසුති රූපධම්මෙසු ව පට්ඨිකසිණාදිනිමිත්තෙසු ව. තදාරම්මණප්ඤානෙසුති එත්ථ තං-සද්දෙන රූපනිමිත්තං පට්ඨාවසති රූපමිපි වා රූපධම්මාරම්මණානමිපි රූපාවචරප්ඤානානං සම්භවතො. රූපාදිසුති රූපාරූපනිමිත්තතදාරම්මණප්ඤානෙසු රූපපට්ඨිකධම්මෙසු ව. අනාවජ්ජිතුකාමතාදිනාති ආදි-සද්දෙන අසමාපජ්ජිතුකාමතාදිං සඬ්ගණ්හාති.

වුනිතො උද්ධං උප්පත්තිරහානං...පෙ.... අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනෙන සමතික්කමොති එතෙන සමතික්කමිතබ්බත්තෙන රූපාවචරකුසලානං රූපාවචරවිපාකකිරියෙහි විසෙසාභාවං දස්සෙති අනාධිගතභාවතො. යෙසංඤ්ඤා රූපසංඤ්ඤාදිනං අරූපභාවනාය සමතික්කමාදිකො ලබ්භති, තෙ දස්සෙතුං “අරූපභාවනාය අභාවෙ වුනිතො උද්ධං උප්පත්තිරහාන”න්ති වුත්තන්ති. යාති එකන්තරූපනිස්සිතා අවසිට්ඨපරිත්තවිපාකසංඤ්ඤාදයො.

ආනෙඤ්ජසන්තසමාපත්තිසුඛානුභවනභවවිසෙසුපපජ්ජනාදයො ආරූප්පසමාපත්තිනං අත්ථාති ආහ “රූපසංඤ්ඤා...පෙ.... න අත්ථො”ති.

ඉධ උග්ගාචිතසිංහවසෙන පරිත්තානන්තතා හොති නිප්පරියායදෙසනන්තාති අධිප්පායො. යදි එවං පරිත්තසිංහග්ගාචිතෙ කථමාකාසානඤ්ඤායනනවචනන්ති? තත්ථාපි අනන්තචරණසබ්භාවතො. තෙනෙවාහ “අනන්තචරණතාසබ්භාවෙ”ති. යදි සබ්බත්ථ අනන්තචරණතා අත්ථි, අථ කස්මා “අනන්තො ආකාසො”ති න වුත්තන්ති ආහ “සමයවචන්ථාපනා”තිආදි. තත්ථ පටිපත්තිති ඤානභාවනාකාරමාහ.

266. උග්ගාචිතාවො උග්ගාචිමං. යථා පාකිමං.

268. ආකාසෙ පවත්තිතවිඤ්ඤාණාතික්කමතො තතියාති පද්ද්ධාරං කත්වා යුත්තිතො ආගමතො ච තදත්ථං විභාවෙතුං “තදතික්කමතො හී”තිආදිමාහ. ආරූප්පසමාපත්තිනං ආරම්මණාතික්කමෙන පත්තබ්බත්තා විසෙසනො ආරම්මණෙ දොසදස්සනං තදෙව අතික්කමිතබ්බත්ති අයං යුත්ති, ආරම්මණෙ පන අතික්කත්තෙ තදාරම්මණං ඤානම්පි අතික්කත්තමෙව හොති. භාවනාය ආරම්මණස්ස විගමනං අපනයනං විභාවනා. පාළියන්ති විභවිගෙ. නනු ච පාළියං “තඤ්ඤෙව විඤ්ඤාණ”න්ති අවිසෙසෙන වුත්තං “න ආකාසානඤ්ඤායනනවිඤ්ඤාණ”න්ති. “න තඤ්ඤෙව විඤ්ඤාණන්ති විසෙසවචනෙන අයමත්ථො සිද්ධො”ති දස්සෙන්නො “විඤ්ඤාණඤ්ඤායනන”න්තිආදිමාහ.

අරූපාවචරකුසලකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තෙභුමකකුසලවණ්ණනා

269. සත්තහි මහාවාරෙහීති පටිච්චසහජාතපච්චයනිස්සයසංසට්ඨසම්පයුත්තපඤ්ඤාවාරෙහි අනුලොමපච්චනියඅනුලොමපච්චනියපච්චනියානුලොමාදිනාය අනුලොමාදිනායා. භාරද්වාජගොතමාදයො අට්ඨවත්තාලිස ලොකෙ ගොත්තාති මූලභූතාති, තථා කට්ඨකලාපාදයො අට්ඨවත්තාලිසෙව වරණානීති ආහ “අට්ඨවත්තාලිස”න්තිආදි. තත්ථ තෙසන්ති භබ්බාභබ්බානං. ද්වාරසීසෙන ද්වාරවත්තාති ගය්හන්තිති අධිප්පායෙනාහ “තංතංද්වාරාති වා කායාදීති”ති. අවිත්තිකාරොන වා කතං හීනං, අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනෙන කතං මජ්ඣිමං, සක්කච්චකතං පණිතං. ආමිසකිඤ්ජක්ඛාදිහෙතු වා කතං හීනං, පුඤ්ඤඵලකාමනාය කතං මජ්ඣිමං, කත්තබ්බමිච්චෙව අරියභාවෙ යිතෙන කතං පණිතං. භවසම්පත්තිලොභෙන වා පවත්තිතං හීනං, අලොභජ්ඣාසයෙන පවත්තිතං මජ්ඣිමං, පරහිතාය පවත්තිතං පණිතං. පරිත්තකතං වා හීනං, මත්තසො කතං මජ්ඣිමං, අධිමත්තසො කතං පණිතං. මහග්ගතෙසු පන පටිලද්ධමත්තං හීනං, නාතිසුභාවිතං මජ්ඣිමං, සුභාවිතං වසිප්පත්තං පණිතං. ඉමෙසුපි එකෙකස්ස හීනාදිකස්ස ආයුහනනානන්තාදිවසෙන හීනාදිහෙදො ලබ්භතියෙවාති දට්ඨබ්බං. සම්පයුත්තධම්මානං වසෙනාති යො විත්තජ්ජභාවිතො විත්තසම්පයුත්තානං විත්තාධිපතෙයාභාවො, සො තංනිමිත්තෙ විත්තෙ උපවරිතොති එවං වා එත්ථ අත්ථො.

තෙභුමකකුසලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ලොකුත්තරකුසලවණ්ණනා

277. “කෙනටියෙන ලොකුත්තර”න්තිආදි පටිසම්භිදාවචනං (පටි. ම. 2.43) අට්ඨකථාය ආහනං, තස්මා තත්ථ “තිට්ඨොපි අනුත්තරධම්මො ලොකං තරති”තිආදිනා සඬග්ගිතොති තං තිහි පදෙහි යොජෙත්වා දස්සෙතුං “ලොකං තරතීති එතෙනා”තිආදිමාහ. එකෙකස්මිං යොජෙතබ්බො ලොකස්ස අන්තගමනාදිනාය මග්ගාදිසුපි ලබ්භමානන්තා. මග්ගෙයෙව වා තිට්ඨොපි අත්ථො යොජෙතබ්බොති සම්බන්ධො. අනතිවිත්තනාදීති ආදි-සද්දෙන ඉන්ද්‍රියානං එකරසතා තදුපගච්චිරියවාහනං ආසෙවනාති ඉමෙ තයො භාවනාවිසෙසෙ සඬග්ගිතාති. යස්මා වෙනෙ භාවනාවිසෙසා සංකිලෙසවොදානෙසු වට්ටවිට්ටෙසු ච තංතංආදිනවානිසංසදස්සනභූතාය පුබ්බභාගපඤ්ඤාය සම්පාදිතෙන ඤාණවිසෙසෙන නිප්පජ්ජන්ති, තස්මා වුත්තං “අඤ්ඤමඤ්ඤං...පෙ.... වඩ්ඪෙති”ති.

නිස්සයො හොතීති රුක්ඛො විය සාබාය ආධාරභාවෙන වොහරියතීති අත්ථො. ඵලඤ්ඤාණඵලඬගානං නිස්සයවචනං නිස්සයපච්චයත්තා. තතොයෙව නිස්සයභාවතො පතිට්ඨාභාවතො. අරියඵලසන්නිස්සයෙන හි අරියා කතකිච්චා සුට්ඨ නිබ්බන්තසබ්බභවාපි විරතරං ලොකෙ පරහිතාය තිට්ඨන්ති. කිලෙසානං ඔධිසො පජනකාපි අරියමග්ගා අවිසෙසෙන සබ්බාකුසලානං සබ්බකුසලපටිපක්ඛනාය අඤ්ඤමග්ගජ්ජභාතබ්බෙසුපි කෙනවි පහානාකාරොන පවත්තන්තිති තං පහානාකාරං දස්සෙන්නො “ඉතරෙසං විජ්ජුතොභාසෙන විය තමස්සා”ති ආහ. යෙන

පාළියං හෙට්ඨමග්ගඤ්ඤාණානං විජ්ජුපමනා දස්සිතා. යදි එවං උපරිමග්ගවජ්ඣා කිලෙසා ඉතරෙති ඉධාධිප්පෙනා. න තෙසං සමුච්ඡේදවචනං යුත්තං. න හි භාවනාය පහාතබ්බෙ දස්සනමග්ගො සමුච්ඡින්නදිතුං සක්කොති. තථා ව සති දස්සනෙන පහාතබ්බා එව තෙ සිද්ධං. අප් තද්ධිගජ්ජනානං අධිප්පෙනං, යෙන “විජ්ජුතොභාසෙන විය තමස්සා”ති වුත්තං, තං පුබ්බභාගවිපස්සනාය එව සිද්ධං න ව යුත්තං ලොකුත්තරමග්ගො තද්ධිගවසෙන කිලෙසෙ පජ්ඣතිති. වික්ඛම්භනෙහි එසෙව නයො, අනුලොමඤ්ඤාණෙනෙව තස්ස සාතිසයං සාධිතත්තා. අප් පන පයමග්ගවජ්ඣා එව කිලෙසා ඉතරෙති අධිප්පෙනා, එවං සන්නෙ තෙසං ඉතරභාවොව න සියා, න ව අනපායගමනියා නාම කිලෙසා දස්සනෙන පහාතබ්බා අත්ථි, නාපි පයමග්ගවජ්ඣා කිලෙසා තෙන විජ්ජුතොභාසෙන විය තමො සමුච්ඡින්නදිතබ්බාති වත්තුං යුත්තත්ති උපපරික්ඛිතබ්බොයං “ඉතරෙසං...පෙ.... සමුච්ඡේදො”ති. ලොකියජ්ඣානම්පි න විනා පටිපදාය ඉජ්ඣකීති ඉදං අධිප්පායවසෙන නෙතබ්බං නෙයාත්ථත්තාති තං අධිප්පායං විභාවෙන්තො “අකතාධිකාරස්සා”ති ආහ. තෙන යථාචුත්තවචනස්ස ව සප්පදෙසනං දස්සෙති. නනු ව කතාධිකාරස්ස අරියස්ස මග්ගෙන සමිජ්ඣමානම්පි ඥානං මග්ගපටිපදාවසෙන පටිපදාසහිතමෙවාති. න විනා පටිපදාය ඉජ්ඣකීති සක්කා වත්තුං, තෙනෙනං වචනං නිජ්ජදෙසමෙවාති අනුයොගං සන්ධායාහ “කතාධිකාරස්ස පනා”තිආදි. ඉදාති තස්ස වචනස්ස අධිප්පායවසෙන ගහෙතබ්බත්ථතා පාළිතොපි විඤ්ඤායතිති දස්සෙන්තො ආහ “යථාචුත්ත...පෙ.... කතා”ති.

“යො කොචිති අවිසෙසවචන”න්ති තස්ස අපවාදං දස්සෙන්තො “සකිං ද්වික්ඛත්තු”න්ති ආදිමාහ. පරිච්ඡින්නදිත්ථා ගහණං පරිජානනං. නාමරූපවචත්ථාපනාදීනත්ති නාමරූපවචත්ථාපනපච්චයපරිග්ගහලක්ඛණපටිච්චෙධනිකත්තිපරියාදානානං . කිච්ඡසිද්ධිතොති නාමරූපවචත්ථාපනාදීනං කෙසඤ්චි සබ්බෙසම්පි වා කිච්ඡසිද්ධිතො. එස නයො දුතියවාරාදිසුපි යථාසම්භවං. සුඛසිද්ධියම්පිති නාමරූපවචත්ථාපනාදීනං කිච්ඡසිද්ධි මග්ගපාතුභාවදන්ධභාවස්ස කාරණභාවෙ අනෙකත්තිකා. විපස්සනාසහගතින්ද්‍රියානං පන මන්දතා තස්ස එකත්තකාරණන්ති දස්සෙති.

එතදත්තත්තා පටිපදායාති එතෙන නිජ්ජපරියායතො පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිසඬ්ඛානාය විපස්සනාපඤ්ඤාය විරාවිරජ්ජවත්තිවසෙන මග්ගස්ස ඛිජ්ජදන්ධාභිඤ්ඤානා වුත්තාති දස්සෙති. පුරිමානන්ති පුරිමවාරානං, ලක්ඛණපටිච්චෙධාදීනංයෙව වා. හෙට්ඨමකොටියා තික්ඛත්තුං කිලෙසවික්ඛම්භනෙ සති දුක්ඛාපටිපදාභාවො, න තතො හෙට්ඨාති නිච්ඡිතත්තා ආහ “තික්ඛත්තුං වික්ඛම්භනවාරතාවසෙනා”ති. තස්ස සුඛාපටිපදා වෙදිතබ්බා උක්කංසවසෙනාති අධිප්පායො.

යස්මිං පුග්ගලෙ විසංවාදනභෙදනානිට්ඨානත්ථනියොජනානං පවත්ති, තත්ථ සිනෙහවිරහෙනෙව තෙසං පවත්ති, සො ව පුග්ගලො අසඬ්ගහිතො හොතිති මුසාවාදාදීනං විසංවාදනාදිකිච්චතාය ලුඛතා ව අපරිග්ගහතා ව වුත්තා. තජ්ජපටිපක්ඛවිරුද්ධසභාවත්තා සම්මාචාචාය සිනිද්ධභාවතා පරිග්ගාහකසභාවතා . සද්ධාවිසෙසයොගතො වා තස්සා සිනිද්ධභාවො දට්ඨබ්බො. සමුට්ඨාපෙතිති පවත්තෙති. ජීවමානො වා සත්තො, සම්පයුත්තධම්මා වා වොදායන්ති එතෙන සයං වා වොදායතිති වොදානං.

285. තණ්හාදිට්ඨිහි පතිට්ඨානං. අවසෙසකිලෙසාභිසඬ්ඛාරෙහි ආයුහනා. සස්සතදිට්ඨියා පතිට්ඨානං. උච්ඡේදදිට්ඨියා ආයුහනා. ලීනවසෙන පතිට්ඨානං. උද්ධව්චවසෙන ආයුහනා. කාමසුඛානුයොගවසෙන පතිට්ඨානං. අත්තකිලමථානුයොගවසෙන ආයුහනා. සබ්බාකුසලාභිසඬ්ඛාරවසෙන පතිට්ඨානං. සබ්බලොකියකුසලාභිසඬ්ඛාරවසෙන ආයුහනාති ඔසතරණසුත්තවණ්ණනායං වුත්තෙසු පකාරත්තරෙසු ඉධ අචුත්තානං වසෙනපි පතිට්ඨානායුහනා වෙදිතබ්බා.

අප් වා කිලෙසග්ගහණෙන තණ්හාසස්සතදිට්ඨිසබ්බාකුසලාභිසඬ්ඛාරා ගහිතා තංසභාගතාය තදෙකට්ඨතාය ව. තථා අභිසඬ්ඛාරග්ගහණෙන අවසෙසකිලෙසඋච්ඡේදදිට්ඨිසබ්බලොකියකුසලාභිසඬ්ඛාරා. ලීනුද්ධව්චකාමසුඛත්තකිලමථානුයොගානං විසුං වුත්තත්තා තෙහි න යොජෙතබ්බත්ති කිලෙසාභිසඬ්ඛාරවසෙන පතිට්ඨානායුහනෙ වත්ථා තණ්හාදිට්ඨිනං තත්ථ විසෙසපච්චයනං දීපෙතුං තදුහයවසෙනපි යොජනා කතා. නයදස්සනං වා එතං තත්ථ දට්ඨබ්බං. එවම්තරෙපි පකාරා යොජෙතබ්බාති . “චතුහි, හික්ඛවෙ, අඬ්ගෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො”තිආදිසු (ම. නි. 4.112, 114) අඬ්ග-සද්දස්ස කාරණත්ථතා දට්ඨබ්බා.

299. මුසාවාදාදිති භාසමානො කරොති නාම කිං වක්ඛමානං කිරියං, කා පන සාති? මුසාවාදාදිකිරියාති විදිතොවායමත්ථො. එවං වා එත්ථ යොජනා දට්ඨබ්බා.

301. නිජ්ජාදිතපච්චයානන්ති විවරාදිපච්චයානං. කුහනවත්ථුනීති පාපිච්ඡනං නිස්සාය ලුඛවිවරාදිසෙවනවසෙන “යො තෙ විභාරෙ වසති, සො අරහා”තිආදීනා (පාරා. 224) අත්තානං අරියගුණසාමන්තං කත්ථා භණනවසෙන විසෙසලාභිතො විය අත්තතො පරිහරණවසෙන ව පවත්තා අකුසලචිත්තුජ්ජාදා පරෙසං විම්භාපනකාරණානි කුහනවත්ථුනි.

343. සතිපි සගුණාරම්මණෙහි මග්ගස්ස අනිමිත්තනාමලාභෙ න නිජ්ජපරියායෙන විපස්සනා අනිමිත්තනාමිකාති ආගමනතො මග්ගො අනිමිත්තනාමං න ලහතිති ආහ “න පන සගුණාරම්මණෙහි...පෙ.... සිද්ධං හොති”ති. යස්මා

පන ආගමනතො සුඤ්ඤතං අප්පණ්ණිතන්ති ලද්ධනාමස්ස මග්ගස්ස සගුණතො ආරම්මණතො ච තංනාමාභාවො න කදාවිපි අත්ථි, තස්මා නාමත්තයපාරිසුරිහෙතුආගමනතො නාමලාභොති අධිප්පායෙනාහ
“පරිපුණ්ණනාමසිද්ධිහෙතුත්තා”ති. සබ්බෙසන්ති සබ්බවිමොක්ඛමුඛාගතානම්පි මග්ගානං. නාමත්තයයොගොති සුඤ්ඤතාප්පණ්ණිතානිත්තනාමයොගො. චචත්ථානං අසඬ්ඤතො.

350. නිමිත්තධම්මා සඬ්ඛාරා තෙහි සනිමිත්තා සවිග්ගහා විය උපට්ඨහන්තිති තෙසං අභාවිතභාවනස්ස භාවිතභාවනස්ස ච උපට්ඨහනාකාරං දස්සෙන්නො “සමුහාදි”තිආදිමාහ. තෙන ච “විමොක්ඛෙන සද්ධිත්ථියං අධිමත්තං හොති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 350) චුත්තං, න “තස්මිං විමොක්ඛෙ”ති, තස්මා “අනිමිත්තවිමොක්ඛොති අනිච්චානුපස්සනං ආහා”ති චුත්තං. ඉතරත්ථාපි එසෙව නයො. අනිමිත්තස්ස අනිමිත්තභාවාභාවො නත්ථිති කස්මා චුත්තං, නනු ච අනිච්චානුපස්සනාය අනිමිත්තවිමොක්ඛභාවො පරියායෙනාති නිප්පරියායදෙසනාය තස්සා අනිමිත්තභාවාභාවො අත්ථි එව, එවඤ්ච සති “අනිමිත්තස්ස අනිමිත්තනාමදානාභාවො”ති ච න න සක්කා චත්තුන්ති උපමාසංසන්දනං සුට්ඨුතරං යුජ්ජති, තථා අනිමිත්තෙන මග්ගස්ස අනිමිත්තභාවො න යුජ්ජතියෙව. තෙනාහ “පරමත්ථතො නාමං දාතුං න සක්කොති”ති? සච්චමෙනං, පරියායසිද්ධියෙව පන අනිච්චානුපස්සනාය අනිමිත්තභාවං ගහෙත්වා මග්ගසොධනවසෙනායමනුයොගො කතො “අනිමිත්තවිමොක්ඛස්ස අනිමිත්තභාවාභාවො නත්ථිතිවිරුද්ධං විය හොති”ති. එවඤ්ච කත්වා “අනිමිත්තං...පෙ.... දිපිතො හොති”ති සයමෙව චක්ඛති. සාමඤ්ඤන්ති උපමොපමිතබ්බානං සම්බන්ධමාහ. න මග්ගාධිපතීති මග්ගො අධිපති මග්ගාධිපතීති ඡන්දවිත්තානං අයං සමඤ්ඤා නත්ථිති අත්ථො. න ච තෙහි මග්ගස්සාති ඡන්දවිත්තෙහි මග්ගො අධිපති එතස්සාති මග්ගාධිපතීති අයං සමඤ්ඤා මග්ගස්ස නත්ථි. කස්මා? තෙසං ඡන්දවිත්තානං අමග්ගඬ්ඤතා.

කුමාරස්ස සුඤ්ඤතාදිනාමකත්තාති එතෙන ඉන්ද්‍රියබලාදීනම්පි මග්ගසම්පයොගතො සුඤ්ඤතාදිනාමකතා දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. සතිපි පච්චනිකාමසනෙ න තස්ස මග්ගස්ස තං පරිබ්‍රාන්තං යථා සරසතාති ආහ “සරසප්පධානො”ති. ද්විතීති සරසපච්චනිකෙහි. අඤ්ඤානිරපෙක්ඛෙහිති ආගමනනිරපෙක්ඛෙහි. තස්මාති යස්මා සරසතොව නාමලාභෙ අවචත්ථානාපත්ති සබ්බස්ස මග්ගස්ස සබ්බනාමභාවාපත්ති හොති, තස්මා. අත්තාහි...පෙ.... මග්ගාති තෙන ආගමනතො නාමලාභස්ස පච්චනිකතො නාමලාභභාවං දස්සෙති. සරසන්තරෙති අනිමිත්තභාවාදිකෙ. පච්චනිකසහිතෙන සරසෙනාති සුඤ්ඤතාප්පණ්ණිතභාවෙහි තදාගමනෙහි. නිමිත්තග්ගණානිචාරණාති සඬ්ඛාරනිමිත්තග්ගහස්ස අනිසෙධනතො. සුඤ්ඤතාප්පණ්ණිතස්සෙව මග්ගස්ස චුත්තත්තා අනිච්චතො චූට්ඨහන්තස්ස මග්ගො ඉධ අසඬ්ඤතො සියාති ආසඬ්ඤත්වා ආහ “අනිච්චානුපස්සනා”තිආදි. සඬ්ඛාරෙහි චූට්ඨානං න සියා, ලක්ඛණෙහි එව චූට්ඨානං සියාති අධිප්පායො, ලක්ඛණපට්ඨෙවො න සියා අතදාරම්මණත්තාති අත්ථො. සඬ්ඛාරානඤ්ඤි හුත්වා අභාවඋදයබ්බයපට්ඨිලනාවසවත්තනාකාරෙසු අනිච්චතාදිලක්ඛණවොභාරො.

ආකාරචන්තෙසු ගහිතෙසු තදාකාරොපි ගහිතොයෙව හොතිති ආහ “ලක්ඛණානිපි පට්ඨිද්ධානි හොන්ති තදාකාරසඬ්ඛාරග්ගහණතො”ති. යථාචුත්තාධිප්පායෙනාති “අනිච්ච”න්තිආදිනා “සඬ්ඛාරෙසු”තිආදිනා ච චුත්තප්පකාරාධිප්පායෙන. විසුන්ති සඬ්ඛාරෙහි විනිවත්තෙත්වා.

ලොකුත්තරකුසලං

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා

පඤ්චධා උද්දිසති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ අප්පකුත්තදුකචසෙන රූපදුකචසෙන ච හින්දිත්වා අහින්දිත්වා ච නිමිත්තචචනෙනෙව උද්දිසති පචත්තස්සපි සඬ්ඛාරනිමිත්තභාවානතිවත්තනතො චූට්ඨානබ්බතාසාමඤ්ඤතො ච. තෙනෙව උපාදින්නානුපාදින්නවසෙන පචත්තං ද්විධා කත්වා නිද්දිසිත්වාපි “අයං තාව නිමිත්තෙ විනිවිජයො”ති නිමිත්තචසෙනෙව නිගමෙති. එත්ථ ච නිමිත්තං අප්පකුත්තබ්බිද්ධා, පචත්තං පන අප්පකුත්තමෙවති අයමෙතෙසං විසෙසො. බොජ්ඣංගාදිවිසෙසන්ති බොජ්ඣංගකුමාරාධිගමග්ගඬ්ඤතං අසද්දිසනං. අසමාපජ්ජිකාමතාසඬ්ඛාරා විතක්කාදිවිරාගභාවනා අසමාපජ්ජිකාමතාවිරාගභාවනා. ඉතරස්සාති පාදකප්පකුමාරාදිකස්ස. අතඬ්ඛාවතොති යථාචුත්තවිරාගභාවනාභාවස්ස අභාවතො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා මග්ගාසන්නාය විපස්සනාය සොමනස්සසහගත්තෙ මග්ගස්ස පඨමාදිප්පකුමාරිකතා ච උපෙක්ඛාසහගත්තෙ පඤ්චමජ්ඣානිකතා එව ච තබ්බසෙන ච බොජ්ඣංගාදිනං විසෙසොති තෙසං නියමෙ ආසන්නකාරණං පධානකාරණඤ්ච චූට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා, න එවං පාදකප්පකුමාරාදියොති.

ඉදානි අපාදකපඨමජ්ඣානපාදකානං පකිණ්ණකසඬ්ඛාරපඨමජ්ඣානානි සම්මසිත්වා නිබ්බන්තිතානඤ්ච මග්ගානං එකන්තෙන පඨමජ්ඣානිකභාවතො විපස්සනානියමොයෙවෙත්ථ එකන්තිකො පධානඤ්චාති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො “විපස්සනානියමෙනෙවා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉතරෙති දුතියජ්ඣානිකාදිමග්ගා. පාදකප්පකුමාරානික්කත්තානං අඬ්ඛානං අසමාපජ්ජිකාමතාවිරාගභාවනාහුතා චූට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා අධිට්ඨානහුතෙන පාදකප්පකුමාරෙන ආහිතවිසෙසා මග්ගස්ස කුමාරාධිගමවිසෙසනියාමිකා හොතිති “පාදකප්පකුමාරවිපස්සනානියමෙහි”ති චුත්තං. යථා ච අධිට්ඨානහුතෙන පාදකප්පකුමාරෙන, එවං ආරම්මණහුතෙන

සම්මසිතජ්ඣානෙන උභයසබ්භාවෙ අජ්ඣාසයවසෙන ආභිතවිසෙසා විපස්සනා නියමෙතිති ආහ “එවං සෙසවාදෙසුපි...පෙ.... යොජෙතබ්බො”ති.

පාදකජ්ඣානසඬ්ඛාරෙසුති පඨමජ්ඣානසඬ්ඛාරෙසු. “පඨමජ්ඣානං පාදකං කත්වා”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 350) හි චූත්තං. තංතංවිරාගාවිරාගභාවනාභාවෙනාති විතක්කාදීනං විරජ්ජනාවිරජ්ජනභාවනාභාවෙන. තෙන ආරම්මණජ්ඣානස්සපි විපස්සනාය විසෙසාධානං උපනිස්සයතමාහ.

පාදකජ්ඣානසම්මසිතජ්ඣානානියෙව බොජ්ඣංගාදිවිසෙසානං උපනිස්සයො කාරණන්ති පාදකජ්ඣානසම්මසිතජ්ඣානුපනිස්සයො , තස්ස සබ්භාවෙ. තදභාවාභාවතොති තස්ස අජ්ඣාසයස්ස අභාවාභාවතො.

චතුත්ථජ්ඣානිකස්ස මග්ගස්ස ආරුප්පෙ අරුපජ්ඣානමෙව පාදකං සියාති ආහ “චතුත්ථජ්ඣානිකවජ්ජන”න්ති. අරියමග්ගස්ස ඔළාරිකඬ්ඛාතික්කමනුපනිස්සයා විපස්සනාය අධිට්ඨානාරම්මණභූතා දුතියජ්ඣානාදයො. පඤ්චහි අඬ්චගෙහිති පඤ්චහි ඝාතඬ්චගෙහි. “තංතංවාදෙහි පඤ්ඤාපියමානාති පාදකජ්ඣානාදීනි වාදසභවාරිතාය ‘වාදා’ති චුච්චන්ති”ති අධිප්පායෙන “තයොපෙන වාදෙ”ති ආහ. වදන්ති එතෙහිති වා වාදකරණභූතාති පාදකජ්ඣානාදීනි වාදා.

විපාකසන්තානස්ස...පෙ.... සුසඬ්ඛතත්තාති එතෙන යස්මිං සන්තානෙ කම්මං උප්පජ්ජති, තත්ථ උප්පජ්ජමානමෙව කිඤ්චි විසෙසාධානං කරොතිති දීපෙති. යතො තස්මිංයෙව සන්තානෙ තස්ස විපාකො, නාඤ්ඤත්ථ.

පුරිමානුලොමං විය තත්ති යථා ගොත්‍රභූට්ඨානෙ උප්පන්නානුලොමතො පුරිමඅනුලොමඤාණං තං ගොත්‍රභූට්ඨානෙ උප්පන්නානුලොමං අනුබන්ධති, එවං. තදපීති ගොත්‍රභූට්ඨානෙ උප්පන්නානුලොමඤාණමිපි අඤ්ඤං අනුලොමඤාණමෙව අනුබන්ධෙයා, තස්ස අනන්තරං උප්පජ්ජෙයා. සා භූමීති සා පඤ්චපාදානක්ඛන්ධසඬ්ඛාතා කිලෙසානං උප්පත්තිට්ඨානතාය භූමි. එකො භවොති ගහෙන්වා චූත්තන්ති එතෙන සත්ත භවෙ ද්වෙ භවෙති ඉදම්පි අධිප්පායවසෙන තෙනබ්බන්ථං, න යථාරුතවසෙනාති දස්සෙති. තත්ථායං අධිප්පායො – එකචාරං කාමාවචරදෙවෙසු එකචාරං මනුස්සෙසුති එවම්පි මිස්සිකුපපත්තිවසෙන තෙසු එකිස්සා එව උපපත්තියා අයං පරිච්ඡෙදො. යං පන “න තෙ භවං අට්ඨමමාදියන්ති”ති (බු. පා. 6.9; සු. නි. 232) චූත්තං, තම්පි කාමාවචරභවංයෙව සන්ධායාහ. මහග්ගතභවානං පරිච්ඡෙදො නත්ථීති වදන්ති. තථා “යපෙත්වා ද්වෙ භවෙ”ති එත්ථාපි කාමාවචරදෙවමනුස්සභවානං මිස්සකවසෙනෙව, තස්මා කාමධාතුයං යෙ ද්වෙ භවාති කාමාවචරදෙවමනුස්සවසෙන යෙ ද්වෙ භවාති අත්ථො. පුරිමවිකප්පෙසු පුත්ගලභෙදෙන පටිපදා භින්දිත්වා කස්සචි වලතීති, කස්සචි න වලතීති කත්වා “වලති එවා”ති අවධාරණමත්තරෙන අත්ථො චූත්තො. යස්මා පන අට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 350) ලොකුත්තරකුසලපකිණ්ණකකථාව “යථා ව පටිපදා, එවං අධිපතිපි වලති එවා”ති චූත්තං, තස්මා සබ්බෙසමිපි පටිපදාසු අභෙදෙන ගහිතාසු එකන්තෙන වලනං සම්භවතීති “වලතිච්චෙව චූත්තං, න න වලතී”ති තතියවිකප්පො වලනාවධාරණො චූත්තො.

ලොකුත්තරකුසලපකිණ්ණකකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඨමමග්ගවිසතිමහානායවණ්ණනා

357. ඝාතමග්ගාදිපරියායෙහි කථිතෙ බොජ්ඣනකාති අධිප්පෙනා, විසෙසතො පුබ්බභාගෙ “ඝාතං භාවෙමි මග්ගං භාවෙමි”ති පචත්තජ්ඣාසයා හොන්තිති අධිප්පායෙන “යස්ස පුබ්බභාගෙ”තිආදිමාහ.

358. උපනිස්සයවසෙනාති තථා විත්තප්පචත්තිසඬ්ඛාතෙන පුබ්බභාගාහිසඬ්ඛාරෙන. තෙනෙවාහ “යස්ස හි”තිආදි. තදනුරූපබලාති අධිපතිපච්චයලාභෙන සත්තිවිසෙසයොගමාහ. යදි පුබ්බභාගාහිසඬ්ඛාරවසෙන ඡන්දාදීනං අධිපතිභාවො, කිමත්ථමෙතෙයෙව එවං චූත්තා, නනු සද්ධාදීනමිපි පුබ්බභාගාහිසඬ්ඛාරො ලබ්භතීති ආහ “සෙසධම්මාන”න්තිආදි. අකංසභාවත්තාති සම්පයුත්තෙහි සාතිසයමනුචත්තිතබ්බභාවරහිතත්තා. කිඤ්චාපි හි සද්ධාදයොපි ඉන්ද්‍රියපච්චයතාය සම්පයුත්තෙහි අනුචත්තයන්ති, එකස්මිං පන විත්තප්පාදෙ සමධුරෙන අඤ්ඤෙන විනා සම්පයුත්තෙහි අනුචත්තනියභාවො න තෙසං යථා ඡන්දාදීනන්ති තෙයෙව අධිපතිභාවෙන චූත්තා. එවඤ්ච කත්වා ඉන්ද්‍රියසභජානාධිපතිපච්චයානං විසෙසො පරිබ්‍රන්තො හොති.

චතුමග්ගනායසභස්සවණ්ණනා

362. මානස්ස දිට්ඨිසද්ධිසා පචත්ති. තථා හි සො අධිපති විය අඤ්ඤාධිපතිනා දිට්ඨියා සහ නප්පචත්තතීති. එකදෙස...පෙ.... උපමා හොති, න සබ්බසාමඤ්ඤෙන, ඉතරථා සූරියත්ථඬ්ගමනෙ අන්ධකාරාවත්ථරණං විය අග්ගමග්ගතිරොධානෙ සච්චපටිච්ඡාදකතමප්පචත්ති ආපජ්ජෙයානාති අධිප්පායො. අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති අඤ්ඤෙ අඤ්ඤෙ. “ආනිතං ඉදං සුත්ත”න්ති විභත්ති පරිණාමෙතබ්බො. යථාචූත්තනායෙනාති ඉමිස්සා අට්ඨකථායං චූත්තනායෙන. න උපමාය චූත්තත්තාති ඉමස්මිං සුත්තෙ න උපමාය චූත්තභාවතො. යථාචූත්තනායෙනාති වා එකස්මිං සුත්තෙ

වුත්තප්පකාරෙන නයෙන ඉමිස්සා අට්ඨකථායං උපමාය න වුත්තත්තා. අවයවා විය හොත්ති, යෙන තෙ වෙනසි නියුත්තා, චිත්තස්ස එතෙති ව වෙනසිකාතිආදිනා වුවචන්ති, න පන “එස්සිකා”තිආදිනාති දට්ඨබ්බං.

කුසලකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අකුසලපදං

ධම්මුද්දෙසවාරො

පට්ඨානවණ්ණනා

365. ඛණ්තයස්ස අකුසලෙසු අසම්භවතො සමවායකාලගෙනුසමුහන්ථො සමය-සද්දො. ලොභාභිභූතාය එව ඉට්ඨාරම්මණස්මිං ඉතරත්ත ව ඉට්ඨාකාරග්ගහණවසෙන සොමනස්සහගතභාවොති එවමාදිං සන්ධාය “යථානුරූප”න්ති වුත්තං. “කිලෙසාතුරතාය අනාරොග්‍යට්ඨෙන කිලෙසවජ්ජසබ්භාවතො සාවජ්ජට්ඨෙන අවජ්ජාසම්භූතතාය අකොසලාසම්භූතට්ඨෙන අකුසල”න්ති ව “සාවජ්ජදුක්ඛවිපාකලක්ඛණං, අනත්ථජනනරසං, සංකිලෙසපච්චුපට්ඨානං, අයොනිසොමනසිකාරපදට්ඨානං, ගාරය්භවාතො වා සාවජ්ජලක්ඛණං, සංකිලෙසභාවරසං, අනිට්ඨවිපාකපච්චුපට්ඨානං, යථාවුත්තපදට්ඨානමෙවා”ති ව එවමාදිනා වුත්තනයෙන අනුගන්තබ්බතාය වුත්තං “වුත්තනයං අනුගන්ත්වා”ති.

ගතං ගමනං පවත්තිති කත්වා වුත්තං “ගතමත්තං ගතිමත්තං ගහණමත්ත”න්ති. දිට්ඨියා හි ගති පවත්ති එවාති. ආසන්නකාරණත්තාති පදට්ඨානතාය, යොනිසොමනසිකාරො විය හි කුසලස්ස අයොනිසොමනසිකාරො අකුසලස්ස අවවාසන්තහෙනු. තථා හි සතිපි අසද්ධම්මසවනාදිකාරණෙ අයොනිසො අනාවජ්ජිතෙ අවචන්ථාපිතෙ ව නත්ථි අකුසලජ්ජවත්ති. තථා ව වක්ඛති අට්ඨකථායං “අයොනිසො අකුසල”න්ති. එතෙන එකන්තකාරණතා ව වුත්තත්ථා හොති. පටිසම්ඛා සිතාදිබ්බතං අප්පමාදවිභාරොති වුත්තං “අප්පමජ්ජනං බමන”න්ති. තෙන සතිසංවරොති ඉධ බන්තිසංවරො වුත්තොති අධිප්පායො ඉන්ද්‍රියසංවරස්ස වුත්තත්තා. පහනසංවරොති වීරියසංවරො. සො හි “උප්පන්නං කාමචිත්තක්කං නාධිවාසෙති පපහති”තිආදිනා (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.14; 6.58) වුත්තොති.

සම්මාපටිපත්තියා පටිපක්ඛවාතො ගහෙනබ්බතාකාරො මොහො සම්මාපටිපත්තිපටිපක්ඛවාග්ගහණාකාරො. තෙන හි නිවුතා න සම්මා පටිපජ්ජන්ති. අභිජ්ඣාය විසෙසයොගො කම්මපට්ඨපත්ති.

අනුපපරික්ඛා මොහො. සො වෙන්ථ දිට්ඨිරහිතො වෙදිතබ්බො. දිට්ඨිසහිතස්ස පන දිට්ඨියා අනුවිධායකත්තා තග්ගහණෙනෙව ගහණන්ති. අවත්ථුස්මිත්ති අසද්දහනීයෙ වත්ථුස්මිං. සානුනයො අධිමොක්ඛොති මොහදිට්ඨිනං සද්ධාපතිරූපතමාහ. අභිරිකානොත්තප්පමොහාදිහි පමජ්ජනතො අභිරිකාදිහි කාරණෙහි. ආරක්ඛරහිතචිත්තෙති චිත්තස්ස සතිවිරහතංයෙව දස්සෙති. ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා හි සතිති. එතෙන “අස්සද්ධියචිත්තෙ අන්ධබාලචිත්තෙ”ති පදද්වයං වුත්තත්ථං හොති. උපනාහාදිහි ආදි-සද්දෙන රාගාදයො සඬගය්හන්ති. රාගාදිනං පරිසුට්ඨානාදිසභාවතාය “අවිසෙසෙන”ති වුත්තං විසෙසස්ස එකච්චස්ස අසම්භවතො. ඉධාති, ඉමස්මිං චිත්තෙ. නිප්ථාදෙනබ්බෙ පයොජනෙ භූමිමං “වම්මස්මිං දිපිනං හන්ති”ති (වජිර. පි. 17-18 වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) විය ආරම්මණං වා අවුපසමො එලුපවාරෙන “සෙම්භො ගුළො”ති විය.

ධම්මුද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා

390. සභාවපට්ඨිඡාදවසෙන පකතිඅත්තාදිඅසන්තග්ගහණස්ස නිස්සයත්තා නිමිත්තත්තා අසන්නං බුජ්ඣති, නිච්චාදිවිසමග්ගහණස්ස සඤ්ඤාදිවිපරියෙසස්ස නිස්සයත්තා අසමං බුජ්ඣතිති මොහො වුත්තො නිමිත්තස්ස කත්තුභාවෙන උපවාරිතත්තා, අයඤ්ච අත්ථො දිට්ඨිසහිතමොහවසෙන දට්ඨබ්බො. එත්ථ ව පකතිති කාපිලානං පධානං.

තනියචිත්තවණ්ණනා

400. අපණ්ණකපදං විය අවිරජ්ඣනකපදම්පි කදාචි නියතභාවං දීපෙය්‍යාති අනියතතං දීපෙතුං “උප්පත්තිඅරහඬගාති”ති වුත්තං මානස්ස අනියතත්තා. යදි හි මානො නියතො සියා, කාමරාගස්ස මානරහිතා පවත්ති න සියා, තථා භවරාගස්ස. එවං සති පට්ඨානෙ චතුක්ඛත්තුං කාමරාගෙන යොජනා න සියා, තික්ඛත්තුංයෙව සියා, භවරාගමුලිකා ව න සියා, එවඤ්ච සංයොජනානං සංයොජනෙහි අට්ඨවිධෙන යොජනා සියා, න දසවිධා දස්සිතාති යථාවුත්තාහි යොජනාහි මානස්ස අනියතභාවො පකාසිතො. අථ වා මානෙන සද්ධිං පඤ්ච හොන්ති යථාවුත්තාති

අපණ්ණකඩගානි, කිං පන භොන්තිති අපෙක්ඛායං යෙවාපනකානි විදිතොවායමත්ථො. යෙවාපනකානාද්භි පඤ්චභාවො ඉධ විධියති, න අපණ්ණකඩගානන්ති සො යථා භොති, තථා යොජෙනබ්බං. කිලෙසදුකෙ පටිච්චවාරාදීසු “කිලෙසං ධම්මං පටිච්ච කිලෙසො ධම්මො උප්පජ්ජති හෙතුපට්ඨයා”තිආදීසු “ලොභං පටිච්ච මොහො මානො ථිනං උද්ධච්චං අභිරික්ඛං අනොත්තජ්ජං. ලොභං පටිච්ච මොහො මානො උද්ධච්චං අභිරික්ඛං අනොත්තජ්ජං. ලොභං පටිච්ච මොහො ථිනං උද්ධච්චං අභිරික්ඛං අනොත්තජ්ජං. ලොභං පටිච්ච මොහො උද්ධච්චං අභිරික්ඛං අනොත්තජ්ජං”න්ති විභත්තන්තා “තථා කිලෙසදුකෙපි”ති වුත්තං. දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තසසඬ්ඛාරිකාසඬ්ඛාරිකවිත්තවසෙන හි අයං පාඨභෙදොති.

“කාමරාගො චතුර්ධා එකතො උප්පජ්ජති, පටිසො තිධා, මානො එකධා, තථා විචිකිච්ඡා භවරාගොති උද්දිසිත්වා කාමරාගො මානසංයොජනඅවිජ්ජාසංයොජනෙහි චෙව අවිජ්ජාසංයොජනමත්තෙනෙව ච සද්ධිං මානො භවරාගාවිජ්ජාසංයොජනෙහි සද්ධිං භවරාගො අවිජ්ජාසංයොජනෙහි සද්ධිං”න්ති අට්ඨකථාකණ්ඩවණ්ණනායං (ධ. ස. අට්ඨ. 1485) වක්ඛමානන්තා “ඉධ ච වක්ඛති”තිආදි වුත්තං. තත්ථෙව “ලොභො ජධා එකතො උප්පජ්ජති, පටිසො ද්වෙධා, තථා මොහො”ති උද්දිසිත්වා “ලොභො අසඬ්ඛාරිකො දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තො මොහඋද්ධච්චඅභිරික්ඛානොත්තජ්ජෙහි, සසඬ්ඛාරිකො මොහථිනඋද්ධච්චඅභිරික්ඛානොත්තජ්ජෙහි, අසඬ්ඛාරිකො එව මොහමානඋද්ධච්චඅභිරික්ඛඅනොත්තජ්ජෙහි, සසඬ්ඛාරිකො එව ච මොහමානථිනඋද්ධච්චඅභිරික්ඛඅනොත්තජ්ජෙහි”ති වක්ඛමානන්තා “තථාදසවිධා කිලෙසාන”න්ති වුත්තං. “අහ”න්ති ගහණනාය අවංකත්වා ගහණමපි “සම්පග්ගහො”ති වුත්තං.

චතුත්ථවිත්තවණ්ණනා

402. උස්සාහං ජනෙන්නාති එත්ථ විත්තපයොගසඬ්ඛාරො සඬ්ඛාරො එව උස්සාහො, න විරියුස්සාහොති.

නවමවිත්තවණ්ණනා

413. විසජ්ජනානිට්ඨරූපසමුට්ඨානං යෙන කුපිතස්ස සකලසරිරං කම්පති, කුපිතාකාරො පඤ්ඤායති. එතෙන සම්පත්තිඅත්ථො රසො දස්සිතො භොති, පවත්තිආකාරවසෙන චා විසජ්ජනරසො. තථා හි යස්ස කුප්පති, තස්ස අමිත්තස්ස සම්පත්ති යෙභුයොන පටිසුප්පත්තිහෙතු භොතිති. එතෙන කිච්චත්ථො රසො වුත්තො භොතිති.

418. චචනත්ථමෙව චචනපරියායමෙව.

එකාදසමවිත්තවණ්ණනා

424. නිච්ඡයාභාවාති අධිමොක්ඛාභාවා. අසණ්ඨහනතොති සන්තානවසෙන එකස්මිං ආරම්මණෙ අනවට්ඨානතො.

ද්වාදසමවිත්තවණ්ණනා

429. සහජාතාධිපති නත්ථි “ජන්දවතො චෙ විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති, සා මය්හං උප්පජ්ජෙය්‍යා”තිආදිප්පවත්තියා අභාවා. අනුද්ධටත්තා පටිසිද්ධතා, යථාධම්මසාසනෙ අවචනමපි අභාවං දිපෙති.

අවචනතොති අ-කාරස්ස තදඤ්ඤවචනනං දස්සෙති. එතෙන ච දස්සනෙන පහාතබ්බෙසු අභාවචචනෙන කාරණසිද්ධියා උලසිද්ධිති තත්ථ අභාවස්ස කාරණමෙව තාව දස්සෙතුං “පටිසන්ධිඅනාකඬ්ඪනතො”ති වුත්තං. තෙන තංසභාවතා තස්ස විත්තුප්පාදස්ස වුත්තා භොති. තතො ච “බලවං පටිසන්ධිං ආකඬ්ඪති, දුබ්බලං නාකඬ්ඪති”ති ඉදං පටිසන්ධිදානසභාවෙසු. යස්ස පන පටිසන්ධිදානසභාවො එව නත්ථි, න තස්ස බලවභාවො පටිසන්ධිආකඬ්ඪනෙ කාරණන්ති අයමත්ථො දස්සිතො භොති. අනාකඬ්ඪනං සාධෙති “යදි හි ආකඬ්ඪෙය්‍යා”තිආදිනා. යස්මා ච නාගතං, තස්මා නාකඬ්ඪතිති අධිප්පායො. “යස්මා පන තං පටිසන්ධිදානං නත්ථි, තස්මා නාගත”න්ති වුත්තන්තා “අනාකඬ්ඪනතො අනාගමනං සාධෙතු”න්ති වුත්තං.

අපායගමනීයස්සාති අපායං ගමෙතිති අපායගමනීයං, තංසභාවන්ති අත්ථො. පටිසන්ධිආකඬ්ඪනෙ සති උද්ධච්චසහගතං එකන්තෙන අපායගමනීයං සියා. තෙන වුත්තං අට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 429) “ඉතරස්සාපි එත්ථෙව පටිසන්ධිදානං භවෙය්‍යා”ති. න හි අකුසලපටිසන්ධි සුගතියං සම්භවතිති. “චතුහි අපායෙහි ච විජ්ජමුත්තො (බු. පා. 6.11; සු. නි. 234) අවිනිපාතධම්මො”ති (ස. නි. 2.41; 5.998, 1004) චචනතො අපායගමනීයඤ්ච දස්සනෙන පහාතබ්බං. තෙනාහ “අපායගමනීයස්ස දස්සනෙන පහාතබ්බන්තා”ති. න චෙතං දස්සනෙන පහාතබ්බං, න සො තස්ස අපායගමනීයො රාගො දොසො මොහො තදෙකට්ඨා ච කිලෙසාති එතෙන සඬ්ඛගොති සක්කා චත්තුං නියොගතො භාවනාය පහාතබ්බභාවෙන වුත්තන්තා. වුත්තඤ්ඤෙන “කතමෙ ධම්මා භාවනාය පහාතබ්බා, උද්ධච්චසහගතො විත්තුප්පාදො”ති (ධ. ස. 1406).

“කුසලාකුසලං කම්මං විපාකානං ඛන්ධානං කටත්තා ව රූපානං කම්මපච්චයෙන පච්චයෝ”ති (පටියා. 1.1.427) චුත්තකම්මපච්චයභාවො නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයභාවො. සො ව යදි උද්ධව්වසහගතං පටිසන්ධිං ආකඛ්ඨෙය්‍යා, තස්සාපි සියා. තථා ව සති උද්ධව්වසහගතං දස්සනෙන පහාතඛිබ්බං සියා දස්සනෙන පහාතඛිබ්බානංයෙව නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයභාවස්ස චුත්තත්තා. න චෙතං දස්සෙනෙන පහාතඛිබ්බන්ති සබ්බං පුබ්බෙ විය ආවත්තති.

සහජාතමෙව චිහත්තන්ති යථා දස්සනෙන පහාතඛිබ්බවිහිග්ගෙ “දස්සනෙන පහාතඛිබ්බො ධම්මො නෙව දස්සනෙන න භාවනාය පහාතඛිබ්බස්ස ධම්මස්ස කම්මපච්චයෙන පච්චයෝ”ති (පටියා. 2.8.86) සහජාතං නානාක්ඛණිකන්ති උද්දිසිත්වා “සහජාතා දස්සනෙන පහාතඛිබ්බා චෙතනා චිත්තසමුට්ඨානානං රූපානං කම්මපච්චයෙන පච්චයො, නානාක්ඛණිකා දස්සනෙන පහාතඛිබ්බා චෙතනා විපාකානං ඛන්ධානං කටත්තා ව රූපානං කම්මපච්චයෙන පච්චයෝ”ති චිහත්තං, එවං අචිහජිත්වා “භාවනාය පහාතඛිබ්බා චෙතනා චිත්තසමුට්ඨානානං රූපානං කම්මපච්චයෙන පච්චයෝ”ති (පටියා. 2.8.89) එත්තකමෙව චුත්තං, න චුත්තං “නානාක්ඛණිකා චෙතනා විපාකානං ඛන්ධානං කටත්තා ව රූපානං කම්මපච්චයෙන පච්චයෝ”ති. තෙන න භාවනාය පහාතඛිබ්බස්ස නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයභාවොති විඤ්ඤායති. පච්චනීයෙපි යථාසම්භවං සඬිගහකපච්චයානං වසෙන පච්චයුද්ධාරෙ කරියමානෙ. ඉතරත්ථ චාති දස්සනෙනපහාතඛිබ්බපදෙ. තත්ථ හි “දස්සනෙන පහාතඛිබ්බො ධම්මො නෙව දස්සනෙන න භාවනාය පහාතඛිබ්බස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො, සහජාතඋපනිස්සයපච්චජාතකම්මපච්චයෙන පච්චයො”ති (පටියා. 2.8.71) කම්මපච්චයොපි චුත්තොති.

තදභාවාති නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයත්තභාවා. න ව නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයං විනා පටිසන්ධිආකඛ්ඨනං අත්ථිති “පටිසන්ධිඅනාකඛ්ඨනතො තත්ථ අනාගතා”ති චුත්තං. එත්ථාති “යපෙත්වා උද්ධව්වසහගතං සෙසාති එකාදසෙව පටිසන්ධිං ආකඛ්ඨන්ති”ති එත්ථ. පවත්තිවිපාකස්සාති පවත්තියං විපාකො පවත්තිඑකදෙසනාය පවත්තිභූතො වා විපාකො එතස්සාති පවත්තිවිපාකං, කම්මං, තස්ස. අථ වා පවත්තියං විපාකො පවත්තිවිපාකො. ඉමස්මිං පන අත්ථෙප්ප නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයො එතස්සාති නානා...පෙ.... යො, තඛිභාවො...පෙ.... තාති එවං පදවිජෙදො දට්ඨබ්බො. න සක්කා නිවාරෙත්තුං නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයං විනා විපාකස්ස අනුප්පජ්ජනතො.

ඉදාති පවත්තිවිපාකානං නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයලාභිතාය ආභව්වභාසිතතං දස්සෙත්තුං “චුත්තඤ්ඤා”තිආදිමාහ. විපාකදානං පටිසන්ධිවිපාකධම්මතාති මඤ්ඤමානො “යදි භාවනා”තිආදිමාහ. ඉතරො විපාකදානාභාවෙපි සිද්ධො විපාකධම්මභාවො තාදිසානං අඤ්ඤෙසමිපි ලබ්භමානත්තාති ආහ “අභිඤ්ඤාචිත්තාදීන”න්ති. ආදි-සද්දෙන අත්තනො කාලමතික්කන්තං දිට්ඨධම්මවෙදනීයං උපපජ්ජවෙදනීයඤ්ච සඬිගණ්භාති. චුත්තං සියාති ඉදං සභායපච්චයලාභතො පුට්ඨජ්ජනසන්තානචුත්තීනො උද්ධව්වසහගතස්ස විපාකුප්පාදනං, තදභාවා සෙක්ඛසන්තතියං තස්ස විපාකානුප්පාදනඤ්ච යුත්තං සියාති චුත්තං. තෙනෙවාහ “ඉදං පන යානං සුචුට්ඨ විවාරෙතඛිබ්බ”න්තිආදි. තථා ව චක්ඛති “පුට්ඨජ්ජනෙසු උප්පජ්ජමානානං සකභණ්ඩෙ ඡන්දරාගාදීනං උද්ධව්වසහගතචිත්තූප්පාදස්ස ව සංයොජනත්තයතදෙකට්ඨකිලෙසානං අනුපච්ඡින්නතාය අපරික්ඛිණසභායානං විපාකුප්පාදනං න සක්කා පටික්ඛිපිතුන්ති උද්ධව්වසහගතධම්මානං විපාකො විහිග්ගෙ චුත්තො”ති. තස්ස තාදිසස්සෙව සති සභායෙ විපාකුප්පාදනවචනං, අසති විපාකානුප්පාදනවචනං විරූප්ඤ්ඤාති ව පවත්තිවිපාකදායිකං වා උද්ධව්වසහගතස්ස මනසි කත්වා “චුත්තං සියා”ති චුත්තං. “පවත්තිවිපාකඤ්ඤි සන්ධාය ‘තෙසං විපාකෙ ඤාණ’න්ති පටිසම්භිදාචිහිග්ගෙ (විහ. 725-726) චුත්ත”න්ති එකෙ වණ්ණයන්ති. එවං උද්ධව්වචෙතනාපි න භොති, සාපි විඤ්ඤාණපච්චයභාවෙ අපනෙතඛිබ්බාති ඉදමිපි පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණමෙව සන්ධාය චුත්තන්ති.

අකුසලපදවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අබ්‍යාකතපදං

අභෙතුකකුසලවිපාකවණ්ණනා

431. කාමාවචර...පෙ.... ආදි චුත්තන්ති එත්ථ ආදි-සද්දෙන “උපචිතත්තා”ති පදං සඬිගය්හති “අසාධාරණකම්මපච්චයවසෙනා”ති චුත්තත්තා. “උපචිතත්තාති ලද්ධාසෙවනත්තා”ති කෙච්චි වදන්ති, තං පඨමජවනස්ස න යුජ්ජති අනාසෙවනත්තා. තථා ව සති තස්ස විපාකදානමෙව න සියාති තතො අඤ්ඤථා අත්ථං දස්සෙන්නො “යථා”තිආදිමාහ. තත්ථ විපාකාභිමුඛන්ති විපාකදානාභිමුඛං කතොකාසං. කතොකාසනා ව අනාදිමිහි සංසාරෙ අනෙකෙසං කම්මානං කතානං අත්ථිතාය පරස්ස පටිබාහනෙන භොතිති “අඤ්ඤස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා”තිආදි චුත්තං. වඩ්ඪිතතා ව සකම්මස්ස බලදානසමත්ථතාවසෙන අත්තනො කාරණෙහි අභිසඬ්ඨතතා. අසාධාරණෙන නාම උද්ධවං “භෙරිසද්දො යවඩ්ඤරො”ති යථා. විඤ්ඤාණානන්ති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං. විසෙසපච්චයත්තාති අධිකපච්චයත්තා.

වක්ඛුසන්තිස්සිතඤ්ච තං රූපවිජානනඤ්චාති එතෙන සමානාධිකරණතං සමාසස්ස දස්සෙන්නො තත්ථ ව “වක්ඛුසන්තිස්සිත”න්තිආදිපදද්වයස්ස නිලුප්පලසද්දාදීනං විය අඤ්ඤමඤ්ඤවිසෙසනවිසෙසිතඛිබ්බාවමාහ. අඤ්ඤවිඤ්ඤාණන්ති රූපාරම්මණං මනොවිඤ්ඤාණං. රූපංයෙවාරම්මණන්ති පන අත්ථෙප්ප දිබ්බවක්ඛුච්ඤ්ඤාණං.

ද්විධ්වනිමං තංසද්ධිසානං තදුප්පාරං කත්වා යථා “සා එව තිත්තිරි තානි එව ඔසධානි”ති. ක්කානපච්චයත්තාභාවෙන න ක්කානභිගතා තත්ථිති පඤ්චවිඤ්ඤාණෙසු උපෙක්ඛාදීනං උපවර්තක්කානභිගතං සාධෙති. න හි ක්කානභිගතං ක්කානපච්චයතං වත්වා තෙසං ක්කානපච්චයභාවො පටික්ඛිත්තොති. යදි එවං පඤ්චවිඤ්ඤාණෙසු උපෙක්ඛාදියො ක්කානරාසිට්ඨානෙන න වත්තඛිනා සියුන්ති ආහ “ක්කානපච්චයත්තාභාවෙ”තිආදි. උපෙක්ඛාදිභාවතොති උපෙක්ඛාසුඛදුක්ඛෙකග්ගතාභාවතො. අඤ්ඤාට්ඨානාභාවතොති විත්තට්ඨිති. එව සන්ධාය වුත්තං.

436. අකුසලං භවභිගනිස්සන්දෙන “පණ්ඩර”න්ති වුවවති, භවභිගෙ අපණ්ඩරෙ තංමුලිකා කුතො අකුසලස්ස පණ්ඩරතාති “අකුසලස්ස වා”ති වුත්තං. පණ්ඩරතාය කාරණං වත්තඛිනං, යදි අඤ්ඤාකාරණා පණ්ඩරතා, සභාවොචායන්ති විත්තස්ස අකිලෙසසභාවතාය වුත්තං, න චෙත්ථ එස්සාදිනම්පි පණ්ඩරතාපත්ති. යතො ධම්මානං සභාවකිච්චවිසෙසඤ්ඤානා භගවතා විඤ්ඤාණංයෙව තථා නිද්දිට්ඨන්ති.

439. අනතික්කමනෙන භාවතාය. පසාදසට්ටනං විසයස්ස යොග්‍යදෙසෙ අවට්ඨානන්ති “පසාදං සට්ටෙත්වා ආපාඨං ගන්ත්වා”ති වුත්තං. මහාභූතෙසු පටිභඤ්ඤානීති එත්ථ න සයං කිඤ්චි පටිභඤ්ඤාති, නාපි කෙනචි පටිභඤ්ඤායති අපොට්ඨබ්බසභාවත්තා. විසයවිසයිභූතං පන අභිමුඛභාවප්පත්තියා විඤ්ඤාණප්පත්තියා හෙතුතාය විසිට්ඨභාවප්පත්තං පටිභතපටිසාතකභාවෙන වොහරියති, තස්මා තෙසු සප්පටිසවොභාරො. “උපාදාරූපං සට්ටෙතිති එවමාදි ව උප්පාරවසෙනෙව වෙදිතඛිනං. මහාභූතාරම්මණෙන පන කායප්පසාදනිස්සයභූතෙසු මහාභූතෙසු සට්ටියමානෙසු පසාදොපි සට්ටිතො එව නාම භොතීති වත්වා විමංසිතඛිනං”න්ති වදන්ති. යථාධිප්පෙනෙන එකදෙසසාමඤ්ඤෙන උපමාවචනතො නිස්සිතනිස්සයසට්ටනානං සතිපි පුඛිබාපරභාවෙ උපමත්තෙ උපමාභාවෙන ගහෙතඛිනභාවං දස්සෙත්තො “උභයසට්ටනදස්සනත්ථ”න්ති ආහ.

455. දස්සනාදිප්පවත්තිභාවතොති මනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුනං අදස්සනාදිතාය සා එතෙසං එව විසෙසො. අනඤ්ඤානිස්සයමනොපුඛිබ්බගමනායාති අඤ්ඤානිස්සයමනොපුඛිබ්බගමත්තාභාවතො. අඤ්ඤානිස්සයවිඤ්ඤාණස්ස අනන්තරපච්චයත්තාභාවතොති ඉමිනා කිරියාමනොධාතුතොපි විසෙසස්ස වුත්තත්තා “මනොද්වාරනිග්ගමනමුඛභාවාභාවතො”ති වුත්තං, න වුත්තං “නිග්ගමනපචෙසමුඛභාවාභාවතො”ති. තිවිධෙනපි හි මනොධාතුවිඤ්ඤාණධාතුව හි මනොවිඤ්ඤාණධාතූයා විසෙසො දස්සිතොති. තතො එව විජානනවිසෙසවිරහතොයෙව. යදි මනොධාතු “මනොවිඤ්ඤාණ”න්ති න වුවවති, ජවිඤ්ඤාණකායාති කථං මනොධාතූයා තත්ථ සභිගහො භොතීති? සභිගහො එව පරියායදෙසනත්තා. අත්ථි හි එස පරියායො “මනනමත්තං විඤ්ඤාණං මනොවිඤ්ඤාණ”න්ති යථා “මනනමත්තා ධාතු මනොධාතු”ති. අපිච වත්ථුකිච්චෙහි මනොවිඤ්ඤාණසභාගත්තා තස්ස උපරමුප්පාදභාවතො අන්තාදිභාවතො ව මනොවිඤ්ඤාණකායසභිගහිතා මනොධාතු, න සෙසවිඤ්ඤාණකායසභිගහිතා අතංසභාගත්තා, ඉධ පන නිප්පරියායකතත්තා මනසො සම්භූය විසිට්ඨමනොකිච්චයුත්තං මනොවිඤ්ඤාණන්ති තදභාවතො “මනොවිඤ්ඤාණන්තිපි න වුවවති”ති ඉමමෙවත්ථං සාධෙතුං. “න හි තං විඤ්ඤාණං මනතො”තිආදි වුත්තං. තෙන මනොධාතූයා නිප්පරියායතො මනොවිඤ්ඤාණකිච්චවිරහංයෙව දස්සෙති. දස්සනාදීනං පනාතිආදිනා අඤ්ඤාච්ඤාණවිධුරං මනොධාතූයා ව සභාවං දස්සෙති.

යදි ජනකසද්ධිසතා නාම මහාවිපාකෙසු විතක්කාදීනං සම්මාසඛිකප්පාදිතා, තිහෙතුකතො නිබ්බත්තානං තිහෙතුකානං, දුහෙතුකතො නිබ්බත්තානං දුහෙතුකානඤ්ච භවතු සම්මාසඛිකප්පාදිතා, තිහෙතුකතො පන නිබ්බත්තදුහෙතුකානං කථන්ති ආහ “තත්ථ හී”තිආදි. තංසොතපතිතතා න සියා තස්සා අනානන්තරත්තා. තතො එව හීතිආදිනා වුත්තසොතපතිතං එවානන්තරෙන වචනෙන සමත්ථයති. යදි විජ්ජමානානම්පි මනොධාතුආදිසු විතක්කාදීනං පඤ්චවිඤ්ඤාණෙසු විය අගණනුපගභාවො, එවං සන්තෙ පට්ඨානෙන කථං තෙසං ක්කානපච්චයතාවචනං. “අඛ්‍යාකතො ධම්මො අඛ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස ක්කානපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.431), “විපාකාඛ්‍යාකතාති කිරියාඛ්‍යාකතාති ක්කානභිගාති සම්පයුත්තකානං ඛන්ධානං විත්තසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං ක්කානපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.431) හි වුත්තං. පච්චනියෙපි “අඛ්‍යාකතං ධම්මං පට්චිච අඛ්‍යාකතො ධම්මො උප්පජ්ජති න ක්කානපච්චයා, පඤ්චවිඤ්ඤාණසහිතං එකං ඛන්ධං පට්චිච තයො ඛන්ධා”තිආදිනා (පට්ඨා. 1.1.98) පඤ්චවිඤ්ඤාණානි එව උද්ධටානි, න මනොධාතුආදීනීති ආහ “ක්කානපච්චයකිච්චමත්තතො”තිආදි. න හෙත්ථ ක්කානභිගානං බලවදුබ්බලභාවො අධිකතො, අථ ඛො ක්කානපච්චයභාවමත්තන්ති අධිප්පායො.

469. සමානවත්ථුකං අනන්තරපච්චයං ලභිත්වාති දස්සනාදිතො මනොධාතූයා ව බලවභාවෙ කාරණවචනං. යථාරම්මණන්ති ආරම්මණානුරූපං. යදි සමානනිස්සයතාය මනොධාතූතො බලවත්තං විපාකමනොවිඤ්ඤාණධාතූයා සොමනස්සසහගතාය, වොට්ඨබ්බතං කථං මජ්ඣිමනිකවෙදනන්ති අනුයොගං මනසි කත්වා තස්ස බලවභාවං සම්පට්චිචිත්වා සන්තතිපරිණාමනඛ්‍යාපාරවිසෙසා න සොමනස්සවෙදනන්ති පරිභාරං වදන්තො “වොට්ඨබ්බත”න්තිආදිමාහ. විපාකො විය අනුභවනමෙව න භොතීති සති සමත්ථතාය විපාකානං එකන්තෙන ආරම්මණරසානුභවනතාය වුත්තං.

අහෙතුකකුසලවිපාකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අට්ඨමහාවිපාකවිත්තවණ්ණනා

498. විපාකධම්මානං කම්මද්වාරං චුත්තං ද්වාරකථායං “තෙහුමකකුසලාකුසලො ඵකුනතිංසවිධො මනො”ති (ධ. ස. අට්ඨ. මනොකම්මද්වාරකථා). පයොගෙනාති අත්තනා පරෙහි වා කතෙන උස්සාහනපයොගෙන. කුසලාකුසලාති විය යෙසං තං තදාරම්මණං අනුබන්ධභූතං. පට්මපඤ්චමචිත්තානං අඤ්ඤමඤ්ඤබලවදුබ්බලභාවවිචාරෙන දුතියජට්ඨාදීනම්පි සො විචාරිතො භොතිති “එතෙසු බලවං දුබ්බලඤ්ච විචාරෙතු”න්ති චුත්තං. යථා සාලිආදීනං ඵද්ධමුදුභූමිවසෙන තිණාදීනං අනීහරණනීහරණවසෙන උතුආදිඅවසෙසපච්චයානං විපත්තිසම්පත්තිවසෙන ව ඵලවිසෙසයොගො, ඵචං කම්මස්ස සුගතිදුගතිවසෙන අවිසුද්ධවිසුද්ධපයොගවසෙන උපපත්තියා විපත්තිසම්පත්තිවසෙන ව විසිට්ඨඵලතාය පරිණමනං, ඵචමෙව ගිම්භවස්සකාලාදීසු බීජානං ඵලවිසෙසයොගො විය තංතංකාලවිසෙසෙන කම්මස්ස ඵලවිසෙසයොගො භොතිති ආහ “කාලවසෙන පරිණමති”ති. සුක්කසොණිතපච්චයානන්ති කම්මවිසෙසපරිභාවිතසන්තානුප්පන්නතාය සුක්කසොණිතානං ආයුචිසෙසහෙතුභාවමාහ සුක්කසොණිතවසෙනපි චණ්ණාදිවිසෙසදස්සනතො, යෙන “පිතුනං ආකාරං පුත්තො අනුවදහති”ති වුවචති. තංමූලකානන්ති අප්පායුකසංචත්තනියකම්මමූලකානං. ආභාරාදීති ආදි-සද්දෙන විසමුපක්කමාදයො පරිග්ගණ්හාති.

විපාකද්ධාරකථාවණ්ණනා

යනො තිහෙතුකාදිකම්මතො. යස්මිඤ්ච යානෙති පටිසන්ධිආදිට්ඨානෙ, සුගතිදුගතියං වා. තිහෙතුකතො දුහෙතුකං අනිච්ඡන්තො පටිසන්ධිත්ති අධිප්පායො. පවත්තිවිපාකං පන තිහෙතුකතො දුහෙතුකම්පි ඉච්ඡති ඵච. තථා හි වක්ඛති අට්ඨකථායං “යං පුරිමාය හෙතුකිත්තනලද්ධියා න යුජ්ජති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 498).

යෙ “තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙනා”ති, “එකපුප්ථං යජිත්වාන, අසීති කප්පකොට්ඨො (ථෙරගා. 96). දුග්ගතිං නාහිජානාමි”ති (අප. ථෙර 2.46.64) ව ඵචමාදිචනස්ස අධිප්පායං අජානන්තා “කිං නු ඛො ඵකෙනපි කම්මෙන අනෙකා පටිසන්ධි භොති”ති, “දිස්වා කුමාරං සහපුඤ්ඤලක්ඛණ”න්තිආදිචනස්ස (දී. නි. 3.205) අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්වා “කිත්තූ ඛො නානාකම්මෙහි ඵකා පටිසන්ධි භොති”ති සංසයපක්ඛන්දා, තෙසං බීජඬකුරොපමාය “එකස්මා ඵකා, අනෙකස්මා ව අනෙකා පටිසන්ධි භොති”ති විනිච්ඡිතත්තා කම්මපටිසන්ධිවචන්ථානතො සාකෙතපඤ්ඤෙ විපාකද්ධාරකථාය උස්සදකිත්තනගහණස්ස සම්බන්ධං ආහ “කම්මවසෙන...පෙ.... දස්සෙතු”න්ති. පටිසන්ධිජනකකම්මවසෙන පටිසන්ධිවිපාකො ඵච අලොභලොභාදිගුණදොසාතිරෙකභාවහෙතුති අත්ථො දට්ඨබ්බො. තථා හි චුත්තං “සො තෙන කම්මෙන දින්නපටිසන්ධිවසෙන නිබ්බන්තො ලද්ධො භොති”තිආදි. ඵත්ථ ව ලොභවසෙන, දොස, මොහ , ලොභදොස, ලොභමොහ, දොසමොහ, ලොභදොසමොහවසෙනාති තයො ඵකකා, තයො ද්විකා, ඵකො තිකොති ලොභාදිදස්සනවසෙන අකුසලපක්ඛෙයෙව සත්ත වාරා. තථා කුසලපක්ඛෙ අලොභාදිදස්සනවසෙනාති චුද්දස වාරා ලබ්භන්ති.

තත්ථ “අලොභදොසාමොහා, අලොභාදොසමොහා, අලොභදොසාමොහා බලවන්තො”ති ආගතෙහි කුසලපක්ඛෙ තතියදුතියපට්මචාරෙහි දොසුස්සදමොහුස්සදදොසමොහුස්සදවාරා ගහිතා. තථා අකුසලපක්ඛෙ “ලොභාදොසමොහා, ලොභදොසාමොහා, ලොභාදොසාමොහා බලවන්තො”ති ආගතෙහි තතියදුතියපට්මචාරෙහි අදොසුස්සදඅමොහුස්සදඅදොසාමොහුස්සදවාරා ගහිතායෙවාති අකුසලකුසලපක්ඛෙ තයො තයො වාරෙ අන්තොගධෙ කන්වා අට්ඨෙව වාරා දස්සිතා. යෙ පන උභයෙසං වොමිස්සතාවසෙනෙව ලොභාලොභුස්සදවාරාදයො අපරෙ ඵකුනපඤ්ඤාස වාරා දස්සෙතබ්බා, තෙ අසම්භවතො ඵච න දස්සිතා. න හි එකස්මිං සන්තානෙ අන්තරෙන අවත්ථන්තරං ලොභො බලවා අලොභො වාති යුජ්ජති. පටිපක්ඛතොයෙව හි එතෙසං බලවදුබ්බලභාවො, සහජාතධම්මතො වා. තෙසු ලොභස්ස තාව පටිපක්ඛතො අලොභෙන අනභිභූතතාය බලවභාවො, තථා දොසමොහානං අදොසාමොහෙහි. අලොභාදීනං පන ලොභාදිඅභිභවනතො සබ්බෙසඤ්ච සමානජාතියං සමභිභූය පවත්තිවසෙනෙව සහජාතධම්මතො බලවභාවො. තෙන චුත්තං අට්ඨකථායං “ලොභො බලවා, අලොභො මන්දො, අදොසාමොහා බලවන්තො, දොසමොහා මන්දා”ති. සො ව තෙසං මන්දබලවභාවො පුරිමුපනිස්සයතො ආයයස්ස පරිභාවිතතාය වෙදිතබ්බො. ඵත්ථ ව පට්මදුතියෙහි, සත්තමපට්මෙහි වා වාරෙහි තිහෙතුකකම්මතො පටිසන්ධිපවත්තිවසෙන තිහෙතුකවිපාකො, ඉතරෙහි තිහෙතුකදුහෙතුකකම්මතො යථාසම්භවං පටිසන්ධිපවත්තිවසෙන දුහෙතුකාහෙතුකවිපාකා දස්සිතාති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො.

ඉධාති විපාකද්ධාරමාතිකායං. තෙන හෙතුකිත්තනං විසෙසෙති. පච්චන්ධාදිවිපත්තිනිමිත්තං මොහො, සබ්බාකුසලං වා. යං පන චුත්තන්ති සම්බන්ධො. තෙන පටිසම්භිදාමග්ගවවනෙන. ගතිසම්පත්තියා සති ඤාණසම්පයුත්තෙ පටිසන්ධිමිති නිජ්ජාදෙනබ්බෙ. අඤ්ඤත්ථාති නිකන්තිපටිසන්ධික්ඛණෙසු. කම්මසරික්ඛකොති ඉධ සාතිසයො සරික්ඛභාවො අධිප්පෙතොති දට්ඨබ්බො. ඉතරථා තිහෙතුකදුහෙතුකාපි අඤ්ඤමඤ්ඤං සරික්ඛායෙවාති දස්සිතමෙතන්ති. වක්ඛුවඤ්ඤාණාදීනිති ඵත්ථ පඤ්චවඤ්ඤාණාති විය අපුබ්බනිස්සයපවත්තිති විජානනවිසෙසරහිතා ව මනොධාතු ඉට්ඨාදිභාගග්ගහණෙ න සමත්ථාති “පාකට්ඨයෙවා”ති න චුත්තා, ආදි-සද්දෙන වා සධිගහිතා. තදාරම්මණපච්චයසබ්බපවනවතාති තදාරම්මණස්ස පච්චයභූතසකලපවනප්පවත්තිසහිතෙන. යං සන්ධාය “ඉධ පරිපක්කත්තා ආයතනාන”න්ති චුත්තං. අඤ්ඤකාලෙති අබුද්ධිපවත්තිකාලෙ.

අනුලොමෙති ධම්මානුලොමෙ. ආසෙවනපච්චයාති ආසෙවනභූතා පච්චයා. න මග්ගෙ අමග්ගපච්චයෙ . සොපි මොසවාරො ලබ්භෙය්‍යාති යදි වොට්ඨබ්බතම්පි ආසෙවනපච්චයො සියා, යථා “සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තං ධම්මං

පටිච්ච සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තො ධම්මො උප්පජ්ජති ආසෙවනපච්චයා න (පටියා. 1.2.3) මග්ගපච්චයා”ති (පටියා. 1.2.14) අනුලොමපච්චනීයෙ, පච්චනීයානුලොමෙ ව “සුඛා...පෙ.... න මග්ගපච්චයා ආසෙවනපච්චයා”ති ව චූත්තං හසිතුප්පාදවිත්තවසෙන, එවං වොට්ඨබ්බන්තවසෙන “අදුක්ඛම්සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තං ධම්මං පටිච්චා”තිආදිනා පුබ්බෙ චූත්තනයෙන පායො සීයා, තථා ව සති වාරද්වයවසෙන ගණනායං “ආසෙවනපච්චයා න මග්ගෙ ද්වෙ. න මග්ගපච්චයා ආසෙවනෙ ද්වෙ”ති ව චත්තබ්බං සීයා, න පන චූත්තං, තස්මා න ලබ්භෙය්‍යායං මොඝවාරොති අධිප්පායො.

වොට්ඨබ්බන්තම්පි යදි ආසෙවනපච්චයො සීයා, දුතියමොඝවාරෙ අත්තනො විය තතියවතුත්ථවාරෙසුපි සීයා, තථා සති අත්තනාපි කුසලාකුසලානං සීයා. න හි...පෙ.... අචුත්තො අත්ථි “පුරිමා පුරිමා කුසලා ධම්මා”තිආදිනා අනවසෙසනො චූත්තත්තා. වොට්ඨබ්බන්තස්ස...පෙ.... අචුත්තො “අබ්‍යාකතො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයො. අකුසලස්ස...පෙ.... පච්චයො”ති වචනාභාවතො. න කෙවලං අචුත්තො, අථ බො කුසලං...පෙ.... පටික්ඛිත්තොව. අථාපි සීයාතිආදි මග්ගසොධනත්ථමෙව චූච්චති. සමානවෙදනානං එව ආසෙවනපච්චයභාවස්ස දස්සන්තො “අසමානවෙදනානං වසෙනා”ති චූත්තං. එවං “ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො”තිපි චත්තබ්බං සීයා, සමානවෙදනාවසෙනාති අධිප්පායො. අභින්නජාතිකස්ස වාති ව-සද්දො අභින්නවෙදනස්ස වාති සම්පිණ්ඩනත්ථො. වෙදනාත්තිකෙපි වොට්ඨබ්බන්තස්ස ආසෙවනපච්චයත්තස්ස අභාවාති යොජනා. කුසලත්තිකාදිසු යථාදස්සිතපාළිප්පදෙසෙසුපිති සම්පිණ්ඩනත්ථො පි-සද්දො. ගණනාය කාරණභූතාය ගණනාය නිද්ධාරියමානාය සති ගණනාය වා අබ්භන්තරෙ. දුතියො මොඝවාරො වීමංසිතබ්බොති ආසෙවනපච්චයත්තභාවා ජවනට්ඨානෙ යාතුං න යුජ්ජති. න හි විනා ආසෙවනං ජවනප්පවත්ති අත්ථිති අධිප්පායො.

අපිචෙත්ථ “යං ජවනභාවජ්ජත්තං, තං ඡින්නමුලකරුක්ඛපුජ්ථං වියා”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 566) වක්ඛමානත්තා අනුපව්ඡින්නභවමුලානං පවත්තමානස්ස වොට්ඨබ්බන්තස්ස කිරියභාවො න සීයා, චූත්තො ව “යස්මිං සමයෙ මනොවිඤ්ඤාණධාතු උප්පන්නා හොති කිරියා නෙව කුසලා නාකුසලා න ව කම්මවිපාකා උපෙක්ඛාසගතා”ති, තස්මා “ජවනට්ඨානෙ යත්ථාති ජවනස්ස උප්පජ්ජනට්ඨානෙ ද්වික්ඛත්තුං පවත්තිත්ථා, න ජවනභාවෙනා”ති, “ආසෙවනං ලභිත්ථාති ව ආසෙවනං විය ආසෙවන”න්ති චූච්චමානෙ න කොචි විරොධො, විජ්ජාරිකස්ස පන සනො ද්වික්ඛත්තුං පවත්තියෙවෙත්ථ ආසෙවනසදිසතා. විජ්ජාරිකතාය හි විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකත්තඤ්චස්ස චූච්චති. විජ්ජාරිකම්පි ජවනං විය අනෙකක්ඛත්තුං අප්පවත්තියා දුබ්බලත්තා න නිජ්ජරියායනො ආසෙවනපච්චයභාවෙන පවත්තෙය්‍යාති න ඉමස්ස පායෙ ආසෙවනත්ථං චූත්තං, අට්ඨකථායං පන පරියායනො චූත්තං යථා “ඵලචිත්තෙසු මග්ගඬගං මග්ගපරියාපන්න”න්ති. අයමෙත්ථ අත්තනොමති. අයම්පි පොරාණකෙහි අසංවණ්ණිතත්තා සාධුකං උපපරික්ඛිතබ්බො.

එවඤ්ච කත්ථාති වොට්ඨබ්බන්තාවජ්ජනානං අනත්ථත්තරභාවතො “ආවජ්ජනා”ඉච්චෙව චූත්තං, වොට්ඨබ්බන්තට්ඨානෙපිති අධිප්පායො. තස්මාති යස්මා වොට්ඨබ්බන්තං ආවජ්ජනායෙව අත්ථතො උපෙක්ඛාසගතාහෙතුකකිරියමනොවිඤ්ඤාණධාතුභාවතො, තස්මා. තං ආවජ්ජනා විය සති උප්පත්තියං කාමාවචරකුසලාකුසලකිරියජවනානං එකත්තතො අනන්තරපච්චයභාවෙනෙව චත්තෙය්‍යා, නො අඤ්ඤාති අධිප්පායෙන “වොට්ඨබ්බන්තො”තිආදිමාහ. චතුන්නත්ති මුඤ්ජාමරණාසන්නවෙලාදිසු මන්දිභූතවෙගතාය චත්තාරිපි ජවනාති උප්පජ්ජෙය්‍යුත්ති අධිප්පායෙන චූත්තං. අයමෙතස්ස සභාවොති ආරම්මණමුඛෙනපි චිත්තතියාමංයෙව දස්සෙති. යදිපි “ජවනාපාරිපුරියා...පෙ.... යුත්තො”ති චූත්තං, “ආවජ්ජනාදිනං පච්චයො භවිතුං න සක්කොති”ති පන චූත්තත්තා චිත්තප්පවත්තිවසෙන පට්ඨමොඝවාරතො එතස්ස න කොචි විසෙසො. තෙනෙවාහ “අයම්පි...පෙ.... රෙතබ්බො”ති. පටිසන්ධිචිත්තෙයෙව පවත්තියං “භවඬග”න්ති චූච්චමානෙ න තස්ස හෙතුවසෙන හෙදොති “සහෙතුකං භවඬගං අහෙතුකස්ස භවඬගස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පටියා. 3.1.102) න සක්කා චත්තුං, චූත්තඤ්ච, තස්මා සහෙතුකං භවඬගන්ති තදාරම්මණං චූත්තන්ති විඤ්ඤායති.

සභාවකිච්චෙහි අත්තනො ඵලස්ස පච්චයභාවො, සභාවකිච්චානං වා ඵලභූතානං පච්චයභාවො සභාවකිච්චපච්චයභාවො. අප්පටිසිද්ධං දට්ඨබ්බන්ති “දුහෙතුකසොමනස්සසහගතඅසඬ්ඛාරිකජවනාවසානෙ ඵවා”ති ඉමස්ස අත්ථස්ස අනධිප්පෙතත්තා. යථා ව අහෙතුකදුහෙතුකපටිසන්ධිකානං තිහෙතුකජවනාවසානෙ අහෙතුකදුහෙතුකතදාරම්මණං අප්පටිසිද්ධං, එවං තිහෙතුකපටිසන්ධිකස්ස තිහෙතුකජවනානන්තරං දුහෙතුකතදාරම්මණං, දුහෙතුකපටිසන්ධිකස්ස ව දුහෙතුකානන්තරං අහෙතුකතදාරම්මණං අප්පටිසිද්ධං දට්ඨබ්බං. “තිහෙතුකකම්මං තිහෙතුකම්පි දුහෙතුකම්පි අහෙතුකම්පි විපාකං දෙති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 498) හි චූත්තං. පරිපුණ්ණවිපාකස්සාති ඉමිනාපි තිහෙතුකජවනතො යථාචූත්තතදාරම්මණස්ස අප්පටිසිද්ධංයෙව සාධෙති. න හි පච්චයන්තරසාමග්ගියා අසති තදාරම්මණං සබ්බං අවිපච්චන්තං කම්මං පරිපුණ්ණවිපාකං හොතිති. මුඛනිදස්සනමත්තමෙව යථාචූත්තතදාරම්මණප්පවත්තියා අවිභාවිතත්තා. තිහෙතුකාදිකම්මස්ස හි උක්කට්ඨස්ස තිහෙතුකකම්මස්ස සොළස, ඉතරස්ස ද්වාදස, උක්කට්ඨස්සෙව දුහෙතුකකම්මස්ස ද්වාදස, ඉතරස්ස අට්ඨාති එවං සොළසවිපාකචිත්තාදිනි යොජෙතබ්බාති. තස්මාති යස්මා පරිපුණ්ණවිපාකස්ස පටිසන්ධිජනකකම්මස්ස වසෙන විපාකචිභාවනාය මුඛනිදස්සනමත්තමෙවෙතං, තස්මා.

එවැනිව කන්වාති නානාකම්මතො තදාරම්මණුප්පත්තියං ඉතො අඤ්ඤාපි සම්භවතොති අත්ථො. “උපෙක්ඛා... පෙ.... උප්පජ්ජති”ති එත්ථ කෙන කිව්වෙන උප්පජ්ජති? තදාරම්මණකිව්වං තාව න හොති ජවනාරම්මණස්ස අනාලම්බණතො, නාපි සන්තිරණකිව්වං තථා අප්පචන්තනතො, පටිසන්ධිවුත්තිසු වත්තබ්බමෙව නත්ථී, පාරිසෙසතො භවභිග්ගච්චන්ති යුත්තං සියා. න හි පටිසන්ධිභූතංයෙව චිත්තං “භවභිග්”න්ති වුව්වතිති.

තන්තින්තන්ති ආපාටගතවිසයන්තං ආවජ්ජනන්ති සම්බන්ධො. අඤ්ඤාස්ස විය පට්ඨානාදිකස්ස විය. එතස්සපි සාවජ්ජනාය භවිතබ්බන්ති අධිප්පායො. අතදත්ථාති එත්ථ තං-සද්දෙන නිරොධං පච්චාමසති. උප්පත්තියාති උප්පත්තිතො. තන්ති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං. තස්ස නිරොධස්ස. තථා ව උප්පජ්ජතිති “අනන්තරපච්චයො හොති”ති පදස්ස අත්ථං විවරති. යථාචුත්තා චුත්තප්පකාරා. වොදානං දුතියමග්ගාදිනං පුරෙවාරිකඤ්ඤාණං. එතෙසන්ති අරියමග්ගචිත්තමග්ගානන්තරප්ච්චිත්තානං. එතස්සාති යථාචුත්තවිපාකචිත්තස්ස.

උපනිස්සයතො තස්සෙව වක්ඛුට්ඨඤ්ඤාණාදිවිපාකස්ස දස්සනත්ථං වක්ඛාදිනං දස්සනාදිඅත්ථතො දස්සනාදිප්ඵලතො, දස්සනාදිප්පයොජනතො වා. පුරිමචිත්තාති ආවජ්ජනාදිති. වත්ථන්තරරහිතත්තෙ දස්සෙතබ්බෙ වත්ථන්තරෙ විය ආරම්මණන්තරෙපි න වත්තතිති “වත්ථාරම්මණන්තරරහිත”න්ති චුත්තං.

යදි විපාකෙන කම්මසරික්ඛෙනෙව භවිතබ්බං, එවං සති ඉමස්මිං වාරෙ අහෙතුකවිපාකානං අසම්භවො එව සියා තෙසං අකම්මසරික්ඛකත්තාති ඉමමත්ථං මනසි කත්වා ආහ “අහෙතුකානං පනා”ති. අභිනිපාතමත්තන්ති පඤ්චන්තං විඤ්ඤාණානං කිව්වමාහ. තෙ හි ආපාටගතෙසු රූපාදිසු අභිනිපාතනමත්තෙනෙව වත්තන්ති. ආදි-සද්දෙන සම්පට්ඨජනාදිති සභිගණ්භාති. කුසලෙසු කුසලාකුසලකිරියෙසුපි වා විජ්ජමානා සසඨිබාරිකාසඨිබාරිකානා අඤ්ඤාමඤ්ඤං අසරික්ඛත්තා පනානාවට්ඨානතො ව විරුද්ධා වියාති විපාකෙසු සා තදනුකූලා සියා, සා පන මූලාභාවෙන න සුප්පතිට්ඨිතානං සවිසයාභිනිපතනමත්තාදිචුත්තීනං නත්ථීති චුත්තං “න සසඨිබාරිකවිරුද්ධො”තිආදි. උභයෙනපි තෙසං නිබ්බන්ති අනුජානාති යථා “කටත්තාරූපාන”න්ති අධිප්පායො. “විපාකධම්මධම්මො විපාකස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො. විපාකධම්මධම්මෙ ඛන්ධෙ අනිව්වතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සති, අස්සාදෙති අභිනන්දති, තං ආරබ්භ රාගො උප්පජ්ජති, දොමනස්සං උප්පජ්ජති, කුසලාකුසලෙ නිරුද්ධො”තිආදිනා (පට්ඨා. 1.3.93) විපාකත්තිකෙ විය සියා කුසලත්තිකෙපි පාළිති කත්වා “කුසලත්තිකෙ වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ හි “කුසලො ධම්මො අබ්බාකතස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති උද්දිසිත්වා “සෙක්ඛා වා පුපුජ්ජනා වා කුසලං අනිව්වතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සන්ති, කුසලෙ නිරුද්ධෙ විපාකො තදාරම්මණතො උප්පජ්ජති, කුසලං අස්සාදෙති අභිනන්දති, තං ආරබ්භ රාගො උප්පජ්ජති, දිට්ඨි, විචිකිච්ඡා, උද්ධව්වං, දොමනස්සං උප්පජ්ජති, අකුසලෙ නිරුද්ධෙ විපාකො තදාරම්මණතො උප්පජ්ජති”ති චුත්තං. අවිජ්ජමානත්තා එව අවචනන්ති අධිප්පායෙන තත්ථ යුත්තිං දස්සෙති “විජ්ජාරිකඤ්ඤි”තිආදිනා.

එත්ථ කෙවි “ජළඨගුපෙක්ඛාවතොපි කිරියමයචිත්තතාය කිරියජවනස්ස විජ්ජාරිකකිරියභාවො න සක්කා නිසෙධෙතුන්ති නිදස්සනභාවෙන පණ්ණපුට්ඨපතීනං අසමානං. කිරියජවනානන්තරං තදාරම්මණභාවස්ස පාළියං අවචනම්පි අකාරණං ලබ්භමානස්සපි කත්ථවි කෙනවි අධිප්පායෙන අවචනතො. තථා හි ධම්මසඨිගහෙ අකුසලනිද්දෙසෙ ලබ්භමානොපි අධිපති න චුත්තො, තස්මා කිරියජවනානන්තරං තදාරම්මණභාවො විමංසිතබ්බො”ති වදන්ති. සතිපි කිරියමයත්තෙ සබ්බත්ථ තාදිභාවජ්ජත්තානං බිණාසවානං ජවනචිත්තං න ඉතරෙසං විය විජ්ජාරිකං, සන්තසභාවතාය පන සන්තිසිත්තරසං සියාති තස්ස පණ්ණපුට්ඨං දස්සිතං. ධම්මසඨිගහෙ අකුසලනිද්දෙසෙ අධිපතීනො විය පට්ඨානෙ කිරියජවනානන්තරං තදාරම්මණස්ස ලබ්භමානස්ස අවචනෙ න කිඤ්චි කාරණං දිස්සති. තථා හි චුත්තං තත්ථ අට්ඨකථායං “භෙට්ඨා දස්සිතයත්තා”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 429). න චෙත්ථ දස්සිතයත්තාති සක්කා වත්තුං විපාකධම්මධම්මෙහි කුසලාකුසලෙහි අනංසභාවානං නයදස්සනස්ස අයුජ්ජමානකත්තා. අපිව තත්ථ විමංසාය කෙසුචි සබ්බෙසඤ්ඤා අධිපතීනං අභාවතො එකරසං දෙසනං දස්සෙතුං “උද්ධට්ඨො”ති ව සක්කා වත්තුං, ඉධ පන න තාදිසං අවචනෙ කාරණං ලබ්භතිති “අවචනෙ කාරණං නත්ථී”ති චුත්තං.

අධිප්පායෙනාති අකුසලානන්තරං සහෙතුකතදාරම්මණං නත්ථීති තස්ස ථෙරස්ස මතිමත්තන්ති දස්සෙති. “කුසලාකුසලෙ නිරුද්ධෙ සහෙතුකො විපාකො තදාරම්මණතො උප්පජ්ජති”ති (පට්ඨා. 3.1.98) වචනතො පන අකුසලානන්තරං සහෙතුකතදාරම්මණම්පි විජ්ජතියෙවාති උප්පත්තිං වදන්තස්ස යුත්තග්ගහණවසෙනාති අධිප්පායො.

න එත්ථ කාරණං දිස්සතිති එතෙන තිහෙතුකජවනානන්තරං තිව්ධම්පි තදාරම්මණං යුත්තන්ති දස්සෙති. යෙන අධිප්පායෙනාති පට්ඨප්ථෙරෙන තාව එකෙන කම්මුතා අනෙකතදාරම්මණං නිබ්බන්තමානං කම්මවිසෙසාභාවා තංතංජවනසඨිබාතපච්චයවිසෙසෙන විසිට්ඨං හොතිති ඉමිනා අධිප්පායෙන ජවනවසෙන තදාරම්මණස්ස සසඨිබාරාදිවිධානං චුත්තං, විපාකෙන නාම කම්මසරික්ඛෙන භවිතබ්බං, න කම්මවිරුද්ධසභාවෙන. අඤ්ඤාපි අනිට්ඨප්පසඨිගො සියාති එවමධිප්පායෙන දුතියත්ථෙරො කම්මවසෙනෙව තදාරම්මණවිසෙසං ආහ. ඤාණස්ස ජච්චන්ධාදිදුග්ගතිවිපත්තිනිමිත්තපටිපක්ඛතා විය සුගතිවිපත්තිනිමිත්තපටිපක්ඛතාපි සියාති මඤ්ඤාමානො තතියත්ථෙරො “තිහෙතුකකම්මතො දුහෙතුකපටිසන්ධිමිපි නානුජානාති”ති ඉමිනා නයෙන තෙසු වාදෙසු අධිප්පායාවිරොධවසෙන යුත්තං ගහෙතබ්බං. මහාපකරණෙ ආගතපාළියාති “සහෙතුකො ධම්මො අහෙතුකස්ස ධම්මස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 3.1.102) ඉමස්ස විභඨිගෙ “සහෙතුකං භවභිග් අහෙතුකස්ස

භවභිගස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො, සහෙතුකා ඛන්ධා වුට්ඨානස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”නි එවමාදිනා පට්ඨානෙ සහෙතුකදුකාදීසු ආගතපාළියානි අත්ථො.

කාමාවචරකුසලවිපාකකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

රූපාවචරාරූපාවචරවිපාකකථාවණ්ණනා

499. තස්මිං ඛණේ විජ්ජමානානං ඡන්දාදිනන්ති එතෙන විපාකජ්ඣානෙ දුක්ඛාපට්ඨදාදිභාවස්ස අවිජ්ජමානානං දස්සෙති. න හි කුසලජ්ඣානං විය විපාකජ්ඣානං පරිකම්මවසෙන නිබ්බන්තති. න චෙත්ථ පට්ඨදාහෙදො විය කුසලානුරූපො විපාකස්ස ආරම්මණහෙදොපි න පරමත්ථිකො සියාති සක්කා චත්තුං එකන්තෙන සාරම්මණත්තා අරූපධම්මානං විපාකස්ස ච කම්මතිමිත්තාරම්මණතාය අඤ්ඤාපි විජ්ජමානත්තා. නානාක්ඛණෙසු නානාධිපතෙයාන්ති “යස්මිං ඛණෙ යං ඝාතං යදධිපතිකං, තතො අඤ්ඤස්මිං ඛණෙ තං ඝාතං එකන්තෙන තදධිපතිකං න භොති”ති කත්වා වුත්තං. චතුත්ථජ්ඣානස්සෙවාති ච පට්ඨදා විය අධිපතයො න එකන්තිකාති ඉමමෙවත්ථං දස්සෙති.

රූපාවචරාරූපාවචරවිපාකකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ලොකුත්තරවිපාකකථාවණ්ණනා

505. තණ්හාවිජ්ජාදිහි ආහිතවිසෙසං ලොකියකම්මං විපාකුප්පාදනසමත්ථං භොති, න අඤ්ඤාපාති වුත්තං “තණ්හාදිහි අභිසංඛත”න්ති. ඉතරස්සාති සුඤ්ඤතාප්පණිතනාමරහිතස්ස. යො සුද්ධිකපට්ඨදාය විභාවිතො, යො ච සුත්තන්තපරියායෙන අනිමිත්තොති වුච්චති. තෙනෙවාහ “අනිච්චානුපස්සනානන්තරස්සපි මග්ගස්සා”තිආදි. චළඤ්ජන...පෙ.... හෙදො භොති මග්ගාගමනවසෙනාති අධිප්පායො. “මග්ගානන්තරඵලචිත්තස්මිං යෙවා”ති වචනං අපෙක්ඛිත්වා “සුඤ්ඤතාදිනාමලාභෙ සති”ති සාසංඛිකං ආහ. අනිමිත්තනාමඤ්ච ලහති මග්ගාගමනතො ඵලස්ස නාමලාභෙ විසෙසාභාවතොති අධිප්පායො. තාදිසාය එවාති යාදිසා මග්ගෙ සද්ධා, තාදිසාය එව ඵලෙ සද්ධාය.

555. “කතමෙ ධම්මා නිය්‍යානිකා? චත්තාරො මග්ගා”ති වචනතො (ධ. ස. 1295, 1609) අනිය්‍යානිකපදනිද්දෙසෙ ච “චතුසු භූමිසු විපාකො”ති (ධ. ස. 1610) වුත්තත්තා න නිප්පරියායෙන ඵලං නිය්‍යානසභාවං, නිය්‍යානසභාවස්ස පන විපාකො කිලෙසානං පටිප්පස්සද්ධිප්පහනවසෙන පවත්තමානො පරියායතො තථා වුච්චතිති ආහ “නිය්‍යානිකසභාවස්සා”තිආදි. පඤ්චඨගිකො වාති එතෙන මග්ගවිභවිතෙ සබ්බවාරෙසුපි ඵලස්ස මග්ගපරියායො ආගතොති දස්සෙති. තත්ථ හි අරියමග්ගක්ඛණේ විජ්ජමානාසුපි චිරනිසු තදවසිට්ඨානං පඤ්චත්තං කාරාපකඩගානං අතිරෙකකිවචතාදස්සනත්ථං පාළියං පඤ්චඨගිකොපි මග්ගො උද්ධට්ඨොති. එවං බොජ්ඣංගිගාපිති යථා මග්ගො, එවං මග්ගබොජ්ඣංගිගවිභවිතෙසු ඵලෙසු ච බොජ්ඣංගිගා උද්ධට්ඨාති අත්ථො.

ලොකුත්තරවිපාකකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කිරියාබ්‍යාකතකථාවණ්ණනා

568. පුරිමා පවත්තිති මහාකිරියචිත්තජ්ජවත්තිං ආහ. තාය හි බිණ්ණසවො එවං පච්චචෙක්ඛති. තෙනෙවාහ “ඉදං පන චිත්තං විචාරණපඤ්ඤාරහිත”න්ති. එවන්ති යථා සොතද්වාරෙ, එවං සානද්වාරාදිසුපි මහාකිරියචිත්තෙහි තස්මිං තස්මිං විසයෙ ඉදමත්ථිකතාය පරිච්ඡින්නාය ඉදං චිත්තං චත්තතිති දස්සෙති. පඤ්චද්වාරානුගතං හුත්වා ලබ්භමානන්ති පඤ්චද්වාරෙ පවත්තමහාකිරියචිත්තානං පිට්ඨිවට්ඨකභාවෙන ඉමස්ස චිත්තස්ස පවත්තිං සන්ධාය වුත්තං, පඤ්චද්වාරෙ එව චා ඉදමෙව පවත්තන්ති සම්බන්ධො. “ලොලුප්ප...පෙ.... භුත”න්ති වුත්තත්තා පඤ්චද්වාරෙ පයිමං ඉමිනා චිත්තෙන සොමනස්සිතො හුත්වා පච්ඡා මහාකිරියචිත්තෙහි තං තං අත්ථං විචිනොතිති අයමත්ථො වුත්තො විය දිස්සති. පුබ්බෙයෙව පන මනොද්වාරිකචිත්තෙන පධානසාරූප්පට්ඨානාදිං පරිච්ඡින්නස්ස පඤ්චද්වාරෙ තාදිසස්සෙව තාදිසෙසු රූපාදීසු ඉදං චිත්තං පවත්තතිති වදන්ති. අයමිපි අත්ථො පඤ්චද්වාරෙ එව පවත්තං ලොලුප්පතණ්හාපහානාදිපච්චචෙක්ඛණාහෙතු යථාවුත්තකාරණභූතං ජාතන්ති එවං යොජෙත්වා සක්කා චත්තුං. එවඤ්ච සති ඉමස්ස චිත්තස්ස පච්චයභූතා පුරිමා පවත්තිති ඉදමිපි වචනං සමත්ථිතං භොති.

එත්ථ ච පඤ්චද්වාරෙ ඉමිනා චිත්තෙන සොමනස්සුප්පාදනමත්තං දට්ඨබ්බං, න භාසුප්පාදනං පඤ්චද්වාරිකචිත්තානං අවිඤ්ඤත්තිජනකත්තා, මනොද්වාරෙ පන භාසුප්පාදනං භොති. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං පඤ්චද්වාරෙ “සොමනස්සිතො භොති”ති එත්තකමෙව වුත්තං, මනොද්වාරෙ ච “භාසයමාන”න්ති. ඉමිනා හසිතුප්පාදචිත්තෙන පවත්තියමානමිපි හගවතො සිතකරණං පුබ්බෙතිවාසඅනාගතංසසබ්බඤ්ඤාඤාඤාණානං අනුචත්තකත්තා ඤාණානුපරිවත්තියෙවාති. එවං පන ඤාණානුපරිවත්තිභාවෙ සති න කොචි පාළිඅට්ඨකථානං විරොධො, එවඤ්ච කත්වා අට්ඨකථායං “තෙසං ඤාණානං විණ්ණපරියන්තෙ ඉදං චිත්තං උප්පජ්ජති”ති වුත්තං. අවස්සඤ්ච එතං එවං ඉච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤාපා ආවජ්ජනචිත්තස්සපි හගවතො පවත්ති න යුජ්ජෙය්‍ය. තස්සපි හි

විඤ්ඤාත්තිසමුට්ඨාපකභාවස්ස නිව්ඡිතත්තා, න ච විඤ්ඤාත්තිසමුට්ඨාපකත්තෙ තංසමුට්ඨිතාය විඤ්ඤාත්තියා කායකම්මාදිභාවං ආවජ්ජනභාවො විබන්ධතීති.

තතො එවාති මූලාභාවෙන න සුප්පතිට්ඨිතත්තා එව. “අභෙතුකානං ඤානඤ්ඤානි බලානි වා”ති සම්පිණ්ඩනත්ථො ඤානඤ්ඤානි වාති ව-සද්දො. යදි අපරිපුණ්ණත්තා බලභාවස්ස ඉමස්මිං අභෙතුකද්වයෙ බලානි අනුද්දිට්ඨානි අසඬගිතානි ව, අථ කස්මා නිද්දිට්ඨානීති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. සම්මා නියානිකසභාවානං කුසලානං පටිභාගභූතො විපාකොපි එලං විය තංසභාවො සියාති සභෙතුකවිපාකවිත්තානි අග්ගභෙත්වා කිරියවිත්තකතත්තා වා “මහාකිරියවිත්තෙසු”ති වුත්තං. අථ වා මහාකිරියවිත්තෙසුවාති ව-සද්දෙන සභෙතුකවිපාකවිත්තානිපි ගිතානීති වෙදිතබ්බානි.

574. “ඉන්ද්‍රිය ...පෙ.... ඉමස්සානන්තරං උප්පජ්ජමානානි”ති වුත්තං තෙසං ඤාණානං කාමාවචරත්තා. ඉතරෙසං මහග්ගතත්තා “පරිකම්මානන්තරානි”ති වුත්තං.

577. ආහිතො අහං මානො එත්ථාති අත්තා, සො එව භවති උප්පජ්ජති, න පරපරිකප්පිතො විය නිව්චොති අත්තභාවො. අත්තාති වා දිට්ඨිගතිකෙහි ගභෙතබ්බාකාරෙන භවති පචත්තතීති අත්තභාවො.

කිරියාබ්‍යාකතකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චිත්තුප්පාදකණ්ඩවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. රූපකණ්ඩං

උද්දෙසවණ්ණනා

කෙනෙහි රූපෙන වා අරූපෙන වා. විත්තුප්පාදෙන තාව රූපස්ස සමයවචන්ථානං න සක්කා කාතුං අබ්‍යාපිතාය අනෙකන්තිකතාය වාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “අවිත්තසමුට්ඨානසබ්භාවතො”ති ආදිමාහ. තත්ථ අවිත්තසමුට්ඨානං රූපං විත්තස්ස තිස්ස බණ්ණෙසු උප්පජ්ජතිති ඉමස්මිං තාව වාදෙ විත්තුප්පත්තිසමයෙන රූපුප්පත්තිසමයස්ස වචන්ථානං මා හොතු, විත්තස්ස උප්පාදක්ඛණ්ණෙයෙව සබ්බමිති රූපං උප්පජ්ජතිති ඉමස්මිං පන වාදෙ කථන්ති? එත්ථාපි අවිත්තසමුට්ඨානං රූපං විත්තෙන සහුප්පාදෙපි අනින්දියබද්ධරූපං විය අවිත්තපටි බන්ධුප්පාදතාය න විත්තෙන වචන්ථාපෙතබ්බසමයන්ති චුත්තං “අවිත්තසමුට්ඨානසබ්භාවතො”ති. තෙන විත්තුප්පාදෙන රූපස්ස සමයවචන්ථානං න බ්‍යාපිති දස්සෙති. අනෙකවිත්තසමුට්ඨානතාය වචන්ථානාභාවතොති සම්බන්ධො. නියතෙ හි සමුට්ඨාපකවිත්තෙ විත්තසමුට්ඨානරූපස්ස සියා වචන්ථානන්ති.

කෙසඤ්චිති කාමාවචරකුසලාදීනං. කත්ථචිති ආරූප්පෙ. කෙසඤ්චිති වා කෙසඤ්චි පඤ්චවොකාරවිපාකානං. කත්ථචිති පටිසන්ධික්ඛණ්ණෙ වර්මක්ඛණ්ණෙ ව. “තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති”ති ආදිනා (ධ. ස. 1) විත්තසහභාවිනං එව විත්තෙන සමයවචන්ථානං කතන්ති චුත්තං “අවිත්තසහභාවතො”ති. තෙසන්ති උපාදාරූපානං. යො යස්ස සහභාවෙන උපකාරකො, සො එව තස්ස සමයවචන්ථාපකභාවෙන චුත්තොති ආහ “සහජාත...පෙ.... ත්තනතො”ති. නාපි මහාභූතෙහිති ආදිනා වචන්ථානාභාවමෙව දස්සෙති. කෙසඤ්චිති අකම්මජාදීනං. කෙහිචිති කම්මජාදීහි. පවත්තිතොති පවත්තනතො. සහාති එකස්මිං කාලෙ. අභාවාති නියොගතො අභාවා.

විඤ්ඤන්ති ...පෙ.... න සක්කා වත්තුං මහාභූතෙහි සමයවචන්ථානෙන කරියමානෙ තෙහි අයාවභාවිතතායාති අධිප්පායො. එකස්මිං කාලෙති ආදිනාපි මහාභූතෙහි සමයනියමනෙ වචන්ථානාභාවමෙව විභාවෙති. “තථා විභජනත්ථ”න්ති, “අවිභත්තං අබ්‍යාකතං අත්ථිති දස්සෙතු”න්ති ව ඉමෙසං පදානං “විභත්තං අවිභත්තඤ්ච සබ්බං සඬගණ්හන්තො ආහා”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. සමයවචන්ථානං කත්ථා නිද්දිසියමානස්ස නිප්පදෙසතාය අසම්භවතො එකදෙසං නිද්දිසිත්වා සාමඤ්ඤෙන නිගමනං යුත්තං, අකත්ථා පන සමයවචන්ථානං සරූපතො නිද්දිසනෙන තථාති ඉමමත්ථං ආහ “සමයවචන්ථානෙනා”ති ආදිනා. අවිභත්තෙහි විපාකකිරියාබ්‍යාකතං විය න පුබ්බෙ විභත්තෙ. විභජ්‍යබ්බෙති හෙදවන්තතාය විභජ්‍යාරහෙ. දස්සිතෙහි උද්දිසනවසෙන දස්සිතෙ. චුත්තමෙවත්ථං විත්ථාරතරෙන දස්සෙතුං “එත්ථ පනා”ති ආදිමාහ.

විපාකාදිධම්මානං නයනං නයො, සොව දස්සනන්ති නයදස්සනං. “දෙසනා”ති චුත්තං හෙට්ඨා ගහණ්ණමෙව නයදස්සනන්ති. දුතියවිකප්පෙ පන කාමාවචරාදිභාවෙන නියතීති නයො, කිරියාබ්‍යාකතං. තස්ස දස්සනං නයදස්සනන්ති යොජෙතබ්බං. දුකාදිසු නිද්දෙසවාරෙ ව හදයවත්ථුනො අනාගතත්තා තං අග්ගහෙත්වා පඨමවිකප්පො චුත්තො, එකකෙ පන වත්ථුපි ගහිතන්ති “හදයවත්ථුඤ්චා”ති දුතියවිකප්පෙ චුත්තං. කිං පන කාරණං දුකාදිසු නිද්දෙසවාරෙ ව හදයවත්ථු න ගහිතන්ති? ඉතරවත්ථුහි අසමානගතිකත්තා දෙසනාහෙදතො ව. යථා හි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනි එකන්තතො වක්ඛාදිනිස්සයානි, න එවං මනොවිඤ්ඤාණං එකන්තතො හදයවත්ථුනිස්සයං, නිස්සිතමුඛෙන ව වත්ථුදුකාදිදෙසනා පවත්තා. යමිපි එකන්තතො හදයවත්ථුනිස්සයං, තස්ස වසෙන “අත්ථි රූපං මනොවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු”ති ආදිනා දුකාදිසු චුච්චමානෙසුපි තදනුකූලආරම්මණදුකාදයො න සම්භවන්ති. න හි “අත්ථි රූපං මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං, අත්ථි රූපං න මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණ”න්ති ආදිනා සක්කා වත්තුන්ති වත්ථාරම්මණදුකදෙසනා හින්තගතිකා සියුං, සමානගතිකා ව තා දෙසෙතුං හගවතො අප්ඣාසයො. එසා හි හගවතො දෙසනා පකති. තෙනෙව හි නික්ඛෙපකණ්ණෙව විත්තුප්පාදවිභාගෙන අචුච්චමානත්තා අවිතක්කාවිචාරපදවිස්සජ්ජනෙ විචාරොති වත්තුං න සක්කාති අවිතක්කවිචාරමත්තපදවිස්සජ්ජනෙ ලබ්භමානොපි විතක්කො න උද්ධටො, අඤ්ඤාථා විතක්කො වාති වත්තබ්බං සියාති. එවං ඉතරවත්ථුහි අසමානගතිකත්තා දෙසනාහෙදතො ව දුකාදිසු උද්දෙසෙ න ගහිතං. උද්දිට්ඨස්සෙව හි නිද්දිසනතො නිද්දෙසෙපි න ගහිතං හදයවත්ථුනි වදන්ති.

වක්ඛාදිදසකා සත්තාති වක්ඛුසොතසානප්චිභාකායඉත්ථිභාවපුරිසභාවදසකා සත්ත, එකසත්තානවසෙන වා වක්ඛුසොතසානප්චිභාකායභාවවත්ථුදසකා සත්ත. නිබ්බානස්ස අසනිපි පරමත්ථතො හෙදෙ පරිකප්පිතහෙදොපි හෙදොයෙව වොභාරවිසයෙහි කත්ථා සොපාදිසෙසාදිහෙදො චුත්තො.

584. කිඤ්චාපි අඤ්ඤත්ථ කුක්කුටණ්ඩසණ්ඨානෙ පරිමණ්ඩල-සද්දො දිස්සති, වක්කසණ්ඨානතා පන වට්ඨසණ්ඨානෙ වක්කවාලෙ චුච්චමානො පරිමණ්ඩල-සද්දො වට්ඨපරියායො සියා. අනෙකත්ථා හි සද්දාති අධිප්පායෙනාහ “වට්ඨං පරිමණ්ඩල”න්ති. එත්ථ ව සිනෙරුයුගන්ධරාදීනං සමුද්දතො උපරිඅධොභාගානං වසෙන උබ්බෙධො චුත්තො, ආයාමවිත්ථාරෙහිපි සිනෙරු වතුරාසීතියොජනසහස්සපරිමාණොව. යථාහ “සිනෙරු, හික්ඛවෙ, පබ්බතරාජා වතුරාසීතියොජනසහස්සානි ආයාමෙන, වතුරාසීතියොජනසහස්සානි විත්ථාරෙනා”ති (අ. නි. 7.66). සිනෙරුං පාකාරපරික්ඛෙපවසෙන පරික්ඛිපිත්වා ධීතා යුගන්ධරාදයො, සිනෙරුයුගන්ධරාදීනං අන්තරෙපි සීතසමුද්දා නාම. “තෙ විසාලතො යථාක්කමං සිනෙරුආදීනං අච්චුග්ගමනසමානපරිමාණා”ති වදන්ති.

කොට්ඨාසභාසභස්ථානවල ස්ථාන දායකත්වය ලබාදීම සඳහා ජාතික තොරතුරු විය
ධම්මතාවයෙන් වෙන්වීම, විකල්ප සම්මාන සම්මුඛව විභාවනා විය අවධාරණ අතීතය ව වා-සද්දො වත්තනීති
තරා යොජනා කතා. අනෙකුත් එම නිපාතනි. තත්ව අනෙකුත් කතවො අතීතයමත්වො.

සිලාදිවිසුද්ධි සම්පාදනෙන්, වතුකරුවන් එතැන වසනවා වා මහාකිව්වතාය මහත්තෙන් වායාමෙන්. සතිපි
ලක්ඛණාදි හෙදෙ එකස්මිං එව කාලෙ එකස්මිං සන්තානෙන් අනෙක සභා සභස්ථාන පවුන්තිතො මහත්තනි බහුනි භූතනි
පරමත්වතො විජ්ජමානානිති වා මහාභූතනි යථා “මහාජනො”ති. එවන්ති “උපාදාය පවත්ත”න්ති අත්ථෙ සති
පටිච්චසමුප්පත්තතා චූත්තා හොති පටිච්චසමිභූතතාදිපනතො. උපාදායතීති උපාදායති එවාති අධිප්පායො. තෙනෙවාහ
“එකත්තනිස්සිත්තස්සා”ති. “භවති හි නිස්සයරූපානං සාමිභාවො”ති ආධාරාධෙයාසම්බන්ධවචනිච්ඡාය අභාවෙ
ආධාරභූතොපි අත්ථො සංසාමිසම්බන්ධවචනිච්ඡාය සාමිභාවෙන චූච්චති යථා “රුක්ඛස්ස සාබා”ති අධිප්පායො.

නිව්ධරූප සඳහන වර්ණනා

585. විඤ්ඤත්තිදුකො වානි ව-සද්දෙන විත්තසභභවිත්තානුපරිවත්තිදුකාපි සඳහනිතානි වෙදිතබ්බා. සක්කා හි
එතෙන නයෙන...පෙ.... විඤ්ඤාතුන්ති එත්ථ පඤ්චවිසාය තාව වත්ථුදුකෙසු පටිමදුකපඤ්චකාදයො චූද්දසතිපි
පකිණ්ණකදුකෙහි අවසිට්ඨෙහි වත්ථුදුකෙහි පඤ්චවිසාය ආරම්මණදුකෙහි පඤ්චහි බාහිරායතනදුකෙහි
රූපධාතුදුකාදිහි පඤ්චහි ධාතුදුකෙහි පටිමදුකෙහි තිහි ඉන්ද්‍රියදුකෙහි ද්වාදසතිපි සුඛමරූපදුකෙහි පටිමදිවජ්ජෙහි
අවසිට්ඨෙහි ආයතනධාතුඉන්ද්‍රියදුකෙහි ව යොජනං ගච්ඡන්ති. පඤ්චවිසාය පන ආරම්මණදුකෙසු පුරිමකො
දුකපඤ්චකො උපාදින්න උපාදින්නුපාදානියසනිදස්සනවිත්තසමුට්ඨානවිත්තසභභවිත්තානුපරිවත්තිදුකවජ්ජෙහි
පකිණ්ණකදුකෙහි සබ්බෙහිපි වත්ථුදුකෙහි රූපායතනරූපධාතුදුකවජ්ජෙහි ආයතනධාතුදුකෙහි සබ්බෙහිපි
ඉන්ද්‍රියදුකසුඛමරූපදුකෙහි යොජනං ගච්ඡති. දුතියදුකපඤ්චකාදියු යථාක්කමං සද්දායතනසද්දධාතුදුකාදයො යොජනං
න ගච්ඡන්ති, රූපායතනරූපධාතුදුකාදයො ගච්ඡන්ති. පකිණ්ණකදුකෙසු සනිදස්සනදුකඤ්චාති අයමෙව විසෙසො. යථා
ව වත්ථුදුකෙසු, එවං වක්ඛායතනවක්ඛධාතුචක්ඛන්ද්‍රියාදියුදුකපඤ්චකෙසු. යථා ව ආරම්මණදුකෙසු, එවං
රූපායතනරූපධාතුආදියුදුකපඤ්චකෙසු තිකයොජනා. ඉත්ථිත්තියුපුරිසිත්තියුජීවිතිත්තියුදුකා සුඛමරූපදුකා ව සබ්බෙහිපි
දුකෙහි යොජනං ගච්ඡන්තිති එවං තාව තිකයොජනා වෙදිතබ්බා. නනු වායම්පි යොජනා භගවතා න දෙසිතාති න
කාතබ්බාති? නයිදං එකත්තිකං. කස්මා? භගවතා දින්නතයෙන යොජනාපි භගවතොයෙව දෙසනා. තථා හි චූත්තං
මානිකාවර්ණනායං (ධ. ස. අට්ඨ. 1-6) “හෙතු වෙව ධම්මා අහෙතුකා වානි ඉදම්පි සම්භවති”තිආදි. සම්භවො හි
ගහණස්ස කාරණන්ති ව.

නිව්ධරූප සඳහන වර්ණනා නිට්ඨිතා.

වතුබ්බිධාදිරූප සඳහන වර්ණනා

586. විත්තතො එව සමුට්ඨානීති විත්තසමුට්ඨානන්ති ඉමමෙව අත්ථං ගහෙත්වා “විඤ්ඤත්තිදුකාදිහි
සමානගතිකො විත්තසමුට්ඨානදුකො”ති චූත්තං. විනිවත්තිතෙ හි සාමඤ්ඤෙ යං රූපං ජනකපට්ඨයෙසු විත්තතො
සමුට්ඨානි, තං විත්තතො එව සමුට්ඨානීති. විඤ්ඤත්තිදුකාදිහි ආදි-සද්දෙන විත්තසභභවිත්තානුපරිවත්තිදුකෙ
සඳහනිතානි. ලබ්භමානොති යං තං රූපං උපාදා, තං අත්ථි විත්තසමුට්ඨානං, අත්ථි න විත්තසමුට්ඨානං. යං තං රූපං
නුපාදා, තං අත්ථි විත්තසමුට්ඨානං, අත්ථි න විත්තසමුට්ඨානන්ති එවං ලබ්භමානො. සනිදස්සනදුකාදිනන්ති ආදි-
සද්දෙන සප්පට්ඨමහාභූතදුකාදයො සඳහනිතානි. තෙනාති විත්තසමුට්ඨානදුකෙන. තස්සාති
විත්තසමුට්ඨානදුකස්සෙව. අඤ්ඤෙ පනාති විඤ්ඤත්තිවිත්තසමුට්ඨානවිත්තසභභවිත්තානුපරිවත්තිදුකෙහි අඤ්ඤෙපි
පකිණ්ණකදුකා.

සද්දායතනස්ස එකත්තතො අනුපාදින්නන්තා “සොකසම්මප්පාරම්මණදුකාදයො වජ්ජෙත්වා”ති චූත්තං.
වතුක්කා ලබ්භන්තිති යං තං රූපං උපාදින්නං, තං අත්ථි වක්ඛුසම්මප්පස්ස ආරම්මණං, අත්ථි වක්ඛුසම්මප්පස්ස
නාරම්මණං. යං තං රූපං අනුපාදින්නං, තං අත්ථි වක්ඛුසම්මප්පස්ස ආරම්මණං, අත්ථි වක්ඛුසම්මප්පස්ස
නාරම්මණන්ති එවමාදයො සබ්බාරම්මණබාහිරායතනාදිලබ්භමානදුකෙහි යොජනායං වතුක්කා ලබ්භන්තිති
සම්බන්ධො. අවසෙසෙහිති ආරම්මණබාහිරායතනරූපධාතුදුකාදිතො ලබ්භමානදුකෙහිති චූත්තදුකරාසිතො
අවසෙසෙහි. තෙසන්ති උපාදින්න උපාදින්නුපාදානියවිත්තසමුට්ඨානදුකානං. අඤ්ඤෙසන්ති උපාදින්නදුකාදිතො
අඤ්ඤෙසං උපාදාදුකාදිනං. වත්ථුදුකාදිහි ආදි-සද්දෙන වක්ඛායතනදුකාදයො සඳහනිතානි. එත්ථාපි අවසෙසෙහි
තෙසං අඤ්ඤෙසඤ්ච යොජනාය වතුක්කා න ලබ්භන්තිති සම්බන්ධො.

වතුබ්බිධාදිරූප සඳහන වර්ණනා නිට්ඨිතා.

උද්දෙසවර්ණනා නිට්ඨිතා.

රූපවිභක්ති

594. පට්ඨිආදිනං ධම්මානං රුප්පනසභාවො විය න හෙතුආදිභාවොපි සාධාරණොති න හෙතුසු විභජ්තබ්බොති චුත්තං “අවිජ්ජමානවිභාගස්සා”ති. තස්ස පන විභාගභාවදස්සනසරුපදස්සනමෙව නිද්දෙසො. එවඤ්ච කත්වා නිබ්බානස්සපි විභාගරහිතත්තා “අසඬ්ඛතා ධාතු”ති එත්තකමෙව නිද්දෙසවසෙන චුත්තං.

යදිපි හිනොති එතෙන පතිට්ඨාති කුසලාදිකො ධම්මොති අලොභාදයො කෙවලං හෙතුපදවචනියා, කාරණභාවසාමඤ්ඤතො පන මහාභූතාදයොපි හෙතු-සද්දාහිධෙය්‍යාති මූලට්ඨවාචිනා දුතියෙන හෙතු-සද්දෙන විසෙසෙත්වා ආහ “හෙතුහෙතු”ති. සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනතො කුසලාදිධම්මානං මූලත්ථෙත උපකාරකධම්මා “තයො කුසලහෙතු”තිආදිනා (ධ. ස. 1059-1060) පට්ඨානෙ ව තෙයෙව “හෙතුපච්චයො”ති චුත්තාති ආහ “මූලහෙතු පච්චයහෙතුති වා අයමත්ථො”ති. හිනොති එතෙන, එතස්මා වා එලං පවත්තතිති හෙතු, පට්චිව එතස්මා එති පවත්තතිති පච්චයොති එවං හෙතුපච්චය-සද්දානං අනානත්ථතං සන්ධාය හෙතුසද්දපරියායභාවෙන පච්චය-සද්දො චුත්තොති ආහ “හෙතුපච්චයසද්දානං සමානත්ථත්තා”ති. භූතත්තයනිස්සිනාති ව මහාභූතාති වතුමහාභූතනිස්සිතං උපාදාරූපන්ති සබ්බමිපි රූපං සබ්බදා සබ්බත්ථ සබ්බාකාරං වතුමහාභූතහෙතුකං මහාභූතාති ව අනාමට්ඨහෙදානි සාමඤ්ඤතො ගහිතානිති චුත්තං “රූපක්ඛන්ධස්ස හෙතු”ති.

කම්මසමාදානානන්ති සමාදානානං කම්මානං, සමාදිශිත්වා කතකම්මානං වා. අඤ්ඤෙසු පච්චයෙසු විපාකස්ස තණ්හාවිජ්ජාදිසු.

“අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං කායදුච්චරිතස්ස ඉට්ඨො කන්තො මනාපො විපාකො නිබ්බත්තෙය්‍ය, නෙතං ධානං විජ්ජති. ධානඤ්ච බො එතං, භික්ඛවෙ, විජ්ජති, යං කායදුච්චරිතස්ස අනිට්ඨො අකන්තො අමනාපො විපාකො නිබ්බත්තෙය්‍ය. ධානමෙතං විජ්ජති. වච්ච...පෙ.... මනො...පෙ.... විජ්ජති... පෙ.... අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං කායදුච්චරිතස්ස අනිට්ඨො අකන්තො අමනාපො විපාකො නිබ්බත්තෙය්‍ය”ති (ම. නි. 3.131; විහ. 809),

“කම්මං සත්තෙ විභජති, යදිදං භීතපණ්ණිතයා”ති (ම. නි. 3.289) – එවමාදිවචනතො කම්මං විපාකස්ස ඉට්ඨානිට්ඨතං නියමෙතිති ආහ “ඉට්ඨානිට්ඨවිපාකනියාමකත්තා”ති. ගතිඋපධිකාලපයොගසම්පත්තිවිපත්තියොයෙව ධානං විපාකස්ස ඔකාසභාවතො. න හි තෙහි විනා කොපි විපාකො නිබ්බත්තතිති. යථාචුත්තට්ඨානෙ සති අධිගන්තබ්බං ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණං “ගති...පෙ.... නිජ්ජාදික”න්ති චුත්තං. විපාකස්ස ආරම්මණෙන විනා අභාවතො ආරම්මණමිපි තස්ස පධානං කාරණං. අනඤ්ඤසභාවතොති හෙතුආදිසභාවාභාවතො.

රුප්පනං රූපං. තං අස්ස අත්ථිති එත්ථ “අස්සා”ති චූච්චමානො පට්ඨිආදිඅත්ථොයෙව රුප්පනිතිපි චූච්චතිති ආහ “රුප්පනලක්ඛණසුත්තස්සෙව රුපිරූපභාවතො”ති. එතං සභාවන්ති එතං උප්පන්නභාවෙ සති ඡහි විඤ්ඤාණෙහි විඤ්ඤෙය්‍යසභාවං රූපෙ නියමෙති රුපස්සෙව තංසභාවත්තා. න රූපං එතස්මීන්ති කාලහෙදවසෙන අතංසභාවස්සපි රුපස්ස අත්ථිතාය න රූපං තත්ථ නියන්තබ්බන්ති දස්සෙති. අත්ථි භීතිආදිනා තත්ථ රුපස්සෙව නියන්තබ්බතභාවංයෙව විවරති. එතමෙවාතිආදිනා උද්දෙසෙන නිද්දෙසං සංසන්දෙති. එත්ථ එතමෙව රූපෙ යථාචුත්තසභාවං නියමෙතබ්බං නිද්දෙසෙ එව-සද්දෙන නියමෙති අවධාරෙතිති අත්ථො. යථාචුත්තො නියමොති උප්පන්නභාවෙ සති ඡහි විඤ්ඤාණෙහි විඤ්ඤෙය්‍යභාවො නියන්තබ්බතාය “නියමො”ති චුත්තො, සො රූපෙ අත්ථි එව රුපස්සෙව තංසභාවත්තා. විසිට්ඨකාලස්ස චුත්තස්පකාරං අවධාරණංයෙව වා යථාචුත්තො නියමො, සො රූපෙ අත්ථියෙව සම්භවතියෙව, න අරූපෙ විය න සම්භවතිති අත්ථො දට්ඨබ්බො. කාලහෙදන්ති කාලවිසෙසං. අනාමස්සිත්වාති අග්ගහෙත්වා. තං සබ්බන්ති අනාමට්ඨකාලහෙදං තතොයෙව අරූපෙහි සමානවිඤ්ඤෙය්‍යසභාවං සබ්බං රූපං. උප්පන්නන්ති එතෙන කාලහෙදාමසනෙන විසෙසෙති “උප්පන්නං...පෙ.... මෙවා”ති.

වත්තමානකාලිකං සබ්බං රූපං දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතසභාවං, තං යථාසකං ඡහි විඤ්ඤාණෙහි විඤ්ඤෙය්‍යසභාවමෙව, න තෙහි අවිඤ්ඤෙය්‍යං. නාපි උප්පන්නමෙව ඡහි විඤ්ඤාණෙහි විඤ්ඤෙය්‍යසභාවං එකන්තලක්ඛණනියමාභාවාපත්තිතොති එවං අවිපරිතෙ අත්ථෙව විභාවිතෙපි වොදකො අධිප්පායං අජානන්තො “නනු එව”න්තිආදිනා සබ්බස්ස සබ්බාරම්මණනාපත්තිං වොදෙති. ඉතරො “රූපං සබ්බං සම්පිණ්ඩෙත්වා”තිආදිනා අත්තතො අධිප්පායං විභාවෙති. එත්ථ එකීභාවෙන ගහෙත්වාති ඉදං “සම්පිණ්ඩෙත්වා”ති එතස්ස අත්ථවචනං. එකන්තලක්ඛණං ඡහි විඤ්ඤාණෙහි විඤ්ඤෙය්‍යසභාවොයෙව. ඉදං චුත්තං හොති – කිඤ්චාපි පඤ්චන්තං. විඤ්ඤාණානං විසයන්තරෙ අප්පවත්තනතො න සබ්බස්ස සබ්බාරම්මණනා, සබ්බස්සපි පන රූපස්ස ඡවිඤ්ඤාණාරම්මණභාවතො යථාසකං ඡහි විඤ්ඤාණෙහි විඤ්ඤෙය්‍යතාය ඡහි විඤ්ඤාණෙහි විඤ්ඤෙය්‍යතාව අත්ථි, තං එකතො සඬිගහණවසෙන ගහෙත්වා “උප්පන්නං සබ්බං රූපං ඡහි විඤ්ඤාණෙහි විඤ්ඤෙය්‍ය”න්ති චුත්තං යථා “අභිඤ්ඤාප්පත්තං පඤ්චමථ්ඤානං ඡළාරම්මණං හොති”ති. යථා හි දිබ්බවක්ඛුදිබ්බසොනාදිඅභිඤ්ඤාප්පත්තස්ස පඤ්චමථ්ඤානස්ස විසුං අසබ්බාරම්මණත්තෙපි එකන්තලක්ඛණවසෙන එකීභාවෙන ගහෙත්වා ආරම්මණවසෙන පට්ඨමථ්ඤානාදිතො විසෙසං දස්සෙතුං “අභිඤ්ඤාප්පත්තං පඤ්චමථ්ඤානං ඡළාරම්මණං හොති”ති චූච්චති, එවං අරූපතො රූපස්ස විසයවසෙන විසෙසං දස්සෙතුං “උප්ප ...පෙ.... විඤ්ඤෙය්‍ය”න්ති චුත්තන්ති. ඡහි විඤ්ඤාණෙහි

විඤ්ඤායාහාවෝ රූපෙ නියමෙනබ්බො, න පන රූපං තස්මිං නියමෙනබ්බං, අනියතදෙසො ච එව-සද්දොති අවිධිකායං (ධ. ස. අට්ට. 594) “පච්චුප්පන්තරූපමෙව චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිහි ඡහි වෙදිතබ්බං”න්ති චුත්තං. “පච්චුප්පන්තරූපමෙව”තිආදිනා තත්ථ දොසමාහ. තස්මාති යස්මා පාළියං විඤ්ඤායාමෙවාති එව-සද්දො චුත්තො, න ච තස්ස අවිධිකායාපනෙන කාවි ඉට්ඨසිද්ධි, අථ බො අනිට්ඨසිද්ධියෙව සබ්බරූපස්ස එකන්තලක්ඛණනියමාදස්සනතො, තස්මා. යථාරුතවසෙනෙව නියමෙ ගස්මානෙ උප්ප...පෙ.... පත්ති නත්ථි, තතො ච සොතපතිතතායපි පයොජනං නත්ථිති. චුත්තනායෙනාති “අරූපතො විධුර”න්තිආදිනා චුත්තනායෙන.

ඤාණස්ස චා උත්තරස්ස පුරිමඤ්ඤාණං චත්ථුකාරණන්ති ඤාණචත්ථු. “සජාති”ති එත්ථ ස-කාරො සමානසද්දත්ථොති දස්සෙතුං “සමානජාතිකාන”න්ති චුත්තං. සමානජාතිතා ච සමිමාවාදිතං සීලනත්ථො එව. එතෙන සමානසභාවතා සජාතිසඛිගහොති වෙදිතබ්බො. ආරම්මණෙ වෙනසො අවික්ඛෙපප්පවත්තියා උපට්ඨානුස්සාහනාති විය තෙසං අවික්ඛෙපොපි අතිසයෙන උපකාරකොති “අඤ්ඤමඤ්ඤොපකාරවසෙනා”ති චුත්තං. තෙනෙව විජ්ජමානෙසුපි අඤ්ඤෙසු සහජාතධම්මෙසු එතෙසංයෙව සමාධික්ඛන්ධසඛිගහො දස්සිතො. යං පන සච්චවිහිඨගවණ්ණනායං (විහ. අට්ඨ. 189) විසුද්ධිමග්ගාදීසු (විසුද්ධි. 2.568) ච “වායාමසතියො කිරියතො සඛිගහිතා”ති චුත්තං, තං අසමාධිසභාවතං තෙසං සමාධිස්ස උපකාරකත්තඤ්ච සන්ධාය චුත්තං. තෙනෙව ච තත්ථ “සමාධියෙවෙන්ථ සජාතිතො සමාධික්ඛන්ධෙන සඛිගහිතො”ති (විසුද්ධි. 2.568; විහ. අට්ඨ. 189) චුත්තං. ඉධ පන සජාතිසඛිගහොති සමාධිතදුපකාරකධම්මානං උප්පත්තිදෙසවසෙන සඛිගහො චුත්තොති. අවිරාධෙන්වා විසයසභාවාවග්ගණං පටිවෙධො, අප්පනා ච ආරම්මණෙ දළ්භනිපාතො තදවගාහොයෙවාති “පටිවෙධසද්ධිං කිච්ච”න්ති චුත්තං. අථ චා ආරම්මණපටිවෙධස්ස තදාහනනපරියාහනනමනුගුණතාය සමානන්ති පඤ්ඤාවිතක්කානං කිච්චසරික්ඛතා චුත්තා.

එකකනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුකනිද්දෙසො

උපාදාහාජනීයවණ්ණනා

596. සමන්තතො සබ්බසො දස්සනට්ඨෙන චක්ඛු සමන්තචක්ඛුති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “සබ්බසඛිඛතාසඛිඛතදස්සන”න්ති චුත්තං. එවමාදිනාති එත්ථ ආදි-සද්දො “දුක්ඛං පරිඤ්ඤායං පරිඤ්ඤාන”න්ති තිසුපි පදෙසු පටිවෙකං යොජෙතබ්බො. “ඉදං දුක්ඛන්ති මෙ, භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි”තිආදිනා (මහාව. 15; පටි. ම. 2.30) හි පාළි පවත්තාති. ආකාරෙතාති ද්වාදසවිධෙන ආකාරෙන. තම්පි කාමාවචරං විපස්සනාපටිවෙක්ඛණ්ණාණභාවතො. “ඤාණචක්ඛු සහඅරියමග්ගං විපස්සනාඤ්ඤාණන්තිපි යුජ්ජති”ති වදන්ති. අග්ගමග්ගෙන පන සහ විපස්සනා පටිවෙක්ඛණ්ණාණන්ති යුත්තං විය දිස්සති.

යථාචුත්තෙ මංසපිණ්ඩෙ සසම්භාරෙ චක්ඛුචොහාරො සන්තානවසෙන පවත්තමානෙ චතුසමුට්ඨානිකරූපධම්මෙ උපාදාය පවත්තොති “චතු...පෙ.... සම්භාරා”ති චුත්තං. සණ්ඨානන්ති වණ්ණායතනමෙවාති තෙන තෙන ආකාරෙන සන්තිවිට්ඨෙසු මහාභූතෙසු තංතංසණ්ඨානවසෙන වණ්ණායතනස්ස විඤ්ඤායමානන්තා චුත්තං, න වණ්ණායතනස්සෙව සණ්ඨානපඤ්ඤත්තියා උපාදානන්තා. තථා හි අන්ධකාරෙ චුසිත්වාපි සණ්ඨානං විඤ්ඤායතිති. තථා ච චක්ඛති “දිසාදිති චුසිත්වාපි සක්කා ජාතිතු”න්ති, (ධ. ස. අට්ට. 616) “දිසාදිසන්තිවෙසං භූතසමුදායං නිස්සායා”ති (ධ. ස. මූලට්. 616) ව. තෙසං සම්භවසණ්ඨානානං ආපොධාතුවණ්ණායතනෙහි අනන්තන්තරභාවෙපි තෙහි විසුං වචනං තථාභූතානං සම්භවභූතානං සණ්ඨානභූතානඤ්ච. එතෙන ආපොධාතුවණ්ණායතනානං වසෙන වත්තමානඅවත්ථාවසෙසො සම්භවො සණ්ඨානඤ්චාති අයමත්ථො දස්සිතො හොති. තත්ථ සම්භවො චතුසමුට්ඨානිකො සොළසවස්සකාලෙ උප්පජ්ජති. තස්ස රාගවසෙන ඨානා වචනං හොතිති වදන්ති. අතථාභූතානං තතො අඤ්ඤථාභූතානං. යථාචුත්තෙ සම්භාරවත්ථුසඛිබානෙ. විජ්ජමානන්තාති හියොචුත්තිවසෙන චුත්තං. තථා හි බිණ්ණසවානං බ්‍රහ්මානඤ්ච සම්භවො නත්ථිති. ආපොධාතුවිසෙසත්තා සම්භවො ආපොධාතුවසම්බන්ධි ආපොධාතූතන්තිස්සයනිස්සිතොපි හොතිති තස්ස චතුධාතූනිස්සිතතාය අවිරොධො චුත්තො.

උතුචිත්තභාරෙහි උපත්ථම්භියමානන්ති එත්ථ “කලාපන්තරගතා උතුභාහාරා අධිප්පෙනා”ති වදන්ති. අනෙකකලාපගතභාවං චක්ඛුස්ස දස්සෙති යතො උපද්දුතපටලෙ නිරාකරණෙපි චක්ඛු විජ්ජතිති . පටිසම්චනං විසයාහිමුඛතාවො නිසංසපට්ඨයත්තා. නිසංසො නිස්සයභාවාපත්ති. යතො චක්ඛාදිනිස්සිතා සඤ්ඤා “පටිසසඤ්ඤා”ති චුච්චති.

අනෙකත්තාති ඉදං අවචනස්ස කාරණං, න හෙතුකිරියාය විඤ්ඤායමානභාවස්ස. සො පන අපෙක්ඛාසිද්ධිතො එව වෙදිතබ්බො. හෙතුකිරියාපෙක්ඛා හි ඵලකිරියාති. චක්ඛුං සඛිගණ්ණාති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස නිස්සයභාවානුපගමනෙපි තංසභාවානතිවත්තනතො තස්සා සමඤ්ඤාය තත්ථ නිරුල්භතාවං දස්සෙති. දස්සනපරිණායකට්ඨො චක්ඛුස්ස ඉන්ද්‍රියොයෙවාති “යථා හි ඉස්සරො”තිආදිනා ඉස්සරොපමා චුත්තා. චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චෙ පරිණායන්තං චක්ඛු තංසභානෙ චක්ඛුසම්ථස්සාදයොපි තත්ථ පරිණායතිති චුච්චතිති “තෙ ධම්මෙ...පෙ.... පරිණායති”ති චුත්තං, න

පන වක්ඛුසම්ඵස්සාදීනං දස්සනකිව්වත්තා. අථ වා වක්ඛුසම්ඵස්සාදීනං ඉන්ද්‍රියපච්චයභාවෙන උපකාරකං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං දස්සනකිව්වෙ පරිණායන්තං වක්ඛු තත්ථ වක්ඛුසම්ඵස්සාදයොපි තදනුවත්තකෙ පරිණායනීති අත්ථායං පරියායොති දස්සෙන්නො ආහ “තෙ ධම්මො...පෙ.... ණායති”ති. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං වක්ඛතීති ඉමස්ස “පරිණායති පකාසෙති”ති ව අත්ථා වුත්තා. සණ්ඨානම්පි රූපායනනමෙවාති “සමච්ඡමාති රූපාති වක්ඛතීති වක්ඛු”ති වුත්තං. තංද්වාරිකානං ඵස්සාදීනං උපනිස්සයපච්චයභාවො එව වළඤ්ජනත්ථො.

599. තංද්වාරිකා...පෙ.... උප්පත්ති වුත්තාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙ උප්පන්නෙ සම්පට්ච්ඡනාදීති බලවාරම්මණෙ ජවනං එකන්තෙන උප්පජ්ජතිති කත්වා වුත්තං. තථා වෙව හි අත්තරා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙ වා සම්පට්ච්ඡනෙ වා සන්තිරණෙ වා යත්වා නිවත්තිස්සතිති නෙතං යානං විජ්ජතිති නිව්ඡිතං. තෙන පච්චයෙනාති තංපකාරෙන පච්චයෙන. තංසද්ධිසානන්ති ගරුං කත්වා අස්සාදනාදිප්පවත්තිවිසෙසරහිතතාය දස්සනසද්ධිසානං මනොධාතුසන්තීරණවොට්ඨබ්බනානං. පඤ්චද්වාරිකජවනානං අස්සාදනාදිතො අඤ්ඤථා ගරුං කත්වා පවත්ති නත්ථී රූපධම්මච්ඡයත්තාති “අස්සාදනාහිනන්දනභුතාති”ති එත්තකමෙව වුත්තං. මනොද්වාරිකජවනපිට්ඨිවට්ටකානම්පි හි පඤ්චද්වාරිකජවනානං අස්සාදනාහිනන්දනභාවෙන රූපං ගරුං කත්වා පවත්ති නත්ථීති න සක්කා වත්තුන්ති. රූපං ආරම්මණාධිපති අකුසලස්සෙව හොති. තථා හි පට්ඨානෙ “අබ්‍යාකතො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අධිපතිපච්චයෙන පච්චයො. ආරම්මණාධිපති වක්ඛුං ගරුං කත්වා අස්සාදෙති අහිනන්දති”තිආදිනා (පට්ඨා. 1.1.416) රූපධම්මොපි ආරම්මණාධිපති විභත්තො. “අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස අබ්‍යාකතො ධම්මො කුසලස්සා”ති එත්ථ පන ඵලනිබ්බානානෙව ආරම්මණාධිපතිභාවෙන විභත්තානීති. ගණනාය ව “ආරම්මණආරම්මණාධිපතිඋපනිස්සයපුරෙජාතඅත්ථීඅවිගතන්ති එක”න්ති (පට්ඨා. 1.1.445) වුත්තං. යදි කුසලස්සපි සියා, ද්වෙති වත්තබ්බං සියාති. තානීති යථාවුත්තජවනාති පටිනිද්දිට්ඨාති. තංසම්පයුත්තාති චාති ජවනසම්පයුත්තාති. අඤ්ඤාති වක්ඛුසම්ඵස්සාදීති. යදි රූපස්ස ආරම්මණපච්චයභාවමත්තං අධිජ්ජෙතං, “තං රූපාරම්මණෙති එතෙනෙව සිජ්ඣෙය්‍යා”ති එත්තකමෙව වදෙය්‍යා. යස්මා පන රූපං තංද්වාරිකජවනානං පච්චයවිසෙසොපි හොති, තස්මා තස්ස විසෙසස්ස දීපනත්ථං “ආරබ්භා”ති වචනං වුත්තං සියාති ආහ “ආරම්මණපච්චයතො අඤ්ඤපච්චයභාවස්සපි දීපක”න්ති.

600. සොතච්ඤ්ඤාණප්පවත්තියං සවනකිරියාවොභාරොති සොතස්ස සවනකිරියාය කත්තුභාවො සොතච්ඤ්ඤාණස්ස පච්චයභාවෙනාති වුත්තං “සොතච්ඤ්ඤාණස්ස නිස්සයභාවෙන සුණාති”ති. ජීවිතනිමිත්තමාභාරරසො ජීවිතං, තස්මිං නින්තනාය තං අවිභායනීති ජීවිතාති එවං සිද්ධෙන ජීවිතා-සද්දෙන පකාසියමානා රසාවිභායනසඬ්ඛානා සායනකිරියා ලබ්භතිති කත්වා වුත්තං “ජීවිතසද්දෙන ච්ඤ්ඤායමානා කිරියාසායන”න්ති. තථා ව වක්ඛති “ජීවිතමවිභායනීති ජීවිතා”ති (විභ. අට්ඨ. 154). ආයොති උප්පත්තිදෙසො. පසාදකායස්ස කායිකානං දුක්ඛසුඛානං නිස්සයභාවතො ඉතරෙසං උපනිස්සයභාවතො “දුක්ඛදුක්ඛවිපරිණාමදුක්ඛානං ආයො”ති වුත්තං. බ්‍යාපිතායාති බ්‍යාපිභාවෙ, බ්‍යාපිභාවෙන වා. කායජ්ජසාදභාවොති කායජ්ජසාදසබ්භාවො. අනුච්චිද්ධත්තාති අනුයුත්තභාවතො, සංසට්ඨභාවතොති අත්ථො. තස්මාති යස්මා යාවතා ඉමස්මිං කායෙ උපාදින්නකපවත්තං නාම අත්ථී, සබ්බත්ථ කායායනනං කප්පාසපට්ටලෙ ස්නෙහො වියාති වුත්තං, තස්මා. පණ්ඩරසභවා පසාදා ආපාඨගතං විසයං ච්ඤ්ඤාණුප්පත්තිහෙතුභාවෙන පකාසෙන්නා විය හොන්තිති තෙසං විසයාවභාසනකිව්වතා වුත්තා. සමානනිස්සයානන්ති එකනිස්සයානං. අවිනිබ්භුත්තෙසු හි රූපරසාදීසු යංනිස්සයං රූපං, තංනිස්සයො එව රසාදීති. අඤ්ඤමඤ්ඤසභවානුපගමෙනාති ලක්ඛණසඬ්ඛකරාභාවමාහ.

යස්මා පච්චයන්තරසහිතොයෙව වක්ඛුප්පසාදො රූපාහිනනවසෙන පවත්ති, න පච්චයන්තරරහිතො, තස්මා රූපාහිසාතො හොතු වා මා වා හොතු, එවංසභාවො සො රූපධම්මොති දස්සෙතුං “රූපාහිසාතාරහො”ති වුත්තං යථා “විපාකාරහසභවා කුසලාකුසලා”ති. විසයවිසයිනං අඤ්ඤමඤ්ඤං අභිමුඛභාවො අභිසාතො වියාති අභිසාතො, සො රූපෙ වක්ඛුස්ස, වක්ඛුමිති වා රූපස්ස හොතිති වුත්තං “රූපෙ, රූපස්ස වා අභිසාතො”ති. තෙනෙවාහ “යමිති වක්ඛුමිති අනිදස්සනමිති සප්පට්ඨමිති රූපං සනිදස්සනං සප්පට්ඨං පටිභඤ්ඤි වා”ති (ධ. ස. 597), “වක්ඛු අනිදස්සනං සප්පට්ඨං රූපමිති සනිදස්සනමිති සප්පට්ඨමිති පටිභඤ්ඤි වා”ති (ධ. ස. 598) ව ආදි. එත්ථ ව තංතංභවපත්ථනාවසෙන වක්ඛාදීසු අවිගතරාගස්ස අත්තභාවනිජ්ඣාදකසාධාරණකම්මවසෙන පුරිමං වක්ඛුලක්ඛණං වුත්තං, සුදුරුසුඛුමාදිභෙදස්සපි රූපස්ස ගහණසමත්ථමෙව වක්ඛු හොතුති එවං නිබ්බත්තිතආවෙණිකකම්මවසෙන දුතියං. එස නයො සෙසෙසුපි. අථ වා සනිපි පඤ්චන්තං පසාදභාවසාමඤ්ඤෙ සවිසයාවභාසනසඬ්ඛාතස්ස පසාදබ්‍යාපාරස්ස දස්සනවසෙන පුරිමං වුත්තං, පසාදකාරණස්ස සනිපි කම්මභාවසාමඤ්ඤෙ අත්තනො කාරණභෙදෙන භෙදදස්සනවසෙන දුතියං.

කාමතණ්හාති කාමභවෙ තණ්හා. තථා රූපතණ්හා දට්ඨබ්බා. තස්ස තස්ස භවස්ස මූලකාරණභුතා තණ්හා තස්මිං තස්මිං භවෙ උප්පජ්ජනාරභායනනවිසයාපි නාම හොතිති කාමතණ්හාදීනං දට්ඨකාමතාදිවොභාරාරහතා වුත්තා. දට්ඨකාමතාති හි දට්ඨමිච්ඡා රූපතණ්හාති අත්ථො. තථා සෙසාසුපිති. එත්ථ ව දට්ඨකාමතාදීනං තංතංඅත්තභාවනිබ්බත්තකකම්මායුහනක්ඛණතො සති පුරිමනිබ්බත්තියං වත්තබ්බං නත්ථී. අසනිපි තස්ස මග්ගෙන අසමුත්ථානිතභාවෙනෙව කාරණන්ති දට්ඨබ්බං. යතො මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නං කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජිත්වා අත්තනො ඵලස්ස කාරණභාවුපගමනතො විජ්ජමානමෙවාති උප්පන්නඅත්ථීතාපරියායෙහි වුච්චති “අරියං අට්ඨංඞිතිකං මග්ගං භාවෙන්තො අරියං අට්ඨංඞිතිකං මග්ගං බහුලීකරොන්තො උප්පන්නුප්පන්නෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ

අන්තරායෙව අන්තරධාපෙති” (සං. නි. 5.157), “සන්තං වා අප්ඤ්ඤානං කාමච්ඡන්දං අත්ථි මෙ අප්ඤ්ඤානං කාමච්ඡන්දොති පජානාති” (දී. නි. 2.382; ම. නි. 1.115) ව එවමාදීසු.

එත්ථාහ – වක්ඛාදීනං ඉන්ද්‍රියානං කිං එකකම්මුනා උප්පත්ති, උදාහු නානාකම්මුනාති? උභයථාපිති පොරාණා. තත්ථ නානාකම්මුනා තාව උප්පත්තියං වක්ඛාදීනං විසෙසෙ වත්තබ්බං නත්ථි කාරණස්ස භින්නත්තා. එකකම්මුනා පන උප්පත්තියං තෙසං කථං විසෙසොති? කාරණස්ස භින්නත්තායෙව. තංතංභවපත්ථනාභුතා හි තණ්හා තංතංභවපරියාපන්නායනනාභිලාසතාය සයං විචිත්තරූපා උපනිස්සයභාවෙන තංතංභවනිබ්බත්තකකම්මස්ස විචිත්තභෙදනං විදහති. යතො තදාහිතවිසෙසං තං තථාරූපසමත්ථතායොගෙන අනෙකරූපාපන්නං විය අනෙකං විසිට්ඨසභාවං එලං නිබ්බත්තෙති. තථා ව වක්ඛති “කම්මමෙව නෙසං විසෙසකාරණ”න්ති. න වෙන්ථ සමත්ථතාභාවතො අඤ්ඤං වෙදිතබ්බං කාරණවිසෙසෙනාහිතවිසෙසස්ස විසිට්ඨඵලනිප්ථාදනායොග්‍යතාභාවතො. තථා හි සති එකස්සපි කම්මස්ස අනෙකින්ද්‍රියභෙතුතාවිසෙසයොගං එකම්පි කම්මන්තිආදිනා යුත්තිනො ආගමනොපි පරතො සයමෙව වක්ඛති. තථා ව එකස්සෙව කුසලචිත්තස්ස සොළසාදිවිපාකචිත්තනිබ්බත්තිභෙතුභාවො වුවිච්ඡි. ලොකෙපි එකස්සෙව සාලිබ්ඡස්ස පරිපුණ්ණාපරිපුණ්ණකණ්ඩුලඵලනිබ්බත්තිභෙතුතා දිස්සති. කිං වා එතාය යුත්තිචිත්තාය, න චිත්තිතබ්බමෙවෙනං. යතො කම්මවිපාකො වක්ඛාදීනි කම්මවිපාකො ව සබ්බාකාරතො බුද්ධානංයෙව කම්මවිපාකඤ්ඤාභ්ඵලයුත්තානං විසයො, න අඤ්ඤෙසං අතක්කාවචරතාය. තෙනෙව ව භගවතා “කම්මවිපාකො අචිත්තෙයො න චිත්තෙතබ්බො, යො චිත්තෙයා උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා” (අ. නි. 4.77) ආදිනවං දස්සෙත්වා පටික්ඛිත්තං. ආවිඤ්ජනං පුග්ගලස්ස විඤ්ඤාණස්ස වා තංනින්නභාවප්පත්තියා භෙතුභාවො.

සබ්බෙසන්ති පදස්ස පකරණතො පාරිසෙසතො වා ලබ්භමානං අත්ථවිසෙසං අජානන්තො යථාරූතවසෙනෙව අත්ථං ගහෙත්වා “කො එත්ථ විසෙසො”තිආදිනා වොදෙති. ඉතරො තෙජාදීනං පච්චෙකං අධිකභාවෙ විය ද්වින්නං තිණ්ණං වා අධිකභාවෙපි යථාචුත්තාධිකභාවෙනෙව එකකාදිවසෙන ලබ්භමානාය ඔමත්තතායපි කායප්පසාදො න භොතිති විඤ්ඤායමානත්තා පකරණතො පාරිසෙසතො වා චතුන්නම්පි භූතානං සමභාවෙන කායො භොතිති අයමත්ථො සිද්ධොති සබ්බ-සද්දො ඉධ සමභාවදිපකොති දස්සෙතුං “ඉදං පනා”තිආදිමාහ. ඉමමත්ථං දීපෙතිති ව යථාචුත්තෙන ඤායෙන “සබ්බෙස”න්ති වචනතො අයමත්ථො ලබ්භති, න තස්ස වාවකත්තාති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “අනුවත්ත...පෙ.... වසෙන චුත්තත්තා”ති. එකදෙසාධිකභාවනිවාරණෙනෙව හි එකදෙසොමත්තතානිවාරණම්පි විඤ්ඤායතිති. එකදෙසො අවයවො. චතුර්ධාතූසමුදායනිස්සයස්ස හි පසාදස්ස තදෙකධාතුඅධිකතා අවයවාධිකතා භොතිති.

“පුරිමා වෙන්ථ ද්වෙපි වාදිනො නිකායන්තරියා”ති වදන්ති. ආලොකාදිසහකාරිකාරණසහිතානංයෙව වක්ඛාදීනං රූපාදිඅවභාසනසමත්ථතා විවරස්ස ව සොතවිඤ්ඤාණුපනිස්සයභාවො ගුණොති තෙසං ලද්ධීති අධිප්පායෙන “තංතංභුතගුණෙහි”තිආදි චුත්තං. තෙජාදීනං විය විවරස්ස භූතභාවාභාවතො “යථායොග”න්ති චුත්තං. අථ වා රූපාදයො විය විවරම්පි භූතගුණොති පරාධිප්පායං දස්සෙත්තො “තංතංභුතගුණෙහි”ති ආහ. තෙජස්ස පන ආලොකරූපෙන, ආකාසසඬ්ඛාතස්ස විවරස්ස සද්දෙන, වායුස්ස ගන්ධෙන, උදකස්ස රසෙන, පථවියා ඵොට්ඨබ්බෙනාති ඉමමත්ථං සන්ධාය “යථායොගං තංතංභුතගුණෙහි”ති චුත්තං සියා. රූපාදිග්ගහණෙති රූපාදිවිසයෙ වක්ඛවිඤ්ඤාණාදිකෙ නිප්ථාදෙනබ්බෙති අත්ථො. උපකරිතබ්බතොති සහකාරිකාරණභූතෙහි යථාචුත්තභූතගුණෙහි වක්ඛාදීනං සකිච්චකරණෙ උපකරිතබ්බතො. සභාවෙන සුයාමානස්සාති කෙනවි අනුවචාරියමානස්සෙව ලබ්භමානත්තා චුත්තං. සට්ඨතං පන චිතා වායුසද්දොපි නත්ථිති. අථ වා වායුමිහි සද්දො සභාවෙන සුයාතිති ආපෙ රසො මධුරොති ව තස්ස ලද්ධියෙවාති දට්ඨබ්බං. දුතියවාදිස්සපි නිග්ගහො භොති තස්සපි තෙජාදිගුණා රූපාදයොති එවංලද්ධිකත්තා.

රූපාදිවිසෙසගුණෙහිති රූපාදිවිසෙසගුණයුත්තෙහි. තෙජ...පෙ.... වායුහිති සභාකාසෙහි තෙජාදිපරමාණුහි. කප්පාසතො විසදිසායාති කප්පාසපථවිතො විසෙසයුත්තාය තතො අධිකසාමන්ථියයුත්තායාති අධිප්පායො. තස්සායෙවාති කප්පාසපථවියායෙව. යස්මා සා විජ්ජමානානිපි අවිසෙසභූතාති අත්ථිති ගහෙතුං අසක්කුණෙයාභාවෙන අභිභවිත්වා ධීතා, තස්මා තස්සායෙව ගන්ධො අධිකතරො භවෙයාති අත්ථො. අයඤ්ච සබ්බො උත්තරො “තස්ස තස්ස භූතස්ස අධිකතායා”තිආදිනා අට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 600) චුත්තත්තා තථාගතානං වාදං සම්පට්ඨිත්ථා වදන්තස්ස කණාදස්ස වසෙන චුත්තො. “අත්තනො පන මතෙන කණාදකපිලාදයො කෙවලං පථවාදිදුබ්බමෙවාතිආදි ලද්ධි. කණාදසාසනාය අධිමුත්තානං සාසනෙ අනවගාල්භානං කෙසඤ්චි අයං වාදො”ති ව වදන්ති. එතස්සුභයස්සාති ආසවගන්ධතො කප්පාසගන්ධො අධිකො සීතුදකවණ්ණතො උණ්භොදකවණ්ණො ව අධිකොති එතස්ස උභයස්ස. තෙජාදිඅධිකෙසු ව සම්භාරෙසු රූපාදීනං විසෙසස්ස අදස්සනතො න රූපාදයො තෙජාදීනං විසෙසගුණොති සිද්ධන්ති ආහ “තදභා...පෙ.... ත්තිතා”ති. තෙන න රූපං තෙජස්ස විසෙසගුණො එකන්තතො තෙජාදිකෙ සම්භාරෙ විසෙසෙන අදස්සනතො, යො යස්ස විසෙසගුණො, න සො තදධිකෙ සම්භාරෙ එකන්තතො විසෙසෙන දිස්සති යථා පථවිඅධිකෙ සම්භාරෙ ආපොධාතුති දස්සෙති. එවං සෙසෙසුපි යථායොගං යොජෙතබ්බං. කො පන වාදො නානාකලාපෙති සභාවතො නානත්තභාවෙපි මූලකාරණනානත්තවසෙන අත්ථි කොවි විසෙසො අසඬ්ඝාතෙති දස්සෙති, යතො පරමරණාදිකිරියාසමත්ථතා තෙසං කෙසඤ්චියෙව දිස්සතිති.

එකමිනි පි-සද්දෙන අනෙකසම්ම වත්තබ්බමෙව නත්ථීති දස්සෙති. පඤ්චායතනිකත්තභාවෙ පත්ථනා යා දච්ඡුකාමතාදිභාවෙන චුත්තා, තාය නිප්පන්නං. එතෙන කාරණවිසෙසෙන ඵලවිසෙසමාහ. න භීතිආදිනා චුත්තමෙවත්ථං සමත්ථයති. තත්ති කම්මං. විසෙසෙනාති අත්තනො කාරණෙන ආභිතාතිසයෙන . තෙනෙව සොතස්ස න භොති පච්චයො, තතො අඤ්ඤෙනෙව පන භොතිති අධිප්පායො. තෙන අනෙකසභාවෙන කාරණෙන ආභිතවිසෙසං එකමිනි කම්මං අනෙකසභාවං ඵලං නිප්පාදෙත්තුං සමත්ථං භොතිති දස්සෙති. ඉදානි කම්මස්ස චුත්තප්පකාරවිසෙසාභාවෙ දොසමාහ “ඉන්ද්‍රියන්තරාභාවප්පත්තිතො”ති. තස්සත්ථො – කාරණවිසෙසාභාවෙ ඵලවිසෙසස්ස අසම්භවතො යං විසෙසයුත්තං කම්මං වක්ඛුස්ස කාරණං, තස්ස තතො අඤ්ඤවිසෙසාභාවෙ තදඤ්ඤන්ද්‍රියප්පාදකතාපි න සියාති සොතින්ද්‍රියාදිනං තතො අනුප්පත්ති එව සියා. එවමිතරත්ථාපි. විසෙසොති චෙත්ථ කම්මස්ස තංතංඉන්ද්‍රියප්පාදනසමත්ථතා අධිප්පෙනා, සා ව පුබ්බෙ දස්සිතසභාවොව.

අනෙකාහි මහග්ගතවෙනනාහි එකාය වා පරිත්තවෙනනාසහිතාය පටිසන්ධික්ඛණෙ කටත්තාරූපානං නිබ්බත්තිති න සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති “සබ්බෙසං...පෙ.... විඤ්ඤායති”ති චුත්තං. ඉදානි තමෙව අසක්කුණෙයානං විත්ථාරතො දස්සෙත්තුං “නානාවෙනනායා”තිආදි චුත්තං. තස්සායං සබ්බෙපත්ථො – “පට්ඨ...පෙ.... පච්චයො”ති එත්ථ යදි නානාකම්මවසෙන ඉන්ද්‍රියානං උප්පත්ති අධිප්පෙනා, එවං සති මහග්ගතකම්මෙන ව කාමාවචරකම්මෙන ව තංතංපටිසන්ධික්ඛණෙ කටත්තාරූපං උප්පන්නං සියා, න චෙතං යුත්තං “මහග්ගතවෙනනා කම්මපච්චයො”ති (පට්ඨා. 2.12.78) චුත්තත්තා. නාපි තංතංභවනියතරූපින්ද්‍රියෙහි විකලින්ද්‍රියතා ගතිසම්පත්තියා ඔපපාතිකයොනියං පටිසන්ධික්ඛණෙ යුත්තා. අථ මහග්ගතාහි එව නානාවෙනනාහි නිබ්බත්තං, න චෙකා පටිසන්ධි අනෙකකම්මනිබ්බත්තා භොති. නිව්ඡිතඤ්ඤෙන සාකෙතපඤ්ඤෙනාති. එවං එකෙන මහග්ගතකම්මානා වක්ඛුන්ද්‍රියසොතින්ද්‍රියභදයවත්ථුනං උප්පත්තිඤ්ඤාපකෙන ඉමිනා වචනෙන පරිත්තකම්මානාපි එකෙන යථාරහං අනෙකෙසං ඉන්ද්‍රියානං උප්පත්ති සිද්ධාමානි චුත්තං “සිද්ධමෙකෙන කම්මෙන අනෙකින්ද්‍රියප්පත්ති භොති”ති.

සම්පත්තොයෙව නාම සම්පත්තිකිච්චකරණතොති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තුං “පට්ඨ...පෙ.... නකතො”ති චුත්තං. අතිසුමුභාවතො මංසවක්ඛුඅගොචරෙන රූපායතනෙන සමන්තාගතසඤ්ඤාචුත්තිතාය ව “වායු වියා”ති චුත්තං. විත්තසමුට්ඨානං සද්දායතනං සොතවිඤ්ඤාණස්ස කදාවිපි ආරම්මණපච්චයො න සියා ධාතුපරම්පරාය සට්ටෙන්තස්ස උතුසමුට්ඨානත්තා. තෙනාහ “න හි...පෙ.... පඡ්ඡති”ති. පට්ඨානෙන (පට්ඨා. 1.1.2) ව “සද්දායතනං සොතවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති අවිසෙසෙන චුත්තං.

නනු විරෙන සුයාන්තිති දුරෙ ධීතානං ලහුකං සචනං නත්ථී, තෙසමිනි වා ලහුකං සචනෙන දුරාසන්නභාවානං විසෙසො න සියාති අධිප්පායො. න , දු...පෙ.... තොති න දුරෙ ධීතෙහි රජකාදිසද්දා විරෙන සොතවිඤ්ඤාණෙන සුයාන්ති, සචෙ සචනුපචාරෙ සො සද්දො දුරෙ ආසන්නෙ ව ධීතානං යථාභූතෙ ආපාඨගතෙ සද්දෙ මනොවිඤ්ඤාණසඤ්ඤාතො ගහණවිසෙසතො විරෙන සුතො සීසං සුතොති අභිමානොති අත්ථො. එතමෙවත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙන්නො “යථා හී”තිආදිමාහ. නිව්ඡය...පෙ.... අභිමානො භොති, සොතවිඤ්ඤාණප්පචත්ති පන උභයත්ථාපි සමානා, යස්මා සො පන සද්දො...පෙ.... ආගච්ඡතිති. යදි ධාතුපරම්පරාය සද්දො නප්පචත්තති, කථං පටිසොසාදිනං උප්පත්තිති ආහ “දුරෙ...පෙ.... පච්චයො භොති”ති. උප්පත්තිවසෙන ආගතානීති එතෙන රූපධම්මාපි යත්ථ උප්පඡ්ඡන්ති, තත්ථෙව භිප්පන්ති, න දෙසන්නරං සඤ්ඤාමන්තිති දස්සෙති. සට්ටනසභාවානෙවාති තෙසං භූතානං සද්දසමුප්පත්තිහෙතුභාවමාහ. සොතපදෙසස්සාති සොතදෙසස්ස, සොතදෙසෙ ධීතස්සාති අත්ථො.

වක්ඛුමතො පුග්ගලස්ස අප්ඤ්ඤාසයවසෙනාති විත්ථවිත්තරූපායතනෙ යෙහුයොන සත්තානං වක්ඛුද්ධාරිකප්පනස්ස අනුකඨ්ඨනවසෙන පචත්තිං සන්ධාය චුත්තං. කණ්ණකුපච්ඡිද්දෙයෙව පචත්තනතොති එතෙන අධිට්ඨානතො බහිද්ධා ඉන්ද්‍රියං පචත්තිති වාදං පටිසෙධෙති. අධිට්ඨානදෙසෙ එව හි ඉන්ද්‍රියං වත්තති තත්ථ කිච්චාදිප්පයොගදස්සනතො. සතිපි පනස්ස බහිද්ධා චුත්තියං න විසයග්ගහණෙ සමත්ථතා, අඤ්ඤා ආධිට්ඨානපිදහනෙපි විසයග්ගහණං භවෙයානාති. ආරම්මණග්ගහණහෙතුතො වාති කණ්ණකුපච්ඡිද්දෙයෙව යත්ථා ආරම්මණකරණස්ස විඤ්ඤාණස්ස වා හෙතුභාවතො.

තබ්බොභාරෙතොති ගන්ධගන්ධග්ගහණස්ස සහවරිතාය ගන්ධොපි තථා චුත්තොති අධිප්පායො. ගන්ධො පච්චයොති ගන්ධො සහකාරිපච්චයොති අත්ථො. බෙළාදිකො පච්චයොති යොජෙතබ්බං. තථා පථවීති සහකාරිපච්චයන්තරභූතා අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරා පථවී ආරම්මණග්ගහණෙ පච්චයොති අත්ථො. ආධාරභූතාති තෙජොවායොධාතුනං ආධාරභූතා. නිස්සයභූතානන්ති නිස්සයමභාභූතානං ආපොතෙජොවායොධාතුනං. සබ්බදාති උප්පිළනකාලෙ ව අනුප්පිළනකාලෙ ව. තත්ථාති වතුරාසිතිපහෙදෙ උපරිමකායසඤ්ඤාතෙ රූපසමුහෙ. විනිබ්භුප්පිත්තුං අසක්කුණෙයානන්ති ඉදං වක්ඛුදසකං ඉදං කායදසකං ඉදං භාවදසකන්ති එවං කලාපතොපි විනිබ්භුප්පිත්තුං අසක්කුණෙයානං.

616. දිසාදිනං චුසිත්වා ජානිතබ්බතොති ඉදං දිසාදිනං න කායවිඤ්ඤාණගොචරත්තා චුත්තං, දිසාදිවොභාරරූපාදිනං පන ථොට්ඨබ්බං චුසිත්වා කායවිඤ්ඤාණවීරියා පරතො පචත්තෙන මනොවිඤ්ඤාණෙනපි ජානිතබ්බත්තා චුත්තං. දිසාදිසන්නිවෙසන්ති දිසාදිසන්නිවෙසවත්තං. එකස්මිං ඉතරස්ස අභාවාති ජායාතපානං ආලොකන්ධකාරානඤ්ඤි අසහට්ඨායිතං ආහ. කථං පන ආලොකො අන්ධකාරං විධමතිති?

“ආලෝකප්පවත්තිසමානකාලං අන්ධකාරසභාවෙන පවත්තමානං චණ්ණායතනං භිජ්ජති. අන්ධකාරස්ස නිස්සයො හුත්වා පවත්තමානානි භූතානි කමෙන තථාරූපස්ස චණ්ණායතනස්ස නිස්සයභාවං ගච්ඡන්ති” කි කෙවි. සහ අන්ධකාරෙන තත්තිස්සයභූතානං නිරොධසමනන්තරං තංසන්තතියං තාදිසෙ පච්චයසන්නිපාතෙ ආලෝකනිස්සයභූතානං උප්පත්තිති වෙදිතබ්බං. න හි නිස්සයමභාහුතෙහි විනා ආලෝකප්පවත්ති අත්ථි, නාපි අන්ධකාරසඬ්ඛානං චණ්ණායතනමෙව නිරුජ්ඣති තංනිස්සයෙහි පසුප්පමානකථකකලාපභූතොපාදාරූපානං සහෙව නිරුජ්ඣනතො. පදීපසිබ්බමණ්ණංසියො විය පච්චිපාකාරරුක්ඛාදීනි මුඤ්චිත්වාපි අන්ධකාරො පවත්තතිති වදන්ති. මන්දං පන පාකාරාදිආධාරරහිතං න සුට්ඨු පඤ්ඤායති, බහලං ආධාරං නිස්සාය පවත්තතිති යුත්තන්ති ව වදන්ති.

620. “අමනුස්සසද්දො” ති එත්ථ අ-කාරො න මනුස්සතාමත්තනිවත්තිඅත්ථො සදිසභාවදිපනතාය අනධිප්පෙතත්තා, මනුස්සතො පන අනඤ්ඤානිවත්තිඅත්ථොති දස්සෙතුං **“අමනුස්ස...පෙ.... වියාදයොපි”** ති ආහ. තථා කිත්තෙතබ්බොති **“වංසථාලනසද්දො”** තිආදිනා වත්ථුවසෙන කිත්තෙතබ්බො.

632. කම්මචිත්තාදිනාති ආදි-සද්දෙන උතුආභාරෙ සඬ්ඛණ්හාති. තංතදාකාරානීති ඉත්ථිලිඬ්ඛිගාදිආකාරානි. ඉත්ථිත්ථියං පටිච්ච සමුට්ඨහන්තිති අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයානිපි ඉත්ථිලිඬ්ඛිගාදීනි යෙහයොන ඉත්ථිත්ථියසහිතෙ එව සන්තාතො සබ්භාවා ඉතරත්ථ ව අභාවා ඉත්ථියතෙහුකානි වුත්තානි. අඤ්ඤථාති ඉත්ථිලිඬ්ඛිගාදිආකාරතො අඤ්ඤථා, ඉත්ථිත්ථියභාවෙ වා. ඉත්ථිග්ගහණස්ස වාති ඉත්ථිති විත්තප්පවත්තියා. තෙසං රූපානන්ති ඉත්ථිලිඬ්ඛිගාදිආකාරරූපානං. යදි ඉත්ථිත්ථියං ඉත්ථිලිඬ්ඛිගාදිආකාරරූපානං සහකාරිකාරණං, අථ කස්මා තස්ස ඉත්ථියාදිපච්චයභාවො තෙසං න වුත්තොති? නෙව තං සහකාරිකාරණං, අථ බො තෙසං තබ්භාවභාවිතාමත්තෙන තං කාරණන්ති වුච්චතිති දස්සෙතුං ආහ **“යස්මා පනා” තිආදි.**

633. ලිඬ්ඛං පරිවත්තමානං පුරිමලිඬ්ඛාධාරජාතිඅනුරූපමෙව හුත්වා පරිවත්තතිති කත්වා වුත්තං “පටිසන්ධියං විය පවත්තෙපි” ති. යස්ස...පෙ.... නොති ආදිවචනතොති ආදි-සද්දෙන **“යස්ස වා පන පුරිසිත්ථියං උප්පජ්ජති, තස්ස ඉත්ථිත්ථියං උප්පජ්ජතිති නො”** ති (යම. 3.ඉත්ථියයමක.188) සඬ්ඛණ්හාති.

635. ද්වාරභාවෙන කුච්ඡිතානං ආසවධම්මානං පවත්තිට්ඨානතාය පසාදවිසෙසෙ විය විඤ්ඤත්තිවිසෙසෙපි කායවොහාරප්පවත්ති දට්ඨබ්බො. විත්ථම්භනසභාවතාය වායොධාතුයා ථම්භනං “වායොධාතුකිච්ච” න්ති වුත්තං. කිච්චමිපි හි ධම්මානං සභාවොයෙවාති. පථවිධාතුයා ආකාරො වච්චිඤ්ඤත්තිති වත්තුං වට්ටතිති යොජනා.

636. විතක්ක...පෙ.... ගහිතාති යථාධිප්පෙතත්ථාහිබ්බාඤ්ජිකාය වාචාය සමුට්ඨාපනාධිප්පායප්පවත්තිං සන්ධාය වුත්තං. තදා හි සා තෙහි පරිග්ගහිතා නාම හොතිති. එකස්සපි අක්ඛරස්ස අනෙකෙහි ජවනෙහි නිබ්බත්තෙතබ්බත්තා තථා නිබ්බත්තියමානතාය අසමත්ථසභාවත්තා න විඤ්ඤාතවිසෙසා න හින්තා එවාති ආහ **“සච...පෙ.... හින්තා” ති. අබ්බොකිණ්ණෙති අන්තරන්තරා උප්පජ්ජමානෙහි අසංසට්ඨෙ. **“පච්ඡිමචිත්ත”** න්ති අවිසෙසෙන වුතිවිත්තං වුත්තන්ති අධිප්පායෙන **“අඤ්ඤෙසමිපි වුතිවිත්තං...පෙ.... ඤායති”** ති වුත්තං.**

අථ වා **“යෙ ව රූපාවචරං අරූපාවචරං උපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායිස්සන්ති, තෙසං චවත්තානං තෙසං චවිසඬ්ඛාරො නිරුජ්ඣස්සති, නො ව තෙසං කායසඬ්ඛාරො නිරුජ්ඣස්සති”** ති (යම. 2.සඬ්ඛාරයමක.88) රූපාරූපහවුපපජ්ජනකානං කාමාවචරවුතිවිත්තස්සපි කායසඬ්ඛාරාසමුට්ඨාපනවචනෙන බිණ්ණාසවෙහි අඤ්ඤෙසමිපි...පෙ.... ඤායති” ති වුත්තං. යස්මා ව –

“යස්ස කායසඬ්ඛාරො නිරුජ්ඣති, තස්ස චවිසඬ්ඛාරො නිරුජ්ඣස්සතිති ආමන්තා” ති (යම. 2.සඬ්ඛාරයමක.108),

“යස්ස කායසඬ්ඛාරො නිරුජ්ඣති, තස්ස විත්තසඬ්ඛාරො නිරුජ්ඣස්සතිති ආමන්තා” ති (යම. 2.සඬ්ඛාරයමක.108) ව,

“පච්ඡිමචිත්තස්ස හඬ්ගක්ඛණ්ණෙ තෙසං කායසඬ්ඛාරො ව න නිරුජ්ඣති විත්තසඬ්ඛාරො ව න නිරුජ්ඣස්සති” ති (යම. 2.සඬ්ඛාරයමක.113) –

ආදිවචනතො ව පච්ඡිමචිත්තස්ස පුරතො සොළසමෙන විත්තෙන තතො ඔරිමෙන වා සද්ධිං අස්සාසපස්සාසා න උප්පජ්ජන්තිති සිද්ධං. යදි උප්පජ්ජෙය්‍යං, **“පච්ඡිමචිත්තස්ස හඬ්ගක්ඛණ්ණෙ තෙසං කායසඬ්ඛාරො න නිරුජ්ඣති”** ති න වදෙය්‍ය, වුත්තඤ්චෙනං, තස්මා හෙට්ඨිමකොටියා වුතිතො පුරිමෙන සත්තරසමෙන උප්පන්නා අස්සාසපස්සාසා වුතියා හෙට්ඨා දුතියෙන විත්තෙන සද්ධිං නිරුජ්ඣන්ති. තෙන **“යස්ස විත්තස්ස අනන්තරා කාමාවචරානං පච්ඡිමචිත්තං උප්පජ්ජස්සති”** ති වුතිවිත්තස්සානන්තරපච්චයභූතස්සපි විත්තස්ස කායසඬ්ඛාරාසමුට්ඨාපනතා වුත්තා.

අථ වා **යස්ස විත්තස්සාති** යෙන විත්තෙන සබ්බපච්ඡිමො කායසඬ්ඛාරො උප්පජ්ජති. තං විත්තං වුත්තන්ති ගහෙතබ්බං, න පච්ඡිමචිත්තස්ස අනන්තරපච්චයභූතං. අනන්තරාති හි කායසඬ්ඛාරරූප්පාදනං අන්තරං විනා, යතො

පව්‍ය කායසංඛාරාදිපාදනෙන අනන්තරිතං හුත්වා පව්‍යමචිත්තං උප්පජ්ජිස්සති අත්ථො. කස්මා? “ඉතරෙසං වච්ඡංඛාරො ව නිරුජ්ඣිස්සති කායසංඛාරො ව නිරුජ්ඣිස්සති”ති (යම. 2.සංඛාරයමක.88) චුත්තත්තා. අඤ්ඤාපව්‍යමචිත්තතො පුරිමනතියචිත්තසමඛිගිතං කායසංඛාරො උප්පජ්ජති ආපජ්ජති. එවං සබ්බෙසම්පි චුතිචිත්තස්ස රූපජනකතාභාවෙ ආගමං දස්සෙත්වා ඉදානි යුත්තිං දස්සෙතුං “න හී”තිආදිමාහ. තත්ථ ගබ්භගමනාදීති ආදි-සද්දෙන උදකනිමුග්ගඅසඤ්ඤිභුතකාලකතවතුත්ථස්සානසමාපන්නරූපාරූපභවසමඛිගිතිරොධසමාපන්නභාවෙ සංඛගණ්හාති.

637. අනෙකෙසං කලාපානං එකතො හුත්වා එකසන්ධිණ්ඩිභාවෙන පචත්තනතො කලාපන්තරභුතානං කලාපන්තරභුතෙහි සම්ප්‍රට්ඨභාවො චුත්තො. යතො තෙසං දුච්ඤ්ඤායානානන්තං, න පන අචිනිබ්භුත්තභාවතො. තංතංභුතචිත්තතාති තෙසං තෙසං භුතානං විභත්තභාවො කලාපන්තරභුතෙහි විභත්තසභාවතා අසංකිණ්ණතාති අත්ථො. යස්මා පන යථාචුත්තා චිත්තතා රූපානං ඔසානං හොති, තස්මා “රූපපරියන්තො”ති චුත්තං. අථ චා තංතංභුතසුඤ්ඤා. යෙසඤ්ඤි පරිච්ඡේදො ආකාසො, තෙසං පරියන්තතාය තෙහි සුඤ්ඤභාවොති ලක්ඛිතබ්බො. තතොයෙව ච සො භුතන්තරෙහි විය තෙහි අසම්ප්‍රට්ඨොති චුච්චති. අඤ්ඤාපාති පරිච්ඡන්දිතබ්බෙහි අසම්ප්‍රට්ඨභාවාභාවෙ.

638. තංතංචිකාරාධිකරූපෙහීති එත්ථ කථං චම්මසුචණ්ණෙසු මුද්දනාකම්මඤ්ඤානා ලබ්භන්ති, නනු ලහුතාදිචිකාරා එකන්තතො ඉන්ද්‍රියබද්ධරූපෙ එව පචත්තනතො අනින්ද්‍රියබද්ධෙ න ලබ්භන්ති? සච්චමෙතං, ඉධ පන තංසදිසෙසු තබ්බොභාරවසෙන චුත්තං. තථා හි තුලපිටුආදියු ගරුභාවාදිහෙතුනං භුතානං අධිකභාවාභාවතො ලහුආදිවොභාරො. නිද්දිසිතබ්බමම්මනිස්සයරූපෙ එව චා සන්ධාය “තංතංචිකාරාධිකරූපෙහී”ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. සබ්බෙ සබ්බෙසං පච්චයා ලහුතාදීනං අඤ්ඤාමඤ්ඤාච්ඡහනතොති අධිප්පායො.

641. ආවයසද්දෙනෙවාති නිද්දෙසෙ චුත්තආවයසද්දෙනෙව. යො ආයතනානං ආදිවයන්තා ආවයො පුනප්පුනං නිබ්බන්තමානානං, සොව රූපස්ස උපරිවයන්තා උපවයොති අධිප්පෙතං අත්ථං පාළියං යොජෙත්වා දස්සෙතුං “පාළියං පනා”තිආදි චුත්තං. උප-සද්දො පට්ඨන්තො “දානං, හික්ඛවෙ, පණ්ඩිතූපඤ්ඤත්ත”න්තිආදියු (අ. නි. 3.45) විය. උපරිඅත්ථොව “සම්මට්ඨෙ උපසිත්තෙ ව, තෙ නිසිදිංසු මණ්ඩපෙ”තිආදියු විය. අඤ්ඤාපාති උප-සද්දස්ස උපරිඅත්ථස්සෙව ගහණෙ.

643. එලච්ඡව්චනපකතියාති එලච්ඡව්චනසභාවෙන. එලමෙව චා පකතිති ආයුසංභානාදිනා එලසභාවෙන ජරානිද්දෙසොති අත්ථො. තථා හි “එලුපවාරෙන චුත්තා”ති චුත්තං. සුපරිණතරූපපරිපාකකාලෙ හානිදසකාදියු.

645. කත්තබ්බසභාවතොති මූලඵලාදීනං ඉධාධිප්පෙතආභාරවත්ථුනං මුඛෙන අසනාදිකත්තබ්බසභාවතො. විසභුතෙ සංඛිසාතෙ ඔජා මන්දා හොතිති සච්ඡන්තභාවතො සුමුමනා චුත්තා. අධිගමධිගානුසාරිනො රසස්ස සාරොති රසහරණිධමනිජාලානුසාරෙන සරිරාවයවෙ අනුප්පට්ඨිට්ඨස්ස ආභාරරසස්ස අබ්භන්තරාභාරපච්චයො ස්නෙහො, යො ලොකෙ රසධාතුති චුච්චති.

උපාදාභාජනීයකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නොඋපාදාභාජනීයකථාවණ්ණනා

646. “එකං මහාභුතං පට්ඨිව තයො මහාභුතා තයො මහාභුතෙ පට්ඨිව එකං මහාභුත”න්තිආදිවචනතො (පට්ඨා. 1.1.53) එකං මහාභුතං අවසෙසමහාභුතෙ නිස්සයති, තෙහි උපාදාරූපෙන ව නිස්සියතිති ආහ “නිස්සයති ව නිස්සියති චා”ති.

647. මහාභුතානං අඤ්ඤාමඤ්ඤාච්ඡහනතො එකස්මිම්පි කලාපෙ අනෙකං ථොට්ඨබ්බං අත්ථිති ථොට්ඨබ්බසභාවෙසුයෙව අනෙකෙසුපි ආරම්මණෙසු ආපාඨගතෙසු ආහොගාදිවසෙන එකංයෙව විඤ්ඤාණුප්පත්තිහෙතු හොතිති අයං විචාරො දස්සිතො. ඉතරෙසුපි පන යථායොගං දස්සෙතබ්බො. තත්ථ රසාරම්මණං තාව ඉන්ද්‍රියනිස්සයං අල්ලියිත්වා විඤ්ඤාණුප්පත්තිහෙතුභාවතො සතිපි අනෙකෙසං රසානං ආපාඨගමනෙ එකස්මිං බණෙ එකප්පකාරංයෙව යථාචුත්තතයෙන ජීව්භාවිඤ්ඤාණුප්පත්තිහෙතු හොති, තථා ගන්ධාරම්මණං. රූපසද්දාරම්මණානි පන ඉන්ද්‍රියනිස්සයං අසම්පත්ථාව විඤ්ඤාණුප්පත්තිහෙතුභාවතො යොගාදෙසෙ අවට්ඨිතානි යත්තකානි සහකාරීපච්චයන්තරගතං උපකාරං ලහන්ති, තත්තකානි එකස්මිං බණෙ එකප්පකාරං ආරම්මණං න හොන්තිති න වත්තබ්බාති. තථා හි සද්දො නිග්ගොසාදිකො අනෙකකලාපගතො තථා වණ්ණොපි සිව්කුබ්බනනනියාමෙන එකප්පකාරං ආරම්මණං හොතිති. එත්ථාපි ව ආභුජිතවසෙන ආරම්මණාධිමත්තතාවසෙන අනෙකකලාපසන්නිපාතෙහි කත්ථවි විඤ්ඤාණුප්පත්ති හොතියෙව. පසාදාධිමත්තතා පිත්තාදිවිබන්ධාභාවෙන පසාදස්ස තික්ඛතා. කථං පන චිත්තස්සාති චිත්තසාමඤ්ඤතො එකත්තතයවසෙන පුච්ඡති.

651. තාදිසායාති යා පවුරජනස්ස අත්ථිතිපි න ගතිතා. සන්ති සමානා. එවන්ති යථාසසම්භාරුදකං සසම්භාරපථවියා ආබන්ධකං, එවං පරමත්ථුදකං පරමත්ථපථවියාති දස්සෙති. තදනුරූපපථවියෙහිති අත්තනො ආබන්ධනානුගුණෙහි ආබන්ධියමානෙහි සන්ධාරණාදිකිව්වෙහි පුරිමෙහි ව පථවිආදිහි. අච්ඡික්ඛා පතිට්ඨා හොති, අච්ඡික්ඛා ආබන්ධනීති ඉමිනා චුසිතබ්බචුසනකභාවො ආපොධාතුයං නත්ථිති ථොට්ඨබ්බවසෙන උභයධම්මතං ආහ. අඤ්ඤමඤ්ඤං නිස්සයනා අඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයනා. අථ වා අඤ්ඤමඤ්ඤතා ව නිස්සයනා ව අඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයනා. යදි ථොට්ඨබ්බාථොට්ඨබ්බධාතුනං ථොට්ඨබ්බභාවෙන විනා අඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයනා, පථවිආදිනං කක්ඛලාදිසභාවො එව ථොට්ඨබ්බභාවොති තබ්බිරහෙන කථං තෙසං ආපොධාතුයා නිස්සයාදිභාවොති ආහ “අවිනිබ්භොගචුත්තිසු”තිආදි. අඤ්ඤමඤ්ඤපථවියභූතෙසුති එතෙන උපාදාරූපං නිවත්තෙති. අථ වා පුබ්බෙ අට්ඨකථාධිප්පායෙ යත්වා ථොට්ඨබ්බාථොට්ඨබ්බධාතුනං විසිට්ඨං අඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයනං වත්වා ඉදානි අත්තනො අධිප්පායෙ යත්වා අවිසෙසෙන තං දස්සෙත්තො ආහ “අවිනිබ්භොගචුත්තිසු”තිආදි. තංයෙව අවිසිට්ඨං අඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයනං දළ්භං කත්වා දස්සෙත්තො “නාපි සහජාතෙසු”තිආදිමාහ. තත්ථ අච්ඡිසනං තාව එකකලාපගතත්තා න විචාරෙතබ්බං, චුසනං පන කථන්ති? එකකලාපගතත්තා එව. විසුං සිද්ධානංයෙව හි විසයමභාභූතානං කායජ්ජසාදනිස්සයභූතෙසු චුසනං දිස්සති.

කුමාරයාති පරිපච්චති. න උණ්භා හුත්වාති එතස්ස උණ්භසභාවා හුත්වාති අයමත්ථොති කත්වා “තෙජොසභාවතංයෙව පටික්ඛිපති”ති චුත්තං. උණ්භපටිපක්ඛත්තා සිතස්ස උණ්භතාය පටික්ඛෙපෙ සිතතාසඬකා සියාති ආහ “න සිතත්තං අනුජානාති”ති. තෙජොසභාගතංයෙව වා සිතතායපි දස්සෙතුං “න සිතත්තං අනුජානාති”ති චුත්තං. තෙනෙවාහ “තෙජො එව හි සිත”න්ති. මන්දෙ හි උණ්භභාවෙ සිතබ්බද්ධිති තෙජො එව හි සිතං. කථං පනෙනං විඤ්ඤායතිති? සිතබ්බද්ධියා අවචන්ථිතභාවතො පාරාපාරං විය. තථා හි ආතපෙ යත්වා ඡායං පටිට්ඨානං සිතබ්බද්ධි හොති, තත්ථෙව පථවිගබ්භතො නිග්ගතානං උණ්භබ්බද්ධිති. යදි තෙජොයෙව සිතං, උණ්භභාවෙන සද්ධිං සිතභාවොපි එකස්මිං කලාපෙ උපලබ්භෙය්‍යාති ආහ “සිතුණ්භානඤ්චා”තිආදි. උණ්භසිතකලාපෙසු සිතුණ්භානං අජ්ජවත්ති. ද්විත්තං...පෙ. ... යුජ්ජති, න ආපොධාතුචායොධාතුනං සිතභාවෙහි අධිප්පායො. ආපොධාතුයා හි වායොධාතුයා සිතභාවෙ උණ්භභාවෙන සද්ධිං එකස්මිං කලාපෙ සිතභාවො ලබ්භෙය්‍යා, න පන ලබ්භති. න චෙත්ථ ආපොධාතුඅධිකෙ වායොධාතුඅධිකෙ වා කලාපෙ සිතභාවොති සක්කා විඤ්ඤාතුං තාදිසෙපි කත්ථවි කලාපෙ අලබ්භමානත්තා සිතභාවස්සාති. බරතාදිසභාවාධිකස්ස භූතසඬසාතස්ස දවතාදිසභාවාධිකතාපත්ති භාවඤ්ඤථත්තං. තං පන යථා හොති, තං දස්සෙතුං “පච්ච...පෙ.... ජ්ජත්ති”ති ආහ.

652. එකන්තනචිත්තසමුට්ඨානාදිති ආදි-සද්දෙන එකන්තඅනුපාදිත්තපාදානියාදිං සඬගණ්භාති. පුරිමානම්පිති “යං වා පනඤ්ඤම්පි”ති එතස්මා වචනතො පුරිමානං අනුපාදිත්තානං සද්දායතනකායවිඤ්ඤත්තිආදිනං නචිත්තසමුට්ඨානානඤ්ච වක්ඛායතනසොතායතනාදිනං. නකම්මස්සකත්තභාවාදිකන්ති නකම්මස්සකත්තභාවං නචිත්තසමුට්ඨානභාවන්ති එවමාදිකං. එකන්තාකම්මජාදීසුති ආදි-සද්දෙන එකන්තචිත්තජං ගය්හති. තා ජරතාඅනිච්චතා. අනෙකන්තෙසු න ගතිතාති එකන්තතො අකම්මජෙසු සද්දායතනාදීසු අචිත්තජෙසු ව වක්ඛායතනාදීසු ගහෙත්වා චතුසමුට්ඨානිකත්තා අනෙකන්තෙසු රූපායතනාදීසු න ගතිතාති අත්ථො.

666. අනිජ්ජන්තත්තාති අඤ්ඤං අනපෙක්ඛිත්වා සභාවතො අසිද්ධත්තං. තස්සාති විඤ්ඤත්තිද්වයස්ස.

නොඋපාදාභාජනියකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුකතිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුක්කතිද්දෙසවණ්ණනා

966. “සබ්බං රූපං මනසා විඤ්ඤාත”න්ති වචනතො යදි විඤ්ඤාතතො අඤ්ඤං දිට්ඨාදි න හොතිති “කතමං තං රූපං දිට්ඨ”න්තිආදිනා පුච්ඡා න කතා, එවං සන්තෙ චතුක්කභාවො කථන්ති අනුයොගං මනසි කත්වා ආහ “දස්සනාදිග්ගහණවිසෙසතො”ති. දස්සනං සවනං මිනිත්වා ජානනං විජානනඤ්චාති එතස්මා දස්සනාදිග්ගහණවිසෙසතො. එතෙන ගාහකහෙදෙන ගහෙතබ්බහෙදොති දස්සෙති. ඉදානි සමුඛෙනපි ගහෙතබ්බහෙදො ලබ්භතිති දස්සෙතුං “දිට්ඨා...පෙ.... භාවතො”ති චුත්තං.

පඤ්චකතිද්දෙසවණ්ණනා

969. තදිදං නයකරණං ජබ්බධාදීසු තිසු සඬගහෙසු යොජිතං.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා

975. එකත්තතො නිවරණත්තා මිද්ධස්ස “නත්ථි නිවරණා”ති වචනෙන ගහණන්ති දස්සෙතුං “මිද්ධස්සපි නිවරණස්සා”ති වුත්තං. න ච රූපං පභාතඛිං නිප්පරියායප්පභාතස්ස ඉධ අධිප්පෙතත්තා. එත්ථ කෙච්ඡි “නාමකායරූපකායගෙලක්ඛ්‍යසභාවතො දුට්ඨං මිද්ධං. තත්ථ පුරිමං ‘නිවරණා’ති වචනෙන වුත්තං, ඉතරං රූපසභාව”න්ති වදන්ති. තත්ථ යං තං අරූපතො අඤ්ඤං මිද්ධං පරිකප්පිතං, තම්පි නිවරණං මිද්ධසභාවතො ඉතරං මිද්ධං වියාති පරිකප්පිතමිද්ධස්සපි න සක්කා නිවරණභාවං නිවත්තෙතුන්ති තෙසං වචනස්ස නිවරණප්පභාතවචනෙන විරොධං දස්සෙන්නො “න ච රූපකාය”න්තිආදිමාහ. අථ වා ඛිණාසවානං සොප්පනසභාවතො සොප්පස්ස ච මිද්ධගෙතුකත්තා අත්ථි මිද්ධරූපන්ති වාදං සන්ධාය උත්තරමාහ “න ච රූපකායගෙලක්ඛ්‍ය”න්තිආදිනා. තත්ථ මිද්ධමෙව සොප්පගෙතුති නායං අවධාරණා ඉච්ඡිතා, සොප්පගෙතු එව මිද්ධන්ති පන ඉච්ඡිතාති මිද්ධතො අඤ්ඤොපි සොප්පගෙතු අත්ථි, කො පන සො? රූපකායගෙලක්ඛ්‍යං. න ච රූප...පෙ.... වචනතොති යොජනා දට්ඨබ්බා.

වච්ඡොසාදීති ආදි-සද්දෙන හුංකාරාදිසද්දො සඬගස්හති. අඬගුලිචොටාදිසද්දො උතුසමුට්ඨානායෙව, විත්තපච්චයො පන හොති. රූපභාවමත්තානීති ජරාමරණසභාවානං රූපානං තංධම්මමත්තානී, තතො එව න ජාතිආදිධම්මවත්තානීති ආහ “න සයං සභාවචත්තානී”ති. යථා ජරා අනිච්චතා ච රූපභාවමත්තං, එවං ජාතිපිති ජාතියා රූපභාවමත්තකාය උපසංහරණත්ථො තථා-සද්දො.

තෙසං රූපධම්මානං. සඬබ්බාදි-සද්දො විය අභිනිබ්බත්තිත-සද්දොපි වත්තමානකාලිකොපි හොතිති “අභිනිබ්බත්තියමානධම්මක්ඛණස්මි”න්ති වුත්තං. එවමපිති යදිපි ජිරණභිජ්ජනභාවා ජිරණාදිසභාවානං ධම්මානං ජනකපච්චයකිච්චානුභාවක්ඛණෙ අභාවතො තප්පච්චයභාවවොහාරං අභිනිබ්බත්තිවොහාරඤ්ච න ලහන්ති, එවමපි තෙසං උපාදින්නතා වත්තබ්බාති සම්බන්ධො. “ජරාමරණං පටිච්චසමුප්පන්න”න්ති වචනතො තස්ස පරියායතං විවරති “තෙසං උප්පාදෙ සති”තිආදිනා.

යදි එවන්ති යදි නිස්සයපටිබ්බද්ධවුත්තිකා ජාතිආදයො, එවං සති. “මහාභූතානං උපාදායරූප”න්ති වචනතො භූතනිස්සිතෙසු කෙවලො උපාදායවොහාරොති උපාදායෙ නිස්සිතාපි අපරෙත උපාදාය-සද්දෙන විසෙසෙත්වා වත්තබ්බාති අධිප්පායෙන “උපාදායුපාදායභාවො ආපජ්ජති”ති ආහ. කාරණකාරණෙපි කාරණෙ විය වොහාරො හොති “වොරෙහි ගාමො දඩ්ඨො”ති යථාති දස්සෙන්නො “භූත...පෙ.... ත්තනතො”ති ආහ. ඉදානි පරම්පරා විනා නිප්පරියායතො උප්පාදාදීනං භූතපටිබ්බද්ධභාවං සහ නිදස්සනෙන දස්සෙතුං “අපි වා”තිආදිමවොච. විකාරපරිච්ඡේදාපි උපාදායරූපවිකාරාදිභාවෙ භූතපටිබ්බද්ධභාවාවිතිවත්තිතො එකස්මිං කලාපෙ එකෙකාව විකාරාදයොති ජීවිතින්ද්‍රියං විය කලාපානුපාලකං කලාපවිකාරාදිභාවතො ච “උපාදායරූපානි”ඉච්චෙව වුච්චන්තිති ආහ “එවං විකා...පෙ.... යොජෙතබ්බානී”ති.

අසඬබ්බභාවනිවාරණත්ථං පරිනිප්පන්නතා වුත්තාති ඉදං අපරිනිප්පන්නසභාවවතො අනුපලබ්භමානතාය සසව්සාණං විය කෙනච්ඡි න සඬබ්බන්ති අසඬබ්බතං නාම සියාති ඉමිස්සා ආසඬකාය නිවත්තනවසෙන වුත්තං. අථ වා රූපවිකාරාදිභාවතො රූපභාවො විය රූපෙ සති සන්ති, අසති න සන්තිති සිද්ධාය පටිච්චසමුප්පන්නතාය සාධිතා පරිනිප්පන්නතා තෙසං සඬබ්බභාවං සාධෙන්නී අසඬබ්බභාවං නිවාරණත්ථං ජායතීති වුත්තං “අසඬබ්බභාවනිවාරණත්ථං පරිනිප්පන්නතා වුත්තා”ති.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

රූපකණ්ඩවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නික්බෙපකණ්ඩං

තිකනික්බෙපකථාවණ්ණනා

985. යථාචුත්තඵස්සපඤ්චමකාදිරාසිකිච්චරහිත්තා කෙවි ධම්මෙ විසුං යපෙත්වා සොචචස්සතාදිඅචුත්තවිසෙසසඬගණ්හනත්ථඤ්ච, වෙනෙයාජ්ඣාසයවසෙන වා ඡන්දාදයො “යෙවාපනා”ති චුත්තාති යෙවාපනකානං පද්දධාරොන නිද්දෙසානරහතාය කාරණං චුත්තන්ති හදයවත්ථුස්ස තථා නිද්දෙසානරහතාය කාරණං වදන්තො “සුබ්බමුපා...පෙ.... හිතස්සා”ති ආහ. සුබ්බමුභාවෙපි ඉන්ද්‍රියාදිසභාවානි උපාදායරූපානි ආධිපච්චාදිවසෙන පාකටානි හොන්ති, න අතංසභාවං සුබ්බමුපාදායරූපන්ති හදයවත්ථුස්ස පද්දධාරොන කුසලත්තිකපදභාජනෙ නිද්දෙසානරහතා චුත්තා. සුබ්බමභාවතොයෙව හි තං මභාපකරණෙපි “යං රූපං නිස්සාය මනොධාතු ව මනොවිඤ්ඤාණධාතු ව වත්තන්ති”ති (පටිඨා. 1.1.8) නිස්සිතධම්මමුඛෙන දස්සිතන්ති. වෙනෙයාජ්ඣාසයවසෙන වා හදයවත්ථු පද්දධාරොන න දස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං. යෙන පන අධිජ්ජායෙන රූපකණ්ඩෙ හදයවත්ථු දුට්ඨෙන රූපසඬගභාදිසු න චුත්තං, සො රූපකණ්ඩවණ්ණනාය විභාවිතො ඵවාති. නික්බිපිත්වාති පදස්ස පක්ඛිපිත්වාති අත්ථොති අධිජ්ජායෙන “චිත්ථාරදෙසනං අත්තොගධං කත්වා”ති චුත්තං. මූලාදිවසෙන හි දෙසිතා කුසලාදිධම්මා තංතංචිත්තුප්පාදාදිවසෙනපි දෙසිතා ඵව නාම හොන්ති තංසභාවානතිවත්තනතොති.

මූලවසෙනාති සුජ්ජතිට්ඨිතභාවසාධනවසෙන. ඵතානි හෙතුපදාදිනි හිනොති ඵලං ඵතස්මා පවත්තති හෙතු, පටිච්ච ඵතස්මා ඵතිති පච්චයො, ජනෙතිති ජනකො, නිබ්බන්තෙතිති නිබ්බන්තකොති සෙසානං වචනත්ථො. “මූලට්ඨස්ස...පෙ.... චුත්ත”න්ති කස්මා චුත්තං, නනු “පිළනට්ඨො”තිආදිසු විය මූලභාවො මූලට්ඨො, තිණ් කුසලමූලානිති අයඤ්ච මූලතො නික්බෙපොති? න, මූලස්ස අත්ථො මූලට්ඨො, සො ඵව මූලට්ඨොති සුජ්ජතිට්ඨිතභාවසාධනට්ඨොන මූලසභාවානං අලොභාදිධම්මානං කුසලධම්මෙසු කිච්චවිසෙසස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. තෙනෙවාහ “අත්ථොති ධම්මකිච්ච”න්ති. අථ වා අත්ථවසෙනාති “තිණ් කුසලමූලානි”ති චුත්තානං තෙසං මූලානං සභාවසඬබ්බතඅත්ථවසෙන, න ගාථාය චුත්තඅත්ථවසෙන. යස්මා පන සො මූලට්ඨොයෙව ව හොති, තස්මා චුත්තං “අලොභාදීන”න්තිආදි. අලොභාදයො විය වෙදනාක්ඛන්ධාදයොපි අධිකතත්තා තං-සද්දෙන පටිනිද්දිසිතබ්බාති චුත්තං. “තෙ කුසලමූලා තංසම්පයුත්තා”ති. තෙහි අලොභාදීහිති ඵත්ථ ආදි-සද්දෙන වා වෙදනාක්ඛන්ධාදයොපි සඬගහිතාති දස්සෙතුං “තෙ කුසලමූලා තංසම්පයුත්තා”ති චුත්තං.

“කතමෙ ධම්මා කුසලා”ති පුච්ඡිත්වා ඵස්සාදිහෙදතො වත්තාරො ඛන්ධෙ දස්සෙත්වා “ඉමෙ ධම්මා කුසලා”ති (ධ. ස. 1) චුත්තතා ඛන්ධා ව කුසලන්ති චුත්තං “ඛන්ධෙහි සභාවතො කුසලෙ පරියාදියති”ති. වෙදනාක්ඛන්ධො වාති කුසලං...පෙ.... විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො වාති. අඤ්ඤස්ස අත්තනො ඵලස්ස. මූලෙහි කුසලානං අනවජ්ජතාය හෙතුං දස්සෙතිති ඉදං න මූලානං කුසලස්ස අනවජ්ජභාවසාධකත්තා චුත්තං, අථ ඛො තස්ස අනවජ්ජතාය සුජ්ජතිට්ඨිතභාවසාධකත්තා. යදි හි මූලෙහි කතො කුසලානං අනවජ්ජභාවො භවෙයා, තංසමුට්ඨානරූපස්සපි සො භවෙයා, මූලානං වා තෙසං පච්චයභාවො න සියා, හොති ව සො. චුත්තඤ්ඤෙන “හෙතු හෙතු...පෙ.... පච්චයො”ති (පටිඨා. 1.1.1.). කිඤ්ච හියො කුසලානං විය අකුසලාබ්‍යාකතානම්පි තබ්බාවො මූලපට්ඨද්ධො භවෙයා, තථා සති අහෙතුකානං අකුසලාබ්‍යාකතානං තබ්බාවො න සියා, තස්මා කුසලාදීනං යොනිසොමනසිකාරාදිපට්ඨද්ධො කුසලාදිභාවො, න මූලපට්ඨද්ධො, මූලානි පන කුසලාදීනං සුජ්ජතිට්ඨිතභාවසාධනානිති වෙදිතබ්බං. සහෙතුකා හි ධම්මා විරුළුහමූලා විය පාදපා සුජ්ජතිට්ඨිතා ථීරා හොන්ති, න තථා අහෙතුකාති. තංසම්පයොගකතං අනවජ්ජසභාවන්ති ඉදම්පි න අනවජ්ජසභාවස්ස තංසම්පයොගෙන නිජ්ජාදිත්තා චුත්තං, අනවජ්ජසභාවං පන විසෙසෙත්වා දස්සෙතුං චුත්තං. අලොභාදිසම්පයොගතො හි කුසලාදීනං ඛන්ධානං අනවජ්ජභාවො සුජ්ජතිට්ඨිතො ජායති, න අහෙතුකාබ්‍යාකතානං විය න සුජ්ජතිට්ඨිතොති. යදි ඵවං න තෙසං ඛන්ධානං කුසලාදිභාවො දස්සිතො සියා? න, අධිකාරතො කුසලභාවස්ස විඤ්ඤායමානත්තා. කම්ම-සද්දො විය විපාකධම්මතාවාටිතො න මූලක්ඛන්ධසද්දා, සො ව ඉධ අවිසෙසතො චුත්තොති ආහ “කම්මෙහි සුඛවිපාකතං දස්සෙති”ති. ආදිකලායාණතං කුසලානං දස්සෙතිති යොජනා. අනවජ්ජහෙතුසභාවසුඛවිපාකභාවනිදානාදිසම්පත්තියො දට්ඨබ්බා, යොනිසොමනසිකාරඅවජ්ජපට්ඨකතාඉට්ඨවිපාකතාවසෙනපි නිදානාදිසම්පත්තියො යොජෙතබ්බා. යොනිසොමනසිකාරතො හි කුසලා අලොභාදිමූලකා, අලොභාදිසම්පයොගතො ව ලොභාදිපට්ඨකතාවසෙන ජානාති.

986. “කස්මා චුත්ත”න්ති අනුයුඤ්ඡිත්වා වොදකො “නනු”තිආදිනා අත්තනො අධිජ්ජායං විවරති. ඉතරො යථාචුත්තමොහස්ස ඉධ සම්පයුත්ත-සද්දෙන අචුච්චමානතං “සච්චමෙත”න්ති සම්පට්චිඡිත්වා “තෙනා”තිආදිනා පරිහාරමාහ. තස්සත්ථො – “තංසම්පයුත්තා”තිපදෙන කිඤ්චාපි යථාචුත්තමොහො පධානභාවෙන න ගහිතො, නානන්තරියකතාය පන ගුණභාවෙන ගහිතොති. අඤ්ඤත්ථ අභාවාති යථාචුත්තසම්පයුත්තතො අඤ්ඤත්ථ අභාවා. න හි විචිකිච්ඡුද්ධවචසහගතො මොහො විචිකිච්ඡුද්ධවචාදිධම්මෙහි විනා හොතිති.

987. උප්පාදාදිසඬබ්බතලක්ඛණවිනිවත්තනත්ථං “අනිච්චදුක්ඛඅනත්තතා”ති චුත්තං. උප්පාදාදයො පන තදවත්ථධම්මවිකාරභාවතො තංතංධම්මග්ගහණෙන ගහිතායෙව. තථා හි චුත්තං “ජරාමරණං ද්විති ඛන්ධෙහි

සඬගහිත”න්ති (ධාතු. 71), “රූපස්ස උපවයො”ති ව ආදි. කෙසකුමහාදි සබ්බං නාමං නාමපඤ්ඤන්ති, රූපවෙදනාදිඋපාදානා බ්‍රහ්මවිහාරාදිගොචරා උපාදාපඤ්ඤන්ති සත්තපඤ්ඤන්ති, තංතංභුතනිමිත්තං භාවනාවිසෙසඤ්ච උපාදාය ගහෙතබ්බො ක්‍රියානගොචරවිසෙසො කසිණපඤ්ඤන්ති. පරමත්ථෙ අමුඤ්චිත්වා වොහරියමානානි ඉමිනා විහාරමඤ්චාදිපඤ්ඤන්තිනං සත්තපඤ්ඤන්තිසද්ධිසතං දස්සෙති, යතො තා සත්තපඤ්ඤන්තිග්ගහණෙන ගස්හන්ති. හුත්වා අභාවපටිපිළනඅවසවත්තනාකාරභාවතො සඬබ්බධම්මානං ආකාරභාවතො සඬබ්බධම්මානං ආකාරවිසෙසභුතානි ලක්ඛණානි විඤ්ඤන්තිආදයො විය වත්තබ්බානි සියුං, තානි පන නිස්සයානපෙක්ඛං න ලබ්හන්තිති පඤ්ඤන්තිසභාවානෙව තප්පාපඤ්ඤන්තිභාවතොති න චුත්තානි, සත්තසවාදිතො විසෙසදස්සනත්ථං පන අට්ඨකථායං විසුං චුත්තානිති. න හි කො...පෙ.... වත්තුං යුත්තං කුසලත්තිකස්ස නිප්පදෙසත්තා.

988. භවති එත්ථානි භූමි, නිස්සයපච්චයභාවතො සුඛස්ස භූමි සුඛභූමි. සුඛවෙදනාසහිතං චිත්තං. තස්ස භූමිහෙදෙන නිද්ධාරණත්ථං තංනිස්සයභුතා සම්පයුත්තධම්මා “කාමාවචරෙ”ති චුත්තා. තස්ස වා එකදෙසභුතස්ස සමුදායභාවතො ආධාරණභාවෙන අපෙක්ඛිත්වා තංසමානභූමි “කාමාවචරෙ”ති චුත්තා. තත්ථ “සුඛභූමියං කාමාවචරෙ”ති ද්වෙපි භූමිමවචනානි හින්තාධිකරණභාවෙන අට්ඨකථායං චුත්තානිති උභයෙසමපි සමානාධිකරණභාවෙන අත්ථයොගං දස්සෙතුං. “සුඛභූමිති කාමාවචරාදයොපි යුජ්ජන්ති”ති චුත්තං. යථෙව හි චිත්තං, එවං සබ්බෙපි පරිත්තසුඛෙන සම්පයුත්තා ධම්මා තස්ස නිස්සයභාවතො භූමි කාමාවචරානි. අට්ඨකථායමපි වා අයමත්ථො චුත්තොයෙවානි දට්ඨබ්බං. “චිත්ත”න්ති හි චිත්තුප්පාදොපි චුච්චති. තෙන චුත්තං “චිත්තං උජ්ජන්තන්ති එත්ථ චිත්තමෙව අග්ගහෙත්වා පරොපණ්ණාසකුසලධම්මෙහි සද්ධිංයෙව චිත්තං ගහිත”න්ති. එවඤ්ච කත්ථානි සුඛභූමියන්ති චිත්තුප්පාදස්ස විඤ්ඤායමානත්තා. විභාගදස්සනං විසෙසදස්සනං. භාසිතබ්බං භාසිතං, තදෙව අත්ථොති භාසිතත්ථො. අභිධෙයාත්ථො. තදත්ථවිඤ්ඤාපනෙනානි තිකදුකානං කුච්ඡිතානං සලනාදිඅත්ථදිපකෙන.

994. කො පන වාදො ඛන්ධාරම්මණස්සානි පුබ්බාපරභාවෙන වත්තමානෙ අරහතො ඛන්ධෙ එකත්තනයවසෙන සන්තානතො “අම්භාකං මාතුලත්ථෙරො”තිආදිනා ආලම්බිත්වා පවත්තමානං උපාදානං තස්ස උපාදානක්ඛන්ධෙයෙව ගණ්හානි. සතිපි තංසන්තතිපරියාපන්නෙ ලොකුත්තරක්ඛන්ධෙ තත්ථ පවත්තිතුං අසමත්ථභාවතො කා පන කථා ඛන්ධෙ ආරබ්භ පවත්තමානෙ. එතෙන නත්ථි මග්ගො විසුද්ධියා, නත්ථි නිබ්බානන්ති එවමාදිවසෙන පවත්තා මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො න මග්ගාදිවිසයා තංතංපඤ්ඤන්තිවිසයානි දිපිතං හොති.

998. එවං සං...පෙ.... ලෙසිකානි අනුපාදානියෙහි අසංකිලෙසිකානං හෙදාභාවමාහ.

1006. අවිජ්ජමානො ව සො නිච්චාදිවිපරියාසාකාරො වානි අවි...පෙ.... සාකාරොති පදවිජ්ජෙදො. දිට්ඨියා නිච්චාදිඅවිජ්ජමානාකාරෙන ගස්හමානත්තෙපි න තදාකාරො විය පරමත්ථතො අවිජ්ජමානො, අථ බො විජ්ජමානො කායො සක්කායොති අවිජ්ජමානනිච්චාදිවිපරියාසාකාරතො විසෙසනන්ති ලොකුත්තරා න ඉදං විසෙසනං අරහන්ති “සත්තො විජ්ජමානො කායො සක්කායො”ති. වත්ථු අවිසෙසිතං හොතිති ඉදං “සති කායෙ”ති එත්ථ කාය-සද්දො සමුහත්ථනය අනාමසිතවිසෙසං ඛන්ධපඤ්චකං වදන්ති අධිප්පායෙන චුත්තං. පසාදකායො විය කුච්ඡිතානං රාගාදීනං උජ්ජන්තිට්ඨානතාය කායොති චුච්චන්ති එවං පන අත්ථෙ සති දිට්ඨියා වත්ථු විසෙසිතමෙව හොතිති ලොකුත්තරාපි අපනිතා. න හි ලොකුත්තරා ඛන්ධා උජ්ජන්තිට්ඨානතාය “කායො”ති චුච්චන්තිති. සුද්ධියා අහෙතුභුතෙනානි ගොසිලාදීනා, ලොකියසිලෙන වා ලොකුත්තරසිලස්ස අපදට්ඨානෙන. “අචිතික්කමනියතාසතතංවර්තබ්බතාහි වා සීලං, තපොචරණභාවෙන සමාදින්නතාය වතං. අත්තතො ගවාදිභාවාධිට්ඨානං සීලං, ගච්ජන්තොයෙව හක්ඛනාදිගවාදිකිරියාකරණං වතං. අකත්තබ්බාහිමතතො නිවත්තනං වා සීලං, තංසමාදානවතො වෙසභොජනකිච්චවරණාදිවිසෙසපටිපත්ති වත”න්ති ව සීලබ්බතානං විසෙසං වදන්ති.

1007. ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උජ්ජජ්ජන්ති උජ්ජාදොති න ජනනමත්තං අධිප්පෙනං, අථ බො අනිරොධොපිති “අවිසාකං ජනසද්දො වදන්ති”ති ආහ. තත්ථායං ජන-සද්දෙ නයො, ජනිතානි ජනා, අවිහතානි අත්ථො. පුට්ඨ ජනා එතෙසන්ති පුට්ඨජනානි පුට්ඨසත්ථුමානිනො සත්තා. අභිසඬ්ඛරණාදිඅත්ථො වා ජන-සද්දො අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං. ඛන්ධායතනාදීනං සවනාධිත්තා පඤ්ඤාවක්ඛුපටිලාභස්ස තෙසං සවනාභාවදිපකං “අස්සුතවා”ති ඉදං පදං අත්ථතං වදන්ති.

කතං ජානන්තිති අත්තනා පරෙහි ව කතං කුසලාකුසලං තෙහි නිප්ථාදිතං සුඛදුක්ඛං යාථාවතො ජානන්ති. පරෙසං අත්තනා, අත්තනො ව පරෙහි කතං උපකාරං යථාචුත්තාකාරෙන පාකටං කරොන්ති. බ්‍යාධිආදීහි දුක්ඛිතස්ස උපට්ඨානාදිකාතබ්බං, සංසාරදුක්ඛදුක්ඛිතස්සෙව වා යථාචුත්තාකාරෙන කාතබ්බං කරොන්ති. අරියකරධම්මා අරියසච්චානිති පුරිමසච්චද්වයවසෙන චුත්තං “විපස්සියමානා අනිච්චාදයො”ති. පරිඤ්ඤාදිවිසෙසෙන වා පස්සියමානානි අත්ථෙ සති අනිච්චාදයොති ආදි-සද්දෙන නිච්චමිපි නිබ්බානං ගහිතන්ති වතුසච්චවසෙනපි යොජෙතබ්බං, අනිච්චත්තාදයො වා “අනිච්චාදයො”ති චුත්තානි දට්ඨබ්බං.

අවසෙසකිලෙසා කිලෙසසොතං. ඤාණන්ති යාථාවතො ජානනං. යථාභුතාවබ්බොධෙන හි තස්ස තානි අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදිතතාය සන්තානෙ අප්පවෙසාරහානි “සංචුතානි පිහිතානි”ති ව චුච්චන්ති. තථානි

සබ්බසංඝායානං විජ්ජකාරස්ස බමනාකාරෙන. අවිජ්ජිතධම්මා ඵතාය නිජ්ඣායං බමන්තිති පඤ්ඤා බන්තිති. අද්වයස්සෙව තිත්තඛාභාවතො තථාපචන්තා බන්ධාති අදොසප්පධානා බන්ධා චුත්තාති “අදොසො ඵව වා”ති තතියො විකප්පො චුත්තො. සතිපට්ඨපක්ඛන්තා අභිජ්ඣාදොමනස්සානං “මුට්ඨස්සව්ව”න්ති චුත්තා. අක්ඛන්ති දොසො. සස්සනාදිඅන්තවිනිමුත්තා ධම්මට්ඨිතිති සස්සතුච්ඡේදාදිගාහො තප්පට්ලොමභාවො චුත්තො. දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදො නිබ්බානො පට්ලොමභාවො. වර්මානුලොමඤ්ඤාණවජ්ඣක්ඛණ්භාදිකො කිලෙසොති චුත්තො, පට්පදාඤ්ඤාණදස්සනාදිසනානි විය ගොනුභුඤ්ඤාණං කිලෙසානං අප්පචන්තිකරණභාවෙන වත්තති, කිලෙසවිසයාතිලඬ්ඝනභාවෙන පන පචන්තතිති කත්වා චුත්තං “සඬ්ඛාර...පෙ.... පහාන”න්ති.

දිට්ඨියාදිනං සමුදයසභාගතා කම්මස්ස විකුප්පාදනො සහකාරිකාරණභාවො, දස්සනාදිබ්බාපාරං වා අත්තානඤ්ච දස්සනාදිකිව්වං වක්ඛාදිනන්ති ඵවඤ්ඤි යථාතක්කිතං අත්තානං රූපන්ති ගණ්හාති. යථාදිට්ඨන්ති තක්කදස්සනෙන යථොපලද්ධන්ති අධිප්පායො. න හි දිට්ඨිගතිකො රූපායතනමෙව අත්තාති ගණ්හාතිති. ඉමිස්සාපචන්තියාති සාමඤ්ඤෙන රූපං අත්තාති සබ්බසංඝාතකභූතාය පචන්තියා. රූපෙ...පෙ.... මානන්ති වක්ඛාදිසු තංසභාවො අත්තාති පචන්තමානං අත්තග්ගහණං. අනඤ්ඤත්තාදිග්ගහණන්ති අනඤ්ඤත්තං අත්තනියඅත්තනියස්සිතඅත්තාධාරතාගහණං. වණ්ණාදිනන්ති වණ්ණරුක්ඛපුප්ඵමණිනං. නනු ව රුක්ඛපුප්ඵමණියො පරමත්ථතො න විජ්ජන්ති? සව්වං න විජ්ජන්ති, තද්දුපාදානං පන විජ්ජන්ති තං සමුදිතාදිප්පකාරං ඉධ රුක්ඛාදිපරියායෙන චුත්තන්ති රුක්ඛාදිනිදස්සනෙපි න දොසො ඡායාරුක්ඛාදිනං විය රූපස්ස අත්තනො ව සංසාමිභාවාදිමත්තස්ස අධිප්පෙතත්තා.

1008. ඡාතිආදිසභාවන්ති ඡාතිභවාදිනං නිබ්බන්තිනිබ්බන්තනාදිසභාවං, උප්පාදනසමත්ථතා පච්චයභාවො.

1009. සාමඤ්ඤෙන “තදෙකට්ඨා කිලෙසා”ති (ධ. ස. 1010), පරතො “අවසෙසො ලොභො”ති ආදිවචනතො (ධ. ස. 1011) පාරිසෙසතො සාමත්ථියතො වා ලබ්භමානතාය සතිපි ආගතත්තෙ සරූපෙන පහෙදෙන වා දිට්ඨිආදයො විය අනාගතත්තා ලොභාදයො “අනාගතා”ති චුත්තාති ආහ “ඉධ ...පෙ.... ස්සෙතු”න්ති. අත්ථතො විඤ්ඤායති ලොභාදිති සහජාතා හුත්වා දිට්ඨියා ඵව පාළියං චුත්තකිලෙසභාවතො. ඉතිපි අත්ථො යුජ්ජති සංයොජනකිලෙසානම්පි පටිනිද්දෙසාරහත්තා සම්පයුත්තසමුට්ඨානභාවතො ව. සංයොජනරහිතෙහිති සංයොජනභාවරහිතෙහි ථිතඋද්ධච්චඅභිරිකානොත්තප්පෙහි, ථිතඅභිරිකානොත්තප්පෙහි වා.

1013. එකදෙ...පෙ.... වදන්ති අවයවෙනපි සමුදායො චුච්චන්ති. හෙතු එතෙසං අත්ථිති වා හෙතුකා. අනියතොති න අවධාරිතො. පුරිමපදාවධාරණවසෙන ගහෙනබ්බන්ත්ථතා විවරණීයත්ථවා. අත්ථතො නික්ඛිපිතුන්ති “තයො කුසලහෙතු අලොභො අදොසො අමොහො”ති ආදිසු (ධ. ස. 1060) විය පුරිමනායෙන දස්සිතධම්මෙයෙව හෙතුපහාතබ්බහෙතුකහෙදතො අත්ථදස්සනවසෙන නිද්දිසිතුන්ති අත්ථො.

1029. අභිඤ්ඤායුත්තවජ්ජානං මහග්ගතානං පරිත්තාරම්මණත්තභාවා “මහග්ගතා වා ඉද්ධිවිධාදයො”ති චුත්තං. අතිතංසඤ්ඤාණස්ස කාමාවචරත්තා “වෙතො...පෙ.... ඤාණසම්පයුත්තා”ති ආහ.

1035. අනන්තරෙ නියුත්තානීති චුතිඅනන්තරං ඵලං අනන්තරං, තස්මිං නියුත්තාති තං එකන්තෙන නිජ්ජාදනතො අනතික්කමනකානීති අත්ථො. චුත්තප්පකාරස්ස අනන්තරස්ස කරණං අනන්තරං, තං සීලානීති යොජෙතබ්බං. අනෙකෙසු ආනන්තරියෙසු කතෙසු කිඤ්චාපි බලවතොයෙව පටිසන්ධිදානං, න ඉතරෙසං, අත්තනා පන කාතබ්බකිව්වස්ස තෙනෙව කතත්තා තස්ස විපාකස්ස උපත්ථම්භනවසෙන පචන්තනතො න ඉතරාති තෙන නිවාරිතඵලාති නාම හොන්ති, කො පන වාදො පටිපක්ඛෙසු කුසලෙසුති චුත්තං “පටිපක්ඛෙන අනිවාරණීයඵලත්තා”ති. “අනෙකස්මිම්පි...පෙ.... නත්ථි”ති කස්මා චුත්තං, නනු අනෙකෙසු ආනන්තරියෙසු කතෙසු බලවංයෙව පටිසන්ධිදායකන්ති තෙන ඉතරෙසං විපාකො පටිබාහිතො හොතිති ආහ “න ව තෙස”න්ති ආදි. තඤ්ච තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං අප්පට්ඨානකත්තං මාතිකාවණ්ණනායං විත්ථාරෙන විවාරිතමෙව.

අත්ථතො ආපන්නං අග්ගහෙත්වා යථාරූතවසෙනෙව පාළියා අත්ථං ගහෙත්වා තෙසං වාදානං තප්පරභාවෙන පචන්තිං සන්ධාය අහෙතුකවාදාදිනං විසෙසං දස්සෙතුං “පුරිමවාදො”ති ආදි චුත්තං. අනියානිකනියානිකහෙදං පන සම්භාරකම්මං බන්ධමොක්ඛහෙතුති බන්ධමොක්ඛහෙතුං පටිසෙධෙන්තොපි කම්මං පටිසෙධෙති. සුමඬගලවිලාසිනියං පන විපාකස්ස කම්මකිලෙසසමාධිපඤ්ඤානං හෙතුභාවතො විපාකොපි බන්ධමොක්ඛහෙතුති “නත්ථි හෙතුති වදන්තො උභයං පටිබාහති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.170-172) චුත්තං. තත්ථ කම්මං පටිසෙධෙන්තෙනපි විපාකො පටිසෙධිතො හොති, විපාකං පටිසෙධෙන්තෙනපි කම්මන්ති තයොපි එතෙ වාදා අත්ථතො උභයපටිසෙධකාති වෙදිතබ්බා. නියතම්ච්ඡාදිට්ඨිති අහෙතුකවාදාදිපටිසංයුත්තෙ අසද්ධම්මෙ උග්ගහපරිපුච්ඡාචිතිවිෂයපසුතස්ස “නත්ථි හෙතු”ති ආදිනා රහො නිසිදිත්වා වින්තෙන්තස්ස තස්මිං ආරම්මණෙ මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨති, වින්තං එකග්ගං හොති, ජවනානි ජවන්ති. පයම්ඵපවනෙ සතෙකිව්චො හොති, තථා දුතියාදිසු. සත්තමෙ අතෙකිව්චභාවං පත්තො නාම හොති. යා ඵවං පචන්තා දිට්ඨි, තං සන්ධාය චුත්තං “නියතම්ච්ඡාදිට්ඨි”න්ති. තතො පුරිමභාවා අනියතා.

1039. සහජාත අඤ්ඤමඤ්ඤ නිස්සය අත්ථි අවිගතාදිවිසිට්ඨභාවෙපි මග්ගපච්චයස්ස සම්පයොගවිසිට්ඨතාදිපනෙනෙව සහජාතාදිවිසිට්ඨතාපි විඤ්ඤායතිති පාළියං “සම්පයුත්තො”ති චුත්තන්ති

“සම්පයොගවිසිටියෙනා”ති වුත්තං. මග්ග...පෙ.... දස්සෙතුං, න පන මග්ගඤ්ඤානං අඤ්ඤාමඤ්ඤාං මග්ගපච්චයභාවාභාවතොති අධිප්පායො. එවං සතීති යදි මග්ගඤ්ඤානං මග්ගපච්චයලාභිතාය පකාසනො පයමනායො, එවං සන්තෙ. මග්ගඤ්ඤානීපි වෙදනාදයො විය මග්ගහෙතුකභාවෙන වත්තබ්බත්තා අමග්ගසභාවානං අලොභාදීනං තදඤ්ඤෙසං තදුභයසභාවානං ධම්මානං පච්චයභාවදීපනෙ තතියනායෙ විය න යපෙනබ්බානීති ආහ “යපෙත්වාති න වත්තබ්බං සියා”ති. පුබ්බෙති පුරිමනායෙ.

දුතියනායෙපීති පි-සද්දෙන පයමනායං සම්පිණ්ඩෙති. තෙන සම්මාදිට්ඨියා පුරිමස්මිං නයද්වයෙ යපිතත්තා තස්ස සහෙතුකභාවදස්සනො තතියනායො ආරද්ධොති දස්සෙති. තතියනායෙ සම්මාදිට්ඨියා සහෙතුකභාවදස්සනං අනිච්ඡන්තො වොදකො “කථං දස්සිතො”ති වොදෙත්වා “නනු”තිආදිනා අත්තනො අධිප්පායං විවරති. ඉතරො “යථා හී”තිආදිනා දස්සනෙන පහාතබ්බහෙතුභාවෙන වුත්තානම්පි ලොභාදීනං අඤ්ඤාමඤ්ඤාං සහජෙකට්ඨසම්පයුත්තසංඛාරක්ඛන්ධපරියාපන්නතො දස්සනෙන පහාතබ්බහෙතුකසංඛිගහො විය මග්ගහෙතුභාවෙන වුත්තායපි සම්මාදිට්ඨියා මග්ගහෙතුකභාවොපි යුජ්ජති මග්ගහෙතුසම්පයුත්තසංඛාරක්ඛන්ධපරියාපන්නභාවතොති දස්සෙති.

තතො අඤ්ඤාස්සෙවාති තතො සම්මාදිට්ඨියංඛිකාතහෙතුතො අඤ්ඤාස්ස අලොභාදොසස්සෙව. අඤ්ඤානාති “මග්ගො හෙතු”ති ඉතො අඤ්ඤාන. අලොභාදොසානංයෙව අධිප්පෙතත්තා තෙසංයෙව ආවෙණිකෙන මග්ගහෙතුති ඉමිනා පරියායෙන. සාධාරණෙන පරියායෙනාති තිණ්ණම්පි හෙතුනං අධිප්පෙතත්තා මග්ගාමග්ගසභාවානං සාධාරණෙන මග්ගහෙතුමග්ගහෙතුති ඉමිනා පරියායෙන. තෙසන්ති හෙතුනං. අඤ්ඤාසන්ති හෙතුසම්පයුත්තානං. අත්ථවිසෙසවසෙනාති “මග්ගහෙතුකා”ති පාළියා අත්ථවිසෙසවසෙන. අමොහෙන අලොභාදොසාමොහෙති ව සෙසධම්මානං සහෙතුකභාවදස්සනවසෙන පවත්තා දුතියතතියනායා “සරුපතො හෙතුහෙතුමත්තදස්සන”න්ති වුත්තා. තථාඅදස්සනතොති සරුපෙන අදස්සනතො. අත්ථෙන...පෙ.... ගමනතොති “මග්ගඤ්ඤානී යපෙත්වා තංසම්පයුත්තො”ති (ධ. ස. 1039) වචනතො මග්ගසභාවානං ධම්මානං මග්ගපච්චයතාසංඛිකාතො සම්පයුත්තානං හෙතුභාවො සරුපතො දස්සිතො. මග්ගහෙතුභුතාය පන සම්මාදිට්ඨියා සම්පයුත්තානං හෙතුහෙතුභාවො අත්ථතො ඤාපිතො හොතීති අත්ථො.

1040. අසභාවධම්මො ගරුකාතබ්බො න හොතීති “සභාවධම්මො”ති වුත්තං. තෙනෙව පට්ඨානවණ්ණනායං (පට්ඨා. අට්ඨ. 1.3) “ආරම්මණාධිපති ජාතිහෙදතො කුසලාකුසලවිපාකකිරියරූපනිබ්බානවසෙන ඡබ්බිධො”ති වක්ඛති. මග්ගාදීනි යපෙත්වාති මග්ගාදීනි පභාය. අඤ්ඤාසන්ති මග්ගාදිතො අඤ්ඤෙසං. අධි...පෙ.... වස්සාති ආරම්මණාධිපතිපච්චයභාවස්ස. පඤ්ඤාත්තරත්තා කුසලානං ලොකුත්තරකථාය ව පඤ්ඤාධුරත්තා විමංසාධිපතිස්ස සෙසාධිපතීනං පට්ඨානතා වෙදිතබ්බා.

1041. පදෙසසත්තවිසයත්තා පයමච්ඡිකප්පස්ස සකලසත්තවසෙන දස්සෙතුං “කප්පසහස්සාතික්කමෙපි වා”තිආදි වුත්තං. ලද්ධොකාසං යං භවිස්සතීති ලද්ධොකාසං යං කම්මං පාපුණිස්සති. කප්පසහස්සාතික්කමෙ අවස්සං උප්පජ්ජනවිපාකත්තා තදපි...පෙ.... වුවවතීති. අලද්ධත්තලාභතාය උප්පාදාදික්ඛණං අප්පත්තස්ස විපාකස්ස අනුප්පන්නභාවො නත්ථිභාවො පාකට්ඨාභාවාභාවතොති වුත්තං “නත්ථි නාම න හොතීති අනුප්පන්නො නාම න හොතී”ති. තත්ථාති අරුපභවධිගෙ.

අවිපක්කවිපාකං කම්මං සහකාරිකාරණසමවායාලාභෙන අකතොකාසං විපාකාහිමුඛභාවාභාවතො විපක්කවිපාකකම්මසරික්ඛකන්ති වුත්තං “අලද්ධො...පෙ.... දෙය්‍යා”ති. කිව්චනිප්පත්තියා අසති උප්පන්නම්පි කම්මං අනුප්පන්නසමානන්ති “ඔකාසො න භවෙය්‍යා”ති එතස්ස සමත්ථතා න සියාති අත්ථමාහ. තෙන අපවයගාමිකම්මකිව්චස්ස ඔකාසාභාවො දස්සිතො. පුබ්බෙ නිරත්ථකත්තා උප්පත්තියා ඔකාසො න භවෙය්‍යාති පයොජනාභාවතො කම්මුප්පත්තියා ඔකාසාභාවො වුත්තො. “විපාකතො අඤ්ඤාස්ස පවත්තිඔකාසො න භවෙය්‍යා”ති ඉමිනා අසම්භවතොති අයමෙතෙසං විසෙසො. ධුවවිපාකස්ස කම්මස්ස විපාකෙන නිදස්සනමත්තභූතෙනාති අධිප්පායො. අරියමග්ගආනන්තරියකම්මානං විය මහග්ගතකම්මානං නියතසභාවතාභාවා අට්ඨසමාපත්තීනං “බලවච්චරහෙ”තිආදිනා සවිසෙසනධුවවිපාකතා වුත්තා. එත්ථ ව “පඤ්ච ආනන්තරියකම්මානී”ති නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං නියතම්චිඡාදිට්ඨියාපි ධුවවිපාකත්තා. යස්ස කම්මස්ස කතත්තා යො විපාකො නියොගතො උප්පජ්ජිස්සති, සො තස්ස අනාගතකාලෙපි උප්පාදිවොහාරො ලභති. සො ව උප්පාදිවොහාරො ආයුහිතකම්මවසෙන වුවවමානො භාවිනා ආයුහිතභාවෙන මග්ගො අනුප්පන්නොති එත්ථ වුත්තොති දස්සෙතුං “යං ආයුහිතං භවිස්සතී”තිආදි වුත්තං.

1050. උපාදානෙහි ආදින්නාති සම්බන්ධො. අඤ්ඤෙති උපාදානාරම්මණෙහි අඤ්ඤෙ අනුපාදානියාති අත්ථො. ආදිකෙන ගහණෙනාති “අහං එලං සච්ඡාකාසි”න්ති එවං පච්චවෙක්ඛණඤාණසංඛිකාතෙන ගහණෙන. ඉදාති උපෙනත්ථදීපකස්ස උප-සද්දස්ස වසෙන උපාදින්න-සද්දස්ස අත්ථං වත්තුං “උපාදින්නසද්දෙන වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ නිබ්බානස්ස අනප්ඤ්ඤාත්තභාවතො “අමග්ගඵලධම්මායෙව වුත්තා”ති ආහ. ඉතරෙහීති අප්ඤ්ඤාත්තපදාදීහි.

තිකතික්ඛෙපකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1062. මෙත්තාය අයනං උපගමනං මෙත්තායනං, තඤ්ච අත්තනො සන්තානෙ මෙත්තාය ලාභො උප්පාදනං සත්තානං අනුපගමො අත්ථනො මජ්ජනමෙවාති “මෙත්තා, මෙදන”න්ති වත්වා “සිනෙහන”න්ති ආහ.

1065. තස්මිං තස්මිං විසයෙ චිත්තං සංරක්ඛ්‍යතිති චිත්තස්ස සංරක්ඛ්‍යනං. තණ්හාවිවර්තාදීති ආදි-සද්දෙන එසනාදයො සඬගහිතා. තණ්හාය විපුලතා විසයවසෙන පවත්තිවසෙන වා වෙදිතබ්බා. අනිව්වාදිසභාවස්ස රූපාදිකස්ස නිව්වාදිතො ගහණං අභිනිවෙසො විසෙසනො තණ්හාවසෙන හොති තණ්හාරහිතාය දිට්ඨියා අභාවාති උපවාරවසෙන නිමිත්තස්ස කත්තුභාවමාහ “නිව්වාදිතො ගණ්හන්ති විසංවාදිකා හොති”ති. පාකටෙන සද්දෙන ලබ්භමානත්තා යථාරුතවිඤ්ඤායමානත්තා ව විසත්තිකාසද්දස්ස විසතසභාවො “පධානො අත්ථො”ති වුත්තො. “අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො. තෙන තං බාධයිස්සාමි”ති ආදිවසෙන (සං. නි. 1.151; මහාව. 33) මාරෙන ගහිතකාය.

1066. අනත්ථවරණාදිඅනභිසන්ධානකතාය අට්ඨානභූතෙසු ව වස්සවාතාදිසඬබ්බාරෙසු උප්පන්නකොපො විය සත්තෙසු අත්ථාවරණාදිනා ආරොපනාධිප්පායෙසුයෙව තදජ්ඣාරොපනවසෙන පවත්තො යදිපි අනායතනුප්පත්තියා අට්ඨානාසාතොයෙව හොති, සත්තවිසයත්තා පන සති චිත්තස්ස එකත්තබ්බාපත්තියං කම්මපථහෙදො හොතියෙවාති සක්කා විඤ්ඤාතුං, අට්ඨානුප්පත්තියං පනස්ස න සියා කම්මපථහෙදොති ආහ “සත්තෙසු උප්පන්නො අට්ඨානකොපො කරොති”ති. පටිසාදිපදානං සට්ඨනාපුරිමයාමවිකාරුප්පත්තිසමඤ්ඤාදියුපි දස්සනතො “පටිවිරොධාදිපදානි තෙසං විසෙසනත්ථානි”ති වුත්තං.

1091. ද්වෙ ධම්මා තයො ධම්මාති සද්දන්තරසන්තිධානෙන පරිච්ඡේදවතො බහුවචනස්ස දස්සනතො “අපරිච්ඡේදෙන බහුවචනෙන”ති වුත්තං. උද්දෙසො කතොති ඉති-සද්දො හෙතුඅත්ථො. තෙන බහුවචනෙන උද්දෙසකරණං බහුවචනෙන පුච්ඡාය කාරණන්ති දිපෙති. උද්දෙසානුචිධායිනී හි පුච්ඡාති. තථා හි සඬබ්බාපරිච්ඡින්නෙ උද්දෙසෙ “කතමෙ වා තයො”ති සඬබ්බාපරිච්ඡින්නාව පුච්ඡා කරියතීති. උද්දෙසෙන ධම්මානං අත්ථිතාමත්තවචනිච්ඡායං සභාවභූමිකාරණථලාදිපරිච්ඡේදො විය සඬබ්බාපරිච්ඡේදොපි න කාතබ්බොති අධිප්පායෙන “අනිද්ධාරිතපරිච්ඡේදෙ”ති ආදි වුත්තං. “අපච්චයා ධම්මා”ති පදතො පන හෙට්ඨා අනෙකහෙදහින්තා ධම්මා අපරිච්ඡේදෙන බහුවචනෙනෙව උද්දිට්ඨා, උද්ධඤ්ච තථා උද්දිසියන්තිති තං සොතපතිතතාය හෙදාභාවෙපි පරමත්ථතො අප්පච්චයධම්මස්ස අසඬබ්බධම්මස්ස ව සොපාදිසෙසනිරූපාදිසෙසරාගක්ඛයාදිඅසඬබ්බාදිවචනවචනීයභාවෙන උපවර්තහෙදගහිතෙ පද්ද්වයෙන අත්ථි කාවි හෙදමත්තාති අපරිච්ඡේදෙන බහුවචනෙන උද්දෙසො කතොති යුත්තං සියා. උද්දෙසානුසාරීති පුච්ඡානිගමනානීති තානිපි තථා පවත්තාති. නිද්දෙසො පන යථාධිප්පෙතසභාවාදිපරිච්ඡේදවිභාවනවසෙනෙව කාතබ්බොති අසඬබ්බා ධාතු ඉච්චෙව කතො පරමත්ථතො හෙදාභාවදිපනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. කටේතුකාමතාවසෙන පුච්ඡන්තො යස්ස කටේති, තෙන කාතබ්බපුච්ඡාය කරණතො තග්ගතං අජානනං සංසයං වා අනුචිධායයෙව පුච්ඡතිති “සභාව...පෙ.... අජානන්තස්ස වසෙන පුච්ඡා කරියතී”ති වුත්තං. නිද්දෙසතො පුබ්බොතිආදිනා අට්ඨකථායං වුත්තං පුච්ඡානුසන්ධිංයෙව විභාවෙති.

1101. භිත්තින්වාති විහජිත්වා. රූපාව...පෙ.... විඤ්ඤෙය්‍යාති කාමාවචරකුසලමහාකිරියවිඤ්ඤාණෙන මහග්ගතධම්මානං සම්මසනවසෙන යථායොගං මහග්ගතප්පමාණධම්මානං පච්චවෙක්ඛණාදිවසෙන රූපරාගාරූපරාගසම්පයුත්තෙන අකුසලමනොවිඤ්ඤාණෙන මහග්ගතධම්මානං අභිනිවෙසනඅස්සාදනවසෙන තංතංපඤ්ඤත්තියඤ්ච තංතංවොභාරවසෙන පවත්තෙන ආවජ්ජනෙන ව යථාවුත්තවිඤ්ඤාණානං පුරෙවාරිකෙන කාමාවචරධම්මා න විඤ්ඤෙය්‍යා. ඉතරෙතාති පරිත්තාරම්මණෙන. කාමාවචරානමෙව ආරම්මණානන්ති නිද්ධාරණෙ සාම්ච්චනං. රූපාරම්මණාදීති විඤ්ඤාණෙනි තත්ථ රූපාරම්මණෙන විඤ්ඤාණෙනපි සද්දාදිනං අවිඤ්ඤෙය්‍යාතා රූපස්ස ව විඤ්ඤෙය්‍යාතා. එවං සෙසෙසුපි යොජනා දට්ඨබ්බා. චක්ඛුද්ධාරිකෙන සද්දාදිනං අවිඤ්ඤෙය්‍යාතා රූපස්ස විඤ්ඤෙය්‍යාතාතිආදිනා ද්වාරහෙදවසෙන යොජෙතබ්බං. ඉතරන්ති ඉට්ඨමජ්ඣත්තං අනිට්ඨමනිට්ඨමජ්ඣත්තඤ්ච. රූපාවචරාදයො කාමාවචරවිපාකාදීහිති රූපාවචරාරූපාවචරලොකුත්තරපඤ්ඤත්තියො කාමාවචරවිපාකෙහි ලොකුත්තරා කාමාවචරතො ඤාණවිප්පයුත්තකුසලකිරියෙහි අකුසලෙහි ව අවිඤ්ඤෙය්‍යාති යොජෙතබ්බං. නිබ්බානස්ස අවිජානනසභාවො එව අත්තසම්භවො.

1102. රූපාරූපාවචරකම්මුප්පත්තිහවෙ දිට්ඨරහිතො ලොභො භවාසවොති යථාවුත්තවිසයො දිට්ඨිසහිතො සබ්බකාමාවචරධම්මවිසයො ව ලොභො කාමාසවො හවිතුං යුත්තොති වුත්තං “භවාසවං...පෙ.... සියා”ති. කාමාසවභවාසවිනිමුත්තස්ස හි ලොභස්ස අභාවං සයමෙව වක්ඛතීති. පාළියන්ති අට්ඨකථාකණ්ඩපාළියං. තත්ථ යථා “කාමාසවො අට්ඨසු ලොභසහගතචිත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජති”ති වුත්තං, එවං “භවාසවො අට්ඨසු ලොභසහගතචිත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජති”ති අවත්වා “චතුසුදිට්ඨගතවිප්පයුත්තලොභසහගතචිත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජති”ති (ධ. ස. 1465) වුත්තත්තා “භවාසවො...පෙ.... යුත්තෙසු එව උප්පජ්ජති”ති පාළියං වුත්තොති සාවධාරණං වුත්තං. තථා ව වක්ඛති “භවාසවො චතුසු දිට්ඨගතවිප්පයුත්තෙසු අවිජ්ජාසවෙන සද්ධිං එකධාව එකතො උප්පජ්ජති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1473). සොපි රාගොති සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො. කාමභවපත්ථනා විය කාමාසවොති යුත්තං වත්තුං. සස්සතදිට්ඨිසහගතරාගකාමභවපත්ථනානම්පි හි භවාසවොති වත්තබ්බපරියායො අත්ථිති

“සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො භවරාගවසෙන පත්ථනා භවාසවො නාමා”ති වුත්තං, න තෙසං ඉධ අධිප්පෙනභවාසවභාවදස්සනත්ථන්ති අට්ඨකථායං අධිප්පායො දට්ඨබ්බො. තථා හි “රූපාරූපසඬ්ඛානෙ කම්මතො ච උපපත්තිතො ච දුට්ඨෙපි භවෙ ආසවො භවාසවො”ති වුත්තන්ති. තත්ථ කාමභවපත්ථනාය තාව කාමාසවභාවො භොතු, රූපාරූපභවෙසු සස්සතාහිනිවෙසසහගතරාගස්ස කථන්ති? සොපි යථාවුත්තවිසයෙ කාමනවසෙන පවත්තිතො කාමාසවොයෙව නාම. සබ්බෙපි හි තෙභූමකා ධම්මා කමනියට්ඨෙන කාමාති. න චෙත්ථ අනිට්ඨප්පසඬ්ඛො දිට්ඨිවිප්පයුත්තලොභස්ස භවාසවභාවෙන විසුං උද්ධටත්තා. අවස්සඤ්චෙනමෙවං විඤ්ඤාතබ්බං, ඉතරථා රූපාරූපභවෙසු උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතස්සපි ලොභස්ස භවාසවභාවො ආපජ්ජෙය්‍යාති. කාමාසවාදයො එව දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකාසවභාවෙන ද්විධා වුත්තා.

1103. ඉධ පාළියාපි භවාසවච්ඡිත්තලොභස්ස කාමාසවභාවො න න සක්කා යොජෙතුන්ති දස්සෙතුං “කාමාසවනිද්දෙසෙ වා”තිආදි වුත්තං. “ධම්මච්ඡන්දො සද්ධා”ති කෙවි.

1105. උපාදානක්ඛන්ධෙස්වෙව පවත්නති තබ්බිනිවුත්තස්ස ධම්මස්ස ජීවග්ගභණ්ඩසයස්ස පරමත්ථතො අභාවා. රූපෙ...පෙ.... විඤ්ඤාණෙ වා පන න පතිට්ඨාති රූපාදීනං අවිපරිතසභාවමත්තෙ අට්ඨන්වා සයං සමාරොපිතස්ස තෙසු පරිකප්පනාමත්තසිද්ධස්ස කස්සපි ආකාරස්ස අභිනිවෙසනතො. තෙනෙවාහ “තතො අඤ්ඤං කත්වා”ති. තතො උපාදානක්ඛන්ධතො. වෙදනාදයොපි හි කෙවි දිට්ඨිගතිකා අනිච්චාති පස්සන්තිති. තතොති වා සරිරසඬ්ඛාතරූපක්ඛන්ධතො. “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරං”න්ති හි වුත්තං. භොතීති භවති සස්සතං අත්තාති අත්ථො. අඤ්ඤන්ති භ්‍රමමඉස්සරාදිතො අඤ්ඤං.

අරූපභවො විය රූපරාගප්පහානෙන රූපභවො කාමරාගප්පහානෙන පත්තබ්බො. රූපිබ්‍රහ්මානඤ්ච පඤ්චකාමගුණිකො රාගො පභියති, න විමානාදිසු රාගොති සො අකාමරාගොති කත්වා කාමාසවො න භොතීති අට්ඨකථායං පටික්ඛිත්තං. ටිකාකාරෙහි පන කාමාසවභවාසවච්ඡිත්තලොභාභාවදස්සනෙන රූපිබ්‍රහ්මානං විමානාදිරාගස්සපි කාමච්ඡන්දාදිභාවතො දිට්ඨිවිප්පයුත්තරූපාරූපභවරාගච්ඡිත්තො සබ්බො ලොභො කාමාසවොති දස්සිතො. තත්ථ යුත්තං විචාරෙත්වා ගහෙතබ්බං. සියා ආසවසම්පයුත්තො කාමරාගෙන භවරාගෙන වා සහුප්පත්තියං, සියා ආසවවිප්පයුත්තො තදඤ්ඤරාගෙන සහුප්පත්තියං, “චතුසු දිට්ඨිගතා”තිආදිපාළියා අභාවදස්සනෙන කාමාසවභවාසවච්ඡිත්තලොභාභාවං දස්සෙත්වා “කාමාසවො”තිආදිපාළිදස්සනෙන දිට්ඨිරාගස්ස කාමාසවභාවං සාධෙති. පහාතබ්බදස්සනත්ථන්ති පහාතබ්බතාදස්සනත්ථං. පහානෙති පහානනිමිත්තං.

1121. ජාතියාති බත්තියසභාවාදිජාතියම්පත්තියා. ගොත්තෙනාති ගොතමගොත්තාදිඋක්කට්ඨගොත්තෙන. කොලපුත්තියෙනාති මහාකුලභාවෙන. වණ්ණපොක්ඛරතායාති වණ්ණසම්පන්නසරිරතාය. “පොක්ඛර”න්ති හි සරිරං වුවවතීති. මානං ජප්පෙතීති මානං පවත්තෙති කරොති. පවත්තො මානො පවත්තමානො. පුග්ගලවිසෙසන්ති සෙය්‍යාස්ස සෙය්‍යොතිආදිහෙදං පුග්ගලවිසෙසං. සෙය්‍යං හින්දිත්වා පවත්තමානො සෙය්‍යමානො. තිණ්ණන්ති සෙය්‍යාස්ස සෙය්‍යාදීනං තිණ්ණං “සෙය්‍යොහමස්මි”තිආදිනා අඤ්ඤං පුග්ගලං අනිස්සාය වුත්තානං. සෙය්‍යාදිවසෙන අත්තතො මනනං පග්ගහො මානො, තස්ස කරණං සෙය්‍යොහමස්මිතිආදිපවත්තියෙවාති වුත්තං “සෙය්‍යොති ආදිකිච්චකරණ”න්ති.

1140. සබ්බොපි ලොභො අභිජ්ඣාසභාවොති අභිජ්ඣා ආසවද්වයසභාවා, කාමරාගො කාමාසවසභාවො එවාති ආසවද්වයඑකාසවභාවො අභිජ්ඣාකාමරාගානං විසෙසො වුත්තො. න අභිජ්ඣා ව ධම්මා ය්‍පෙත්වා දිට්ඨිං අවිජ්ජඤ්ච නොආසවසභාවා. අභිජ්ඣා ව ආසවද්වයසභාවා එව, නඅභිජ්ඣාසභාවො ව ලොභො නත්ථීති අධිප්පායෙන “නොආසවලොභස්ස සබ්භාවො විචාරෙතබ්බො”ති ආහ. ගණනාය හෙතුයා සත්තාති වුත්තන්ති පඤ්චාචාරපායං සන්ධාය වුත්තං. තත්ථ හි “ආසවො ධම්මො ආසවස්ස ධම්මස්ස හෙතුපච්චයෙන පච්චයො. ආසවො ධම්මො නොආසවස්ස ධම්මස්ස. ආසවො ධම්මො ආසවස්ස ව නොආසවස්ස ව. නොආසවො ධම්මො නොආසවස්ස. නොආසවො ධම්මො ආසවස්ස. නොආසවො ධම්මො ආසවස්ස ව නොආසවස්ස ව. ආසවො ව නොආසවො ව ධම්මො නොආසවස්ස හෙතුපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 3.3.16) ඉමෙසං වාරානං වසෙන “ගණනාය සත්තා”ති වුත්තං. තත්ථ යදි නොආසවසභාවොපි ලොභො සියා, දිට්ඨිසම්පයුත්තචිත්තස්ස වසෙන “ආසවො ව නොආසවො ව ධම්මො මොහයථාවුත්තලොභා ආසවස්ස ධම්මස්ස දිට්ඨියා හෙතුපච්චයෙන පච්චයො”ති සත්තමො, පාළියං ආගතං සත්තමං අට්ඨමං කත්වා “ආසවො ව නොආසවො ව ධම්මො ආසවස්ස ව නොආසවස්ස ව ධම්මස්ස හෙතුපච්චයෙන පච්චයො”ති නවමො පඤ්ඤො වුවවෙය්‍ය, න පන වුත්තොති. එවං දිට්ඨිසම්පයුත්තලොභස්ස නොආසවභාවාභාවං දස්සෙත්වා ඉතරස්සපි තං දස්සෙතුං “දිට්ඨිවිප්පයුත්තෙ වා”තිආදි වුත්තං.

1162. යථාරූපෙ රූපප්පබන්ධෙ වත්තමානෙ පුග්ගලො ගච්ඡති තිට්ඨති නිසීදති වුවවති, තථා විසදරූපස්ස උප්පාදකං චිත්තං ඉරියාපචුපත්ථම්භකං. තං පන කුසලතො කිරියතො ව පඤ්චමජ්ඣානචිත්තං අභිඤ්ඤාප්පත්තං අප්පත්තඤ්ච හින්දිත්වා සත්තපඤ්ඤාස ජවනාති වොට්ඨබ්බතඤ්චාති අට්ඨපඤ්ඤාසවිධං. සහජාතධම්මානං අකම්මඤ්ඤාභවකරත්තා ටීනමිද්ධසහගතචිත්තං විසදාති රූපාති න සමුට්ඨපෙති න උපත්ථම්භෙති වාති වුත්තං “ඉරියාපථං සන්ධාරෙතුං අසක්කොත්ත”න්ති.

1287. උපට්ඨතෙපි දුග්ගතිනිමිත්තාදිකෙ න තථා තිබ්බො ලොභො උප්පජ්ජති, යථා සුගතිනිමිත්තාදිකෙති ආහ “බලවනිකන්තිවිරහෙනා”ති.

1301. එකස්මී විත්තුප්පාදෙ උප්පන්නානං විය එකස්මී සන්නානෙ උප්පන්නානම්පි සහපවත්තිපරියායො අත්ථිති පහානෙකට්ඨෙත රාගරණෙන විචිකිච්ඡුද්ධවිචසහගතමොහස්ස සරණතා වුත්තා. උද්ධවිච්චිකිච්ඡාහි යො මොහො සහජානො භවෙ, සොපි රාගෙන සරණො පහානෙකට්ඨභාවතොති .

ලොභදොසමොහතදෙකට්ඨකිලෙසතංසම්පයුත්තක්ඛන්ධනංසමුට්ඨානකම්මභෙදතො සබ්බස්සපි අකුසලස්ස සඬගහණවසෙන පවත්තො සරණපදනිද්දෙසො අරණවිහඬගසුත්තෙනපි අඤ්ඤාදත්ථු සංසන්දනීති දස්සෙතුං “අරණවිහඬගසුත්තෙ”තිආදිමාහ. යං පන අට්ඨකථායං සම්පයොගප්පහානෙකට්ඨභාවදීපනෙන රාගාදීනං සබ්බෙසං වා අකුසලධම්මානං සරණභාවදස්සනං, තං පාළියා යථාදස්සිතධම්මානං අඤ්ඤාමඤ්ඤසරණභාවදස්සනපරං, තදඤ්ඤාධම්මානං සරණභාවපටිසෙධනපරන්ති අරණවිහඬගසුත්තවිරොධොති දට්ඨබ්බං. සුත්තන්තදෙසනාය වා පරියායකථාභාවතො නිප්පරියායතො සරණභාවො විය අරණභාවොපි අකුසලධම්මානංයෙවාති තථාපවත්තාය අට්ඨකථාය න කොචි සුත්තවිරොධොති දට්ඨබ්බං.

සුත්තන්තිකදුකතික්ඛෙපකථාවණ්ණනා

1313. අභං-සද්දෙන හෙතුභූතෙන යො අත්ථොති එත්ථ අභං-සද්දො අත්ථොති අධිප්පෙතො. අත්ථාවබොධනත්ථො හි සද්දප්පයොගො. අත්ථපරාධිනො කෙවලො අත්ථපදත්ථකො, සො පදත්ථවිපරියෙසකාරිනා පන ඉති-සද්දෙන පරතො පයුත්තෙන සද්දපදත්ථකො ජායති යථා ගාවිති අයමාහාති ගො-සද්දං ආහාති විඤ්ඤායති. තෙන විඤ්ඤත්තිවිකාරසහිතො සද්දො පඤ්ඤත්තිති දස්සෙති. තථා හි “බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරො ලොකියසොතෙ පටිහඤ්ඤති”තිආදිනා (කථා. 347) පඤ්ඤත්තියා වචනභාවං සාධයති. අඤ්ඤාතීආදිනා පඤ්ඤත්තියා අසද්දසභාවත්තෙ දොසමාහ. අධිවචනාදිනා සියා, තථා ව අධිවචනාදීනං අධිවචනපථාදිනො විසෙසො න සියාති දුකොයෙව න සම්භවෙය්‍යාති අධිප්පායො. අට්ඨකථායං පන සකසන්නතිපරියාපන්නෙ රූපාදයො ධම්මෙ සමුහතො සන්නානතො ව එකත්තවසෙන ගහෙන්වා අහන්ති වොහරියමානා උපාදාපඤ්ඤත්ති සඬබායති වොහරියතිති සඬබාති අධිප්පෙතා. තථා සෙසෙසු යථාසම්භවං දට්ඨබ්බං. තෙනෙවාහ “දත්තොති එත්තාවතා සත්තපඤ්ඤත්තිං දස්සෙත්වා අඤ්ඤාමි උපාදාපඤ්ඤත්තිං දස්සෙතු”න්තිආදි. පදත්ථස්සාති අභං-සද්දාදිපදාහිධෙය්‍යස්ස, පරමත්ථස්ස වා. අධිවචනං සද්දොති අධිප්පායෙන “වදන්තො”තිආදි වුත්තං. සො හි අත්තනා ඤාපෙනබ්බමත්ථං සයං ඤාතො එව ඤාපෙතිති අග්ගහිතසම්බන්ධස්ස න සද්දො අත්ථප්පකාසනසමත්ථොති වුත්තං “පුබ්බෙ ගහිතසඤ්ඤො”ති. විසෙසෙන ඤායතිති සමඤ්ඤාති සං-සද්දස්ස විසෙසත්ථනං ආහ.

කරියතිති ඉදං ඉමස්සත්ථස්ස අධිවචනන්ති එවං නික්ඛිපියති. නාමභූතං වචනමෙව තං තං අත්ථං නිද්ධාරෙත්වා සහෙතුකං කත්වා වදනි බ්‍යඤ්ජයති වාති ආහ “නාමම්ච්චෙව වුත්තං හොති”ති. තෙනෙවාහ “න හි පථවී”තිආදි. පථවීසඬබාතන්ති පථවී-සද්දාහිධෙය්‍යං.

ආවරියාති අට්ඨකථාය සංවණ්ණනකා ආවරියා, න අට්ඨකථාවරියාති අධිප්පායෙන වදනි. මාතිකායන්ති මාතිකාවණ්ණනායං. තෙනාති මාතිකාවණ්ණනාවචනෙන. ඉමිස්සා පාළියා අට්ඨකථාය ව අත්ථදස්සනස්ස එතස්ස යථාවුත්තස්ස ආවරියවාදස්ස විරොධො සියා, තමෙව විරොධං “න හී”තිආදිනා විවරති. තත්ථ අධිවචනපථාදිභාවෙන වුත්තානං ධම්මානං පකාසකස්ස සභාවස්ස විඤ්ඤත්තිවිකාරසහිතසද්දස්සෙව වචනමත්තං අධිකාරං කත්වා පවත්තිආදි යුජ්ජති, න අසභාවස්සාති අධිප්පායෙන “උප්පාදවයකිච්චරහිතස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අනිද්ධාරිතසභාවස්සාති පරමත්ථතො අනුපලද්ධසභාවස්ස.

දුට්ඨාති පඤ්ඤාපනපඤ්ඤාපිතබ්බභෙදතො දුට්ඨා. යථාවුත්තප්පකාරාති උප්පාදවයකිච්චරහිතාතිආදිප්පකාරා. අට්ඨකථායං පුරිගලපඤ්ඤත්තිවණ්ණනායං. නනු ව තත්ථ උපනිධාපඤ්ඤත්තිආදයො අපරාපි පඤ්ඤත්තියො වුත්තා, අථ කස්මා “ඡ පඤ්ඤත්තියොව වුත්තා”ති වුත්තං? සච්චං වුත්තා, තා පන විජ්ජමානපඤ්ඤත්තිආදිසු ඡසු එව අන්තොගධාති “අට්ඨකථායං විජ්ජමානපඤ්ඤත්තිආදයො ඡ පඤ්ඤත්තියොව වුත්තා”ති වුත්තං.

තත්ථ රූපාදි විය අවිජ්ජමානත්තා පඤ්ඤාපිතබ්බත්තා ව අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති, අවිජ්ජමානස්ස ව සත්තරථාදිඅත්ථස්ස පඤ්ඤාපනතො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිති එවං අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිවචනෙන යථාවුත්තා දුට්ඨාපි පඤ්ඤත්ති සඬගහිතාති ආහ “අවිජ්ජමාන...පෙ.... වුත්තා”ති. ඉතරෙහිති විජ්ජමානපඤ්ඤත්තිආදිහි අවසෙසෙහි පඤ්චහි, රූපවෙදනාදීනං සත්තරථාදීනඤ්ච අත්ථානං පකාරෙහි ඤාපනතො තංතංවාචකො සද්දොයෙව විසයභෙදතො විජ්ජමානපඤ්ඤත්තිආදිභෙදා පඤ්ඤත්ති සඬබාදිති දසහි පදෙහි වුත්තාති අයං පුරිමො අත්ථො, සො ව යථාරුතවසෙනෙව පාළියා විඤ්ඤායමානත්තා “පාළිඅනුගතො උජුකො”ති ව වුත්තො. යදි වාතිආදිසු සත්තාදිකා යථාවුත්තප්පකාරා උපාදාපඤ්ඤත්ති යදි අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති, සා අත්ථිති න වත්තබ්බා. අවිජ්ජමානා ව සා පඤ්ඤාපිතබ්බතො පඤ්ඤත්ති වාති තෙසං ආවරියානං ලද්ධිති අධිප්පායො. ඉදානි තස්සා ලද්ධියා වසෙන පඤ්ඤත්තිපථාති වුත්තධම්මානම්පි විජ්ජමානපඤ්ඤත්තිභාවාපත්තිවොදනෙන තත්ථ දොසං දස්සෙති “යථා වා”තිආදිනා. තතොති යස්මා අවිජ්ජමානත්තා පඤ්ඤාපිතබ්බත්තා ව සත්තරථාදීනං අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිභාවො විය විජ්ජමානත්තා පඤ්ඤාපිතබ්බත්තා ව සබ්බෙසං සභාවධම්මානං විජ්ජමානපඤ්ඤත්තිභාවො ආපජ්ජති, තස්මාති අත්ථො.

“අපා” තිආදිනා පඤ්ඤාත්තිපට්ඨානද්දෙසනො විසිටියස්ස පඤ්ඤාත්තිධම්මනිද්දෙසස්ස සයමෙව කාරණමාසඤ්ඤාති. “නාපි” තිආදිනා තස්ස කාරණස්ස අසිද්ධතං දස්සෙති. “පුරිසොති සඤ්ඤා” තිආදිසු සඤ්ඤාදයොපි නාමාදිහි අත්ථනො අවිසිටියා චූත්තාති ආහ “සඤ්ඤාදිසද්දානං සමානත්ථත්තා” ති. වචනග්ගහණං වචනුවචාරණං. අඤ්ඤාස්සාති නාමපඤ්ඤාත්තිං සන්ධායාහ. තෙසන්ති සඤ්ඤාත්තිග්ගහණවචනග්ගහණානං. අසමත්ථතා න සමභවතිති යොජනා. තමෙව අසමභවං “යදි හි” තිආදිනා විවරති. පඤ්ඤාත්තියාති නාමපඤ්ඤාත්තියා. පඤ්ඤාත්තිපඤ්ඤාපනෙති යාය නාමපඤ්ඤාත්තියා උපාදායපඤ්ඤාත්ති රූපාදයො ව පඤ්ඤාපියන්ති, යා ව සොතද්වාරවිඤ්ඤාණසන්තානානන්තරමුප්පන්නෙන ගතිනපුබ්බසඤ්ඤාතෙන මනොද්වාරවිඤ්ඤාණසන්තානෙන ගස්හති, සා අයං නාමාති තස්සා පඤ්ඤාපනෙ අසඤ්ඤාතො යපනෙ. අප්ච වා සොතද්වාරවිඤ්ඤාණසන්තානානන්තරමුප්පන්නෙන මනොද්වාරවිඤ්ඤාණසන්තානෙන පඤ්ඤාත්තියා ගාභාපනෙ පරිච්ඡින්නදනෙ. තස්සා අඤ්ඤා පඤ්ඤාත්ති වත්තබ්බා සියාති තස්සා නාමපඤ්ඤාත්තියා ඤාපනෙ සඤ්ඤාත්තිග්ගහණවචනග්ගහණානං සහකාරිකාරණභූතා අඤ්ඤා නාමපඤ්ඤාත්ති අත්ථිති වත්තබ්බා අනුඤ්ඤාතබ්බා සියා. තතො අත්ථවිජානනමෙව න සියාති කෙවලාති සඤ්ඤාත්තිග්ගහණවචනග්ගහණාති අත්ථපඤ්ඤාපනෙ විය පඤ්ඤාත්තිඤාපනෙපි අසමත්ථාති, පඤ්ඤාත්ති ව ඤාතායෙව තෙසං සහකාරිකාරණං තංජානන්තං පඤ්ඤාත්තිඅනන්තරපරිකප්පනෙ ව අනවත්ථානාපත්තිති අත්ථාධිගමස්ස සමභවො ඵව න භවෙයා.

සඤ්ඤාතො රූපාදිසු න කිඤ්ඤි හොති, භූතාදිනිමිත්තං භාවනාවිසෙසඤ්ඤි උපාදාය වොහරියමානා කසිණාදිපඤ්ඤාත්ති විය තං තං සඤ්ඤාත්තිබ්බං සඤ්ඤාත්තිකාරණඤ්ඤි උපාදාය වොහාරමත්තො, තස්ස ව පඤ්ඤාපිකා නාමපඤ්ඤාත්ති යථාචූත්තදොසාපත්තිං දස්සෙන්නො “නාපි සඤ්ඤාත්තිග්ගහණ” න්ති අවොච. නනු ව අත්ථවිජානනාසමභවවොදනෙනෙව සඤ්ඤාත්තිග්ගහණභවොපි දස්සිතොති? සච්චමෙතං, සඤ්ඤාතෙ පන ආවරියානං මතිභෙදො විජ්ජති. තත්ථ ඵකපක්ඛිකො අයං දොසොති දස්සන්තං තස්ස විසුං වචනං චූච්චමානා රූපාදයො ධම්මාවචනත්ථා පඤ්ඤාපිතබ්බා ව, තදභිධායකො සද්දො පඤ්ඤාත්තිති. ඵත්තාවතා සබ්බවොභාරො සිජ්ඤාතිති අධිජ්ජායෙන “වචන...පෙ.... ජනං නත්ථි” ති ආහ. පඤ්ඤාත්තියා වචනභාවො සිද්ධො පටිභනනසොතබ්බතාදිපකත්තා තෙසං පාඨානන්ති අධිජ්ජායො. ආදි-සද්දෙන “අත්ථි කෙචි බුද්ධස්ස භගවතො වොහාරං සුණන්ති, නිරුත්තිපට්ඨමහිදා පටිචුප්පන්නාරම්මණා” ති ඵවමාදිං සඤ්ඤාත්තියාති. තස්මාති යස්මා “පඤ්ඤාත්තිධම්මා” ති පදස්ස යථාචූත්තපඤ්ඤාත්තියො අත්ථොති ඵත්තස්මිං පක්ඛෙ මාතිකාවණ්ණනාය විරොධො, අට්ඨකථායං අචුත්තතා, ඉමිස්සා පාළියා අනනුගමො, සබ්බෙ ධම්මා පඤ්ඤාත්තිති නිද්දිසිතබ්බතා, පඤ්ඤාත්තිපට්ඨපදස්ස නවත්තබ්බතා, අනවත්ථානාපත්තිතො අත්ථවිජානනාසමභවොති අනෙකෙ දොසා, විඤ්ඤාත්තිවිකාරසහිතස්ස පන සද්දස්ස පඤ්ඤාත්තිභාවෙ යථාචූත්තදොසාභාවො අනෙකෙසං පාඨපදෙසානඤ්ඤි අනුලොමනං, තස්මා. තත්ථ යුත්තං ගහෙතබ්බන්ති අධිජ්ජායෙන “පාළි...පෙ.... තබ්බො” ති.

යදි සත්තාතිආදිනා සද්දස්ස පඤ්ඤාත්තිභාවෙ අට්ඨකථායං විරොධමාහ. ඵවං පඤ්ඤාත්තිභාවෙ යදි සද්දස්ස පඤ්ඤාත්තිභාවො, තස්ස පරමත්ථනො විජ්ජමානත්තා රූපාදිඅත්ථස්ස ව පඤ්ඤාපනතො විජ්ජමානපඤ්ඤාත්තිභාවො ඵව සියා, න අවිජ්ජමානපඤ්ඤාත්තිභාවො. න හි තෙ සත්තාදයො පඤ්ඤාත්තිති. ඵවඤ්ඤි අවිජ්ජමානපඤ්ඤාත්තියා අභාවො ඵව සියා. චූත්තා ව අට්ඨකථායං (ප. ප. අට්ඨ. 1 මාතිකාවණ්ණනා) “අවිජ්ජමානපඤ්ඤාත්ති” ති. ඉතරො විසයස්ස අවිජ්ජමානත්තා තස්ස අවිජ්ජමානපඤ්ඤාත්තිභාවොති යථාචූත්තවිරොධාභාවං දස්සෙන්නො “අවිජ්ජමානාන” න්තිආදිමාහ. ඉදාති සත්තාදිවිසයස්ස කෙනවිපි පරියායෙන අත්ථිතාය අභාවදස්සනෙන තබ්බිසයාය පඤ්ඤාත්තියා අවිජ්ජමානපඤ්ඤාත්තිභාවංයෙව වචන්තපෙති “අයඤ්ඤි වාදො” ති. විජ්ජමානා ඵව සත්තාදයො රූපාදිසභාවාභාවවසෙන “අවිජ්ජමානා” ති චූච්චන්ති, න සබ්බථා අභාවතො. තථා හි තථා තථා පඤ්ඤාපියමානභාවෙන විඤ්ඤායන්තිති යථාචූත්තරූපො වාදො “රූපං අත්ථිති? භෙවත්ථි භෙව නත්ථිති. සෙවත්ථි සෙව නත්ථිති. න භෙවං වත්තබ්බෙ. සෙවත්ථි සෙව නත්ථිති. ආමන්තා. අත්ථට්ඨො නත්ථට්ඨො” ති (කථා. 306) ඵවං පවත්තාය භෙවත්ථිකථාය. තත්ථ හි රූපාදයො ධම්මා රූපාදිසභාවෙන අත්ථි, වෙදනාදිසභාවෙන නත්ථි, තස්මා සබ්බමෙවිදං ඵවං අත්ථි ඵවං නත්ථිති ඵවංලද්ධිකෙ සන්ධාය “රූපං අත්ථි” ති පුච්ඡා සකවාදිස්ස. “භෙවත්ථි භෙව නත්ථි” ති විස්සජ්ජනං පරවාදිස්ස. අප්ච නං සකවාදි යදි රූපමෙව ඵවං අත්ථි ඵවං නත්ථිති ලද්ධි, ඵවං සන්තෙ සො ඵව අත්ථි සො ඵව නත්ථි නාමාති පුච්ඡන්තො “සෙවත්ථි” ති ආහ. ඉතරො තෙනෙව සභාවෙන අත්ථිතං, තෙනෙව නත්ථිතං සන්ධාය පටික්ඛිපති. දුතියං පුට්ඨො සකභාවෙන අත්ථිතං, පරභාවෙන නත්ථිතං සන්ධාය පටිජානාති. තතො සකවාදි “අත්ථට්ඨො නත්ථට්ඨො” තිආදිනා අත්ථිතා වා නත්ථිතා වා අඤ්ඤාමඤ්ඤවිරුද්ධා ඵකස්මිං ධම්මෙ විනා කාලභෙදෙන අසමභවත්තාති කිං ඵකත්තං ආපජ්ජන්ති දස්සෙන්නො පරවාදිං නිග්ගණ්ණාතිති. පටිසිද්ධොති ව “රූපං ‘රූප’ න්ති භෙවත්ථි, රූපං ‘වෙදනා’ ති භෙව නත්ථි” තිආදිනා (කථා. 306) චූත්තාය රූපවෙදනාසඤ්ඤාසඤ්ඤාත්තිභාවෙන අත්ථිතාය පරභාවෙන නත්ථිතාය ව පටිසෙධනෙන සත්තාදිනම්පි තථාභාවො පටිසෙධිතො හොතිති කත්ථා චූත්තං.

රූපාදයො න හොත්තිති රූපාදිසභාවා න හොත්ති. තථා තථාති සමුභසන්තානාදිවසෙන. විචිත්තසඤ්ඤා පරිකප්පවසෙන උප්පජ්ජති. යදි සත්තරූපාදිසඤ්ඤාවලම්බිතො වචනත්ථො විජ්ජමානො න හොති, නනු සත්තරූපාදිඅභිලාපා අනරියවොහාරා ජායන්තිති ආහ “න ව තෙ අභිලාපා” තිආදි. අත්තතො වසෙන කිඤ්ඤි අහොත්තං පඤ්ඤාපකස්ස වචනස්සෙව වසෙන පඤ්ඤාපිතබ්බත්තා පඤ්ඤාත්තිවොහාරං ලභති. ඉමිනාව අධිජ්ජායෙනාතිආදි “සයං අවිජ්ජමානො” තිආදිනා චූත්තමෙවත්ථං සන්ධායාහ. තන්ති සත්තාදිග්ගහණං. “බ්‍රහ්මවිහාරවතුක්කං

සත්තපඤ්ඤාත්තිං ආරබ්භ පවත්තත්තා නවත්තබ්බාරම්මණං නාම හොති”ති ආදිනා අට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 1421) තත්ථ තත්ථ න චත්තබ්බන්ති චුත්තං. යදි පරිත්තාදිභාවෙන න චත්තබ්බං, කථං අවිජ්ජමානස්ස සත්තාදිකස්ස පච්චයභාවොති ආහ “ඛන්ධසමුභසන්තාන”න්ති ආදි. තන්ති ඛන්ධසමුභසන්තානං. තදුපාදානභුතන්ති පුග්ගලොති ගහණපඤ්ඤාත්තිනං කාරණභුතං. යදි පුග්ගලසඤ්ඤාය සෙවමානස්ස කුසලාදි උප්පත්ති හොති, කථං පුග්ගලදස්සනං මිච්ඡාදස්සනන්ති පටිසිද්ධන්ති ආහ “යස්මා පනා”ති ආදි. පථව්ධාතු උපලබ්භන්ති පුග්ගලභාවෙ විපක්ඛවසෙන නිදස්සනමාහ. ඉදඤ්ඤෙත්ථ අනුමානං. න රූපාදයො විචෙචෙත්ථා පුග්ගලො උපලබ්භති තෙසං අග්ගහණෙ තථාරූපාය බුද්ධියා අභාවතො සෙවනාදයො වියාති. පුග්ගලො උපලබ්භති සච්ඡිකට්ඨපරමත්ථෙන යො ඡවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤෙය්‍යාති සංසරති මුච්චති වාති එවං දිට්ඨියා පරිකප්පිතපුග්ගලොව පටිසෙධිතො, න වොහාරපුග්ගලොති දස්සෙත්තො “පටිසෙ...පෙ.... දිට්ඨි”ති ආහ.

ගාථාය පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස රූපං වෙදනා සඤ්ඤා වෙනනා විඤ්ඤාණන්ති එතෙස්ස කං නාම ධම්මං සත්තොති ඡානාසි නු, එතෙස්ස එකමිපි සත්තොති ගණ්හිතුං නාරහතිති දස්සෙති. අථ එතෙහි අඤ්ඤො එකො සත්තො අත්ථිති පච්චෙසි. එවමිපි මාර දිට්ඨිගතං නු තෙ. නු-සද්දො දිට්ඨිගතමෙවෙති අවධාරණත්ථො. කස්මා? යස්මා සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ඤායං. තමෙවත්ථං විචරති “නයිධ සත්තුපලබ්භති”ති. යස්මා පච්චක්ඛතො වා අනුමානතො වා අනුපලද්ධිතො නත්ථි එත්ථ කොචි සත්තො නාමාති අධිජ්ජායො. යදි සත්තො නත්ථි, කථං සත්තො සංසාරමාපාදිති ආදි නියතිති. කිමෙත්ථ තෙතබ්බං, සත්තොති වොහාරසත්තො අධිජ්ජෙතො, යස්මා සත්ත-සද්දො වොහාරෙ පවත්තතිති. දුතියගාථාය සම්බන්ධං දස්සෙත්තො “සත්තො පනා”ති ආදිමාහ. අඬ්ගසම්භාරාති අඬ්ගසම්භාරතො අක්ඛවක්කර්සාදි අඬ්ගසම්භාරමුපාදායාති අත්ථො. සත්තොති වොහාරො.

අවිජ්ජමානස්සාති අවචන්තං අවිජ්ජමානස්ස සසවිසාණාදිකස්ස. යදි අවචන්තං අවිජ්ජමානං, කථං තං ගස්හතිති ආහ “පරිකප්පිත”න්ති. ලොකසඤ්ඤාතං සටාදි. එත්ථ පන යථා අත්තානං ආරබ්භ උප්පජ්ජමානකම්මමානං තංසත්තතිපතිතානඤ්ච කිලෙස්සපනාපාභාවෙන අස්සත්ථභාවපච්චයතාය උප්පාදාදිරහිතමිපි නිබ්බානං “අස්සාසනකරස”න්ති චුච්චති, එවං අත්තානං ආරබ්භ පවත්තනකම්මමෙවෙති උප්පාදාදිරහිතාපි පඤ්ඤාත්ති පවත්තාති චුත්තං. හෙතුඅත්ථො වා අත්තොනිතොති පවත්තිතා වොහාරිතාති අත්ථො දට්ඨබ්බො. තථා නාමපඤ්ඤාත්ති පඤ්ඤාපෙතබ්බමත්ථං ගහිතායෙව පඤ්ඤාපෙති, විඤ්ඤාත්ති විය අධිජ්ජායං විඤ්ඤාපෙතිති සා ගහෙතබ්බාභාවතො චුච්චමානත්ථද්වාරෙන චුච්චමානාති චුත්තං. පඤ්ඤාපිතබ්බපඤ්ඤාත්තියා පන චුච්චමානභාවෙ චත්තබ්බමෙව නත්ථි. තථා පකාරතො ඤාපනභාවෙන ඤාපෙතබ්බඤාපනන්ති කත්ථා ගහෙතබ්බත්තායෙව ච තස්සා අනිද්ධාරිතසභාවතා පටික්ඛිත්තා දට්ඨබ්බො. න හි සභාවධම්මානං කක්ඛලුප්පනාදි සරූපතො සද්දෙන චචනියභාවං භජති, අපිච ඛො තෙසං කාලදෙසාදිභෙදහින්තානං චිතිචත්තපඤ්ඤාජාතියකො සජාතියසාධාරණො පුබ්බසඬ්ඛකොනානුරූපං අජ්ඣාරොපසිද්ධො සාමඤ්ඤාකාරො චචනියො. තත්ථාපි න විනා කෙනචි පවත්තිතිමිත්තෙන සද්දො පවත්තතිති තස්ස පවත්තිතිමිත්තභුතො ලොකසඬ්ඛකෙතසිද්ධො තංතංචචනත්ථනියතො සාමඤ්ඤාකාරවිසෙසො නාම පඤ්ඤාත්තිති පුබ්බාවරියා. සො හි තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ සද්දං නාමෙති, තස්ස තස්ස වා අත්ථස්ස නාමසඤ්ඤං කරොතිති නාමං, පකාරෙහි ඤාපනතො පඤ්ඤාත්ති වාති.

කස්ස පන සො ආකාරවිසෙසොති? පඤ්ඤාපෙතබ්බත්ථස්සාති වෙදිතබ්බං. අනෙකාකාරා හි අත්ථාති. එවඤ්ච කත්ථා තස්සා පඤ්ඤාත්තියා ගහෙතබ්බතාවචනඤ්ච සමත්ථිතං භවති, අවස්සඤ්ච එතමෙවං සමපට්ඨිඡිතබ්බං. අඤ්ඤථා චචනචචනියභෙදානං සඬ්ඛකරො සියා, සබ්බොසි අත්ථො සබ්බස්ස සද්දස්ස චචනියො, සබ්බො ව සද්දො සබ්බස්ස අත්ථස්ස වාචකොති න චෙත්ථ සඬ්ඛකෙතග්ගහණෙනෙව තෙසං පවත්තාති සක්කා චත්තුං චචත්ථිතෙස්ස එව තෙස්ස සඬ්ඛකෙතග්ගහණස්ස පවත්තිතො.

අපරෙ පන “යථා ධුමතො අග්ගිඅනුමානෙ න කෙවලෙන ධුමෙනෙව අග්ගි විඤ්ඤායති, ධුමස්ස පන අග්ගිනා අවිනාභාවසඬ්ඛාතො සම්බන්ධො විඤ්ඤායමානො ධුමෙන අග්ගි විඤ්ඤායති, එවං සද්දෙන අත්ථවිජානනෙ න කෙවලෙන සද්දෙන තදත්ථො විඤ්ඤායති. තංතංසද්දස්ස පන තෙන තෙන අත්ථෙන අවිනාභාවසඬ්ඛාතො සම්බන්ධො විඤ්ඤායමානො තෙන තෙන සද්දෙන අත්ථං ඤාපෙතිති වෙදිතබ්බං. අඤ්ඤථා අග්ගහිතසම්බන්ධෙනපි සද්දසචනමත්තෙන තදත්ථො විඤ්ඤායෙය්‍යාති. යො යමෙත්ථ යථාචුත්තරූපො සම්බන්ධො, සො තස්ස තස්ස අත්ථස්ස සඤ්ඤාපනභාවෙන නාමන්ති පරමත්ථතො අභාවා ලොකසඬ්ඛකෙතවසෙන ලොකසඬ්ඛකෙතොති වා සිද්ධො ඤාතොති ලොකසඬ්ඛකෙතසිද්ධොති, සද්දෙන පකාසියමානානං අත්ථජ්ජකාරානං අධිගමහෙතුතාය පකාරතො ඤාපනතො පඤ්ඤාත්තිති ච චුත්තො”ති චණ්ණායන්ති.

සඬ්ඛතාසඬ්ඛතචිතිමුත්තස්සපි ඤෙය්‍යාවිසෙසස්ස අභාවෙ සටාදිසද්දාහිධෙය්‍යා විය පථවිච්ඡාදිසද්දචචනියොපි න ලබ්භතියෙවාති සබ්බවොහාරලොපො සියා. යස්මා ච රූපාරූපධම්මා පඛන්ධසඬ්ඛාතතංතංවිසෙසාකාරවිසෙසෙනෙව පවත්තන්ති, න කෙවලා, තස්මා තෙසං තෙ සණ්ඨානසමුභඅචත්ථාවිසෙසාකාරා යදිපි පරමත්ථතො කිඤ්චි න හොන්ති, පරමත්ථතො පන විජ්ජමානානං රූපාදීනං උපාදානානං වසෙන විජ්ජමානභාවං ලභිත්ථා තංතංගහණානුරූපං තංතංඅභිලාපාධිකරණං භවති. උපාදායපඤ්ඤාත්ති හි උපාදානතො යථා අඤ්ඤා අනඤ්ඤාති ච න චත්තබ්බා, එවං සබ්බථා අත්ථි නත්ථිති ච න චත්තබ්බා. තයොපි හි එතෙ සත්තායෙවාති එවං තාව මාතිකාවණ්ණනාය න කොචි විරොධො. සඬ්ඛායති සංකථියති සඬ්ඛාති අයමත්ථො කට්ඨකබ්බභාවෙන චචනත්ථෙයෙව නිරුල්භො, න චචනස්මිත්ති චචනපක්ඛස්ස උජුකතා සම්භවති. චචනපක්ඛොයෙව පාළිඅනුගතො, න පරම්පරාගතො යථාචුත්තො

අත්පොති කුතො පනෙනං ලබ්භා. න හි අනිතො අත්පො පාළිඅනුගතො, නාපි සබ්බා පාළිනිත්තං එවාති යථාචුත්තා දුට්ඨා පඤ්ඤාත්තියො අට්ඨකථායං ඡඪි පඤ්ඤාත්තීහි යථාසම්භවං චුත්තායෙවාති සිද්ධමෙනං අත්ථිති න චත්තබ්බාති.

යදි පරමත්ථතො අත්ථිතාපට්ඨෙයො, ඉට්ඨමෙනං. අථ වොභාරතො, සත්තරප්පටාදීහි සත්තරපාදිවචනප්පයොගොයෙව න සම්භවෙයාති. න හි වචනීයරහිතො වචනප්පයොගො අත්ථිති. පරමත්ථධම්මානං අසභාවධම්මභූතාය පඤ්ඤාත්තියා විභාගදස්සනත්ථා අධිවචනාදිදුක්ඛන්තයදෙසනාති න පරමත්ථධම්මානං රූපාදීනං පඤ්ඤාත්තීභාවාපත්තීති. න ච පඤ්ඤාත්තීපථපඤ්ඤාත්තීධම්මනිද්දෙසානං අවිසෙසවචනං යුත්තං, සද්දස්සෙව පන පඤ්ඤාත්තීභාවෙ සියා කාවි තෙසං විසෙසමත්තා. පඤ්ඤාපිතබ්බස්ස අපරමත්ථසභාවස්සෙව පඤ්ඤාත්තීභාවො අධිප්පෙතොති න සබ්බො පඤ්ඤාත්තීපථො පඤ්ඤාත්තීසද්දෙන චුත්තො, පඤ්ඤාත්තී ච පඤ්ඤාපෙතබ්බභාවෙන චුත්තාති පඤ්ඤාත්තීපථපදං චත්තබ්බමෙව. එවඤ්ඤෙන ඉච්ඡිතබ්බං. ඉතරපා සද්දස්ස ච පඤ්ඤාපිතබ්බතාය පඤ්ඤාත්තීපථභාවොති පඤ්ඤාත්තීපදං න චත්තබ්බං සියාති ච සක්කා චත්තුං, නික්ඛෙපකණ්ඩෙ විහත්තායෙව පඤ්ඤාත්තී “පුරිසො මාගණ්ඩියො”ති එත්ථාපි දස්සිතාති න න සක්කා චත්තුං. තථාපි හි යථාචුත්තඋපාදායපඤ්ඤාත්තීනාමපඤ්ඤාත්තීනං සභාවසම්භවතොති සබ්බාදිසද්දානං සමානත්ථතාපි තෙසං මතිමත්තමෙව, විඤ්ඤාත්තී විය අධිප්පායං විඤ්ඤාපෙත්තා සයං ඤාතායෙව නාමපඤ්ඤාත්තී පඤ්ඤාපෙතබ්බමත්ථං පඤ්ඤාපෙති ගහිතසරූපතාය පදිපො විය රූපගතවිධංසනෙති න පඤ්ඤාත්තීඅන්තරපරිකප්පෙන න පයොජනං අත්ථි පඤ්ඤාපෙතබ්බත්ථපඤ්ඤාපෙන, නාමපඤ්ඤාත්තීපඤ්ඤාපෙන පන උපාදානභෙදහින්තා උපාදායපඤ්ඤාත්තී විය තංතංවචනවචනත්ථභෙදහින්තා නාමපඤ්ඤාත්තීහි අඤ්ඤා පඤ්ඤාත්තී ඉච්ඡිතා එව. න ච අනචත්ථානදොසො තංතංවචනස්ස තදත්ථවිභාවෙන සහකාරිකාරණභාවෙන පටිනියතසරූපත්තා. එතෙන සබ්බකතග්ගහණාභාවොපි පටිසිද්ධො දට්ඨබ්බො, තථා නාමපඤ්ඤාත්තියා පයොජනාභාවො. දස්සිතප්පයොජනා හි සා පුබ්බෙති.

“වොභාරො ලොකීයසොතෙ පටිහඤ්ඤාති”තිආදීසු සොතබ්බස්ස සද්දස්ස වසෙන තබ්බිසයභූතා වොභාරාදයො පටිහනනසොතබ්බතාපට්ඨායෙන චුත්තාති දට්ඨබ්බො. සද්දොයෙව චා තත්ථ වොභාරාදිසභවාරිතාය තථා චුත්තො. න හි සක්කා සබ්බත්ථ එකරසා දෙසනා පවත්නීති චත්තුං. තථා හි කත්ථවි සුඛා දුක්ඛා, සුඛාපි වෙදනා දුක්ඛාති වුච්චන්ති, දුක්ඛා සුඛා, දුක්ඛාපි සුඛාති, එවං යථාචුත්තා දුට්ඨාපි පඤ්ඤාත්තී අධිවචනාදිපාදස්ස අත්ථභාවෙන අට්ඨකථායං චුත්තායෙවාති. අයං සබ්බතාසබ්බතවිනිමුත්තං ඤෙයාවිසෙසං ඉච්ඡන්තානං වසෙන විනිච්ඡයො.

1316. සතිපි පරෙසං සාමඤ්ඤාදිනාමකාරකානං නාමකරණභාවෙ පරානපෙක්ඛතාය තතො අතිවිය යුත්තො ඉධ නාමකරණසභාවො උක්කංසපරිච්ඡෙදෙන නාමකරණත්පොති අධිප්පෙතොති දස්සෙතුං “අඤ්ඤං අනපෙක්ඛත්ථා”තිආදිමාහ. නාමකරණසභාවතා න භොති අසභාවිකතාය කදාවදෙව පවත්නිතො වාති අධිප්පායො. සභාවසිද්ධත්තාති වෙදනාදීනං වෙදනාදිනාමකරණධම්මතං ආහ. යදි වෙදනාදීනං කෙනවි අකතං සකනාමං ආදායයෙව පවත්තනතො ඔපපාතිකනාමානං නාමකරණට්ඨෙත නාමභාවො, එවං සති පට්ඨිආදීනම්පි නාමභාවො ආපච්ඡති, අඤ්ඤා පට්ඨිආදීනිදස්සනමෙව න සියාති අනුයොගං මනසි කත්ථා ආහ “පට්ඨිආදීනිදස්සනෙනා”තිආදි. එකදෙසසාමඤ්ඤෙන හි යථාධිප්පෙනෙන උපමා භොති, න සබ්බසාමඤ්ඤෙනාති. එවම්පි යදි සභාවසිද්ධනාමත්තා වෙදනාදයො නාමං, පට්ඨිආදීනම්පි අනිවත්තනීයො නාමභාවොති ආහ “නිරුළුභත්තා”තිආදි. තෙන යංනිමිත්තං වෙදනාදීසු නාමසද්දප්පවත්ති, සතිපි තදඤ්ඤෙසං තංනිමිත්තයොගෙ ගො-සද්දො විය කුක්කුටාදිසත්තපිණ්ඩෙ නිරුළුභතො වෙදනාදීසු නාම-සද්දො පවත්තොති දස්සෙති. තථා හි අනෙකෙසු සුත්තපදෙසෙසු තෙසංයෙව නාමවොභාරො දිස්සති. නාමතානාපත්ති චුත්තා කෙසකුම්භාදිනාමත්තරාපච්ඡනතො. එතමෙවත්ථං නිදස්සනභාවෙන “න හි”තිආදිනා විවරති. යදිපි සමුභාදිසනවිනිබ්භොගාභාවතො වෙදනාදිඅරූපධම්මෙසුපි පිණ්ඩාකාරෙන ගහණං පවත්නති, තං පන යෙභුයොන අත්ථාතිපරිකප්පමුඛෙන එකධම්මවසෙනෙව, න සමුභවසෙනාති චුත්තං “අඤ්ඤෙන... පෙ.... නත්ථි”ති.

පකාසකපකාසිතබ්බභාවො විසයිවිසයභාවො එව. අධිවචනසම්ඵස්සො මනොසම්ඵස්සො. සො නාමමත්තරෙන ගහෙතුං අසක්කුණෙයාතාය පාකටොති නිදස්සනභාවෙන චුත්තො. “අධිවචනසම්ඵස්සො වියා”ති වචනෙන මනොසම්ඵස්සනප්පකාරානමෙව නාමභාවො සියා, න පටිසසම්ඵස්සනප්පකාරානන්ති ආසඩ්ඛාය නිවත්තනත්ථං “පටිසසම්ඵස්සොපි”තිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්චවිඤ්ඤාණසහගතො ඵස්සො පටිසසම්ඵස්සො. පි-සද්දො සම්භාවෙන. ඉදං චුත්තං භොති – විසයිවිසයසඩ්ඪිපට්ඨනසමුප්පත්තියා අඤ්ඤාඵස්සතො ඔළාරිකොපි පටිසසම්ඵස්සො න රූපධම්මා විය විභූතාකාරො, තතො නාමායත්තගහණියභාවො නාමස්සෙවාති. අරූපතාය වාතිආදිනා සාමඤ්ඤතො විසෙසතො ව පටිසසම්ඵස්සස්ස උපචාරවසෙන නාමභාවමාහ. පච්ඡිමපුරිමානන්ති “නාමඤ්ච රූපඤ්චා”ති ඉමං අනුපුබ්බං සන්ධාය චුත්තං. සතිපි රූපස්සාතිආදිනා නාමවොභාරහෙතුං අනඤ්ඤසාධාරණං නිබ්බානස්ස අධිපතිපච්චයභාවං එව විභාවෙති, යතො අරියානං අඤ්ඤවිසයවිනිස්සටං නින්තපොණපබ්භාරභාවෙන අසඩ්ඛතධාතුයං එව චිත්තං පවත්තනීති.

1318. වට්ඨස්මිං ආදීනවපට්ඨිඡාදනතො තදස්සාදනාහින්තන්දනතො ච වට්ඨස්ස මූලං පධානකාරණන්ති වට්ඨමූලං.

1320. එකෙකස්මිං රූපාදිකෙ යථාහිනිවිට්ඨෙ චත්ථස්මිං අභංමානාධාරනිමිත්තතං කුසලාකුසලතබ්බිපාකලොකාධාරකඤ්ච සමාරොපෙත්ථා පවත්තග්ගහණවිසෙසො. යා කාවි දිට්ඨි නිවිසමානා ධම්මසභාවං අනිච්චපරාමසනාකාරෙනෙව නිවිසනීති චුත්තං “පරාමසන්තීති අත්පො”ති.

1332. වෙනනාප්පධානො සඨිබාරක්ඛන්ධොති කත්වා “යාය වෙනනායා”තිආදි චුත්තං.

1333. දුන්නාමං ගාරය්හනාමං. අනුපසඨකමන්තස්සාතිආදිනා සෙවනහජනානං විසෙසමාහ.

1336. ආපත්තිආපත්තිවුට්ඨානපරිච්ඡේදජානනුපායදස්සනං සහ වත්ථුනා සහ කම්මවාචායාදිවචනන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “වත්ථුවීතික්කමතො”තිආදිමාහ. “ආපත්තිකුසලනා ආපත්තිවුට්ඨානකුසලනා”ති (ධ. ස. දුකමානිකා 119) හි චුත්තන්ති. කාරණජානනෙන ඵලං සුට්ඨු ඤාතං හොතීති තං දස්සෙතුං “ආපත්තියා වා”තිආදිමාහ.

1342. තස්සාති මනසිකාරකුසලතාය.

1344. අනුප්පජ්ජමානානෙව අනුප්පජ්ජන්තානෙව.

1348. අකරණෙන අනාදරවසෙනාති අධිප්පායො.

1350. ඵෙග්ගුරුක්ඛස්ස සිග්ගුආදිකස්ස.

1352. වක්ඛුන්දියාසංවරස්සාති වක්ඛුන්දියාසංවරණස්ස. අසංවුතවක්ඛුන්දියස්සෙව හෙතුති වක්ඛුද්චාරිකස්ස අභිජ්ඣාදිඅන්වාස්සවනස්ස තංද්චාරිකවිඤ්ඤාණස්ස විය වක්ඛුන්දියං පධානකාරණං. සති හි අසංවුතත්තෙ වක්ඛුන්දියස්ස තෙ තෙ අන්වාස්සවන්තීති අසංවරියමානවක්ඛුන්දියහෙතුකො සො අසංවරො තථාචුත්තොති අට්ඨකථාය අධිප්පායං දස්සෙති. ඉදාති යථාචුත්තෙ අධිප්පායෙ යත්වා “යත්වාධිකරණන්ති හී”තිආදිනා පාළියා යොජනං දස්සෙති. කස්ස වාති පකාරං පුච්ඡති, කථංවිධස්ස කථංසණ්ඨිතස්සාති අත්ථො. න හි සරූපෙ චුත්තෙ පුන සරූපපුච්ඡාය පයොජනං අත්ථි. අන්වාස්සවන්ති අභිජ්ඣාදයො. තදුපලක්ඛිතන්ති අන්වාස්සවුපලක්ඛිතං වක්ඛුන්දියං අසංවුතන්ති යොජනා.

යථාසම්භවන්ති දුස්සිල්ලාසංවරො මනොද්චාරවසෙන, සෙසාසංවරො ඡද්චාරවසෙන යොජෙතඛිබො. මුට්ඨස්සච්චාදිනං සතිපට්ටකක්ඛාකුසලධම්මාදිභාවතො සියා පඤ්චද්චාරෙ උප්පත්ති, න ත්වෙව කායිකවාචසිකච්ඡිතික්කමභුතස්ස දුස්සිල්ලාස්ස තත්ථ උප්පත්ති පඤ්චද්චාරිකජවනානං අවිඤ්ඤන්තිජනකත්තාති තමෙව යථාසම්භවං “න හි පඤ්චද්චාරෙ”තිආදිනා විවරති.

යථා කිත්ති යෙන පකාරෙන ජවනෙ උප්පජ්ජමානො අසංවරො “වක්ඛුන්දියෙ අසංවරො”ති වුච්චති, තං නිදස්සනං කිත්ති අත්ථො. තත්ථායං පවත්තික්කමො – පඤ්චද්චාරෙ රූපාදිආරම්මණෙ ආපාඨගතෙ නියමිතාදිවසෙන කුසලාකුසලජවනෙ උප්පජ්ජිත්වා හවඬගං ඔතිණ්ණෙ මනොද්චාරිකජවනං තංයෙචාරම්මණං කත්වා හවඬගං ඔතරති, පුන තස්මිංයෙව ද්චාරෙ “ඉත්ථිපුරිසො”තිආදිනා වචන්ථපෙත්වා ජවනං හවඬගං ඔතරති. පුන වාරෙ පසාදරජ්ජනාදිවසෙන ජවනං ජවති. පුන යදි තං ආරම්මණං ආපාඨං ආගච්ඡති, තංසදිසමෙව පඤ්චද්චාරාදිසු ජවනං තදා උප්පජ්ජමානකං සන්ධාය “ඵවමෙව ජවනෙ දුස්සිල්ලාදිසු උප්පන්නෙසු තස්මිං අසංවරෙ සති ද්චාරම්පි අගුත්ත”න්තිආදි චුත්තං. අයං පන උක්කට්ඨනයො පරිචිතාරම්මණං සන්ධාය චුත්තො, අපරිචිතෙ අන්තරන්තරා පඤ්චද්චාරෙ උප්පජ්ජිත්වා තදනුරූපං මනොද්චාරෙපි උප්පජ්ජති. ද්චාරහවඬගාදිනං ජවනෙන සම්ඛන්ධො එකසන්තතිපරියාපන්නතො දුට්ඨඛිබො.

සති ද්චාරහවඬගාදිකෙති පච්චයභාවෙන පුරිමනිජ්ජන්තං ජවනකාලෙ අසන්තම්පි හවඬගාදි වක්ඛාදි විය ඵලනිජ්ජන්තියා සන්තඤ්ඤෙව නාමාති චුත්තං. න හි ධර්මානංයෙව සන්තන්ති වුච්චති. බාහිරං විය කත්වාති පරමත්ථතො ජවනස්ස බාහිරභාවෙ ඉතරස්ස ව අඛින්නරභාවෙ අසතිපි “පහස්සරම්ඤං, හික්ඛෙව, චිත්තං, තඤ්ච බො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්තිආදිවචනතො (අ. නි. 1.49) ආගන්තුකභූතස්ස කදාචි කදාචි උප්පජ්ජමානස්ස ජවනස්ස බාහිරභාවො තඛිබුරසභාවස්ස ඉතරස්ස අඛින්නරභාවො පරියායතො චුත්තොති දස්සෙති. අසංවරහෙතුභාවාපත්තිකොති ද්චාරාදිනං අසංවරහෙතුභාවාපජ්ජනස්ස පාකට්ඨායං සන්ධායාහ. උප්පන්නෙ හි අසංවරෙ ද්චාරාදිනං තස්ස හෙතුභාවො පඤ්ඤායතීති. ද්චාරහවඬගාදිමුසනන්ති ද්චාරහවඬගාදිසු මුසනං. යස්මිඤ්ච ද්චාරෙ අසංවරො උප්පජ්ජති, සො තත්ථ ද්චාරාදිනං සංවරූපනිස්සයභාවං උපච්ඡින්නන්තොයෙව පවත්තති. තෙනෙවාහ “කුසලභණ්ඩවිනාසන”න්ති.

එත්ථ ව “වක්ඛුනා රූපං දිස්වා”තිආදිපාළියං සංවරො, සංවරිතඛිබං, සංවරණුපායො, යතො ව සො සංවරො, යත්ථ ව සො සංවරොති ඉමං පහෙදං දස්සෙත්වා යොජෙතඛිබො. කථං? “රක්ඛති...පෙ.... සංවරං ආපජ්ජති”ති එතෙන සංවරො චුත්තො. සති පච්චුට්ඨපෙතීති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථොති. වක්ඛාදි සංවරිතඛිබං. න නිමිත්තග්ගාහි හොති නානුබාඤ්ජනග්ගාහි සංවරණුපායො. “යත්වාධිකරණ”න්තිආදිනා සංවරණාවධි. රූපාදයො සංවරවිසයොති. කිඤ්ච පටිසම්භාවනාබලසම්භගිතභාවෙන දුට්ඨොපි ඉන්ද්‍රියසංවරො? තත්ථ පුරිමෙන විසයෙසු ආදීනවදස්සනං, ඉතරෙන ආදීනවජ්ජනානං. තථා පුරිමෙන පරිශුට්ඨානජ්ජනානං, ඉතරෙන අනුසයජ්ජනානං. තථා පුරිමො ලොකියමග්ගසම්භගිතො, දුතියො ලොකුත්තරමග්ගසම්භගිතොති අයම්පි විසෙසො වෙදිතඛිබො.

1353. දවත්ථාදිඅභිලාසොති දවො එව අත්ථො පයොජනන්ති දවත්ථො, සො ආදි යෙසං තෙ දවත්ථාදයො. තෙසු, තෙසං වා අභිලාසො, දවො වා අත්ථො එතස්සාති දවත්ථො, තදාදිකො දවත්ථාදි, කො පන සොති ආහ “අභිලාසො”ති. ආහාරපරිභොගෙ අසන්තුස්සනාති ආහාරපරිභොගෙ අතින්ති. ඛුනො උළාරස්ස ව පත්ථනාවසෙන පවත්තා භියොකමානා අසන්තුස්සනාති එවමෙත්ථ අත්ථො යුජ්ජති.

1355. මජ්ජනිකායෙ පවත්ති මානස්සෙවාති කත්වා “මානොව මානමදො”ති චුත්තං. තථා හි ජාතිමදාදයො “මානො මඤ්ඤනා”තිආදිනා මානභාවෙනෙව විභන්තාති. බුද්ධා නාම කම්මජතෙජො. තං පන අභුත්තෙ භුත්තෙ ව උප්පජ්ජති යං තත්ථ ආමාසයසඬ්ඛාතස්ස සරිරදෙසස්ස පිළනතො විහිංසාසද්දවචනියං, තදෙව දස්සෙතඛ්ඛං, ඉතරඤ්ච නිවත්තෙතඛ්ඛන්ති අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකත්තෙන බුද්ධා විසෙසිතාති ආහ “බුද්ධාය විසෙසන”න්ති. යෙ පන “කම්මජතෙජපච්චයා දුක්ඛා වෙදනා බුද්ධා”ති වදන්ති, තෙසං අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකාති විසෙසනමෙව න යුජ්ජති. සතිපි තස්මිං භුත්තථකථනෙ විහිංසුපරතිපුරාණවෙදනාපටිභනනානං විසෙසාභාවො ආපජ්ජති පුරිමොයෙවෙත්ථ අත්ථො. එතාසං කො විසෙසොති අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනා, භුත්තපච්චයා න උප්පජ්ජනකවෙදනාති ද්වෙපි වෙනා වෙදනා යාවතා අනාගතායෙවාති අධිප්පායො. සතිපි අනාගතත්තෙ පුරිමා උප්පන්නසදිසි, ඉතරා පන අනංසදිසි අච්චන්තං අනුප්පන්නාවාති අයමෙත්ථ විසෙසො. තෙනෙව “යථාපවත්තා”ති පුරිමායං චුත්තං, ඉතරත්ථ ව “අප්පවත්තා”ති. අථ වා අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනා පුබ්බෙ කතකම්මස්ස විපාකත්තා පුරාණවෙදනා නාම. අප්පච්චවෙක්ඛණාදිඅයුත්තපරිභොගපච්චයා පච්චවෙක්ඛණාදියුත්තපරිභොගතො ආයතිං න උප්පජ්ජස්සති භුත්තපච්චයා න උප්පජ්ජනකවෙදනා නවවෙදනා නාම. විහිංසානිමිත්තතා විහිංසානිඛ්ඛන්තතා.

යාපෙන්නි එතෙතාති යාපනාති චුත්තස්ස සරිරයාපනකාරණස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්සපියාපනකාරණන්ති ඉමස්ස විසෙසස්සදස්සනත්ථං “ජීවිතින්ද්‍රියයාපනත්ථායා”ති වත්ථා න කෙවලං ජීවිතින්ද්‍රියස්සෙව යාපනකාරණමාහාරො, අථ ඛො ධානාදිපවත්තිආකාරවිසෙසයුත්තස්ස සකලසරිරස්සපි යාපනකාරණන්ති තංදීපනත්ථං යාත්‍රාති වචනන්ති යාපනා මෙ භවිස්සතිති අවිසෙසෙන චුත්තන්ති දස්සෙන්නො “චතුන්නං ඉරියාපථානං අච්ච්ඡෙදසඬ්ඛාතා යාපනා යාත්‍රා”ති ආහ. අට්ඨානයොජනඅපරිභොගදුප්පරිභොගාදිවසෙන සද්ධාදෙයාස්ස විනාසනං සද්ධාදෙයාවිනිපාතනං. යෙනාති ගණභොජනලක්ඛණප්පත්තස්ස ථුපිකතාදිකස්ස වා පටිග්ගහණෙන. සාවජ්ජං සනින්දං පරිභොගං කරොතිති වා අත්ථො.

ඉරියා...පෙ.... චුත්තන්ති සුඛං පවත්තමානෙහි ඉරියාපථෙහි තෙසං තථාපවත්තියා කාරණන්ති ගහිතත්තා විදිතත්තා යථාචුත්තභුක්ඡනපිවනාති පුබ්බකාලකිරියාභාවෙන චුච්චමානාති ඉරියාපථකත්තුකාති විය චුත්තානිති අත්ථො. යථා හි “පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති”ති (ම. නි. 1.271; 2.182) දස්සනස්ස ඛයභෙතුතා, “සතං පිචින්වා ඛලං භවති, සීහං දිස්වා භයං භවති”ති ව පානදස්සනානං ඛලභයභෙතුතා චුච්චති, එවං භුක්ඡනපිවනානං ඉරියාපථසුඛප්පවත්තිභෙතුභාවො චුත්තොති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨඛ්ඛො. සුලභානවජ්ජනාවො විය අප්පභාවොපි පච්චයානං පරමසල්ලෙඛචුත්තිනං සුඛවිහාරය පරියත්තොති විචරසෙනාසනානං අප්පභාචුක්ඛංසානුජානනවසෙන පවත්තාහි අනන්තරගාථාහි ඉධාපි ධම්මසෙනාපතිනා සුඛවිහාරය පරියත්තො අප්පභාචුක්ඛංසො අනුඤ්ඤාතොති විඤ්ඤායතිති “සුතපි”තිආදිනා “භුත්වානා”ති පාඨං සමත්ථයති.

1368. සතිආදිධම්මාති සතිපඤ්ඤාසමාධිචිරියසම්මාවාචාදිධම්මා, යෙ ඡහි දුකෙහි පටිග්ගහිතා.

1373. පටිච්ඡික්ඛිතඛ්ඛෙහි පටිවෙධො චුත්තො. විසයෙනපි හි විසයී චුච්චති සහවරභාවතො. යථා –

“උප්පාදෙන්වාන සංවෙගං, දුක්ඛෙනස්ස ව භෙතුතා;
වඩ්ඪයිත්වා සම්මසිත්වා, මුත්තියා මග්ගමබ්බි”ති

“සච්චපරියොසානෙ”ති ව.

යථා දුක්ඛාදීනං පරිඤ්ඤාදිවසෙන පවත්තමානං පටිවෙධඤාණං අසම්මොහතො තෙ අවිලොමෙත්ථා අවිරොධෙත්ථා පවත්තති නාම, එවං තදුපනිස්සයභාවං විපස්සනාඤාණම්පි යථාඛලං තෙ අවිලොමෙත්ථා පවත්තතිති චතුන්නං සච්චානං අනුලොමන්ති චුත්තන්ති දුතියො අත්ථවිකප්පො චුත්තො. එත්ථ ව “චතුන්නං සච්චාන”න්ති පදං විනා උපචාරෙන චුත්තං, පුරිමස්මිං උපචාරෙනාති දට්ඨඛ්ඛං. සම්මාදිට්ඨිප්පධානත්තා වා සෙසමග්ගභිගානං මග්ගසච්චවෙකදෙසස්ස පටිවෙධස්ස අනුලොමං සමුදායානුලොමං චුත්තං, චතුසච්චවෙකදෙසස්ස මග්ගස්ස වා.

1380. ඛයසමයෙති ඛයසමුභෙ. “කිලෙසානං ඛයවසෙන පවත්තධම්මපුඤ්ජෙ”ති ව වදන්ති.

1381. අපරිබන්ධභාවෙන නිරාසඬ්ඛා, ආරම්මණෙ අභිරතිභාවෙන ව පවත්ති අධිමුච්චනට්ඨොති ආහ “අනි...පෙ. ... ත්තනවට්ඨොති”ති.

1382. අරියමග්ගප්පවත්තියා උත්තරකාලං පවත්තමානං ඵලඤාණං තංතංමග්ගවජ්ඣකිලෙසානං
බයපරියොසානෙ පවත්තත්තා “බිණන්තෙ ඤාණ”න්ති චුත්තං. යස්මා පන තං මග්ගානන්තරං උප්පජ්ජති, තස්මා
මග්ගෙන යානසො බිණෙසු කිලෙසෙසු තෙසං බිණභාවානන්තරං පවත්තමානං බිණභාවානං පඨමකාලෙ පවත්තන්තිපි
චුච්චතීති දුතියො විකප්පො චුත්තො.

දුකනික්ඛෙපකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නික්ඛෙපකණ්ඩවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අට්ඨකථාකණ්ඩං

තිකඅත්පුද්ධාරවණ්ණනා

1384. නයගමනන්ති නියති, නෙති, නියන්ති වා එතෙනාති නයො, ගම්මති එතෙනාති ගමනං, නයොව, නයස්ස වා ගමනං නයගමනං. ගති එව වා ගමනං. පයමෙන ආදි-සද්දෙන
අභිධම්මභාජනියාදිසඬගභාසඬගභාදිඑකකාදිසුද්ධිකසච්ඡි කට්ඨාදිමුලමුලාදිකා පඤ්චපකරණිකා නයගති සඬගස්හති.
අනුලොමාදීති පන පච්චනියඅනුලොමපච්චනියපච්චනියානුලොමපකාරා එකමුලාදිප්පකාරා ව. එත්ථ අත්ථෙසු
නිව්ඡිතෙසුති එතස්මිං අට්ඨකථාකණ්ඩෙ චිත්තූප්පාදවසෙන භූමන්තරවිසෙසයොගතො සබ්බෙසං මාතිකාපදානං
අත්ථෙසු සබ්බෙපතො වචන්ථාපිතෙසු.

පඤ්ඤාද්ධාරන්තිආදිසු “සියා කුසලං ධම්මං පටිච්ච කුසලො ධම්මො උප්පජ්ජෙය්‍ය හෙතුපච්චයා”තිආදිනා (පට්ඨා. 1.1.25) කුසලපදං ආදිං කත්වා කුසලාකුසලාබ්‍යාකතන්තා තිස්සො කුසලාදිකා,
කුසලාබ්‍යාකතඅකුසලාබ්‍යාකතකුසලාකුසලන්තා තිස්සො, කුසලාකුසලාබ්‍යාකතන්තා එකාති කුසලාදිකා සත්ත පුච්ඡා,
තථා අකුසලාදිකා, අබ්‍යාකතාදිකා, කුසලාබ්‍යාකතාදිකා, අකුසලාබ්‍යාකතාදිකා, කුසලාකුසලාදිකා,
කුසලාකුසලාබ්‍යාකතාදිකාති සත්තන්තං සත්තකානං වසෙන ධම්මානුලොමෙ කුසලන්තිකං නිස්සාය හෙතුපච්චයෙ
එකුතපඤ්ඤාසා පුච්ඡා, තථා සෙසපච්චයෙසු සෙසතිකෙසු ධම්මපච්චනියාදිසු ව. තං සන්ධාය “එකුතපඤ්ඤාසාය
එකුතපඤ්ඤාසාය”ති වුත්තං. “සියා හෙතුං ධම්මං පටිච්ච හෙතුධම්මො උප්පජ්ජෙය්‍ය හෙතුපච්චයා”තිආදිනා (පට්ඨා. 3.1.1) “හෙතුං පටිච්ච හෙතු, හෙතුං පටිච්ච නහෙතු, හෙතුං පටිච්ච හෙතු ව නහෙතු ව. නහෙතුං පටිච්ච නහෙතු,
නහෙතුං පටිච්ච හෙතු, නහෙතුං පටිච්ච හෙතු ව නහෙතු ව. හෙතුඤ්ඤා නහෙතුඤ්ඤා පටිච්ච හෙතු, හෙතුඤ්ඤා නහෙතුඤ්ඤා
පටිච්ච නහෙතු, හෙතුඤ්ඤා නහෙතුඤ්ඤා පටිච්ච හෙතු ව නහෙතු වා”ති එකෙකස්මිං දුකෙ හෙතුපච්චයාදිසු එකමෙකස්මිං
පච්චයෙ නව නව පුච්ඡා භොන්ති. තා සන්ධාය “නවසු නවසු පඤ්ඤෙසු”ති වුත්තං.

ලබ්භමානස්සාති කුසලන්තිකෙ තාව පටිච්චවාරෙ හෙතුපච්චයෙ “කුසලං ධම්මං පටිච්ච කුසලො ධම්මො
උප්පජ්ජති හෙතුපච්චයා, කුසලං එකං ඛන්ධං පටිච්ච තයො ඛන්ධා”තිආදිනා (පට්ඨා. 1.1.53) කුසලෙන කුසලං,
කුසලෙන අබ්‍යාකතං, කුසලෙන කුසලාබ්‍යාකතං, අකුසලෙන අකුසලං, අකුසලෙන අබ්‍යාකතං, අකුසලෙන
අකුසලාබ්‍යාකතං, අබ්‍යාකතෙන අබ්‍යාකතං, කුසලාබ්‍යාකතෙන අබ්‍යාකතං, අකුසලාබ්‍යාකතෙන අබ්‍යාකතන්ති
නවන්තං නවන්තං පඤ්ඤානං අත්ථතො සම්භවන්තස්ස පඤ්ඤාස්ස විස්සජ්ජනවසෙන උද්ධරණං, තථා
සෙසපච්චයවාරන්තිකාදිසු. තෙසුයෙවාති යථාචුත්තෙසු එව පඤ්ඤෙසු අත්ථසම්භවතො යථාචිහත්තානං
පඤ්ඤාස්සජ්ජනානං “හෙතුයා නවා”තිආදිනා ගණනාය්‍යනං. පසටෙ ධම්මෙති යථා හෙට්ඨා කණ්ඩද්වයෙ “යස්මිං
සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්ත”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1) විප්පකිණ්ණෙ මුත්තපුප්ථෙ විය එස්සාදයො ධම්මෙ.
අවිසිට්ඨනිද්දෙසො සාමඤ්ඤනිද්දෙසො. විඤ්ඤාතධම්මස්ස පුග්ගලස්සාති අධිප්පායො.

යදි චිත්තූප්පාදරූපකණ්ඩෙසු චතුර්චිත්තූප්පාදාදිවසෙන විඤ්ඤාතධම්මස්ස අත්පුද්ධාරදෙසනා ආරද්ධා, එවං
සන්තෙ ඉධ කස්මා කුසලන්තිකනිද්දෙසො චුත්තොති ආහ “යදිපි කුසලන්තිකචිත්ථාරො”තිආදි.
ධම්මවිසෙසනභාවතොති “ධම්මා”ති පදස්ස පධානභාවං දස්සෙති. අතො හි තදභිධෙය්‍යා පුච්ඡිතබ්බා ජාතා.
විඤ්ඤාතාහිති භූමිනං විසෙසනලක්ඛණයොගමාහ. එත්ථ පධානන්ති කිඤ්ඤාපි උද්දෙසෙ කුසලපදෙන ධම්මා
විසෙසිතබ්බා, “චතුසු භූමිසු කුසල”න්ති ඉමස්මිං පන නිද්දෙසෙ භූමිහි විසෙසිතබ්බන්තා කුසලපදං පධානන්ති
විසෙසනභාවෙන වචනිච්ඡාය අභාවතො සතිපි විසෙසිතබ්බධම්මානං කාමාවචරාදිඑස්සාදිහෙදෙ තදනපෙක්ඛං
අනවජ්ජසුඛවිපාකතාසඬබ්‍යානං අත්තතො කුසලාකාරමෙව ගහෙන්වා පවත්තමානන්තා “එකත්තමෙව උපාදාය
පවත්තති”ති වුත්තං. සබ්බෙසි හි කුසලා ධම්මා අනවජ්ජසුඛවිපාකතාය එකසභාවායෙවාති.

1385. යථායොගං යොජෙතබ්බන්ති චතුර්චි භූමිහි ආධාරභූතාහි විසෙසෙන්වා සමයඑස්සාදිහෙදං අනාමසිත්වා
විපාකභාවෙන එකත්තං නෙත්වා “චතුසු භූමිසු විපාකො”ති වුත්තන්ති යොජෙතබ්බං. එස නයො “තිසු භූමිසු
කිරියාබ්‍යාකත”න්තිආදිසුපි.

උප්පජ්ජති එත්ථාති උප්පාදො, වෙනසිකා. තෙ හි චිත්තස්ස සබ්බථාපි නිස්සයාදිපච්චයභාවතො එත්ථ ව
උප්පත්තියා ආධාරභාවෙන අපෙක්ඛිතා. යථා ව වෙනසිකා චිත්තස්ස, එවං චිත්තමිපි වෙනසිකානං
නිස්සයාදිපච්චයභාවතො ආධාරභාවෙන චත්තබ්බතං අරහතීති යථාචුත්තං උප්පාදසද්දාභිධෙය්‍යනං න විනිවත්තති. ඉදං
චුත්තං හොති – “චිත්තූප්පාදො”ති එත්ථ උප්පාදස්ස විසෙසනභාවෙන පවත්තමානමිපි චිත්තං අත්තති
යථාචුත්තඋප්පාදඅත්ථසම්භවතො අපරිච්චන්තවිසෙසිතබ්බභාවමෙව හුත්වා තස්ස විසෙසනභාවං පටිපජ්ජති. යදාහ
“අවයවෙන සමුදායොපලක්ඛණවසෙන අත්ථො සම්භවති”ති. චිත්තසමානගතිකස්ස ඉධ චිත්තග්ගහණෙන
ගහෙතබ්බතාය “ද්වෙපඤ්ඤාදිඤ්ඤාණාති”ති නිදස්සෙනෙත වක්ඛමානන්තා “චිත්ත...පෙ.... ගහණං කත”න්ති වුත්තං.
තත්ථ අඤ්ඤස්සාති රූපස්ස.

1420. පඤ්චද්වාරෙ චත්තබ්බමෙව නත්ථි එකන්තපරිත්තාරම්මණත්තා පඤ්චද්වාරිකචිත්තානං.

ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණානුභවනන්ති විපාකස්ස පකප්පෙත්වා ආරම්මණග්ගහණාභාවමාහ. තතො කම්මානුරූපං පචත්තමානො විපාකො පරිත්තකම්මවිපාකතාය පරිත්තාරම්මණෙයෙව පචත්තිතුමරහති, න මහග්ගතප්පමාණාරම්මණෙති අධිප්පායො. සමාධිප්පධානස්සපි කස්සචි කම්මස්ස අප්පනාඅප්පත්තස්ස එකන්තෙන සදිසවිපාකතාඅභාවතො “අප්පනාප්පත්තස්සා”ති කම්මං විසෙසිතං. චණ්ණලක්ඛණාදිං අග්ගහෙත්වා ලොකසඤ්ඤානුරොධෙනෙව ගතීතෙ පට්ඨාදිකෙ පරිකම්මසඤ්ඤාය සමුප්පාදිතත්තා පටිභාගනිමිත්තසඬ්ඛානං සඤ්ඤාවසං ආරම්මණං අස්සාති සඤ්ඤාවසාරම්මණං. තාදිසෙනෙවාති සමාධිප්පධානතාය අප්පනාප්පත්තිති විය සඤ්ඤාවසාරම්මණතාය ව නිබ්බිසෙසෙනෙව. සොපිති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙනෙනං දස්සෙති “අත්තනො කම්මස්ස සමානභූමිකම්මාරම්මණතාය විය තස්ස ආරම්මණාරම්මණතායපි විපාකො කම්මානුරූපොයෙව නාම හොති”ති.

යදි එවං කස්මා මහග්ගතප්පමාණාරම්මණස්ස පරිත්තකම්මස්ස විපාකො තදාරම්මණාරම්මණො න හොතිති? අප්පනාප්පත්තකම්මවිපාකස්ස විය තස්ස කම්මාරම්මණාරම්මණතාය නියමාභාවතො කම්මානුරූපතාය ව අනෙකරූපත්තා. යථා අත්තනො කම්මසදිසස්ස මහග්ගතප්පවනස්ස පරිත්තාරම්මණස්සපි තදාරම්මණං නානුබන්ධකං පරිවයාභාවතො, එවං අත්තනො කම්මස්ස නිමිත්තභූතෙපි තස්ස සහකාරිකාරණාහි අපරියාදිත්තො මහග්ගතප්පමාණෙ ආරම්මණෙ පරිවයාභාවතො පරිත්තවිපාකො න පචත්තති, කම්මනිමිත්තාරම්මණො පන ජායමානො පරිත්තෙනෙව තෙන හොතිති ආහ “පටිසන්ධිආදිභූතො”තිආදි. යස්මා පනාතිආදිනා පාළියාව යථාචුත්තමත්ථං නිවිජ්ජනොති. නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයො හි එත්ථ අධිප්පෙතො පච්චයපච්චයූප්පත්තානං භින්නාරම්මණතාය චුත්තත්තා. න වාතිආදිනා පරිත්තවිපාකා එව ඉධ පච්චයූප්පත්තභාවෙන චුත්තාති දස්සෙති. ඉධාති ඉමස්මිං අත්ථුද්ධාරකණ්ඨෙ.

සතිවෙසුල්ලප්පත්තානං සතිවිරහිතස්ස කායකම්මස්ස සම්භවං දස්සෙතුං “වාසනාවසෙනා”ති චුත්තං. අවිතරාගානං අපරිත්තෙපි කත්ථවි ආරම්මණෙ සියා චෙතසො උප්පිලාවිතත්තන්ති “කිලෙසවිරහෙ”ති විසෙසෙත්වා චුත්තං. ආදරාකරණවසෙනෙවාති ආදරාකරණමත්තවසෙනෙවාති විසෙසනිවත්තිඅත්ථො එව-සද්දො තමෙව නිවත්තෙනබ්බං විසෙසං දස්සෙති, නාඤ්ඤාං. කොසප්පාදීති ආදි-සද්දෙන දොසාදයො සඬගණ්භාති. ආදරාකරණං නිරුස්සුක්කතා එවාති ආදරං කරොන්තා නිරුස්සුක්කභාවෙනෙව න හොන්ති, න පන ආදරං න කරොන්තියෙවාති දට්ඨබ්බං. එකච්චෙ පන “අකම්මඤ්ඤසර්වතාය අඤ්ඤවිහිතතාය ව බිණාසවානං අසක්කච්චදානාදිපචත්ති න අනාදරවසෙනා”ති වදන්ති.

1421. අතිපගුණානන්ති සුභාවිතානං සුචුද්ධරං වසිප්පත්තානං. එවං පගුණප්ඤ්ඤානෙසුපි පචත්ති හොති තත්ථ විචාරණස්සාහස්ස මන්දභාවතොති අධිප්පායො. පුබ්බෙ දස්සිතන්ති “තීණි ලක්ඛණානීති අහන්ති වා”තිආදිනා පුබ්බෙ දස්සිතං. “අවිජ්ජමානො අපරමත්ථභාවතො, විජ්ජමානො ව ලොකසඬ්ඛකෙතසිද්ධියා සම්මුතිසච්චභාවතො අත්ථො අරියති විත්තෙන ගම්මති ඤායති”ති ආවරියා වදන්ති. යතො තබ්බිසයා විත්තුප්පාදා නවත්තබ්බං ආරම්මණං එතෙසන්ති නවත්තබ්බාරම්මණාති අඤ්ඤපදන්ථසමාසවසෙන චුච්චන්ති. අයං පන වාදො හෙවත්ථිකවාදො විය හොතිති තස්ස අච්චන්තං අවිජ්ජමානං මඤ්ඤන්තො ඉතො ව අඤ්ඤාං අවිජ්ජමානපඤ්ඤන්තිං දස්සෙතුං “සම්මුතිසච්චෙ පනා”තිආදිමාහ. කථං පන තස්ස අච්චන්තමවිජ්ජමානත්තෙ තබ්බිසයානං ධම්මානං පචත්ති නවත්තබ්බාරම්මණභාවො වාති ආහ “අවිජ්ජමානම්පි”තිආදි. පරිත්තාදිආරම්මණාති න චත්තබ්බාති චුත්තාති පරිත්තාදයො විය තස්ස විසුං වචත්ථිභාවං නියමෙධිති.

වික්ඛිපනං නානාරම්මණෙසු විත්තස්ස පචත්තනං. අනවට්ඨානං එකස්මිංයෙව පචත්තිතුං අප්පදානං. දුතියාදිග්ගපුරෙවාරිකං ඵලසමාපත්තිපුරෙවාරිකඤ්ච කාමාවචරඤාණං නිබ්බානාරම්මණතාය ලොකුත්තරචිත්තස්ස ආච්ඡන්තට්ඨානියතාය ව පට්මග්ගපුරෙවාරිකඤාණෙන සමානන්ති කත්වා චුත්තං “ගොත්තුභුවොදානෙ ගොත්තුභුති ගහෙත්වා”ති.

සබ්බත්ථපාදකන්ති නිජ්ජාදෙනබ්බෙ, පයොජනෙ වා භූමිමං “චෙතසො අවුපසමෙ”තිආදිසු විය. තෙන සබ්බෙසු විපස්සනාදිසු නිජ්ජාදෙනබ්බෙසුති අත්ථො. තෙනෙවාහ “සබ්බෙසු”තිආදි. අතීතංසඤාණස්ස කාමාවචරත්තා ඉද්ධිට්ඨාදිසු තස්ස අග්ගහණං දට්ඨබ්බං. තස්ස පන අතීතසත්තදිවසතො හෙට්ඨා යාව පච්චුප්පන්තපටිසන්ධි, තාව විසයොති වදන්ති. අතීතසත්තදිවසෙසුපි බන්ධපට්ඨිද්ධානං තස්ස විසයභාවො යුත්තො විය දිස්සති.

පාදකප්ඤ්ඤානචිත්තං පරිකම්මෙහි ගහෙත්වාති පාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය “ඉදං චිත්තං විය අයං කායො සීසගමනො හොතු”ති පුබ්බභාගපරිකම්මෙහි රූපකායස්ස විය පාදකප්ඤ්ඤානචිත්තස්සපි ගහෙතබ්බතං සන්ධාය චුත්තං. ඉදං පන අධිට්ඨානං එවං පචත්තතිති වෙදිතබ්බං. අධිප්පෙතට්ඨානපාපුණනත්ථං ගත්තුකාමතං පුරක්ඛන්වා පාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය “ඉදං චිත්තං විය අයං කායො සීසගමනො හොතු”ති කරජකායාරම්මණං පරිකම්මං කත්වා භවඬගෙ ඔතරිත්වා චුට්ඨාය පාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා පුන භවඬගෙ ඔතිණ්ණෙ මනොද්වාරාවජ්ජනං රූපකායං ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජති අනුලොමාති ව. තතො අධිට්ඨානචිත්තම්පි තමෙවාරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජති. තස්සානුභාවෙන යථාධිප්පෙතට්ඨානං ගතොයෙව හොති. එවං අදිස්සමානෙන කායෙන ගච්ඡන්තො පනායං කිං තස්ස අධිට්ඨානචිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ ගච්ඡති, උදාහු ධීතික්ඛණෙ භඬගක්ඛණෙ

වානි? නිසු බණෙසු ගව්නිති ඉව්නිති. චිත්තෙති පාදකප්ඤ්ඤානවිත්තෙ. සමොදහනීති චිත්තානුගතිකං චිත්තං විය සිසගමනං කරොතිති අත්ථො. යථා හි චිත්තං ඉව්නිත්තකිංඤ්ඤා අනිදුරෙපි විසයං ආරබ්භ පවත්නති, එවං රූපකායස්සපි ලුහුපරිවත්තිභාවාපාදනං චිත්තවසෙන කායපරිණාමනං. න චෙත්ථ රූපධම්මානං දන්ධපරිවත්තිභාවතො එකච්ඡිත්තකිංඤ්ඤා දෙසන්තරූප්පත්ති න යුජ්ජනීති වත්තබ්බා අධිට්ඨානවිත්තෙන රූපකායස්ස ලුහුපරිවත්තිභාවස්ස ආපාදිතත්තා. තෙනෙවාහ “චිත්තවසෙන කායං අධිට්ඨනීත්වා සුඛසඤ්ඤාඤ්ඤා ලුහුසඤ්ඤාඤ්ඤා ඔක්කමීත්වා අදිස්සමානෙන කායෙන බ්‍රහ්මලොකං ගව්නිති”ති (විසුද්ධි. 2.397). අචින්තෙය්‍යො හි ඉද්ධිමන්තානං ඉද්ධිවිසයොති.

චිත්තසන්තානං රූපකායෙ සමොදහිතන්ති යත්තකෙහි චිත්තෙහි දිස්සමානෙන කායෙන
යථාධිප්පෙනට්ඨානප්පත්ති, තත්තකානං චිත්තානං පඤ්ඤාසං දන්ධගමනකරණතො ඉමස්ස අධිට්ඨානස්ස කර්මකායෙ ආරොපිතං තදනුගුණන්ති අත්ථො. ඉදම්පි අධිට්ඨානපාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජීත්වා වුට්ඨාය “අයං කායො විය ඉදං චිත්තං දන්ධගමනං භොතු”ති සමාපජ්ජීත්වා වුට්ඨිතප්ඤ්ඤානවිත්තාරම්මණං පරිකම්මං කත්වා හවඬගං ඔතරිත්වා හවඬගතො වුට්ඨාය පාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජීත්වා පුන හවඬගෙ ඔතිණ්ණෙ මනොද්වාරාවජ්ජනං පාදකප්ඤ්ඤානං ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජති අනුලොමානි ව. තතො අධිට්ඨානචිත්තම්පි තමෙවාරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජති. තස්සානුභාවෙන අන්තරා පඤ්ඤාචික්ඤාඤාදිසු උප්පන්නෙසුපි අපනන්තො ඉව්නිත්තධ්‍යානං ගව්නිති. එවං ගව්නන්තො ව සචෙ ඉව්නිති, පථවිකසිණවසෙන ආකාසෙ මග්ගං නිම්මිතිත්වා පදසා ගව්නිති. සචෙ ඉව්නිති, වායොකසිණවසෙන වායුං අධිට්ඨනීත්වා තුලපිචු විය වායුනා ගව්නිති. අපිච ගන්තුකාමනාව එත්ථ පමාණං. සති හි ගන්තුකාමනාය එවං කතාධිට්ඨානො අධිට්ඨානවෙගක්ඛිත්තොවෙසො ඉස්සාසපක්ඛිත්තො සරො විය දිස්සමානො ගව්නිති. තත්ථ ආකාසෙ මග්ගං නිම්මිතිත්වා ගව්නන්තො විනාපි අභිඤ්ඤාඤාණෙන පකතිපථවියං විය ගව්නිති. තෙනෙව “පදසා ගව්නිති”ති වුත්තං. වායුං අධිට්ඨනීත්වා ගව්නන්තො අභිඤ්ඤාඤාණසමුට්ඨිතවායොධාතූපරම්පරාය ගව්නිති. උභයත්ථාපි අන්තරා වනරාමණියකාදීනි පෙක්ඛමානො ආපාඨගෙන සද්දෙ ව සුණමානො ගව්නිති වදන්ති. කෙච් පන “අදිස්සමානෙන කායෙන එකච්ඡිත්තකිංඤ්ඤානෙව ඉව්නිත්තධ්‍යානගමනෙ දිස්සමානෙන කායෙන පදසා වායුනා ව ගමනෙ අභිඤ්ඤාචිත්තසමුට්ඨිතකායවිඤ්ඤාත්තිවිජ්ජාරෙන ගමන”න්ති වදන්ති. අපරෙ “අභිඤ්ඤාචිත්තස්ස විඤ්ඤාත්තිනිබ්බන්තකිච්චං නත්ථි”ති වදන්ති.

අධිට්ඨානද්වයන්ති චිත්තකායවසෙන කායචිත්තපරිණාමනභූතං රූපකායපාදකප්ඤ්ඤානවිත්තාරම්මණං උභයං අධිට්ඨානං. තංසම්පයුත්තායාති යථාවුත්තඅධිට්ඨානද්වයසම්පයුත්තාය. සුඛසඤ්ඤාලුහුසඤ්ඤාභාවතොති සුඛසඤ්ඤාලුහුසඤ්ඤාසබ්භාවතො, තබ්භාවං ආපජ්ජනතොති අත්ථො. සුඛසඤ්ඤාති චෙත්ථ උපෙක්ඛාසම්පයුත්තා සඤ්ඤා. උපෙක්ඛා හි “සන්තං සුඛ”න්ති වුත්තා. සායෙව ව සඤ්ඤා නිවරණෙහි චෙව චිත්තකාදීහි පච්චනිකෙහි ව විමුත්තත්තා “ලුහුසඤ්ඤා”තිපි වෙදිතබ්බා. තාහි සමොක්කන්තාහි රූපකායොපි තුලපිචු විය සල්ලුකො භොති. සො එවං වාතක්ඛිත්තතුලපිචුනා විය සල්ලුකෙන එකච්ඡිත්තකිංඤ්ඤානෙව අදිස්සමානෙන ව කායෙන යථාරූපි ගව්නිති.

“මුත්තො වතම්හි තාය අනත්ථසංභිතාය දුක්කරකාරිකාය, සාධු වතම්හි සම්මාසම්බොධිං සම්බුජ්ඣ”න්ති (සං. නි. 1.137) පවත්තං හගවතො චෙතොපරිචිත්තකම්ඤ්ඤාය මාරො “අමුත්තභාවමස්ස කරිස්සාමි”ති,

“තපොකම්මා අපක්කම්ම, යං න සුජ්ඣන්ති මාණවා;
අසුද්ධො මඤ්ඤසි සුද්ධො, සුද්ධිමග්ගා අපරද්ධො”ති. (සං. නි. 1.137) –

ආහාති එවමාදිං සන්ධාය “මාරාදීනම්පි හගවතො චිත්තජානනං වුත්ත”න්ති වුත්තං. නිබ්බානපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤා පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණෙන නිබ්බානා...පෙ.... ඤාතෙසු පවත්තතිති සම්බන්ධො. නිබ්බානා...පෙ.... ඤාතෙසුති ඉදං අභිඤ්ඤාඤාණස්ස පරතො පවත්තමානං පච්චවෙක්ඛණං අභිඤ්ඤාඤාණස්ස විසයෙ විය අභිඤ්ඤාඤාණවිසයවිසයෙපි කදාචි පවත්තිතුං අරහතීති කත්වා වුත්තං. අප්පමාණාරම්මණතන්ති අප්පමාණබන්ධාරම්මණතන්ති අත්ථො. තස්මාති යස්මා පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණස්ස නිබ්බානාරම්මණභාවදීපකො කොච් පායො නත්ථි, තස්මා. පච්චවෙක්ඛණකිච්චෙ වුච්චමානෙති රුල්හිං අග්ගහෙත්වා මග්ගාදීනං අතීතානං පති පති අවෙක්ඛනං අනුස්සරණං පච්චවෙක්ඛණන්ති පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණස්ස කිච්චංයෙව පච්චවෙක්ඛණන්ති වුච්චමානෙති අත්ථො. අනුඤ්ඤාතාති දිස්සතීති “මග්ගඵලනිබ්බානපච්චවෙක්ඛණතො”ති ඉදමෙව සන්ධාය වුත්තං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණෙන නිබ්බානාරම්මණෙ බන්ධෙ දිස්වා “ඉමෙ ධම්මා කිං නු බො ආරබ්භ පවත්තා”ති ආවජ්ජෙන්තස්ස පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං නිබ්බානාරම්මණෙ පවත්තතිති. අනාගතංසඤ්ඤාණෙපි එසෙව නයො.

යදි එවං කස්මා පරිත්තත්තිකෙ “අප්පමාණො ධම්මො මහග්ගතස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 2.12.58) එත්ථ “අප්පමාණො බන්ධා චෙතොපරියඤ්ඤාණස්ස පුබ්බෙතිවාසඅනාගතංසඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති අප්ඤ්ඤාත්තත්තිකෙ ව “බහිද්ධාධම්මො බහිද්ධාධම්මස්ස, බහිද්ධාධම්මො අප්ඤ්ඤාත්තස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති එතෙසං විහඬිගෙසු “බහිද්ධා බන්ධා ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්ස චෙතොපරියපුබ්බෙතිවාසයථාකම්මුපගඅනාගතංසඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 2.20.29) එත්තකමෙව වුත්තං, න වුත්තං නිබ්බානන්ති. චෙතොපරියඉද්ධිවිධාදිඤ්ඤාණෙහි සහ වුත්තත්තාති වෙ, එවම්පි විසුං විහජ්ජිතබ්බං සියා. න හි විසුං විහජ්ජාරහං සහ විහජ්ජති? න, අවචනස්ස අඤ්ඤාකාරණත්තා. යාති හි පුපුජ්ජනානං පුබ්බෙතිවාසඅනාගතංසඤ්ඤාණාති, තෙසං අවිසයො එව නිබ්බානං. අරියානං පන මග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණෙහි

යථාසම්භවන්ති ආවර්ජනාය අනාගතාරම්මණතා, ජවනානං පච්චුප්පන්තාතිකාරම්මණතා
 අනාගතපච්චුප්පන්තාතිකාරම්මණතාති යොජෙතබ්බං. නානාරම්මණතා න සියා අද්ධාවසෙන
 පච්චුප්පන්තාරම්මණත්තාති අධිප්පායො. අයඤ්ච අත්ථො එකිස්සා ජවනවිටියා එකස්මිංයෙව චිත්තෙ පවත්තියං.
 ආවර්ජනාදීනං අනාගතාදිආරම්මණතා සම්භවතිති සම්භවදස්සනවසෙන චුත්තොති යථාධිප්පෙතස්ස
 අභිඤ්ඤාවිත්තස්ස ඛණපච්චුප්පන්තෙ පවත්තිං යොජෙත්වා දස්සෙතුං “තෙනා”තිආදිභහ. තිණිති “අතිකාරම්මණො
 ධම්මො අතිකාරම්මණස්ස ධම්මස්ස ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයො, අනාගතාරම්මණො ධම්මො අනාගතාරම්මණස්ස

ධම්මස්ස, පච්චුප්පන්තාරම්මණො ධම්මො පච්චුප්පන්තාරම්මණස්ස ධම්මස්ස ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 2.19.34) පදන්තරසඬ්ගහිතධම්මානපෙක්ඛා ධම්මා තිණි පඤ්ඤාච්ඤාප්පනානිති අත්ථො. අනාසෙවනං නත්ථීති ආසෙවනලාභෙ සති යථාධම්මසාසනෙ අවචනස්ස කාරණං නත්ථීති අවචනෙන තත්ථ ඉතරෙසං පඤ්ඤානං පටිසෙධො විඤ්ඤායතීති අධිප්පායො.

එතස්ස වාදස්සාති “ආවජ්ජනප්පනානං අනාගතපච්චුප්පන්තාරම්මණත්තෙපි වෙනොපරියඤ්ඤාණං සිද්ධ”න්ති වාදස්ස. නිස්සයභාවොති අත්ථසම්භවතො යථාචුත්තනයස්ස ජොතකභාවො. යන්ති චිත්තං. තස්සාති ආවජ්ජනප්පනානං ඛණපච්චුප්පන්තාරිඤ්ඤාතාවචනස්ස. එත්ථ ව කාලවිසෙසං ආමසති, අනාගතායෙව ව ආවජ්ජනා පවත්තතීති නයිදං යුජ්ජමානකං. අප් “යං ඉමස්ස චිත්තං භවිස්සති, තං ජානාමී”ති ආහොගං කරොති, එවං සති පරිකම්මාභිඤ්ඤාචිත්තානම්පි අනාගතාරම්මණත්තමෙවාති සබ්බත්ථ ආවජ්ජනප්පනානං අනාගතපච්චුප්පන්තාරම්මණතා න සිජ්ඤාතිති ආහ “පවත්ති...පෙ.... චුත්තත්තා”ති. දොසාපත්තියාති දොසාපජ්ජනෙන, දොසාපත්තිතො වා. රාසිඑකදෙසාවජ්ජනපට්ඨෙධෙති යථාරුතවසෙනෙව පුරිමවාදිපක්ඛමාහ, සම්පත්තසම්පත්තාවජ්ජනජානෙනති අත්තනා නිද්ධාරිතපක්ඛං. පුරිමවාදිනො නානුජානෙය්‍යුත්ති අද්ධාසන්තතිපච්චුප්පන්තපදන්තා අභිධම්මමාතිකායං ආගතපච්චුප්පන්තපදස්ස නත්ථීති අධිප්පායෙ යත්වා නානුජානෙය්‍යුං. එත්ථ ව සතිපි සභාවභෙදෙ ආකාරභෙදාභාවතො එකත්තනයවසෙන ආවජ්ජනපරිකම්මාභිඤ්ඤාචිත්තානං නානාරම්මණතාදොසො නත්ථීති ඛණපච්චුප්පන්තාරම්මණතා වෙනොපරියඤ්ඤාණස්ස පුරිමවාදිනං අධිප්පායවිභාවනමුඛෙන දස්සිතා. අවධකථායං පන “සභාවභෙදෙ සති නානාරම්මණතාදොසාභාවො නත්ථී එවාති එකස්මිං එව චිත්තෙ අද්ධාසන්තතිවසෙන පච්චුප්පන්තාරම්මණතා විභාවතා”ති ද්විසුපි වාදෙසු යං යුත්තං, තං විචාරෙත්වා ගහෙතබ්බං.

තෙනෙවාති යස්මා අතීතත්තිකෙ උප්පන්තත්තිකෙ ව වෙනොපරියඤ්ඤාණස්ස චත්තමානධම්මාරම්මණභාවජොතනො පායො න දිස්සති, තෙනෙව කාරණෙන. ද්විසු ඤාණෙසුති පුබ්බෙතිවාසවෙනොපරියඤ්ඤාණෙසු. කම්මමුඛෙන ගස්හන්තීති සතිපි ආරම්මණභාවෙ චත්තාරො ඛන්ධා යථාකම්මපගඤ්ඤාණෙන කම්මද්ධාරෙන කුසලාකුසලා ඉව්චෙව ගස්හන්ති, න පන විභාගසොති දස්සෙති. ලොභාදිසම්පයොගවිසෙසෙන දුච්චරිතභාවො, අලොභාදිසම්පයොගවිසෙසෙන ව සුචරිතභාවො ලක්ඛියතීති දුච්චරිතසුචරිතාති විභාවෙන්තං ලොභාදයොපි විභාවෙතියෙව නාම භොතීති ආහ “දුච්චරිත...පෙ.... භාවනං භොතී”ති.

1435. අසභාවධම්මස්ස “අහ”න්තිආදිපඤ්ඤත්තියා අජ්ඣත්තධම්මපාදානතාය සියා කොචි අජ්ඣත්තපරියායො, න පන සභාවධම්මස්ස අසත්තසන්තානෙව තස්සාති චුත්තං “සභාව...පෙ.... අභොත්ත”න්ති. තථා හි “අත්තනො ඛන්ධාදීති පච්චවෙක්ඛන්තස්සා”ති එත්ථ “අජ්ඣත්තාරම්මණා”ති පදස්ස අත්ථවිවරණවසෙන “අජ්ඣත්තං ගස්හමානං අහන්ති පඤ්ඤත්තිං ආදි-සද්දෙන ගණ්හාති”ති චක්ඛති. යදි එවං තස්ස අජ්ඣත්තත්තිකෙපි අජ්ඣත්තභාවො චත්තබ්බො සියා? න, බහිද්ධාභාවස්ස විය අජ්ඣත්තභාවස්සපි අජ්ඣත්තත්තිකෙ නිජ්ජරියායවසෙන අධිප්පෙත්තත්තාති. යදාහ “අසභා...පෙ.... න චුත්ත”න්ති. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනාදීති ආදි-සද්දෙන සාවජ්ජනාති තස්ස පුරෙවාරිකඋපවාරචිත්තාති තස්ස ආරම්මණෙන පවත්තකපච්චවෙක්ඛණඅස්සාදනාදිචිත්තාති ව සඬගණ්හාති.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං තං-සද්දෙන ආකඬ්ඪීත්වා වදති, න පන තං සබ්බන්ති චුත්තං, යඤ්ච තස්ස පුරෙවාරිකන්ති අත්ථො. ලෙසවචනන්ති එකදෙසසාරුජ්ජෙන සමානාරම්මණභාවෙන එකදෙසස්සෙව වචනං. ලිස්සති සිලිස්සති එකදෙසෙන අල්ලියතීති හි ලෙසො. යෙසන්ති කාමාවචරකුසලාකුසලමහාකිරියාවජ්ජනචිත්තානං කුසලකිරියාභෙදස්ස රූපාවචරචතුත්ථස්ස ව. එවං උපෙක්ඛාසහගනනිද්දෙසාදීසුති යෙසං අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තතා චුත්තා, තෙසු එකමෙව උපෙක්ඛාසහගනනිද්දෙසං වත්වා ඉතරං න වත්තබ්බං සියාති අත්ථො. ආදි-සද්දෙන හෙතුසම්පයුත්තකාමාවචරාදිනිද්දෙසෙ සඬගණ්හාති. තත්ථාපි හි පරිත්තසහෙතුකාදිභාවෙන චුත්තෙසු ධම්මෙසු එකමෙව වත්වා ඉතරං න වත්තබ්බං සියාති. අභාවනානිවධ්ජ්ජවත්තියාති අභාවනානිවධ්ජ්ජවත්තියා අභාවනාකාරස්ස උක්කංසජ්ජවත්තියාති අත්ථො, අභාවස්ස වා උක්කංසජ්ජවත්තියා. නවත්තබ්බං ජාතං අජ්ඣත්තාරම්මණාදිභාවෙනාති අධිප්පායො. තානීති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙන සමානාරම්මණාති ආවජ්ජනාදීති. යදි එවං “අභාවනාසාමඤ්ඤෙ”ති කස්මා චුත්තං. න හි ආකිඤ්චඤ්ඤායතනාරම්මණස්ස පච්චවෙක්ඛණඅස්සාදනාදිවසෙන පවත්තචිත්තානං අභාවනාකාරෙන පවත්ති අත්ථීති? න, අභාවෙනබ්බතාය අධිප්පෙත්තත්තා. න භාවියතීති හි අභාවනං, න න භාවෙතීති.

ගහණවිසෙසනිම්මිතානීතිආදීසු අයමධිප්පායො – යදිපි භාවනාඤ්ඤානිම්මිතාකාරමත්තෙසු සභාවතො අවජ්ජමානෙසු විසයෙසු යෙභුයොන මහග්ගතා ධම්මා පවත්තත්ති, බහිද්ධාකාරග්ගහණවසෙන පන කසිණාදීනං බහිද්ධාභාවොති තදාරම්මණධම්මා බහිද්ධාරම්මණාති චුත්තං. කසිණානඤ්ඤි සන්තානං මුඤ්චිත්වා උපට්ඨානං විසෙසතො වඩ්ඪිතකසිණවසෙන විඤ්ඤායති, පට්ඨාරුජ්ජවිඤ්ඤාණාභාවස්ස පන න බහිද්ධාකාරො, නාපි අජ්ඣත්තාකාරොති උභයාකාරවිධුරෙ තස්මිං අනඤ්ඤසාධාරණෙන පවත්තියාකාරෙන පවත්තමානං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනමෙව නවත්තබ්බාරම්මණං චුත්තං, න ඉතරෙ ඉතරාකාරජ්ජවත්තිතොති. කාමාවචරකුසලානන්ති නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනවිපාකං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනස්ස විපාකාදිකස්සාති අත්ථවසෙන විහත්ති පරිණාමෙනබ්බා. අභිනිහාරාසම්භවතොති සමාපත්තිවිත්තස්ස අභිනිහරණාසම්භවතො. කුසලමෙව විපාකස්ස ආරම්භණන්ති කත්වා “විපාකස්සා”තිආදි වුත්තං.

අසභාවධම්මන්තෙපි බහිද්ධාකාරෙන ගහණියභාවතො කසිණානං බහිද්ධාභාවො විය එකත්තතො ඉධ අප්ඤ්ඤාත්තධම්මපාදානතාය අභන්ති පඤ්ඤන්තියා සියා අප්ඤ්ඤාත්තභාවොති වුත්තං “අප්ඤ්ඤාත්ත”න්තිආදි. “බන්ධාදිති ආදි-සද්දෙන ධාතුආයතනාදි සඬගස්හති”ති ව චදන්ති. එස නයොති “අරුපක්ඛන්ධෙ බන්ධාති ගහෙත්වා”තිආදිකං චණ්ණනානිතිං ආහ. පරෙසං බන්ධාදිග්ගහණෙති පරෙසං බන්ධාදිති ඉමස්ස පදස්ස කථනෙ උච්චාරණෙ. සබ්බං උපාදාපඤ්ඤන්තිං ආහ ආදිසද්දෙනාති සම්බන්ධො.

තිකඅත්ථුද්ධාරවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

දුකඅත්ථුද්ධාරවණ්ණනා

1473. අඤ්ඤාති වුත්තප්පකාරස්ස දස්සනෙ. වුත්තප්පකාරස්ස දස්සනතො එව හි අට්ඨකථායං සසඬබ්බාරිකානං ටිනම්ඨධර්මරහෙ අසඬබ්බාරිකසදිසි යොජනා න දස්සිතා. භවරාගාදීසුති භවරාගමූලිකාදීසු යොජනාසු.

1511. ද්වෙති උද්ධව්චාචිජ්ජානිවරණානි. තිණිති කාමච්ඡන්දබ්බාපාදවිච්චිකිච්ඡාසු එකෙකෙන උද්ධව්චාචිජ්ජානිවරණානි. ද්වෙ වා තිණි වානි පාළියං වා-සද්දස්ස ලුත්තනිද්දිට්ඨතං ආහ. අථ වා නිපාතසද්දසන්තිධානෙපි නාමපදාදිහි එව සමුච්චියාදිඅත්ථො වුව්චති, න නිපාතපදෙහි තෙසං අවාචකත්තාති අන්තරෙනපි නිපාතපදං අයමත්ථො ලබ්භති. තථා වචනිච්ඡාය සම්භවො එව හෙත්ථ පමාණන්ති පාළියං “ද්වෙ තිණි”ති වුත්තං. යත්ථ සහුප්පත්තිතිආදිනා “ද්වෙ තිණි”ති ලක්ඛණවචනන්ති සබ්බසාධාරණමත්ථමාහ. තථා හි “එවඤ්ච කත්වා කිලෙසගොච්ඡකෙ වා”ති වුත්තං. තස්සායමධිප්පායො – කිලෙසද්වයසහිතස්සෙව චිත්තුප්පාදස්ස අභාවෙපි පාළියං ද්විග්ගහණං කතං, කිලෙසානඤ්ච සම්භවත්තානං සබ්බෙසං සරූපෙන ගහණං න කතන්ති ද්වෙ තයොති ලක්ඛණකරණන්ති විඤ්ඤායතිති.

යදි සබ්බාකුසලෙ උප්පජ්ජනකස්සපි උද්ධව්චස්ස එකො එව චිත්තුප්පාදො විසයභාවෙන වුව්චති, අච්ඡානිවරණස්සපි තථා චත්තබ්බන්ති අධිප්පායෙන “කස්මා වුත්ත”න්තිආදිනා වොදෙති. ඉතරො උද්ධව්චනිවරණස්සෙව තථා චත්තබ්බතං අච්ඡානිවරණස්ස තථා චත්තබ්බතාභාවඤ්ච දස්සෙතුං “සුත්තන්තෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ සුත්තන්තෙ වුත්තෙසු පඤ්චසු නිවරණෙසුති උද්ධව්චසහගතෙ උද්ධව්චස්ස අච්ඡානිවරණෙන නිවරණසහිතතං ආසඬකිත්වා වුත්තං. නනු ව සුත්තන්තෙපි “අච්ඡානිවරණානං සත්තාන”න්තිආදීසු (සං. නි. 2.124) අච්ඡා “නිවරණ”න්ති වුත්තාති? සච්චමෙනං, ඤානඬගානං පටිපක්ඛභාවෙන පන සුත්තන්තෙ බහුලං කාමච්ඡන්දාදයො පඤ්චෙව නිවරණානි වුත්තානිති යෙභුයාවුත්තිවසෙන එතං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

කෙච් පන “යථා නික්ඛෙපකණ්ඨෙ කුසලපටිපක්ඛභුතානි දුබ්බලානිපි නිවරණානි පට්ඨානෙ විය දස්සිතානි. තථා හි පට්ඨානෙ (පට්ඨා. 3.8.1) ‘නිවරණං ධම්මං පටිච්ච නිවරණො ධම්මො උප්පජ්ජති න පුරෙජාතපච්චයා. අරූපෙ කාමච්ඡන්දනිවරණං පටිච්ච ටිනම්ඨධර්මනිවරණං උද්ධව්චනිවරණං’න්තිආදි වුත්තං, න එවං අට්ඨකථාකණ්ඨෙ. අට්ඨකථාකණ්ඨෙ පන ඤානපටිපක්ඛභුතානියෙව නිවරණානි නිද්දිට්ඨානිති ‘උද්ධව්චනිවරණං උද්ධව්චසහගතෙ චිත්තුප්පාදෙ උප්පජ්ජති’ති වුත්තං. අට්ඨකථායං පන උද්ධව්චනිවරණස්ස කාමච්ඡන්දාදිහි එකතො උප්පත්තිදස්සනං නික්ඛෙපකණ්ඨානුසාරෙන කතං එකතො උප්පත්තියා පහෙදදස්සනත්ථං. තත්ථ හි පාළියංයෙව තානි විත්ථාරතො වුත්තානි”ති චදන්ති. අයඤ්ච වාදො “උද්ධව්චනිවරණං උද්ධව්චසහගතෙ චිත්තුප්පාදෙ උප්පජ්ජති”ති ඉදමෙව වචනං ඤාපකන්ති කත්වා වුත්තො. අඤ්ඤා අච්ඡානිවරණං විය චත්තබ්බං සියා. න ති ඉතො අඤ්ඤං පරිශුට්ඨානපට්ඨායිනියෙව නිවරණානි අත්ථුද්ධාරකණ්ඨෙ අධිප්පෙතානිති ඉමස්ස අත්ථස්ස සාධකං වචනං අත්ථි, ඉදං වචනං ද්වෙතිණිවචනස්ස සාමඤ්ඤෙන සබ්බනිවරණසඬගාහකත්තා යථාවුත්තවචනස්ස විසයවිසෙසප්පකාසනසඬබ්බාතෙන පයොජනන්තරෙන වුත්තභාවස්ස දස්සිතත්තා ච ඤාපකං න භවතිති දිස්සති, තස්මා විචාරෙත්වා ගහෙතබ්බං.

අග්ගහෙත්වාති යථාරූඤවසෙනෙව අත්ථං අග්ගහෙත්වා යථා නික්ඛෙපකණ්ඨපට්ඨානාදිහි න ඉමිස්සා පාළියා විරොධො හොති, එවං අධිප්පායො ගවෙසිතබ්බොති යථාවුත්තමෙවත්ථං නිගමෙති.

1577. තෙසන්ති ලොභාදිතො අඤ්ඤෙසං. දස්සිතානි කථං දස්සිතා? මානො තාව ලොභමොහඋද්ධව්චඅභිරිකානොත්තප්පෙහි, ලොභමොහටිනඋද්ධව්චඅභිරිකානොත්තප්පෙහි, තථා දිට්ඨි, විචිකිච්ඡා මොහඋද්ධව්චඅභිරිකානොත්තප්පෙහි, ටිනං ලොභමොහදිට්ඨඋද්ධව්චඅභිරිකානොත්තප්පෙහි, ලොභමොහමානඋද්ධව්චඅභිරිකානොත්තප්පෙහි, ලොභමොහඋද්ධව්චඅභිරිකානොත්තප්පෙහි, දොසමොහඋද්ධව්චඅභිරිකානොත්තප්පෙහි, උද්ධව්චං ලොභමොහදිට්ඨිඅභිරිකානොත්තප්පෙහි,

ලොහමොහදිට්ටිනඅහිරිකානොත්තප්පෙහි, ලොහමොහමානඅහිරිකානොත්තප්පෙහි,
ලොහමොහමානට්ටිනඅහිරිකානොත්තප්පෙහි, ලොහමොහට්ටිනඅහිරිකානොත්තප්පෙහි,
ලොහමොහඅහිරිකානොත්තප්පෙහි, දොසමොහඅහිරිකානොත්තප්පෙහි, දොසමොහට්ටිනඅහිරිකානොත්තප්පෙහි,
මොහවිච්ඡිච්ඡාඅහිරිකානොත්තප්පෙහි, මොහඅහිරිකානොත්තප්පෙහි එකතො උප්පජ්ජති.

යථා ව උද්ධව්වං, එවං අහිරිකානොත්තප්පානි ව යොජෙත්වා වෙදිතබ්බානි. කථං? අහිරිකං
ලොහමොහදිට්ටිඋද්ධව්වානොත්තප්පෙහි, ලොහමොහදිට්ටිනඋද්ධව්වානොත්තප්පෙහි,
ලොහමොහමානඋද්ධව්වානොත්තප්පෙහි, ලොහමොහමානට්ටිනඋද්ධව්වානොත්තප්පෙහි,
ලොහමොහට්ටිනඋද්ධව්වානොත්තප්පෙහි, ලොහමොහඋද්ධව්වානොත්තප්පෙහි, දොසමොහඋද්ධව්වානොත්තප්පෙහි,
දොසමොහට්ටිනඋද්ධව්වානොත්තප්පෙහි, මොහවිච්ඡිච්ඡාඋද්ධව්වානොත්තප්පෙහි , මොහඋද්ධව්වානොත්තප්පෙහි ව
එකතො උප්පජ්ජති. අනොත්තප්පං ලොහමොහදිට්ටිඋද්ධව්වාහිරිකෙහි, ලොහමොහදිට්ටිනඋද්ධව්වාහිරිකෙහි,
ලොහමොහමානඋද්ධව්වාහිරිකෙහි, ලොහමොහමානට්ටිනඋද්ධව්වාහිරිකෙහි, ලොහමොහට්ටිනඋද්ධව්වාහිරිකෙහි,
ලොහමොහඋද්ධව්වාහිරිකෙහි, දොසමොහඋද්ධව්වාහිරිකෙහි, දොසමොහට්ටිනඋද්ධව්වාහිරිකෙහි,
මොහවිච්ඡිච්ඡාඋද්ධව්වාහිරිකෙහි , මොහඋද්ධව්වාහිරිකෙහි ව එකතො උප්පජ්ජතිති එවමෙත්ථ මානාදීනම්පි එකතො
උප්පත්ති වෙදිතබ්බා. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

අට්ඨකථාකණ්ඩවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති ධම්මසඬගණිමූලට්ඨකාය ලීනත්ථපදවණ්ණනා

ධම්මසඬගණි-අනුට්ඨකා සමත්තා.